21908

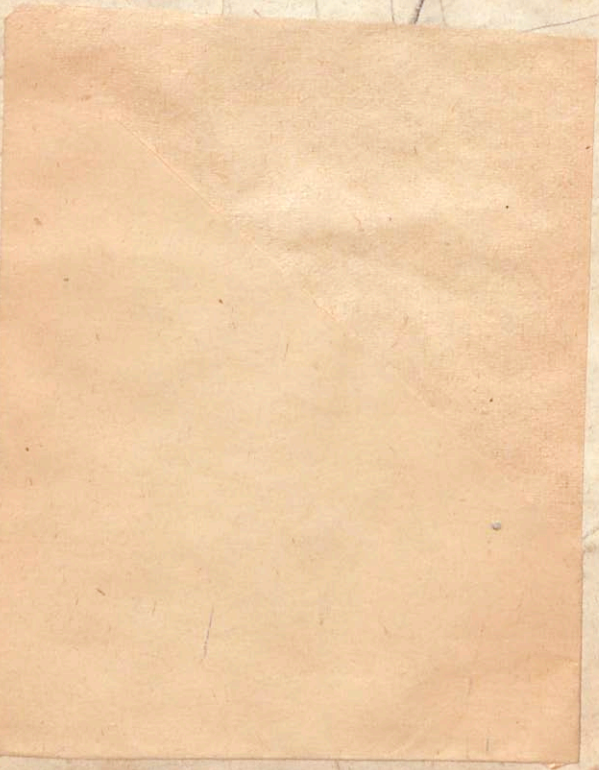

ԳԻՐՔ
ՍԱՂՄՈՍԱՑ ԴԱՒԹԻ

21908

ՏՊԱԳՐԵԱԼ

Ի ՀԱՅՐԱՊԵՏՈՒԹԵԱՆ ՍՐԲՈՅ ԷՋՄԻԱԾՆԻ
Տ՛Տ՛ՆԵՐՍԷՍԻ ՍՐԲԱԶՆԱԿԱՏԱՐ ԿԱԹՈՒՂԻԿՈՍԻ
ԱՄԵՆԱՅՆ ՀԱՅՈՑ

Ի ՊԱՏՐԻԱՐԳՈՒԹԵԱՆ ՍՐԲՈՅ ԵՐՈՒՍԱՂԷՄԻ
ՏԵԱՌՆ ԿԻՐԱԿՈՍԻ ՍՐԲԱԶԱՆ ԱՐՔԵՊԻՍԿՈՊՈՍԻ
ԵՒ
Ի ՊԱՏՐԻԱՐԳՈՒԹԵԱՆ ԿՈՍՏԱՆԴՆՈՒՊՕԼԻՍ
ՏԵԱՌՆ ՅԱԿՈԲԱՅ ԱՋԳԱՍԷՐ ՍՐԲԱԶԱՆ ԱՐՔ
ԵՊԻՍԿՈՊՈՍԻ

Ի ԿՈՍՏԱՆԴՆՈՒՊՕԼԻՍ

ՅՕՐԹԱԳԻՒՂ

Ի ՏՊԱՐԱՆԻ ՊՕՂՈՍԻ ԱՐԱՊԵԱՆ ԱՊՈՒՀԵՒՑՒՈՑ

—1849—

3236

Դաւիթ մարգարէ՝ թագաւոր արդար,
Սաղմոսիւք երգէ՝ որ զոգւոյն քնար։

ԳՐՔՐ

ՍԱՂՄՈՍԱՑ ԴԱՒԹ

ՍԱՂՄՈՍ · Ա

Երանեալ է այր՝ որ ոչ գնաց ի խորհուրդս
ամբարշտաց, ի ճանապարհն մեղաւորաց նա
ոչ եկաց, և յաթոռս ժանտից ոչ նստաւ։
Այլ յօրէնս տեառն են կամք նորա, և յօ-
րինս նորա խորհեսցի նա ի տուէ և ի գիշե-
րի. և եղիցի նա որպէս ծառ որ տնկեալ է
ի գնացս ջուրց։
Որ զպտուղ իւր ի ժամու տացէ, և տերև
նորա մի թափեսցի. և զամենայն զոր ինչ ա-
րասցէ՝ յաջողեսցի նմա։
Ոչ այսպէս են ամբարիշտք, և ոչ այնպէս.
այլ որպէս զվուշն, զոր հոսէ հողմ ի վերայ
երեսաց երկրի։

Ո՛չ ան այսօրիկ ո՛չ յարիցեն ամբարիշտք ի դատաստան , և ո՛չ մեղաւորք ի խորհուրդս արդարոց։

Վասնզի ճանապարհ տէր զճանապարհս արդարոց , ճանապարհք ամբարշտաց կորիցեն։

Տունք · ՀԵ։

ՍԱՂՄՈՍ · Բ

Անվէրնագիր ի հեբրայեցւոց , երկոքին սոքա ընդ մի համար են։

Ընդէ՞ր խառնեցան հեթանոսք . և ժողովուրդք խորհեցան ի սնոտիս։

Յանդիման եղեն թագաւորք երկրի , և իշխանք ժողովեցան ի միասին վասն տեառն և վասն օծելոյ նորա։

Խզեսցո՛ւք զկապանս նոցա , և ընկեսցո՛ւք ի մէնջ զլուծ նոցա։

Բնակեալն յերկինս ծիծաղեսցի զնոքօք , և տէր արհամարհեսցէ զնոսա։

Յայնժամ խօսեսցի ընդ նոսա բարկութեամբ իւրով , և սրտմտութեամբ իւրով խռովեցուսցէ զնոսա։

Նա կացի թագաւոր ի նմանէ , ի վերայ լերին սիօնի սրբոյ նորա՝ ի պատմել զհրամանս տեառն։

Տէր ասաց ցիս որդի իմ ես դու , և ես այսօր ծնայ զքեզ։

Խնդրեա յինէն և տայ քեզ զհեթանոս ի
ժառանգութիւն , և իշխանութիւն քեզ ընդ
ամենայն ծագս երկրի։
Ոսկեսցես զնա զաւազանաւ երկաթեայ .
և որպէս զանօթ բրտի փշրեսցես զնոսա։
Ընդ թագաւորք՝ զայս ի մէտ առէք , և
խրատեցարուք ամենեքեան՝ որք դատէք
զերկիր։
Ծառայեցէք առեառն երկիւղիւ , և ցնծա-
ցէք առաջի նորա դողութեամբ։
Ընկալարուք զխրատ նորա՝ զի մի բարկաս-
ցի տէր , և կորնչիցիք ի ճանապարհացն ար-
դարութեան։
Ի ժամանակի յորժամ բորբոքեսցի բարկու-
թիւն նորա։
Երանի՛ ամենեցուն՝ որք յուսացեալ են ի
տէր։

Տունք . ԺՇ։

ՍԱՂՄՈՍ . Գ

Սաղմոս դաւթի . ի ժամանակի զի փախուցեալ էր նա յե-
րեսաց աբիսողոմայ որդւոյ իւրոյ։

Տէր՝ զի բազում եղեն նեղիչք իմ , և բա-
զումք յարեան ի վերայ իմ։
Բազումք ասէին զանձնէ իմմէ , թէ չիք
փրկութիւն սորա առ աստուած իւր։

Ա՛յլ դու տէր՝ օգնական իմ ես, փառք իմ և բարձրացուցիչ գլխոյ իմոյ։
Զայնիւ իմով ես առ տէր կարդացի, և լուաւ ինձ ի լերանէ սրբոյ իւրմէ։
Ես ննջեցի և ի քուն եղէ, զարթեայ և տէր ընդունելի իմ է։
Ոչ երկեայց ես ի բիւրաւոր զօրաց նոցա. որ շուրջանակի պատեալ պաշարեալ պահէին զիս։
Ելի՛ տէր՝ և փրկեա զիս աստուած իմ. զի դու հարեր զամենեսեան՝ որք էին ընդիմ թշնամութեամբ ի տարապարտուց. և զատամունս մեղաւորաց փշրեացես։
Տեառնդ է փրկութիւն. ի վերայ ժողովրդեան քոյ օրհնութիւն քո։

Տունք. իբ։ Գորգայս. իբ։

ՍԱՂՄՈՍ. Դ

Ի կատարած օրհնութեան. Սաղմոսերգութիւն Դաւթի։

Ի կարդալ իմում լուար ինձ ած ըստ արդարութեանդ, ի նեղութենէ ինձ անդորր արարեր. ողորմեա ինձ և լուր աղօթից իմոց։
Որդիք մարդկան՝ մինչև յե՞րբ էք խստասիրտք. ընդէ՞ր սիրէք զնանրութիւն, և խնդր-

րէք զատուԹիւն։

Ծաներուք զի սքանչելիս արար տէր սրբոյ իւրում. և տէր լուիցէ ինձ ի կարդալ իմում առ նա։

Բարկանայք՝ և մի մեղանչէք. զոր ինչ ասէք ի սիրտս ձեր՝ յանկողինս ձեր զղջացարուք։

Աստուցէք պատարագս արդարուԹեան, և յուսացարուք ի տէր։

Բազումք ասեին ԹԷ ո՞ցուցցէ մեզ զբարուԹիւն. տեառն. նշանեցաւ առ մեզ լոյս երեսաց քոց, և եռուր ուրախուԹի սրտից մերոց։

Ի պտղոյ ցորենոյ գինոյ և ձիԹոյ իւրեանց լցուցեր զնոսա։

ԽաղաղուԹեամբ յայս և ի սոյն ննջեսցուք և զարԹիցուք. զի դու տէր միայն առանձին յուսով քո բնակեցուցեր զմեզ։

Տուն. Ը։

ՍԱԼՄՈՍ. Ե

Ի կատարած վասն վիճակելոյն. Սաղմոս դաւԹի։

Բանից իմոց ունկնդիր տէր, և ի միտ առ զաղաղակ իմ։

Լայեա ի ձայն աղօԹից իմոց, Թագաւոր իմ և աստուած իմ։

Զի զքեզ աղաչեմ տէր, ընդ առաւօտս լուիցես ձայնի իմում. ընդ առաւօտս պատրաստ

եղէց յանդիման լինիլ առ քեզ։
Ա՛չ թէ դու ես կամիս զանօրէնութիւն, և ո՛չ
բնակիլն առ քեզ չարք, և անօրէնք մի՛ բնա-
կեսցին առաջի աչաց քոց։
Ատեցեր զայնոսիկ ոյք գործեն զանօրէնու-
թիւն. կորուսանես զամենեսեան ոյք խօսին
զսուտ։
Օ՛այր արիւնահեղ և զնենգաւոր պիղծ առ-
նես դու տէր, այլ ես ըստ բազում ողորմու-
թեան քում մտից ի տունդ քո. և երկիրպագից
ի տաճար սուրբ քո երկիւղիւ քո։
Տէր՝ առաջնորդեա՛ ինձ յարդարութե՛ քում.
վասն թշնամեաց իմոց ուղի՛ղ արա առաջի իմ
զճանապարհս քո։
Օ՛ի ո՛չ գոյ ի բերանս նոցա ճշմարտութի՛ւն,
և սիրտք նոցա նանրեալք են։
Որպէս գերեզմանք բաց են կոկորդք նոցա. և
լեզուօք խրխանց նենգաւորք եղեն։
Դատեա՛ զնոսա աստուա՛ծ զի անկցին ի խոր-
հրդոց սրտից խրխանց նոցա. ըստ բազում ամբա-
րշտութեան նոցա մերժեա՛ զնոսա՝ զի դառ-
նացուցին զքե՛զ։
Ուրա՛խ լիցին ամենեքեան՝ ոյք յուսացեալ
են ի քե՛զ, յաւիտեան ցնծասցեն, և բնա-
կեսցիս դու ի նոսա։
Պարծեսցին ի քե՛զ սիրելիք անուան քո, զի

օրհնեացես դու զարդարն . տէր որպէս զինու-
հաճութեամբ քո պսակեցեր զնոսա։

Տունք . ժբ։

ՍԱՂՄՈՍ . Զ

Ի կատարած ընդ օրհնութեան վանն ութերորդաց .
Սաղմոս դաւթի։

Տէր՝ մի սրտմտութեամբ քով յանդիմաներ
զիս , և մի բարկութեամբ քով խրատեր զիս։
Ողորմեա ինձ տէր զի հիւանդ եմ ես . բժշ-
կեա զանձն իմ , զի խռովեցան ոսկերք իմ։
Անձն իմ յոյժ խռովեցաւ , և դու տէր մինչև
յե՞րբ։
Դարձ տէր և փրկեա զանձն իմ . կեցո զիս
տէր ըստ ողորմութեան քոյում։
Զի ոչ ոք է որ ի մահու յիշէ զքեզ , կամ
ի դժոխս խոստովան առնիցի առ քեզ։
Վաստակեցայ ես ի հեծութեան իմում , լո-
ւացի զամենայն գիշեր զմահիճս իմ . և ար-
տասուօք իմովք զանկողինս իմ թացի։
Խռովեցաւ ի սրտմտութենէ ակն իմ . և մա-
շեցայ ես ի վերայ ամենայն թշնամեաց իմոց։
Ի բաց կացէք յինէն ամենեքեան , որք գոր-
ծէք զանօրէնութիւն։
Լուաւ տէր ձայնի լալոյ իմոյ , լուաւ տէր աղօ-
թից իմոց . և տէր զինդ լուածս իմ ընկալաւ։

Ընդհանրական եկեղեցի յոյժ ամենայն թերի նամիք իմ. դարձցին յետս և ամաչեսցեն յոյժ վաղվաղակի և խառնեսցին։

Տուն. Ժ։ Գոր. Ե։

ՍԱՂՄՈՍ · Ի

Սաղմոս Դաւթի · զոր ասաց տեառն վասն բանին քուշեայ որդւոյ Յեմենայ։

Տէր աստուած իմ ի քեզ յուսացայ փրկեա զիս, և յամենայն հալածէայ իմոց ապրեցո զիս։

Գուցէ երբեք յափշտակիցէ որպէս առիւծ զանձն իմ, ոչ ոք իցէ որ փրկիցէ, և ոչ այն՝ որ ապրեցուցանիցէ։

Տէր աստուած իմ թէ արարից զայս, և թէ իցէ՛ն անօրէնութիւնք ի ձեռս իմ։

Թէ հատուցի երբեք այնոցիկ՝ որք հատուցին ինձ չար. անկեայց և ես ի թշնամեաց իմոց ընդունայն։

Հալածեսցէ ապա թշնամին զանձն իմ. հասցէ և կոխեսցէ յերկիր զկեանս իմ, և զփառս իմ ի հող բնակեցուսցէ։

Ելո՛ տէր բարկութեամբ քով, և բարձր լեր ի սպառիլ թշնամեաց իմոց։

Յարթիր տէր աստուած իմ ի հրամանս քո զոր պատուիրեցեր, և ժողովք ժողովրդոց

շուրջ եղիցին զքեւ։
Ո՝ սան այսորիկ ՚ի բարձունս դարձ տէր . և
տէր դատաստ զժողովուրդս իւր։
Դատ արա ինձ տէր ըստ արդարութեանդ իմում.
և ըստ ամբծութեան իմում որ յիս։
Կատարեսցի՛ն չարիք ՚ի վերայ մեղաւորաց , և
յաջողեսցես դու արդարոյ։
Որ քննեն զսիրտս և զերիկամունս աձ արդար.
Սիրաւի է օգնութի՛ն ինձ յաստուածոյ՝ որ ապ-
րեցուցանէ զայնոսիկ , որք ուղիղ են սրտիւք։
Աստուած դատաւոր արդար հզօր և երկայնա
միտ . որ ո՛չ ածէ զբարկութի՛ իւր զօրհանապազ։
Ա՛պա թէ ո՛չ դառնայք առ նա՝ զսուր իւր
սրեալ է՝ և զաղեղն իւր լարեալ . և ՚ի նմա
պատրաստեալ է զանօթս մահու , և զնետս
իւր այրեցեալք է գործեալ։
Ա՛հաւասիկ երկնեաց զանօրէնութիւն , յղա-
ցաւ զցաւս և ծնաւ զանիրաւութիւն։
Գո՛ւբն՝ զոր փորեաց և պեղեաց , ՚ի նոյն անկ-
ցի ՚ի խորխորատ զոր և գործեաց։
Դարձցին ցաւք ՚ի գլուխ նորա . և ՚ի վերայ
գագաթան նորա անօրէնութիւնք իւր իջցեն։
Խոստովան եղէց տեառն ըստ արդարութեան
նորա , և սաղմոս ասասցից անուան տեառն
բարձրելոյ։

ՍԱՂՄՈՍ · Ը

Ի կատարած ՚ի վերայ հնձանացն · Սաղմոս դաւթի։

Տէր տէր մեր՝ զի՞ պանծելի է անուն քո ՚ի վերայ ամենայն երկրի։
Ամբարձաւ մեծվայելչութիւն քո ՚ի վերայ քան զերկինս · ՚ի բերանոց մանկանց տղայոց և ծնդեայց հաստատեցեր զօրհնութիւն։
Ի սան թշնամեաց քոց տէր · զի եղծցի թշնամին և հակառակորդն։
Տեսից զերկինս գործս մատանց քոց, զլուսին և զաստեղս զորս դու հաստատեցեր։
Ո՞վ է մարդ զի յիշես դու զնա, կամ որդի մարդոյ թէ այց լինիս արասցես դու նմա։
Փոքր ինչ խոնարհ արարեր զնա քան զհրեշտակս քո, փառօք և պատուով պսակեցեր զնա, և կացուցեր զնա ՚ի վերայ ամենայն ձեռակերտաց քոց։
Ո՛ ամենայն ինչ հնազանդ արարեր ՚ի ներքոյ ոտից նորա, զհաւն և զարջառ՝ և զամ ինչ։
Եւս և զէրեմ վայրի, զթռչունս երկնից, և զձկունս ծովու որք շրջին ընդ շաւիղս ծովու։
Տէր տէր մեր՝ զի՞ պանծելի է անուն քո ՚ի վերայ ամենայն երկրի։

Տուն։ Թ։ Գորգոյս · իզ։

ՍԱՂՄՈՍ · Թ

Ի կառաքած · վան գաղմենացն որդւոյ · Սաղմոս Դաւթի։

Ողջացայց զքէն տէր՝ բոլորով սրտիւ խմով,
պատմեցից զամենայն սքանչելիս քո։
Ուրախ եղէց և ցնծացայց ՚ի քէզ · սաղմոս
ասացից անուան տեառնդ բարձրելոյ։
Ի դառնալ յետս թշնամեաց իմոց, տկարասցին և կորիցեն յերեսաց քոց։
Ընդրեր զդատաստանս իմ և զիւրաւունս,
նստար յաթոռ դատաւոր արդարութեան։
Սաստեցեր ՚ի հեթանոսս, և կորեաւ ամբարիշտն · զանուանս նոցա ջնջեցեր յաւիտեանս
յաւիտենից · և թշնամեացն զէն պակասեաց մինչ խափառ։
Օ՜ քաղաքս աւերեցեր, և կորեաւ յիշատակ նոցա աղաղակաւ։
Ապառաժ կայ՝ և մնայ յաւիտեան, պատրաստ արար զաթոռ իւր ՚ի դատաստանի։
Ինքն դատէ զաշխարհս արդարութեամբ,
և զժողովուրդս իւր ուղղութեամբ։
Եղեւ տէր ապաւէն մանկի, օգնական ՚ի նեղութեան ՚ի դէպ ժամանակի։
Յուսացին ՚ի քէզ ամենեքեան որք գիտեն զանուն քո · զի ո՛չ թողցես զայնոսիկ որք խնդրեն զքէզ տէր։
Սաղմոս ասացէք ՚ն որ բնակեալն է ՚ի սիօն ·

պատմեցէք ՚ի հեթանոսս զգործս նորա։
Ի խնդրել զարիւն նոցա՝ յիշեաց . և ոչ մո-
ռացաւ տէր զաղաղակս տնանկաց։
Ողորմեա՛ ինձ տէր՝ և տես զխոնարհութիւն
իմ ՚ի թշնամեաց իմոց . ո՛ բարձր արարեր զիս
՚ի դրանց մահու։
Որպէս պատմեցից զամենայն օրհնութիւնս
քո ՚ի դրունս դստերս սիովնի , և ցնծացայց ՚ի
փրկութեան քումմ։
Յնկլան հեթանոսք յապականութեան իւ-
եանց զոր արարին . և ոտգայթ՝ զոր թագու-
ցին , առցէ զոտս նոցա։
Ճանաչէ տէր յառնել զդատաստանս իւր ,
և ՚ի գործս ձեռաց իւրեանց կապեսցին մե-
ղաւորք։
Դարձցին մեղաւորք անդրէն ՚ի դժոխս , և
ամենայն հեթանոսք որք մոռացան զնա։
Ո՛չ խափան մոռանայ տէր զաղքատն . համ-
բերութիւն տնանկաց մի՛ կորիցէ խափան։
Ել՛ի տէր՝ և մի՛ զօրասցի մարդ . դատեսցին
հեթանոսք առաջի քո։
Դասդ տէր օրէնադիր ՚ի վերայ նոցա . և ծա-
նիցեն հեթանոսք՝ թէ մարդիկ են։
Ընդէ՞ր տէր կացեր ՚ի հեռաստանէ . անտես
արարեր ՚ի դէպ ներգութեան ժամանակի։
Յամբարտաւանել ամբարշտին՝ այրի աղքա-

աքն . արդելցին ի խորհուրդս խրեանց զոր և խորհեցան։

Օ՜ի գովի մեղաւորն ի ցանկութիւն անձին իւրոյ . որ զրկէն , և նա գովի։

Եւկ ընդէր բարկացոյց մեղաւորն զԱծ , ըստ բազում բարկութեան իւրում թէ ոչ խնդրիւ։

Ա՛է ասուած առաջի աչաց նորա , պիղծ են ճանապարհք նորա յամենայն ժամ։

Խարճեալ են իրաւունք յերեսաց նորա , ի վերայ ամենայն թշնամեաց իւրոց տիրեացէ։

Ասաց ի սրտի իւրում թէ ոչ սասանեցայց ազգէ յազգ առանց չարի։

Անիծից եւ դառնութեամբ և նենգութեք լի է բերան նորա , և ի ներքոյ լեզուի նորա ցաւք և վաստակք։

Նստի դարանեալ ընդ մեծամեծս , ի գաղտնի սպանանել զամբիծն։

Աչք նորա ի տնանկս հային . դարանի ի գաղտնիս՝ որպէս զառիւծ ի մորուղ իւրում։

Դարանի յափշտակել զաղքատն , յափշտակել զաղքատն և ձգել զնա։

Յորդայթ իւր խոնարհեցուսցէ զնա , խոնարհեսցի և անկցի ի տիրել իւրում ի վերայ տնանկացն։

Օ՜ի ասաց ի սրտի իւրում թէ մոռացաւ Ած , դարձոյց զերեսս իւր զի մի տեսցէ յապառ։

Ըրի տէր աստուած իմ, բարձր եղիցի ձեռն
քո , և մի մոռանար զանանկս։
Իսկ ընդէ՞ր բարկացոյց ամբարիշտն զձե ,
զի ասաց ի սրտի իւրում թէ ոչ քննի։
Տեսանես դու զնա ի ցաւս , և ի սրտմտու-
թիւնս հայիս . ի քեզ թողեալ է աղքատն , և
որբոյն դու ես օգնական։
Խորտակեացի բազուկ մեղաւորի և չարի .
խնդրեսցին մեղք նորա և նա մի գտցի։
Տէր թագաւոր յաւիտեանս յաւիտենից .
կորիցեն հեթանոսք յերկրէ նորա։
Ցանկութիւն տնանկաց լուաւ տէր , ի
պատրաստուն սրտից նոցա հայեցաւ ակն քո։
Դատ առնել որբոյն և տնանկի , զի մի ևս յա-
ւելցի մարդ ի մեծաբանել իւրում ի վերայ
երեսաց երկրի։

Տունք . Ե։

ՍԱՂՄՈՍ . Ժ

Ի կատարած . Սաղմոս Դաւթի։

Ի տէր յուսացայ . ո՞րպէս ասիցէք ցանձն իմ,
փոփոխեաց ի լերինս որպէս ճնճղուկ։
Զի ահա մեղաւորք լարեցին զաղեղունս
իւրեանց . պատրաստ արարին զնետս ի կա-

պարձս , ձգել ընդ խաւար այնոցիկ ոյք ուրախ
ղիղ են սրտիւք։
Օ՜ի զոր դու շինեցեր՝ նոքա աւերեցին. իսկ
արդարն զի՞ արար։
Տէր ՚ի տաճար սուրբ իւրում. տէր յերկինս
յաթոռ իւրում։
Աչք նորա ՚ի տնանկս հային, և արտեւանունք
նորա քննեն զորդիս մարդկան։
Տէր քննէ զարդարն և զամբարիշտն, որ սիրէ
զմեղս՝ ատէ զանձն իւր։
Տեղասցի ՚ի վերայ մեղաւորաց որոգայթս հուր
և ծծումբ, այս մերիկ բաժին բաժակի նոցա։
Արդար է տէր՝ և զարդարութիւն սիրէ, և
զուղղութիւն տեսանեն երեսք նորա։

Տունք · ը։

ՍԱՂՄՈՍ · ԺԱ

Ի կատարած ՚ի վերայ ութերորդին · Սաղմոս դաւթի։

Ապրեցո զիս տէր՝ զի նուազեաց սուրբ. նո-
ւազեցան ճշմարտութիւնք յորդւոց ՚ի մարդ-
կանէ։
Ի նանիր խօսեցաւ այր ընդ ընկերն իւրում.
շրթամբք նենգաւորօք սրտի ՚ի սիրտ խօ-
սեցաւ։
Սատակէ տէր զամենայն շրթունս նենգա-
ւորս, և զլեզուս մեծաբանս։

Ոյք ասացին, զերզուս մեր մեծս արասցուք,
շրթունք մեր առ մեզ են, և արդ մեր ո՞վ է տէր։
Յայսմանէ տառապանաց աղքատին՝ և հեծութե
ան՝անկին, այժմ յարեայց ասէ տէր. եդից
զփրկութիւն իմ, և համարձակեցայց ՚ի նոսա։
Բանք տեառն են բանք սուրբ, որպէս զար-
ծաթ ընտրեալ և փորձեալ յերկրէ. սրբեալ
և պարզեալ եօթնապատիկ ՚ի հողոյ։
Դու՛ տէր պահեցեր զմեզ, և ապրեցուցեր զմեզ
յազգէ յայսմանէ մինչև յաւիտեան։
Շուրջանակի ամբարիշտք շրջին. ըստ բարձ-
րութեան քումմ մեծս արասցես դու զորդիս
մարդկան։

Տունք. ՟ը։

ՍԱՂՄՈՍ. ԺԲ

Ի կատարած. Սաղմոս դաւթի։

Ա՛ինչև յե՞րբ տէր մոռանաս զիս խափառ,
մինչև յե՞րբ դարձուցանես զերեսս քո յինէն։
Ա՛ինչև յե՞րբ դնեմ զխորհուրդս յանձն իմ,
և ցաւք սրտի իմոյ զաւուրս։
Ա՛ինչև ցե՞րբ բարձրանայ թշնամին ՚ի վերայ
իմ. նայեա՛ և լո՛ւր ինձ տէր աստուած իմ։
Լո՛յս տուր տէր աչաց իմոց, զի մի՛ երբեք
ննջեցից ՚ի մահ։
Ա՛ի ասասցէ թշնամին թէ յաղթեցի նմա,

կամ նեղչիք իմ ցնծացեն թէ ես սատանե-
ցայց։
Նա յողորմութիւնս քո տէր յուսացայ, ցնծա-
ցաւ սիրտ իմ ի փրկութեան քում. օրհնեցից
զտէր զբարերարդ իմ։

Տունք։ ճ։

ՍԱՂՄՈՍ · ԺԳ

Ի կատարած · Սաղմոս դաւթի։

Ասաց անզգամն ի սրտի իւրում, թէ ոչ դոյ
աստուած։
Պականեցան և պղծեցան յանօրէնութեան
իւրեանց. և ոչ ոք է որ առնէ զբարութիւն։
Տէր յերկնից նայեցաւ յմարդս իւրս, տես-
կան, տեսանել թէ իցէ՞ ոք խոհական որ խըն-
դրիցէ զաստուած։
Ամենեքեան խոտորեցան՝ ի միասին և ան-
պիտանացան։
Ոչ ոք է որ առնէ զբարի, և չէ՛ ոք մինչև ի մի։
Որպէս ոչ ծանիցեն ամենեքեան, որք գործեն
զանօրէնութիւն։
Ոյք ուտէին զժողովուրդ իմ որպէս կերա-
կուր հացի, և առ տէր ոչ կարդացին։
Ա՛նդ երկիցեն զերկիւղ՝ ուր ոչ իցէ երկիւղ.
զի տէր է յազգս արդարոց։
Օ՛ խորհուրդ աղքատին յամօթ արարին,

զի տէր է յոյս նորա։

Ո՛ տացէ ՚ի սիօնէ զփրկութիւն իսրայէլի ։ ՚ի դարձուցանել տեառն զգերութիւն ժողովրդեան իւրոյ ։ ցնծասցէ յակովբ՝ և ուրախ եղիցի իսրայէլ։

Տունք ։ Ճ։ Գորգայս ։ Լ։

ՍԱՂՄՈՍ ։ ՃԳ։

Ի կատարած ։ Սաղմոս Դաւթի։

Տէր ՚ով կացցէ ՚ի խորանի քում, կամ ՚ով բնակեսցէ ՚ի լեառն սուրբ քո։

Որ գնայ անբիծ՝ գործէ զարդարութիւն, խօսի զճշմարտութիւն ՚ի սրտի իւրում։

Որ ոչ նենդաւորեաց լեզուաւ իւրով, և չար ընկերի իւրում ոչ արար։

Նախատինս ՚ի մերձաւորաց նա ոչ առնու ։ արհամարհեալ է առաջի նորա չարագործն։

Զերկիւղածս տեառն վառաւոր առնէ ։ որ երդնու ընդ ընկերի իւրում և ոչ սուտ։

Զարծաթ իւր ՚ի վարձու ոչ տայ, և կաշառս ՚ի վերայ իրաւանց ոչ առնու ։ որ զայս արասցէ՝ նա մի սասանեսցի յաւիտեան։

Տունք ։ Ի։

ՍԱՂՄՈՍ · ԺԵ

Յարձանագիր · Սաղմոս դաւթի։

Պահեա զիս աստուած իմ զի ես ի քեզ յու-
սացայ · ասացի տեառն՝ տէր իմ ես դու , և
բարիք իմ ինձ ի քէն են։

Սրբոց քոց որք են յերկրի քում · սքանչելի
արարեր զամենայն կամս իմ ի նոսա։

Յաճախեացին հիւանդութիւնք նոցա · յետ
այսորիկ ապա վաղվաղեացին։

Մէ ժողովեցայց ի ժողովս նոցա յարեանց ,
և ոչ լիշեցից զանուանս նոցա ի շրթունս իմ։

Տէր բաժին ժառանգութեան իմոյ և բաժա-
կի իմոյ · դու ես որ այսրէն դարձուցանես զ
ժառանգութիւն իմ ինձ։

Պ Լծակք եղեն ինձ ընդ ընտիրս , և ժառան-
գութիւն իմ հաճոյ եղև ինձ։

Օրհնեցից զտէր որ խմաստուն արար զիս ,
մինչ ի գիշերի ևս խրատեցին զիս երիկա-
մունք իմ։

Յառաջագոյն տեսանէի զտէր առաջի իմ
յամենայն ժամ, զի է ընդ աջմէ իմմէ , զի մի
սասանեցայց։

Պ ան այսորիկ ուրախ եղև սիրտ իմ, և ցըն-
ծացաւ լեզու իմ, եւս՝ և մարմին իմ բնակես-
ցի յուսով։

Օ Լի ոչ թողցես զանձն իմ ի դժոխս , և ոչ

տացես սրբոյ քումմ տեսանել զապականութիւն։
Յուցեր ինձ զճանապարհս քո կենաց, լցու-
ցեր զիս ուրախութեամբ երեսաց քոց ՚ի
քաղցրութիւնէ վայելչութենէ աջոյ քո մինչ յապառ։

Տուն։ ժ՚։

ՍԱՂՄՈՍ · ԺԶ

Աղօթք · Սաղմոս դաւթի։

Լ՚սել տէր արդարութեան. և նայեա ՚ի խընդ-
րուածս իմ. ունկն դիր աղօթից իմոց՝ զի ոչ
շրթամբք նենգաւորաց։
Յերեսաց քոց իրաւունք ինձ ելցեն, և աչք
իմ տեսցեն զուղղութիւն։
փորձեցեր զսիրտ իմ և քննեցեր ՚ի գիշերի,
փորձեցեր զիս՝ և ոչ գտար յիս անիրաւութիւն։
Ա՚ի խօսեացի բերան իմ զգործս որդւոց
մարդկան. վասն բանից շրթանց քոց ես պա-
հեցից զճանապարհս խիստս։
Հաստատեա զշաւիղս իմ ՚ի ճանապարհի
քում, զի մի դայթակղեսցին գնացք իմ։
Ես աւ քեզ տէր կարդացի՝ զի լուար ինձ
աստուած, խոնարհեցո՛ առխ զունկն քո և
լուր բանից իմոց։
Սքանչելի արարեր զողորմութիւնս քո. ո՛
փրկես զյաւնոսիկ զյոյս յուսացեալ են ՚ի քեզ.
յայնցանէ զյոյս հակառակ կան աջոյ քոյ։

Պահեա զիս որպէս բիբ ական . ընդ հո-
վանեաւ թևոց քոց ծածկեացես զիս յերե-
սաց ամբարշտաց՝ որք տառապեցուցին զիս։
Թշնամիք զանձն իմ պաշարեցին , և ՚ի ճարպս
իւրեանց արգելին , և բերանք նոցա խօսեցան
զամբարտաւանութիւն
Ա՛երժեցին զիս և այժմ դարձեալ պատեցան
զինև . ուշ եդին խոնարհեցուցանել զիս
յերկիր։
Նմանեցան ինձ որպէս առիւծ զի պատրաս-
ցի յորս , և որպէս կորիւն առիւծու զի նըս-
տի դարանեալ։
Ելի տէր ժամանեա նոցա և խափանեա ըզ-
նոսա . փրկեա զանձն իմ յամբարշտաց ՚ի սրոյ
և ՚ի ձեռաց թշնամեոյն։
Տէր կորի զնոսա յերկիր , բաժանեա և խա-
փանեա զնոսա ՚ի կեանս իւրեանց։
Պաշտնեօք քովք լցան որովայնք նոցա , յա-
գեցան կերակրովք և թողին զմնացուածս
տղայոց իւրեանց։
Նա արդարութիւք երևեցայց երեսաց քոց . և
յադեցայց յերևիլ փառաց քոց։

ՍԱՂՄՈՍ · ԺԱ

Ի կատարած՝ ի վերայ պատերազմող նահատակի Ծառային տեառն Դաւթի · զոր խօսեցաւ ընդ տեառն զբանս օրհնութեան · յաւուր յորում փրկեաց զնա տէր ի ձեռաց ամենայն թշնամեաց , և ի ձեռաց սաւուղայ . և ասէ։

Սիրեցից զքեզ տէր զօրութիւն իմ, տէր հաստատուկիչ իմ ապաւէն իմ և փրկիչ իմ։

Աստուած օգնական իմ և ես յուսամ ի նա. ապաւէն իմ՝ եղջիւր փրկութեան իմոյ ընդունելի իմ է։

Օրհնելով կարդացից առ տէր , և ի թշնամեաց իմոց ապրեցայց։

Շուրջ եղեն զինեւ երկունք մահու. և ուղիք անօրէնութեան խռովեցուցին զիս։

Վիշաք դժոխոց պաշարեցին զիս. և ժամանեցին ինձ որոգայթք մահու։

Ի նեղութեան իմում ես առ տէր կարդացի, և առ աստուած իմ աղաղակեցի։

Լուաւ ինձ ի տաճարէ սրբոյ իւրմէ ձայնի աղօթից իմոց , և աղաղակ իմ առաջի նորա մտից յականջս նորա։

Խռովեցաւ և դողաց երկիր՝ և հիմունք լերանց սասանեցան և խռովեցան՝ զի բարկացաւ ի վերայ նոցա աստուած։

Նիւծուխ ի բարկութենէ նորա, և հուր յերեսաց նորա բորբոքեցաւ , և փայլատակունք հասան ի նմանէ։

խոնարհեցոյց զերկինս և էջ, և մէգ ի ներքոյ
ոտից նորա։
Նէ ի քրովբէս և թռեաւ, սլացաւ նա ի
թևս հողմոց։
Եդ զխաւար ի ծածկոյթ իւր, և շուրջ զնո-
վաւ են յարկք իւր. և խաւարային ջուրք
մինչև յամպս օդոց։
Ի փայլատակել նորա առաջի նոցա, ամպք
անցուցին զկարկուտ և զկայծակունս հուր։
Որոտաց տէր յերկնից, և բարձրեալն ետ ըզ
ձայն իւր ի կարկուտ և ի կայծակունս հուր։
Ընդաբեաց զնետս իւր և ցրուեաց զնոսա,
յաճախեաց զփայլատակունս իւր և խռովե-
ցոյց զնոսա։
Երևեցան աղբեղք ջուրց, և յայտնեցան հի-
մունք աշխարհի։
Ի սաստէ քումմէ տէր, և ի շնչել հողւոյ
բարկութեան քո։
Ընդաբեաց ի բարձանց և ընկալաւ զիս, ըն-
կալաւ զիս ի ջուրց բազմաց։
Փրկեաց զիս տէր ի թշնամեաց իմոց հզօրաց,
և յատելեաց իմոց զի հզօրք եղեն քան զիս։
Ժամանեցին ինձ աւուրք չարչարանաց իմոց.
եղև տէր հզօրիչ իմ, և եհան զիս յանդորր,
և փրկեաց զիս տէր զի կամեցաւ զիս։
Հատուսցէ ինձ տէր ըստ արդարութե[ան] իմում.

Х ըստ ամբծութեան իմում հատուսցէ ինձ։
Եւ պահեցից զճանապարհս տեառն , և ոչ
ամբարշտեցայց յաստուծոյ իմմէ։
Ամենայն իրաւունք նորա առաջի իմ են . և
զարդարութի իւր ոչ ի բացեայ արար յինէն։
Եղէց և ես ամբիծ ընդ նմա . և զգուշացայց
յանօրէնութենէ իմմէ։
Հատուսցէ ինձ տէր ըստ արդարութե իմում,
ըստ սրբութե ձեռաց իմոց առաջի աչաց իմոց։
Ընդ սրբոյն՝ սուրբ եղիցիս , ընդ առն ամբծի՝
ամբիծ եղիցիս , ընդ ընտրեալն՝ ընտրեալ
եղիցիս , և զթիւրան կործանեսցես։
Դու՝ զժողովուրդս խոնարհս կեցուցանես .
և զաչս ամբարտաւանից դու խոնարհեցու-
ցանես։
Դու՝ լուսաւոր առնես զճրագ իմ տէր . ած
իմ լոյս արա ինձ ի խաւարի։
Եւ վրկեցայց ի փորձութենէ , աստուծով
իմով անցից ընդ պարիսպս։
Աստուած իմ անբիծ են ճանապարհք քո , և
բանք տեառն ընտրեալ են . և ապաւէն ամե-
նեցուն ոք յուսան ի նա։
Ո՞ան զի ոմն է աստուած բայ ի տեառնէ ,
կամ ո՞մն է ած բայ յաստուծոյ մերմէ։
Աստուած որ զգեցուցեր ինձ զօրութիւն , և
եդեր յանբծութեան զճանապարհս իմ։

Աստատեցեր զոտս իմ որպէս զեղջերուի, և
ի վերայ բարձանց կացուցեր զիս։
Ուսուցեր զձեռս իմ ի պատերազմ, և արա-
րեր զբազուկ իմ ոպղ զպղեղն հասա. և ետուր
ինձ զպաշտպանութիւն փրկութեան քոյ։
Ընդ քո ընկալաւ զիս՝ և խրատ քո կանգնեաց
զիս իսպառ, և խրատ քո ուսուսցէ զիս։
Ընդարձակեցեր զդնացս իմ ի ստորև իմմէ.
և ոչ տկարացան շաւիղք իմ։
Հալածեցից զթշնամիս իմ և հասից նոցա,
և ոչ դարձայց ի նոցանէ մինչև սպառեցից
զնոսա։
Նեղեցից զնոսա, և այլ մի կարասցեն կեալ.
և անկցին ի ներքոյ ոտից իմոց։
Դեցուցեր ինձ զօրութիւն ի պատերազ-
մի. և զյարուցեալսն ի վերայ իմ՝ ներքոյ իմ
արարեր։
Թշնամիս իմ հալածականս արարեր, և զա-
տելիս իմ սատակեցեր։
Աղաղակեցին, և ոչ ոք էր որ փրկեր զնոսա.
կարդացին առ տէր և ոչ լուաւ նոցա։
Անդրեցից զնոսա որպէս փոշի առաջի հող-
մոյ. և որպէս կաւ գառհաց կոխեցից զնոսա։
Փրկեսցէ զիս տէր ի հակառակութենէ ժո-
ղովրդոց, և կացուսցէ զիս գլուխ հեթա-
նոսաց։

Ժողովուրդ զոր ոչ պիտէի, ծառայեաց ինձ.
և ի լուր ականջաց լուաւ ինձ։
Որդիք օտարաց ստեղին ինձ. որդիք օտարաց
մաշեցան և կաղացան ի շաւղաց իւրեանց։
Կենդանի է տէր և օրհնեալ է աձ, և բարձր
եղիցի աստուած փրկութեան իմոյ։
Աստուած է որ խնդրէ զվրէժ իմ, և հնազանդ
առնէ զժողովուրդս ընդ ինև։
Փրկիչ իմ ի թշնամեաց իմոց բարկացողաց,
յայնցանէ որք յարուցեալ են ի վէր իմ բարձր
արարեր զիս, և յառնէ անիրաւէ փրկեցեր զիս։
Վասն այսորիկ խոստովան եղէց քեզ ի հեթանոսս, և անուանի քում սաղմոս ասացից։
Մեծ արարեր զփրկութիւն թագաւորի նորա.
առնել ողորմութիւն ընդ օծելոյ նորա դաւթի.
և ընդ զաւակի նորա ազգէ մինչև յազգ։

Տունք · ծ։

Կանոնս Գողգոթայ · ԺԲ։ Սաղմոս · ԺԶ։ Տունք · ՄԼԲ։

ՕՐՀՆՈՒԹԻՒՆ ՄՈՎՍԷՍԻ. ԵՒ ՈՐԴՒՈՑՆ ԻՍՐԱՅԷԼԻ
Եվից · ԺԵ։

Օրհնեացուք զտէր զի փառաւոր է փառաւորեալ։
Ո՛հ հեծեալս և զերիվարս ընկէց ի ծով, օգ-

նական ընդունելի իմ առը, և եղև ինձ ի փրկութիւն։

Սա է իմ ճաճ և փառաւոր առնեմ զսա. ճաճ հօր իմոյ և բարձր արարից զսա։

Տէր խորտակէ զպատերազմունս, և տէր է անուն նորա։

Ձ ընտիրս սրանց և զընտիրս սպառազինեաց, զկառս և զերիվարս և զամենայն զօրութիւնս փարաւոնի բնկէց ի ծով։

Ձոզալ ծաճկեաց զնոսա, բնկլան յանդունդս խորոց իբրև զվէմս։

Ձջ քո առը փառաւորեալ է զօրութբ իւրով, և աջ քո առը խորտակեաց զթշնամիս քո։

Ն մեծութեամբ փառաց քոյ մանրեցեր զդ հակառակորդս քո, առաքեցեր զբարկութիւն սրտմտութեան քոյ, և եկեր զնոսա որպէս զեղէգն։

Ոգւով զօրութեան սրտմտութեան քո պա տատեցան ջուրք. դիզան կացին որպէս պարիսպ քարեայ ջուրք ծովուն, և պաղեցան դիզան աչիք ջուրցն ի մէջ ծովուն։

Ասաց թշնամին՝ ասէ, հալածեցից հասից տարից, բաժանեցից զաւարն և լցուցից ի նոցանէ զանձն իմ։

Ւսուր իմ արկից զնոսա, տիրեսցէ և բարձ բասցի ի վերայ նոցա աջ իմ։

Ա՛ռաքեցեր զՀողին քո , և ծածկեաց զնոսա ծով. ընկղմեցան , և խղին որպէս կապար՝ ի ջուրս սաստիկս:

Ա՛ Նմանի քեզ յաստուածս տէր , կամ ո՞վ նմանիցի քեզ՝ փառաւորեալդ ի սուրբս:

Ա՛քանչելի փառաւորեալ՝ որ առնես զնշանս և զարուեստս. ձգեցեր զձեռն քո , և եկուլ զնոսա երկիր:

Ա՛ռաջնորդեցեր արդարութեամբ ժողովըրդեան քո այս, զոր և փրկեցեր:

Ա՛խիթարեցեր զնոսա զօրութեամբ քով ի բանակեցուլ սրբութեան քո. լուան ազգք՝ և բարկացան , և երկունք կալան զբնակիչսն փղշտացւոց:

Յայնժամ վհուեցան դաստաւորք եդովմայ , և իշխանք մովաբացւոց:

Կալաւ զնոսա դողումն . Հալեցան ամենայն բնակիչք քանանացւոց:

Ա՛նկցի ի վերայ նոցա ահ և դողումն . և ի զօրութենէ բազկի քո քարասցին:

Ա՛ինչև անցցէ ժողովուրդ քո տէր , մինչև անցցէ ժողովուրդ քո այս՝ զոր ստացար:

Տարեալ տնկեացես զնոսա ի լերին ժառանգութեան քոյ , ի պատրաստուԹիւն բնակուԹեան ժառանգուԹեան քոյ:

Օ՛ր ստացար ի սկզբանէ տէր , ստացար սրբ-

բուքէ՝ զոր պատրաստեցին ձեռք քո . տէր
Թագաւոր յաւիտեանս յաւիտենից , և ևս։
Ո՛վ ի եմուռս փարաւօն կառօք և երիվարօք ,
և ընտիր սպառազինօք ՚ի մէջ ծովուն։
Նա՛ և առ ՚ի վերայ նոցա տէր զջուրս ծովուն .
և որդիքն իսրայէլի գնացին ընդ ցամաք ՚ի
մէջ ծովուն։

փառք հօր և որդւոյ և։

ՄԱՂԹԱՆՔ

Քրիստոս է իմ աստուած , և փառաւոր առնեմ
զսա . ահա հօր իմոյ՝ և բարձր արարից զսա։
Մարդասէր տէր՝ վասն սրբուհւոյ անարատի մօր
քոյ և կուսի , և վասն խաչի քոյ պատուականի , տէր
ընկալ զաղաչանս մեր , և կեցո՛ զմեզ։

Քարոզ և աղօթք՝ Երանելոյ և Իբրև կանոնացն։

Վասն ՚ի վերուստ խաղաղութեան՝ և փրկութեան
անձանց մերոց՝ զտէր աղաչեսցուք։ Տէր ողորմեա՛։
Վասն լսելի լինելոյ լինելոյ սեառն աստուծոյ ձայնի
աղաչանաց մերոց՝ զտէր աղաւ։
Վասն քաւիչ և ներօղ լինելոյ աստուծոյ ՚ի վերայ
մեղաց մերոց՝ զտէր աղաւ։
Վասն Թողլոյ մեզ զանհնայն յանցանս մեր , զկամայ
և զակամայ՝ զտէր աղաւ։
Վասն զի մի՛ ընդ խոտանան գասանիցիմք յաւուրն

պատասխանատուութեան՝ զաէր աղաւ։
Վասն հոգւոցն հանգուցելոց՝ որք ճշմարիտ ևս ուղիղ
հաւատով ի քրիստոս ննջեցին՝ զաէր աղաւ։
Եւ ևս՝ միաբան վասն ճշմարիտ և սուրբ հաւա-
տոյս մերոյ՝ զաէր աղաւ։
Ջանձինս մեր՝ և զիմեանս, տէառն աստուծոյ
ամենակալին յանձն արասցուք։
Ողորմեաց մեզ աէր աստուած մեր քան մեծի ողոր-
մութեան քում. աստացուք ամենեքեան միաբա-
նութեամբ։

Տէր ողորմեա. աէր ողորմեա. աէր ողորմեա։

Աղօթք։

Տէր աւնչեան՝ և գոյացուցիչ գիշերոյ. որ արա-
րեր զիս՝ ի զօսանս բարեգործութեան՝ ի փրկու-
թիւն անձանց մերոց, և զդիշեր՝ ի հանգիստ
քնոյ՝ ակարացեալ բնութեան մերոյ։ Իսկ այժմ
զարթուցեալ բացեր զերեսանս մեր յօրհնաբանու-
թիւն՝ ահաւոր և փառաւորեալ անուանդ քում
սրբոյ։ Ընկալ և այժմ զաղաչանս մեր, և յայդոցեա
մեզ ուղիղ հաւատով և առաքինասէր վարուք ի նոյն
պաշտօնն քո կանխել միշտ. և նովին կանոնիւս անց-
դաձայ փառաւորել զՀայր և զորդի և զհոգի.
այժմ և միշտ և յաւիտեանս յաւիտենից, ամէն։

Խաղաղութիւն ամենեցուն։
Աստուծոյ երկիրպագեսցուք։

Ջքեզ՝ որ յամենայնի գթած և մարդասէր ակն
ես, աղաչեմք հանապազ զի զօրացուսցես զմեզ օր

քան օրէ կալ ՚ի կարգի կրօնաւորութեան մերում։ Թէ թէ ասցի՝ ասէր՝ զքաղցր լուծ քո զոր եդեր ՚ի վերայ մեր . զի կարասցուք կալ ՚ի պատուիրանի քում, և զհաճոյն առնել առաջի քո յամենայն ժամ, ՚ի տուէ և ՚ի գիշերի։ Հրեշտակային երգակցութեամբ զքեզ օրհնել՝ զքեզ գովել , և քեզ գոհութիւն և փառս մատուցանել ամենաղօր սէրութեանդ . այժմ և միշտ և յաւիտեանս յաւիտենից , ամէն։

Մաղթանք։

Աղաչեմք և օրհնութեամբ՝ և երգօք հոգևոցք անդադար փառաւորեմք զՀայր և զորդի և զսուրբ հոգի . այժմ և միշտ և յաւիտեանս յաւիտենից , ամէն։

Օրհնեալ սէր մեր Յիսուս քրիստոս , ամէն։
Հայր մեր որ յերկինս։

Երկինք պատմեն զփառս աստուծոյ.
անսա և լեր որդի լուսոյ։

ՍԱՂՄՈՍ · ԺԲ

Ի կատարած · Սաղմոս Դաւթի։

Երկինք պատմեն զփառս աստուծոյ, և զարարածս ձեռաց նորա պատմէ հաստատուն։
Օր՝ աւուր բղխէ զբան, և գիշեր՝ գիշերի ցուցանէ զգիտութիւն։
Ոչ են բանք՝ և ոչ են խօսք, որոց ոչ լսին ձայնք նոցա։
Ընդ ամենայն երկիր եղ բարբառ նոցա, և մինչև ի ծագս աշխարհի են խօսք նոցա։
Յարեւս եհար զխորան իւր, և ինքն որպէս փեսայ՝ զի ելանէ յառաջաստէ իւրմէ, և ցնծայ նա որպէս հսկայ յընթանալ զճանապարհս իւր։
Ի ծագաց երկնից են ելք նորա. և հանդիպած նորա մինչև ի ծագս նորուն, և ոչ ոք լցէ, որ թագիցէ ի տապոյ նորա։
Օրէնք տեառն ամբիծ են՝ և դարձուցանեն զհոգիս. վկայութիւն տեառն հաւատարիմ է, իմաստուն առնէ զտղայս։
Ուղղութիւն տեառն ուղիղ է, և ուրախ

առնէ զսիրտս. պատուիրանք տեառն լոյս են,
և լոյս տան աչաց. երկիւղ տեառն սուրբ է,
և մնայ յաւիտեան։
Դատաստան տեառն ճշմարիտ է, և արդար
է ի նոյն։
Յանկալի է նա քան զոսկի՝ և քան զականս
պատուականս բազումս. քաղցր է նա քան
զմեղրս խորիսխս։
Բանզի ծառայ քո պահեսցէ զայս, ի պահել
նմա զհատուցումն բազում։
Ո՞չ յանցուածս իւր ո՛վ կարէ առնուլ ի միտ.
ի գաղտնեացս իմոց սուրբ արա զիս տէր, և
յօտարէն պահեա զծառայս քո։
Ապա թէ ոչ տիրեսցեն ինձ, յայնժամ անբիծ
եղէց՝ և սուրբ եղէց ի մեղաց մեծաց։
Արդեաւք քեզ հաճոյ բանք բերանոյ իմոյ, և
խորհուրդք սրտի իմոյ առաջի քո յամենայն
ժամ. տէր օգնական իմ և փրկիչ իմ։ ✗

Տունք. ԻԲ։

ՍԱՂՄՈՍ · ԺԹ·

Ի կատարած · Սաղմոս դաւթի։

✗ Լուիցէ քեզ տէր յաւուր անձկութեանն, օգ-
նական եղիցի քեզ անունն Յակոբայ։
Առաքեսցէ քեզ տէր օգնութիւն ի սրբութենէ
իւրմէ, և ի սիովնէ ընկալցի զքեզ։

Յիշեսցէ տէր զամենայն պատարագս քո, և զուխտս քո ընդունելի արասցէ։

Տացէ քեզ տէր ըստ սրտի քումմ, և զամենայն խորհուրդս քո նա կատարեսցէ։

Յնծասցուք մեք ի փրկութեան քումմ, յանունն աց մերոյ մեք մեծք եղիցուք։

Լցուսցէ տէր զամ խնդրուածս քո . այժմ ծանեաք՝ զի կեցոյց տէր զօծեալ իւր։

Լուաւ սմա յերկնից ի սրբութենէ իւրմէ, ի զօրութիւն փրկութեան աջոյ իւրոյ։

Սաքա կառաք և սաքա երիվարօք, այլ մեք զանունն տեառն աց մերոյ կարդասցուք։

Սաքա խափանեցան և անկան, մեք յարեաք և ուղիղք եղաք։

Տէր կեցո զքաղաւորն և լուր մեզ, յաւուր յորում կարդասցուք առ քեզ։

Տունք · Ճ։

ՍԱՂՄՈՍ · Ի

Ի կատարած · Սաղմոս դաւթի։

Տէր ի զօրութեան քումմ ուրախ եղիցի թագաւորն, ի փրկութենէ քումմ ցնծասցէ յոյժ։

Զանկութիւն սրտի նորաետուր նմա . և զկամս շրթանց նորա ոչ պարդեցեր ի նմանէ։

Ժաման արարեր զնա յօրհնութիւն քաղցրութեան քոյ . և եդեր ի գլուխ նորա պսակ

'ի քարէ պատուականէ։
Կեանս խնդրեաց 'ի քէն, և ետուր նմա ընդ
երկայն աւուրս՝ յաւիտեանս յաւիտենից։
Մեծ են փառք նորա 'ի փրկութենէն քումմ.
գփառս մեծավայելչութեան քո դիցես 'ի վերայ
նորա։
Տացես զնա յօրհնութիւն յաւիտեանս յաւի-
տենից. և ուրախ արասցես զնա յուրախու-
երեսաց քոց։
Յադաւոր յուսացաւ 'ի տէր, յողորմութիւն
բարձրելոյն նա մի սասանեսցի։
Ոտքն ձեռն քո 'ի վերայ թշնամեաց քոց. և
աջ քո գտցէ զամենայն ատելիս քո։
Դիցես զնոսա որպէս հնոց 'ի հուր՝ 'ի ժա-
մանակի երեսաց քոց։
Տէր բարկութիւն իւրով խռովեցուսցէ զնոսա,
և հուր կերիցէ զնոսա։
Պտուղ նոցա յերկրէ կորիցէ, և զաւակ նոցա
յորդւոց 'ի մարդկանէ։
Խոտորեցան 'ի քէն չարութեամբ. խորհեցան
զխորհուրդ՝ զոր ոչ կարասցեն հաստատել։
Արասցես զնոսա հալածեալս, 'ի մնացուածս
քո պատրաստեսցես զերեսս նոցա։
Բարձր լեր տէր 'ի զօրութիւնդ քումմ. օրհնես-
ցուք, և սաղմոս ասասցուք 'ի զօրութենէ քումմ։

ՍԱՂՄՈՍ · ԻԱ

Ի կատարած · վասն առաւօտին օգնականութեանց ·
Սաղմոս Դաւթի։

Աստուած աստուած իմ՝ նայեա՛ց առ ինձ ,
ընդէ՞ր թողեր զիս . հեռի եղեր ՚ի փրկու-թէ՛
իմմէ վասն բանից յանցանաց իմոց։
Աստուած իմ ՚ի տուէ կարդացի առ քեզ , և
լինձ ո՛չ լուար . ՚ի գիշերի՝ և լինձ ո՛չ անսացեր։
Դու ՚ի սուրբս բնակեալ ես , և գովեալդ
իսրայէլի։
Ի քեզ յուսացան հարքն մեր , յուսացան ՚ի
քեզ՝ և փրկեցեր զնոսա։
Առ քեզ աղաղակեցին և կեցին , ՚ի քեզ յու-
սացան և ո՛չ ամաչեցին։
Այլ ես որդն եմ , և ո՛չ եմ մարդ . նախատինք
մարդկան՝ և արհամարհանք ժողովրդոց։
Ամենեքեան որք տեսանէին զիս՝ արհամար-
հէին զինև , խօսէին շրթամբք՝ և շարժէին
զգլուխս իւրեանց։
Յուսացաւ ՚ի տէր՝ և փրկեսցէ զնա . կեցու-
ցէ զնա՝ զի կամի զնա։
Դու ես՝ որ հաներ զիս յարգանդէ . յոյս իմ
՚ի տեառնէ մօր իմոյ։
Ի քեզ անկայ ես յարգանդէ , յորովայնէ մօր
իմոյ դու ես աստուած իմ։
Մի՛ ՚ի բացեայ առնիր յինէն՝ զի նեղու-թիւք

մերձեալ են, և ոչ ոք է՝ որ օգնէ ինձ։
Շուրջ եղեն զինև զօրարակք բազումք, և
ցուլք գեղք պաշարեցին զիս։
Բացին՝ ի վերայ իմ զբերան իւրեանց, որպէս
առիւծ զի մռնչէ և յափշտակէ։
Ես որպէս զջուր հեղայ՝ և ցրուեցան ամ
ոսկերք իմ. և եղև սիրտ իմ որպէս մոմ հալեալ
՝ի միջ որովայնի իմոյ։
Չորացաւ որպէս խեցի զօրութիւն իմ, լեզու
իմ՝ ի բերան իմ կցեցաւ, և ՝ի հող մահու իջու-
ցին զիս։
Շուրջ եղեն զինև շունք բազումք, և ժողովք
չարաց պաշարեցին զիս։
Ծակեցին զձեռս իմ՝ և զոտս իմ, և թուե-
ցին զամենայն ոսկերս իմ. նոքա հայեցան և
տեսին զիս։
Բաժանեցին զհանդերձս իմ՝ ի մէջ իւրեանց,
և ՝ի վերայ պատմուճանի իմոյ վիճակս ար-
կանէին։
Դու տէր մի հեռի առներ զօգնութիւն քո
յինէն. և տէր յօգնել ինձ նայեա՛ց։
Փրկեա՛ ՝ի սրոյ զանձն իմ, և ՝ի ձեռաց շանց
զմիամօրութիւն իմ։
Փրկեա՛ զիս ՝ի բերանոյ առիւծու, յեղջերւ
միեղջերուաց զխոնարհութիւն իմ։
Պատմեցից զանուն քո եղբարց իմոց, և ՝ի մէջ

եկեղեցւոյ օրհնեցից զքեզ։

Երկիւղածք տեառն օրհնեցէք զտէր, և ամ
զաւակն յակոբեան փառաւորս արասցեն զնա։
Երկիցե՛ւ տեառնէ ամենայն զաւակն Իս-
րայէլի, զի ո՛չ արհամարհեաց՝ և ո՛չ անարգեաց
տէր զաղօթս աղքատի, և ո՛չ դարձոյց զե-
րեսս իւր յինէն. այլ՝ ի կարդալ իմում առ նա՝
լուաւ ինձ։

Ի՛ քէն է գովութիւն իմ տէր, յեկեղեցիս
մեծս օրհնեցից զքեզ։

Ո՛ւխտս իմ կատարեցից առաջի ամենայն
երկիւղածաց նորա։
Կերիցեն անանկք և յագեսցին. օրհնեսցեն
զտէր՝ որք խնդրեն զնա։
Կեցցեն սիրտք նոցա յաւիտեանս յաւիտե-
նից. յիշեսցեն, և դարձցին առ տէր ամենայն
ծագք երկրի։
Երկիրպագցեն նմա ամենայն տոհմք ազանց.
զի տեառն է արքայութիւն, և նա տիրէ՛ ի
վերայ ամենայն հեթանոսաց։
Կերին և երկիրպագին նմա ամենայն պարարտք
երկրի. առաջի նորա անկցին ամենեքեան՝
որք իջանեն՝ ի հող։
Ընձէն իմ նմովաւ կեայ. և զաւակ իմ ծա-
ռայեսցէ նմա։
Պատմեսցի տեառն ազգ որ գալոցն է, պատ-

Մեսցեն զարդարութիւն նորա Ժողովրդեան՝ որ ծնանելոցն է զոր արար տէր։

Տունք · լբ։

ՍԱՂՄՈՍ · ԻԲ

Ի կատարած · Սաղմոս դաւթի։

Տէր հովուեսցէ զիս , և ինձ ինչ ոչ պակասեսցի։

Ի վայրի դալարուղ անդ բնակեցոյց զիս , և առ ջուրս հանգստեան սնոյց զիս։

Դարձոյց զանձն իմ առ իս , և առաջնորդեաց ինձ ի ճանապարհս արդարութեան վասն անուան իւրոյ։

Թէպէտ և գնացից ես ի մէջ ստուերաց մահու , ոչ երկեայց ի չարէ՝ զի դու տէր ընդ իս ես։

Ցուպ քո և գաւազան , նոքա մխիթարեսցեն զիս։

Պատրաստ արարեր առաջի իմ զսեղան՝ ակն յանդիման նեղչաց իմոց։

Օծեր իւղով զգլուխ իմ , բաժակ քո որպէս անապակ արբեցոյց զիս։

Ողորմութիւն քո տէր զհետ իմ եկեսցէ զամ աւուրս կենաց իմոց , բնակիլ ինձ ի տան տեն ընդ երկայն աւուրս։

Տունք · լը։

ՍԱՂՄՈՍ · ԻԳ

Սաղմոս դաւթի · միաշաբաթուն։

Տէառն է երկիր լիու իւրով· աշխարհ և ամ
բնակիչք նորա։
Նա ինքն ի վերայ ծովու հիմունս էարկ նմա,
ի վերայ գետոց պատրաստեաց զնա։
Ո՞վ ելցէ ի լեառն տեառն, կամ ո՞վ կացցէ
ի տեղւոջ սրբութեան նորա։
Որ սուրբ է ձեռօք և ամբիծ սրտիւ, որ ոչ
էառ զնանրութիւն յանձն իւր, և ոչ երդուաւ
ընդ ընկերի իւրում նենգութեամբ։
Սա առցէ զօգնութիւն ի տեառնէ, զողոր-
մութիւն յաստուծոյ փրկչէ իւրմէ։
Այս ազգ է՝ որ խնդրէ զտէր, խնդրէ տեսա-
նել զերեսս աստուծոյ յակոբայ։
Համբարձէք իշխանք զդրունս ձեր ի վեր.
համբարձցին դրունք յաւիտենից, և մտցէ
թագաւոր փառաց։
Ո՞վ է սա թագաւոր փառաց, տէր հզօր զօ-
րութեամբ իւրով, տէր հզօր ի պատերազմի։
Համբարձէք իշխանք զդրունս ձեր ի վեր.
համբարձցին դրունք յաւիտենից, և մտցէ
թագաւոր փառաց։
Ո՞վ է սա թագաւոր փառաց, տէր զօրութեց.
սա ինքն է թագաւոր փառաց։

Տունք · Ը, գ՝որդւոյս · Ը։

ՍԱՂՄՈՍ · Ի·Դ

Ի կատարած · Սաղմոս Դաւթի։

Ա Ո՛ք քեզ տէր համբարձի զանձն իմ. ած իմ
ի քեզ յուսացեալ՝ մի ամաչեցից, և մի ծիծա-
ղեսցին զինեւ թշնամիք իմ։
Ամենեքեան որք համբերեն քեզ՝ մի ամաչես-
ցեն, այլ ամաչեսցեն անօրէնք յունայնու-
թեամբ։
Օ՛ ճանապարհս քո տէր ցոյց ինձ, և զշաւիղս
քո ուսո՛ ինձ։
Առաջնորդեա՛ ինձ ի ճշմարտութեան քում,
և ուսո՛ զիս, զի դու ես աստուած փրկիչ իմ.
և ես քեզ համբերի զօրհանապազ։
Յիշեա՛ տէր՝ զգթութիւնս քո, և զողորմու-
թիւնս քո՝ որք են յաւիտենից։
Օ՛ մեղս մանկութեան իմոյ և զանգիտու-
թեանս իմոյ՝ մի յիշեր. այլ յիշեա՛ զիս տէր ըստ ողոր-
մութեան քում՝ վասն քաղցրութեան քոյ,
զի քաղցր և ուղիղ ես։
Վասն այսորիկ օրէնագէտ առնես զմեղաւորս
ի ճանապարհի, առաջնորդես հեզսոց ի դա-
տաստանի. և ուսուցանես հեզոց զճանա-
պարհս քո։
Ամենայն ճանապարհք տեառն ողորմութիւ
և ճշմարտութեամբ են այնոցիկ, որք խնդրեն
զուխտ և զվկայութիւն նորա։

Ո՛ւրան անուան քո տէր քաւեա զմեղս իմ՝ զի բազում եղեն. ո՞վ է մարդ որ երկնչի ՚ի քէն, օրհնագէտ առնէ զնա ՚ի ձանապարհի յոր և հաճեցաւ։

Ընձեն նորա ՚ի բարեթեան հանդիպեսցէ, և զառակ նորա ժառանգեսցէ զերկիր։

Օ՜ օրութիւն է տէր երկիւղածաց իւրոց, և զկտակարանս իւր ուսուցանել նոցա։

Աչք իմ յամենայն ժամ առ տէր են. և նա հանէ յորոգայթէ զոտս իմ։

Նայեա առ իս և ողորմեա ինձ, զի միամօր և աղքատ եմ ես։

Նեղութիւնք սրտի իմոյ բազում եղեն յոյժ, և ՚ի վշտաց իմոց հան զիս։

Տե՛ս զխոնարհութիւն իմ և զվաստակ իմ, և թող ինձ զամենայն զմեղս իմ։

Տե՛ս զթշնամիան իմ զի բազում եղեն, առեալ ատելութեամբ՝ ոչք ՚ի նանիր առեցին զիս։

Պահեա զանձն իմ և փրկեա զիս, և մի յաւմօթ եղէց զի յուսացայ ՚ի քեզ։

Ամբիծք և ուղղութիւնք կցորդ եղեն ինձ, և ես քեզ համբերի. փրկեա աստուած զիսրայէլ յամենայն նեղութենէ նորա։

ՍԱՂՄՈՍ · Իե

Ի կատարած · Սաղմոս դաւթի։

Ղա՛տ արա ինձ տէր՝ զի ես յամբծութեան
իմում գնացի, ի տէր յուսացայ՝ զի մի եղէց
հիւանդ։
փորձեա՛ զիս տէր և քննեա՛ զիս, փորձեա՛ զե-
րիկամունս իմ և զսիրտ իմ։
Ողորմութիւն քո տէր առաջի աչաց իմոց, և
հաճոյ եղէց ճշմարտութեան քումմ։
Ո՛չ նստայց ես յաթոռս նանրաց, և ընդ անօ-
րէնս ես ո՛չ մտից։
Ատեցի ես զժողովս չարաց, և ընդ ամբարիշտս
ես ո՛չ նստայց։
Լուացից սրբութեամբ զձեռս իմ, և շուրջ
եղէց զսեղանով քով տէր։
Լսել ինձ զձայն օրհնութեան քո, և պատ-
մել զամենայն սքանչելիս քո։
Տէր սիրեցի զվայելչութի՛ տան քո, և զտեղի
յարկի փառաց քոց։
Մի՛ կորուսաներ ընդ ամբարիշտս զանձն իմ,
և մի՛ ընդ արս արիւնահեղս զկեանս իմ։
Որոց ձեռք իւրեանց յանօրէնութեան են, և
աջ նոցա լի է կաշառօք։
Ես յամբծութի՛ իմում գնացի, փրկեա՛ զիս
տէր և ողորմեա՛ ինձ։

Ոտն իմ կացցէ յուղղութեան , յեկեղեցիս
մեծս օրհնեցից զքեզ։

Տունք · ժբ։

ՍԱՂՄՈՍ · Ի.Զ

Սաղմոս դաւթի · մինչև օծեալ էր։

Տէր լսես իմ և կեանք իմ՝ ես յուսմէ՛ երկեայց · տէր ապաւէն կենաց իմոց՝ ես յումմէ՛ դողացայց։

Ի մերձենալ առ իս չարաց ուտել զմարմին իմ, նեղիչք իմ և թշնամիք իմ՝ նոքա տկացան և անկան։

Թէ պատրաստիցի՛ ի վերայ իմ պատերազմ , ոչ երկիցէ սիրտ իմ . և թէ յարիցէ՛ ի վերայ իմ ճակատամարտ , սակայն և այսուիկ ի՛ քեզ տէր յուսացայ։

Զմի խնդրեցի՛ ի տեառնէ և զսոյն աղաչեմ, քնակիլ լինիմ ի տան տեառն զամենայն աւուրս կենաց իմոց։

Տեսանել լինիմ զվայելչութի՛ տեառն , և հրամանաւ տալ ի տաճարի նորա։

Ծածկեաց զիս ի խորանի իւրում յաւուր չարի , ընդ յարկաւ արար զիս ի ծածկոյթ խորանի իւրում։

Ի վեմ բարձր արարեր զիս , և այժմ բարձր արա զգլուխ իմ ի վերայ թշնամեաց իմոց։

Հուրջ եղէց և մատուցից ի խորանի նորա պատարագ օրհնութեան, օրհնեցից և սաղմոս ասացից տեառն։

Ոչ եր ձայնի լսեմ՝ զի կարդացի առ քեզ. ողորմեա ինձ և լուր ինձ, զի քեզ ասաց սիրտ իմ, և խնդրեցին երեսք իմ, զերեսս քո տէր խնդրեցինն։

Մի՛ դարձուցաներ զերեսս քո յինէն, և մի՛ խոտորիր բարկութեա՛ ի ծառայէ քումմէ։

Օգնական իմ լեր տէր, մի՛ անարգեր զիս, և մի՛ թողուր զիս աստուած փրկիչ իմ։

Հայր իմ և մայր իմ թողին զիս, և տէր իմ ընկալաւ զիս։

Օրէնագի՛ր արա զիս տէր ի ճանապարհի քում, և առաջնորդեա՛ ինձ ի շաւիղս քո ուղիղս։

Վասն թշնամեաց իմոց՝ մի՛ մատներ զիս ի ձեռս նեղչաց իմոց։

Յարեան ի վերայ իմ վկայք մեղաց, և սուտ ցին ինձ յանօրէնութեան իւրեանց։

Հաւատացի տեսանել զբարութիւն տեառն յերկրին կենդանեաց. համբեր տեառն և քաջալերեա՛ց. զօրասցի սիրտ քո՝ և համբեր տեառն։

ՍԱՂՄՈՍ · ԻԱ

Սաղմոս Դաւթի։

(Ա֊քեզ տէր կարդացի աստուած իմ, մի՛ լռեր յինէն. մի՛ երբէք լռիցես յինէն, նմանիցիմ այնոցիկ՝ որք իջանեն ՚ի գուբ։

Լուր տէր ձայնի խնդրուածոց իմոց յաղաչել ինձ առ քեզ, ՚ի համբառնալ ձեռաց իմոց ՚ի տաճար սուրբ քո։

Մի՛ համարիր ընդ ամբարիշտս զանձն իմ. և մի՛ ընդ այնոսիկ որք գործեն զանօրէնութիւն՝ կորուսաներ զիս։

Որք խօսին զխաղաղութի ընդ ընկերս իւրեանց, և չարութիւն է ՚ի սիրտս նոցա։

Տո՛ւր նոցա տէր ըստ գործոց նոցա, և ըստ անօրէնութե՛ն գնացից նոցա հատո՛ նոցա։

Ըստ գործոց ձեռաց նոցա հատո՛ նոցա՝ զհատուցումն նոցա նոցին։

Մ՚է լմացան նոքա զգործս տեառն, և ո՛չ ՚ի գործս ձեռաց նորա հայեցան. կործանեսցես զնոսա, և այլ մի՛ շինեսցին։

Օրհնեալ է տէր՝ զի լուաւ ձայնի աղօթից իմոց. տէր օգնական իմ և պաշտպան իմ։

Ի նա յուսացաւ սիրտ իմ, օգտեցաւ և զըւարճացաւ մարմին իմ. և ես կամօք իմովք խոստովան եղէց նմա։

Տէր զօրութիւն ժողովրդեան իւրոյ, ապա֊

ւէն փրկութեան օձելոյ իւրոյ։
Փրկեա զժողովուրդս քո . և օրհնեա զժառանգութիւնս քո , հովուեա և բարձրացո զնոսա մինչև յաւիտեան։

Տունք · ԺԵ։

ՍԱՂՄՈՍ · ԻԸ

Սաղմոս դաւթի · օրհնութեանց նաւակատեաց տաճարին։

Ա՛ստուցէք տեառն որդիք աստուածոյ , մատուցէք տեառն զորդիս խոյոց։
Ա՛ստուցէք ՚ն զփառս և զպատիւ , մատուցէք տեառն զփառս անուան նորա . և երկիր պագէք տեառն ՚ի սրահ սրբութե՛ն նորա։
Ձայն տեառն ՚ի վերայ ջուրց , և աստուած փառաց որոտաց . և տէր ինքն ՚ի վերայ ջուրց բազմաց։
Ձայն տեառն զօրութեանց , և ձայն տեառն մեծվայելչութեանց։
Ձայն տեառն փշրէ զմայրս , և մանրէ տէր զմայրսն լիբանանու։
Ա՛նդրեսցէ զնոսա որպէս զմատաղատունկն լիբանանու , որ սիրելին է որպէս զորդիս միեղջերուի։
Ձայն տեառն հատանէ զբոց ՚ի հրոյ . ձայն տեառն շարժէ զանապատն , և խռովեցուցանէ տէր զանապատն կադէս։

Զայն ՚ն հաստատէ զեղբերս , և յայտնի առնէ զանտառս։
Ի տաճարի նորա ամենեքեան ասասցեն զըզ-վսառս նորա։
Տէր զջրհեղեղս նստուցանէ և ցածուցանէ . թագաւորեսցէ տէր յաւիտեան։
Տէր զօրութի՛ ժողովրդեան իւրոյ տացէ , և օրհնեսցէ զժողովուրդ իւր ՚ի խաղաղութի՛։

Տունք · ԺՁ։

ՍԱՂՄՈՍ · Ի԰

Սաղմոս դաւթի · ՚ի նոյն։

Բարձր առնեմ զքեզ տէր՝ զի ընկալար զիս . և ո՛չ ուրախ արարեր զթշնամին իմ յիս։
Տէր ած իմ՝ կարդացի առ քեզ և բժշկե-ցեր զիս . տէր հաներ ՚ի դժոխոց զանձն իմ , և փրկեցեր զիս յայնցանէ՝ որք ի՛ջանեն ՚ի գուբ։
Սաղմոս ասասցէք ՚ն սուրբք նորա . և խոս-տովան եղերուք յիշատակի սրբութե՛ն նորա։
Սբտմտութիւն է ՚ի բարկութեան նորա , և կեանք են ՚ի կամաց նորա։
Ընդ երեկոյս հանգիցեն լալիք , առաւօտու եղիցի ուրախութիւն։
Եա ասացի ՚ի բարեկեցութեան իմում , թէ ո՛չ սասանեցայց յաւիտեան։

Տէր ՝ի կամս քո ետուր զերդոյ իմոյ զօրութիւն, զարձուցեր զերեսս քո յինէն՝ և ես եղէ խռովեալ։

Ընդքեզ տէր կարդացի, և առ ՚ած իմ աղաղակեցի. զինչ օգուտ ի քեզ յարենէ իմմէ, թէ իջանեմ ես յապականութիւն։

Մի՛ թէ հող խոստովան առնիցի առ քեզ, կամ պատմեսցէ զճշմարտութիւնս քո։

Լուաւ ինձ տէր և ողորմեցաւ, և տէր եղև ինձ օգնական։

Դարձոյց զսուգ իմ յուրախութիւն, էզերծ յինէն զքուրձ, և ինձ զգեցոյց զուրախութիւն։

Որպէս սաղմոս ասասցեն քեզ փառք իմ. և այլ մի՛ ես զղջացայց, տէր աստուած իմ յաւիտեան խոստովան եղէց քեզ։

Տունք · ԺԲ։ Գորգոյս · ՃԲ։

ՍԱՂՄՈՍ · Լ

Ի կատարած · Նահատակութիւն դաւթեան · Սաղմոս Դաւթի։

Ի քեզ տէր յուսացայ՝ մի՛ ամաչեցից յաւիտեան, յարդարութեան քում փրկեա և ապրեցո զիս։

Խոնարհեցո առ իս զունկն քո, վաղվաղեա կեցուցանել զիս։

Լ ՚ր իմ աստուած պաշտպան և տուն ապա-
ւինի՝ ապրեցուցանել զիս , զի հզօրիչ իմ և
ապաւէն իմ դու ես։

Ո՚ան անուան քոյ տէր առաջնորդեցեր ինձ ,
և սնուցեր զիս . և հանցես զիս յորոգայթէ
յայսմանէ՝ որ թաղուցաւ ինձ։

Դու ես պաշտպան իմ տէր , և ի՚ ձեռս քո
յանձն առնեմ զհոգի իմ։

Փրկեցեր զիս ո՚ր սաստ ճշմարտութ՚ք քոյ. աստ-
ցեր զայնոսիկ որք պահեն զերկիւղ ի՚ սնոտիս։

Ա՚ս ի՚ տէր յուսացայ , ցնծացայց և ուրախ
եղէց ի՚ փրկութեան քում։

Ո՚ի հայեցար ի՚ խոնարհութիւն իմ, և փրկե-
ցեր ի՚ վշտաց զանձն իմ . և ո՚չ մատնեցեր
զիս ի՚ ձեռս նեղչաց իմոց , և կացուցեր յան-
դորրու զոտս իմ։

Ո՚ղորմեա ինձ տէր՝ զի նեղեալ եմ ես . խոռո-
վեցաւ ի՚ սրտմտութենէ աչն իմ՝ անձն իմ
և փոր իմ։

Պակասեցան ի՚ ցաւոց կեանք իմ, և ամք իմ
յոգւոց ելանելոյ։

Ո՚ղքաստացաւ ի՚ տկարութենէ զօրութիւն
իմ, և ոսկերք իմ խռովեցան։

Ո՚րան զամենայն թշնամիս իմ եղէ ես նախատ
դրացեաց իմոց , յոյժ ահ և երկիւղ ծանօ-
թիչ իմոց։

Ա՛մենեքեան ոչք տեսանէին զնա , արտաքս
փախչէին յինէն։
Ա՛ռաջեալ եղէ ես որպէս մեռեալ ի սրտէ .
և եղէ ես որպէս զանօթի կորուսեալ։
Ո՛ի լուայ ես զբամբասանս բազմաց որք
շուրջ էին զինև , ի ժողովիլ նոցա՝ ի միասին
առնուլ զանձն իմ խորհեցան . այլ ես ի քեզ
տէր յուսացայ։
Ա՛սացի դու ես աստուած իմ , և ի ձեռս քո
է ժառանգութիւն իմ։
Փրկեա զիս ի ձեռաց թշնամեաց իմոց , և ի
հալածչաց իմոց։
Լրև եցո՛ զերեսս քո ի ծառայս քո . ապրեցո՛
զիս տէր ըստ ողորմութեան քում . տէր մի
յամեսցի եղիցի՝ զի կարդացի առ քեզ։
Ա՛մաչեսցեն ամբարիշտք և իջցեն ի դժոխս .
համր եղիցին շրթունք նենգաւորք՝ որք խօ-
սէին զարդարոյ զանիրաւութիւն , յամբար-
տաւանիլ և յանդոնել իւրեանց։
Որպէս զի բազում է ողորմութիւն քաղցրու-
թիւն քոյ տէր , զոր պահեցեր երկիւղածաց քոյ։
Ա՛բարեր դու այնոցիկ՝ որք յուսացեալ են ի
քեզ , առաջի որդւոց մարդկան։
Ա՛ծածկեցեր զնոսա ի ծածկոյթ երեսաց քոց ,
ի խառնուածենէ մարդկան։
Ծ՛ածկեցեր զնոսա ի խորանի քում , ի հա-

կառակուԹենէ լեզուաց։
Օրհնեալ է տէր , զի սքանչելիս արար ըզողորմուԹիւն իւր ՚ի քաղաք ամուր։
Ես ասացի ՚ի զարմանալ իմում , Թէ ընկեցայ ուրեմն յերեսաց աչաց քոց։
Այսան այսորիկ լուար ձայնի աղօԹից իմոց , յաղաղակել իմում առ քեզ։
Սիրեցէք զտէր ամ սուրբք նորա , զի ստուգուԹիւն խնդրէ տէր , և հատուցանէ այնոցիկ որք առաւել առնեն զամբարտաւանուԹիւն։
Քաջալերացարուք և զօրասցին սիրտք ձեր , ամենեքեան՝ որք յուսացեալ էք ՚ի տէր։

Տունք · իբ։

ՍԱՂՄՈՍ · ԼԱ

ԽոստուԹիւն · Սաղմոս դաւԹի։

Արանքի ում ԹողուԹի եղև մեզայ , և ծածկեցան ամենայն յանցանք նորա։
Արանքի առն որում ոչ համարի տէր զմեզս նորա , և ոչ գոյ նենգուԹիւն ՚ի բերան նորա։
Լռեցի ես և մաշեցան ամենայն ոսկերք իմ , առ աղաղակել ինձ առ տէր զօրհանապազ ՚ի տուէ և ՚ի գիշերի։
Զանիրացաւ ձեռն քո ՚ի վերայ իմ , դարձայ ՚ի ԹշուառուԹի՝ զի հարան յիս փուշք։
Մեղս իմ յուցից քեզ , և զանօրէնուԹիւնս

իմ ոչ ծածկեցից ի քէն։
Ասացի Թէ պատմեցից ինձէն զմեղս իմ, և դու Թողցես զամենայն ամբարշտութիւնս մեղաց իմոց։
Ա՝ սան այսորիկ յաղօԹս կացցեն առ քեզ ամ սուրբք, ի ժամ բնդունելի։
Բայց միայն ի ջուրցն հեղեղաց բազմաց, որք առ նոսա ինչ ոչ մերձեսցին։
Դու ես ապաւէն իմ ի նեղութենէ յայսմանէ, որ շուրջ եղեն զինև։
Ցնծութիւն իմ փրկեա զիս յայնցանէ՝ որք պաշարեցին զիս։
Խնաստուն արարից զքեզ և խելամուտ ի ճանապարհ՝ յոր և գնասցես, և հաստատեցից ի վերայ քո զաչս իմ։
Ա՝ ի լինիք որպէս զձի և զջորիս՝ զի ոչ գոյ ի նոսա խնաստութիւն. ի սանձս և ի դանդաղնաւանդս ճմլեսցես զկզանս նոցա՝ որք առ քեզ ինչ ոչ մերձեսցին։
Բազում տանջանք են մեղաւորաց, բայց որ յուսան ի տէր՝ ողորմութիւն տեառն շուրջ եղիցի զնոքօք։
Ուրախ եղերուք և ցնծայք արդարք ի տէր, պարծեցարուք ամենեքեան՝ որք ուղիղ էք սրտիւք։

ՍԱՂՄՈՍ · ԼԲ

Սաղմոս Դաւթի։

Ձնծացէք արդարք ՚ի տէր՝ ուղղոց վայելէ օրհնութիւն, խոստովան եղերուք տեառն օրհնութեամբ. տաճնաղեաւս սաղմոսարանաւս սաղմոս ասացէք նմա։

Օրհնեցէք զտէր յօրհնութիւն նոր՝ զի բարի է, սաղմոս ասացէք նմա օրհնութեամբ։

Ուղիղ են պատգամք տեառն, և եամ գործք նորա հաւատովք են. և սիրէ ողորմութիւն և զիրաւունս տէր։

Ողորմութիւք տեառն լի եղև երկիր, և բանիւ տեառն երկինք հաստատեցան, և հոգւով բերանոյ նորա եամ զօրութիւնք նոցա։

Ժողովեաց որպէս ՚ի տիկ զջուրս ծովու, և դնէ ՚ի խորս զդանձս իւր։

Երկիցէ ՚ի տեառնէ եամ երկիր, և ՚ի նմանէ դողացին ամենայն բնակիչք աշխարհի։

Զի նա ասաց և եղեն, ինքն հրամայեաց և հաստատեցան։

Տէր ցրուէ զխորհուրդս հեթանոսաց, անարգէ տէր զխորհուրդս ժողովրդոց, և արհամարհէ տէր զխորհուրդս իշխանաց։

Խորհուրդ տեառն յաւիտեան մնայ, և խորհուրդ սրտի նորա ազգէ մինչև յազգ։

Երանի՛ ազգի՝ որոյ տէր աստուած օգնական

է նմա. ժողովուրդ զոր ընտրեաց ի ժառանգութիւն իւր։

Յերկնից նայեցաւ աէր յամ որդիս մարդկան, ի պատրաստ բնակութենէ իւրմէ հայեցաւ յամենայն բնակիչս աշխարհի։

Ստեղծ առանձին զսիրտս նոցա, ի միտ առնու զամենայն գործս նոցա։

Մէ թէ ի բազում զօրս իւր ապրեսցի թագաւոր, և ոչ հսկայ ի բազում զօրութեան իւրում։

Սուտ է ձի ի փրկութեան իւրում. ի բազում զօրութէ իւրում ոչ ապրեցուցանէ զհեծեալն։

Աչք տեառն ի վերայ երկիւղածից իւրոց, և որք յուսան յողորմութիւն նորա։

Փրկել ի մահուանէ զանձինս նոցա, և կերակրել զնոսա ի սովու։

Անձինք մեր համբերեսցեն տեառն, զի օգնական և պաշտպան մեր է։

Ի նա ուրախ եղիցին սիրտք մեր, և յանուն սուրբ նորա յուսացաք։

Եղիցի ողորմութիւն քո տէր ի վերայ մեր, որպէս յուսացաք ի քեզ։

Տունք · ԺԲ։

ՍԱՂՄՈՍ · ԼԳ

Սաղմոս դաւթի · ի ժամանակի զի պյղպղունեաց զերես սո
իւր առաջի աբիմելէքայ · և ապա արձակեաց զնա , և գնաց։

Օրհնեցից զտէր յամ ժամ, յամենայն ժամ
օրհնութիւն նորա ի բերան իմ։
Ի տէր պարծեսցի անձն իմ, լուիցեն հեզք,
և ուրախ եղիցին։
Մեծ արարէք զտէր ինձ , և բարձր արասցուք զանուն նորա ի միասին։
Խնդրեցի ի տեառնէ և լուաւ ինձ , յամ
նեղութենէ իմմէ փրկեաց զիս։
Մատիք առ տէր՝ և առէք զլոյս , և երեսք
ձեր մի ամաչեսցեն։
Այս աղքատ կարդաց առ տէր , և ետ լուաւ
սմա . յամ նեղութէ սորա փրկեաց զսա։
Բանակք հրեշտակաց տեառն շուրջ են զերկիւղածովք իւրովք , և պահեն զնոսա։
Աւաշակեցէք և տեսէք՝ զի քաղցր է տէր .
երանեալ է այր՝ որ յուսայ ի նա։
Երկերիւք ի տեառնէ համ սուրբք նորա . զի
ոչինչ է պակասութի երկիւղածից նորա։
Մեծամեծք աղքատացան և քաղցեան .
բայց որք խնդրեն զտէր՝ մի պակասեսցի ի
նոցանէ ամենայն բարութիւն։
Եկայք որդեակք իմ՝ լուարուք ինձ , և զերկիւղ տեառն ուսուցից ձեզ։

Որ է մարդ որ կամի զկեանս, պիրէ զաւուրս
իւր տեսանել ի բարութեան։
Լռեցո զլեզու քո ի չարութէ . և շրթունք
քո մի խօսեսցին զնենգութիւն։
Խոտորեա ի չարէ և արա զբարի , խնդրեա
զխաղաղութիւն և երթ զհետ նորա։
Աչք տեառն ի վերայ արդարոց , և ականջք
նորա ի վերայ աղօթից նոցա։
Երեսք տեառն ի վերայ չարագործաց , սա-
տակել յերկրէ զյիշատակս նոցա։
Արդարքն արդարքն առ տէր՝ և տէր լուաւ
նոցա , յամ նեղութէ նոցա փրկեաց զնոսա։
Եթէ է տէր առ այնոսիկ որք մաշեալ են
սրտիւք , և զհոգիսն հոգւով կեցուցանէ։
Բազում նեղութիւնք են արդարոց , յամէ
փրկէ զնոսա տէր . և պահէ զամենայն ոսկերս
նոցա , և մի ի նոցանէ մի փշրեսցի։
Ահ մեղաւորին չար է . բայց որ ատէ զարդա-
րն , զղջասցի։
Փրկէ տէր զանձինս ծառայից իւրոց , մի զըղ-
ջասցին ամենեքեան՝ որք յուսացեալ են ի նա։

Ի կատարած · Սաղմոս Դաւթի։

Դատեա՛ ինձ զայնոսիկ՝ որք դատեն զիս. մարտ-
ա՛ր ընդ այնոսիկ՝ որք մարտանչին ընդ իս։
Ա՛ռ զզէն և զասպար քո, և արի՛ յօգնել ինձ.
հան զսուր քո ընդդէմ հալածչաց իմոց, ար-
գի՛լ զնոսա. և ասա՛ դու ցանձն իմ՝ Թէ փրկու-
կութիւն քո ես եմ։
Ամաչեսցեն և յամօթ լիցին որք խնդրեն
զանձն իմ. դարձցին յետս և ամաչեսցեն, որք
խորհէին ինձ չար։
Եղիցին նոքա որպէս փոշի առաջի հողմոյ. և
հրեշտակ տեառն նեղեսցէ զնոսա։
Եղիցին ճանապարհք նոցա՝ ի խաւար և ի
գայթակղութի՛ն. և հրեշտակ տեառն ծո՛ւծ հալա-
ծեսցէ զնոսա։
Ի նանիր թակուցին ինձ որոգայթ յապակա-
նութեան իւրեանց, և ի նանիր նախատեցին
զանձն իմ։
Հասցէ ի վերայ նոցա որոգայթ՝ զոր ոչ գի-
տացին, և որան զոր թակուցին՝ առցէ զնոս
նոցա, և յորոգայթ ի նոյն անկցին։
Իսկ անձն իմ ցնծասցէ ի տէր, ուրախ եղիցի
ի փրկութեան նորա. և ամենայն ոսկերք իմ
ասասցեն, տէր՝ ո՞ նման է քեզ։
Զ՝ի փրկեաց զաղքատն ի ձեռաց հզօրի,

զաղբատան և զանանկն յայնցանէ՝ որք յա-
փշատակեն զնա։
Յարեան ՚ի վերայ իմ վկայք չարաց . և զոր
ինչ ոչ գիտէի՝ հարցանէին զիս։
Հատուցին ինձ չար փոխանակ ընդ բարւոյ,
անժառանգել զանձն իմ խորհեցան յորդւոց
՚ի մարդկանէ։
Ես ՚ի նեղել նոցա քուրձ զգեցուի , խոնարհ
առնէի պահօք զանձն իմ , և աղօթք իմ ՚ի
ծոց իմ դարձցին։
Որպէս զեղբայր և զընկեր՝ այսպէս հաճոյ
լինէի , որպէս զդաւուր և զտրտում՝ այնպէս
խոնարհ առնէի։
Ի վերայ իմ ուրախ եղեն և ժողովեցան , ժո-
ղովեցան չիս տանջանք և ես ոչ ծանեայ .
ցրուեցան , և ոչ դադարեցան։
Փորձեցին զիս և սրհասարհեցին սրհասար-
հանօք կրճտեցին ՚ի վերայ իմ զատամունս
իւրեանց , տէր ե՞րբ տեսցես։
Ի բաց արա զանձն իմ ՚ի խորամանկուԹիւնէ
նոցա , և յառիւծուց զմիամօրուԹի իմ։
Խոստովան եղէց քեզ ՚ի ժողովս բազմաց օրհնեցից զքեզ։
Մի՝ ուրախ եղիցին չիս Թշնամիք իմ՝ ոչ
առիւն զիս ՚ի տարապարտուց . ակն արկի
առնէին չիս աչօք իւրեանց։

Ընդ ես զնաղաղութիւն խօսէին, և ինքեանք
բարկութեամբ զնենգութիւն խորհէին։
Ասացին ի վերայ իմ զբերանս իւրեանց, և
ասացին՝ այո այո տեսին աչք մեր։
Տեսեր տէր և մի լռեր, տէր՝ մի ի բացեայ
առնիր յինէն։
Օ արքիր և հայեաց տէր յերաւունս իմ,
աստուած իմ և տէր իմ ի դատաստանս իմ.
և երաւ արա ինձ ըստ արդարութեան քում
տէր աստուած իմ։
Մի ուրախ եղիցին յես թշնամիք իմ, և մի
ասասցեն ի սիրտս իւրեանց՝ թէ վայշ վայշ
անձանց մերոց զի ընկղուզաք զնա։
Ամաչեսցեն և յամօթ լիցին՝ ոք խնդան ընդ
չար իմ. զգեցցին զամօթ և զանարգանս՝ ոք
մեծաբանեն ի վերայ իմ։
Ցնծասցեն և ուրախ լիցին ի քեզ ամէն,
ոք կամին ընդ արդարութիւն իմ։
Ասասցեն յամ ժամ, մեծ է տէր. և ոք կամին
զխաղաղութիւն ծառայի քո։
Լեզու իմ խօսեսցի զարդարութիւնս քո,
զօրհնանապատ զգովութիւնս քո։

ԱՍՂՄՈՍ · ԼԵ

Ի կատարած , ծառայի տեառն · Սաղմոս դաւթի։

Ասէ անօրէնն ՚ի մեղանչել ընդ միտս իւր ,
թէ չիք երկիւղ աստուծոյ աչաց նորա։
Նենգեաց առաջի նորա դտանել զանօրէնութիւն , և ատել զնա։
Խանգ բերանոյ նորա՝ անօրէնութիւն և նենգութիւն են։
Մէչ կամեցաւ նա իմանալ զբարի , զանօրէնութիւն խորհեցաւ յանկողնի իւրում։
Կացաց նա յճամ ճանապարհ՝ որ ոչ է բարի ,
և ՚ի չարէ նա ոչ ձանձրացաւ։
Տէր յերկինս է ողորմութիւն քո , ճշմարտութիւն քո մինչև յամպս։
Արդարութիւն քո որպէս լերինք ահ . իրաւունք քո որպէս խորք բազումք . զմարդիկ և զանասուն կեցուցանես դու տէր։
Որպէս զի բազում արարեր զողորմութիւն քո աստուած . այլ որդիք մարդկան ՚ի հովանի թեւոց քոց յուսացին։
Արբեսցին նոքա ՚ի պարարտութենէ տան քո , և զուղիս փափկութեան քո տացես ըմպել նոցա։
Ի քէն է աղբիւր կենաց , և լուսով երեսաց քոց տեսանեմք զլոյս։
Ձգեա զողորմութիւն քո ոչք ճանաչեն զքեզ ,

զարդ արուեստիւնս քո՝ զոր ուղեղ են սրտիւք
Ա՛ի եկեսցեն ՚ի վերայ մեր ոգք ամբարտա-
ւանից , և ձեռք մեզաւորաց մի դողացու-
ցեն զմեզ։
Ընդ անկցին ամենեքեան զոր գործեն զա-
նօրէնութիւն , մերժեսցին և այլ մի կարաս-
ցեն հաստատիլ։

Տուն · ժ։ Գ · օրգաց · ե։
Կանոն Գ · օրգաց · է։ Սաղմոս · ժը։ Տուն · մը։

ՕՐՀՆՈՒԹԻՒՆ ՄԵԾԻՆ ՄՈՎՍԷՍԻ ԱՍՏՈՒԱԾԱՏԵՍ ՄԱՐԳԱՐԷԻ

ք · Օրինաց · լ։

Նայեցարո՛ւք երկինք և խօսեցայց , լսէ՛ երկիր զպատգամս բերանոյ իմոյ։
Ընդունելի լիցի որպէս անձրև բարբառ իմ. և իջցեն որպէս ցօղ պատգամք իմ։
Որպէս անձրև ՚ի վերայ սիզոյ , որպ տարափ ՚ի վերայ խոտոյ . զի զանուն տեն կարդացուք և տո՛ւք օրհնութիւն տեառն եայ մերոյ։
Աստուած որոյ ճշմարտութիք են գործք նր. և ամ ճանապարհք նորա իրաւամբք են։
Աստուած հաւատարիմ է , և ո՛չ գոյ ՚ի նմա ա-
նիրաւութիւն . արդար և ճշմարիտ է տէր։
Ա՛եղան՝ և ո՛չ նմա որդիքն սրատոյ , ծնո՛ւնդք

խոտորեալք և թիւրեալք։
Ո՛չ այդ այն է զոր ե՛ն հատուցանել քո՝
ժողովուրդք յիմարք և ո՛չ խմաստունք։
Ո՛չ սա ինքն է հայր քո՝ որ ստացաւ զքեզ,
արար զքեզ՝ և առեղծ զքեզ։
Յո՛ւշ լիցին քեզ աւուրքն յաւիտենից. խմա-
ցարո՛ւք զամս ազգաց մինչև յազգս։
Հարցի՛ր դու զհայրս քո՝ և պատմեսցեն
քեզ. զծերս քո՝ և ասասցեն քեզ։
Ի ժամանակի՝ յորժամ բաժանեաց բարձ-
րեալն զազգս ամենայն. որպէս սփռեաց նա
զորդիսն աղամայ։
Կացոյց զսահմանս հեթանոսաց ըստ թուոյ
հրեշտակաց աստուծոյ։
Եղև բաժին ե՛ն ժողովուրդ իւր յակոբ, և
վիճակ ժառանգութեան իւրոյ իսրայէլ։
Բաւական եղև նմա յանապատի, ի ծարաւ
տօթոյ յանկրդուղջ պաշտպանեաց զնա։
Խրատեաց զնա, և պահեաց ո՛չ բիբ ական.
որպէս զարծուի ի թևս իւր ընկալաւ զնա.
և ո՛չ ի վերայ ձագուց իւրոց գթացաւ։
Տարածեաց զթևս իւր, և ընկալաւ զնա.
և բարձեալ բերեր զնա ի վերայ միջնոցաց
իւրոց։
Տէր միայն ածեր զնոսա, և ո՛չ դոյր ընդ նմա
աստուած օտար։

լ՚ած եհան զնոսա ՚ի զօրուխս երկրի . և կե-
բակրեաց զնա արդեամբք անդաստանաց։
Վկեցոյց նոցա մեղը ՚ի վիմէ , և իւղ յա-
պառաժ վիմէ։ X
Լուղ կովուց՝ և կաթն մաքեաց , Հարպով հան-
դերձ խոյոց՝ որթուց՝ ցլուց՝ և նոխազաց։
Օ՚ պարարտութիւն երիկամանց ցորենոյ , և
զարիւն խաղողոյ էարբ գինի։
Նկեր յակոբ և յագեցաւ , և անգուշեաց
զսիրելին։
Վիրացաւ՝ ստուարացաւ՝ լայնացաւ , եթող
զտէր աստուած զարարիչ իւր , և յեռաս եկաց
յաստուածոյ փրկչէ իւրմէ։
Բարկացուցին զնա օտարոտիւք իւրեանց , և
կռովք իւրեանց դառնացուցին զնա։
Օ՚ ոհեցին դիւաց՝ և ոչ ևս . դիցն՝ զորս ոչ
ոչ դիտէին , նորք և առ ժամայնք , զորս բնաւ
ճանաչէին հարք նոցա։
Թողին զտէր՝ որ ծնաւ զնոսա , մոռացան
զաստուած՝ որ կերակրեաց զնոսա։
Նտես տէր՝ և նախանձեցաւ , և սրտմտեցաւ
՚ի վերայ ուստերաց և դստերաց նոցա , և ասէ։
Դարձուցից զերեսս իմ ՚ի նոցանէ , և ցուցից
նոցա զկնէ լինելոց իցէ յապայ ժամանակի։
Օ՚ ի ազգ մի թիւր են նորա՝ և որդիք ան-
հաւանք . նորա նախանձեցուցին զնա ՚ի

Հաստուածս իւրեանց, և դառնացուցին զիս
ի կուռս իւրեանց։
Եղե՝ և ես նախանձեցուցից զնոսա յազգ ան-
պիտան, և անմիտ ազգաւ զկնեցուցից զնոսա։
Փառք Հօր և որդւոյ և։

ՄԱՂԹԱՆՔ

Տէր փառս աստուածոյ, տէր օրհնութիւն մար-
գարէին Թագաւորին յաւիտենից, որ փրկէ զծա-
ռայս իւր և կեցուցանէ։
Մարդասէր տէր՝ վասն սրբուհւոյ անարատի մօր
քոյ և կուսի, և վասն խաչի քոյ պատուականի, տէր
ընկալ զաղաչանս մեր, և կեցո՛ զմեզ։

Քարոզ և աղօթք՝ Երկիւղ պատմեն, և Տէր ապաւէն
կանուանեն։

Վասն ի գիշերի և ի տունջեան՝ և յամ ժամու խո-
սիլ մեզ զբան ճշմ՝ զոր ազաչեսցուք։ Տէր ողորմեա։
Վասն չանկանելոյ մեզ ի փորձութիւն՝ որում ոչ
կարեմք հանդուրժել՝ զտէր աղաւ։
Վասն անբիծ և անդատապարտ կալ մեզ առաջի
ահեղ աստենին քրիստոսի՝ զտէր աղաւ։
Վասն առաջնորդելոյ մեզ ի նաւահանգիստն կեանց
անվախճանից՝ զտէր աղաւ։
Վասն արժանի լինելոյ մեզ վերին կոչմանն՝ և երկ-
նից արքայութեանն՝ զտէր աղաւ։
Վասն հոգւոցն։ Եւ և այս միաւ։ Ջանձինս։ Ողորմեա։

Աղօթք։

Ի գիշերի և ’ի առաւտեան և յամ ժամու գթեզ աղաչեմք, և ’ի քէն խնդրեմք մարդասէր տէր։ Լսէր մեզ ասծ փրկիչ մեր վախճարհեսցի ունկն քո ’ի խնդրուածս մեր, զի մի՛ ունայն լիցին վաստակք ծառայից քոց։ այլ համարեա զաշխատութիմս մեր ’ի գործ արդարութեան, և ’ի պտուղ աստուածապաշտութեան։ Ընկալ աեր՝ զաղօթս և զերկրպագութիւնս մեր, և հասո մեզ զողորմութիւն քո առատապէս։ ծածկեա զմեզ ընդ հովանեաւ ամենազօր աջոյ քոյ։ զօրացո զմեզ աեր՝ զօրութեամբ սուրբ հոգւոյդ։ պահեա զմեզ որպէս բիբ ականի։ և զարհաւատ մեզ նշան բարի, ’ի գոլեստ և ’ի փառաբանութիւն անուանդ քում սրբոյ։ Զի ’ի քո փառս կատարի ամենայն արարածոց մշտնջենաւոր փառաբանութիւն ’ի բարձունս, հօր և որդւոյ և հոգւոյն սրբոյ, այժմ և միշտ և յաւիտեանս յաւիտենից, ամէն։

Խաղաղութիւն ամենեցուն։
Աստուծոյ երկիրպագեացուք։

Հովիւ քաջ՝ հովիւ բարի՝ և յաւիտենական, նայեաց և այց զարա բանաւոր հօտի քո, զոր ժողովեցեր առ քեզ գթութիւք քովք։ Զի քո առաջի կամք աեր, և առ ’ի քէն ողորմութիւնդ և գթութիւնդ ան՚ն ունիմք։ Զամենեսեան օրհնեա, զամենեսեան խնամանեայ, զամենեսեան լուսաւորեա. և ամենեցուն պարգեւեա զերկնից արքայութիւնդ։ Զան զի դու ես աեր կենաց, և աստուած ողորմու-

Թեանց · և քեզ վայելէ փառք իշխանութիւն և պատիւ , այժմ և միշտ և յաւիտեանս յաւիտենից , ամէն։

Մաղթանք։

Ի գիշերի և ի տունջեան և յամենայն ժամու անդադար փառաւորեմք զՀայր և զորդի և զսուրբ հոգի , այժմ և միշտ և յաւիտեանս յաւիտենից , ամէն։

Օրհնեալ ասէր մեր յիսուս քրիստոս , ամէն։
Հայր մեր որ յերկինս։

Եթէ իցէս հեզ անմա խանձ.
Լեցիս ժառանգ երկնից փա ռաց:

ՍԱՂՄՈՍ · Լ.Ջ

Սաղմոս Դաւթի։

Ա՛մի նախանձիր ընդ չարս . և մի՛ ընդ այնոսիկ՝ որք գործեն զանօրէնութիւն։
Զի որպէս խոտ վաղվաղակի չամաքեսցին . ոյք զդալարի խոտոյ վաղվաղակի անցցեն։
Յուսա՛ ի տէր՝ և արա՛ զբաղցրութիւն . բնակեա՛ յերկրի՝ և հովուեսցիս ի մեծութե՛ն նորա։
Ժխեա՛ ի տեառնէ , և նա տացէ քեզ զխընդրուածս սրտի քո . յայտնեա՛ առաջի տեառն զճանապարհս քո և յուսա՛ ի նա։
Նա արասցէ և հանցէ որպէս զլոյս զարդարութիւնս քո , և զիրաւունս քո որպէս զկէս հասարակ։
Ընդունի՛ լեր տեառն՝ և ծառայեա՛ նմա , և մի՛ նախանձիր ընդ այնոսիկ՝ որոց առաջեալ լինին ճանապարհք իւրեանց , ընդ մարդոյ՝ որ գործէ զանօրէնութիւն։
Լռեա՛ ի բարկութե՛ն և հանգիր ի սրտմտու-

թենէ , և մի՝ նախանձիր ընդ չարս։

Ո՛չ ի չարք վաղվաղակի սատակեսցին . բայց
ոչք համբերեն սեաւն՝ նոքա ժառանգեսցեն
զերկիր։

Փոքր մի և այլ ո՛չ ևս իցէ ամբարիշան . խնդ-
րեսցես զտեղի նորա և ո՛չ գտցես։

Այլ որ հեզքն են՝ նոքա ժառանգեսցեն
զերկիր , և փափկասցին ի բազում խաղա-
ղութեան իւրեանց։

Սպասէ մեղաւորն արդարոյ , և կրճտէ ի
վերայ նորա զատամունս իւր . այլ տէր ծի-
ծաղեսցի վնասու։

Սրանզի յառաջագոյն տեսանէ , զի հասեալ
է օր նորա։

Սուր հանին մեղաւորք և լարեցին զաղե-
ղունս իւրեանց , հարկանել զաղքատն և զչ-
տանանին , սպանանել զոյն որ խոնարհն է
սրտիւ։

Սուրք նոցա մտցեն ի սիրտս նոցա , և աղե-
ղունք նոցա փշրեսցին։

Լաւ է սակաւիկ ինչ արդարոյ քան զբազում
մեծութիւն մեղաւորաց , և բազուկք ամ-
բարշացս խորտակեսցին։

Հաստատէ տէր զարդարս , և ճանաչէ զա-
ւուրս ամբծից , ժառանգութիւն նոցա յա-
ւիտեան եղիցի։

Ա՝ի ամաչեսցեն նոքա ՝ի ժամանակս չարու-
թեան. այլ յաւուրս սովու յագեսցին։
Ահա մեղաւորք կորիցեն. այլ թշնամիք են
՝ի փառաւորիլ և ՝ի բարձրանալ իբրեւ զա-
կաւեսցին որպէս ծուխ՝ ղի պակասի։
Փոխ առնու մեղաւորն և ոչ հատուցանէ.
այլ որ արդարն է՝ ողորմի և տայ։
Այք օրհնեն զտէր՝ ժառանգեսցեն զերկիր,
և այք անիծանեն՝ սատակեսցին ՝ի նմանէ։
Ի տեառնէ ուղղին գնացք առն, զճանա-
պարհս նորա նա կամի յոյժ։
Թէպէտ և գայթակղեսցի, նա մի կործա-
նեսցի, ղի տէր ձեռնկալու է նորա։
Ա՝անուկ էի ես և ծերացայ, և ոչ տեսի զար-
դարն արհամարհեալ, և ոչ զաւակ նորա թէ
մուրանայ հաց։
Ո՝ օրհանապազ ողորմի և տայ փոխ, զաւակ
նորա օրհնեալ եղիցի յաւիտեան։
Խոտորեա ՝ի չարէ և արա զբարի. և բնա-
կեսցիս յաւիտեանս յաւիտենից ՝ի նմա։
Տէր սիրէ զիրաւունս, և ոչ ընդ վայր հար-
կանէ զսուրբս իւր, այլ յաւիտեան պահէ
զնոսա։
Ընօրէնք հալածեսցին ՝ի միասին, և զաւակք
ամբարշտաց սատակեսցին։
Այլ արդարք ժառանգեսցեն զերկիր, և

բնակեսցին յաւիտեանս յաւիտենից ի նմա։
Թերան արդարոյ խորհի զիմաստութիւն, և
լեզու նորա խօսեսցի զիրաւունս։
Օրէնք աստուծոյ իւրոյ են ի սրտի իւրում,
և մի գայթակղեսցին գնացք նորա։
Ոչ այն մեղաւորն ընդ արդար և խնդրէ սպա-
նանել զնա, այլ տէր ոչ թողու զնա ի ձեռս
նորա, և ոչ դատապարտէ զնա՝ յորժամ
դատէ զնա։
Համբեր են և պահեա զհանապարհս նորա,
և բարձր արասցէ զքեզ ի ժառանգել զեր-
կիր, և զաւարակումն մեղաւորաց տեսցես։
Տեսի զամբարիշան վերացեալ և բարձրացեալ
որպէս զմայրսն լիբանանու։
Ընդ և ահա ոչ էր, խնդրեցի՝ և ոչ գտաւ
տեղի նորա։
Պահեա զամբծութիւն, և տես զուղղութի.
զի գոն մնացուածք յառն խաղաղարարի։
Ընդ օրէնք հալածեսցին ի միասին, և զաւակք
ամբարշտաց կորիցեն։
Փրկութի արդարոց ի տեառնէ է, վերակացու
է նոցա ի ժամանակս նեղութեան։
Օգնեսցէ նոցա տէր և փրկեսցէ զնոսա.
ապրեցուսցէ ի մեղաւորաց՝ և կեցուսցէ զնո
զի յուսացան ի նա։

ՍԱՂՄՈՍ · ԼԷ

Սաղմոս Դաւթի · առ ՚ի յիշատակ չաբաթուս։

ՏԷր մի սրտմտութեամբ քով յանդիմաներ զիս. և մի բարկութիւք քով խրատեր զիս։

Ո՛ի նետք քո հարան յիս, և յիս հաստատեցաւ ձեռն քո։

Ո՛չ դոյ բժշկութիւն մարմնոյ իմոյ, յերեսաց բարկութեան քոյ։

Ո՛չ է խաղաղութիւն ոսկերաց իմոց, յերեսաց մեղաց իմոց։

Ընդ որ՚ևնութիք իմ բարձրացան քան զգլուխ իմ, ոպ բեռն ծանր ծանրացան ՚ի վերայ իմ։

Նեխեցան և փտեցան վէրք իմ, յերեսաց անզգամութեան իմոյ։

Տառապեցայ և խոնարհ եղէ մինչև յոյժ, ցօրհանապազ տրտում գնայի, զի անձն իմ լի եղև չարչարանօք, և ո՛չ դոյ բժշկութիւն մարմնոյ իմոյ։

Չարչարեցայ և խոնարհ եղէ մինչև յոյժ, մռնչէի առ հեծութեան սրտի իմոյ։

Տէր առաջի քո է ամ ցանկութիւն իմ, և հեծութիւն իմ ՚ի քէն ո՛չ ծածկեցաւ։

Սիրտ իմ խռովեցաւ յիս, և եթող զիս զօրութիւն իմ. լոյս աչաց իմոց, և այս ո՛չ եղև ընդ իս։

Մարեկամք իմ և մերձաւորք իմ առաջի իմ

մերձեցան և կացին , և մերձաւորք իմ հեռի
եղէն յինէնե։
Թակնադատէին զիս և խնդրէին զանձն իմ՝
ոչ խորհէին չար ՚ի վերայ իմ , խօրհեցան
զանօրէնութիւն և զնենգութիւն զօրհանա-
պազ խորհեցան։
Ա՛յլ ես որպէս խուլ զի ո՛չ լսէ , որպէս համր
որ ո՛չ բանայ զբերան իւր։
Եղէ ես որպէս մարդ որ ո՛չ լսէ , և ո՛չ պոն
խօսք ՚ի բերան նորա։
Ես ՚ի քեզ տէր յուսացայ , և դու լուիցես
ինձ տէր աստուած իմ։
Ասացի թէ մի՛ ուրախ եղիցին յիս թշնամիք
իմ . ՚ի սասանիլ ոտից իմոց՝ ՚ի վերայ իմ մե-
ծամեծս խօսեցան։
Ես ՚ի տանջանս պատրաստ եմ , և ցաւք իմ
առաջի իմ են յամենայն ժամ։
Զանօրէնութիւնս իմ պատմեցից , և հոգա-
ցայց վասն մեղացս իմոց։
Իսկ արդ՝ թշնամիք իմ կենդանի են , և զո-
րացեալք են քան զիս . և բազումք եղեն՝ որք
ատելին զիս ՚ի տարապարտուց։
Որք հատուցին ինձ չար փոխանակ ընդ բար-
ւոյ . չարախօսէին զնէն , զի ես երթայի
զհետ արդարութեան։
Մի՛ թողուր զիս տէր աստուած իմ . և մի՛ ՚ի

բացեայ առնիր յինէն , հայեաց յօգնել ինձ տէր փրկութեան իմոյ։

Տունք ։ լա։

ՍԱՂՄՈՍ · ԼԸ

Ի կատարած · յիսնեմոտմայ օրհնութիւն։
Սաղմոս դաւթի։

Ընացի թէ պահեցից զճանապարհս իմ. զի մի մեղայց լեզուաւ իմով։
Լղի պահապան բերանոյ իմոյ՝ ի հակառակել մեղաւորին առաջի իմ։
Լուռ եղէ և խոնարհեցայ . լռեցի ի բարութեենէ , և ցաւք իմ նորոգեցան յիս։
Ջերմաւ սիրտ իմ ի փորի իմում , և ի խորհուրդս իմ վառեցաւ հուր։
Խօսեցայ լեզուաւ իմով և ասացի . ցոյց ինձ տէր զվատարած իմ և զթիւ աւուրց իմոց՝ քանի՞ն է , զի դիտացից թէ ո՞րչափ ինչ պակասեալ է յինէն։
Ահա չափով եդեր զաւուրս իմ , և կար զօրութեան իմոյ որպէս ոչինչ է առաջի իմ . սակայն ամենևին ընդունայն է ամենայն մարդ մեղրն։
Պատքէն որպէս ի պատկերի շրջի մարդ , սակայն ի զուր խռովի , դանձէ և ոչ գիտէ ումմ ժողովէ։

Ոսկ արդ՝ ոչ է համբերութիւն իմ՝ թէ ոչ դու տէր. կամ կար զօրութեան իմոյ՝ թէ ոչ ի քէն։

Յամենայն անօրէնութէ իմմէ փրկեցեր զիս, և նախատինս անզգամաց արարեր զիս։

Ոչ ուրեք եղէ և ոչ բացի զբերան իմ, զի դու արարեր։

Ի բաց արա յինէն զտանջանս իմ, զի ի զօրութենէ ձեռին քո ես պակասեցայ։

Ուշտամբութեամբ վասն մեղաց խրատեցեր զմարդ, մաշեցեր ոգի սարդի ոստայն զանձն նորա. սակայն ընդունայն է ամ մարդ։

Ոչ ուր տէր աղօթից իմոց, հնչեսցէ դիր խնդրուածոց իմոց, արտասուաց իմոց մի լռեր։

Պանդուխտ եմ ես առաջի քո, ներդեհ և անցաւոր որպէս ամենայն հարք իմ։

Թո՛ղ արա ինձ զի հանգեայց մինչչև երթեալ իցեմ, և այլ ոչ ևս գտանիցեմ։

Տունք. ԺԵ։

ՍԱՂՄՈՍ. Լ.Թ

Ի կատարած. Սաղմոս դաւթի։

Համբերելով համբերի տեառն, և նայեցաւ առ իս, և լուաւ աղօթից իմոց։

Եհան զիս ի գբոյ տատապանաց, ի կաւոյ և ի տղմոյ։

Աստուածաց ի վերայ վիմի զոտս իմ, և ուղղեաց զդնացս իմ։
Լարկ ի բերան իմ օրհնութիւն նոր, զօրհնութիւն տեառն աստուծոյ մերոյ։
Տեսցեն բազումք և երկիցեն, և յուսասցին ի տէր. երանեալ է այր որոյ անուն տեառն յոյս է նորա։
Ոչ հայեցաւ նա ի նանրութիւն, և ոչ ի մոլութիւն սուտ։
Բազում արարեր դու՝ տէր աստուած իմ զքաջանչելիս քո. և խորհրդոց քոց՝ ոչ ոք է որ նմանիցի քեզ։
Պատմեցի և խօսեցայ՝ և բազումք եղեն քան զթիւս. ընդ զոհս և ընդ պատարագս ոչ հաճեցար, լսելիս հաստատեցեր ինձ. զողջակէզս և զվճան մեղացն ոչ խնդրեցեր։
Յայնժամ ասացի Թէ ահաւասիկ դամ ես, ի գլուխս գրոց գրեալ է վասն իմ։
Առնել զկամս քո աստուած իմ կամեցայ, և զօրէնս քո ի մէջ որովայնի իմոյ։
Ետարանեցի զարդարութիւնս քո յեկեղեցիս մեծս. ահա զշրթունս իմ ոչ արգելից ի քէն։
Տէր դու գիտացեր՝ զի զարդարութիւնս քո ոչ ծածկեցի ի սրտի իմում, զճշմարտութիւնս քո՝ և զփրկութիւնս քո։

Ասացի և ոչ թագուցի զողորմութիւնս քո,
և զճշմարտութիւնս քո ի ժողովրդենէ մեծէ։
Այլ դու տէր մի հեռի առներ զգթութիւնս
քո յինէն. զի ողորմութիւն քո, և ճշմարտու-
թիւն քո յամենայն ժամ ընկալցի զիս։
Շուրջ եղեն զինեւ չարք՝ որոց ոչ գոյր թիւ.
հասին ինձ անօրէնութիւնք իմ, և ես ոչ կա-
րացի տեսանել։
Բազում եղեն քան զհեր գլխոյ իմոյ, և սիրտ
իմ եթող զիս։
Կամեաց տէր փրկել զիս, և տէր յօգնել ինձ
նայեաց։
Ամաչեսցեն և յամօթ լիցին՝ որք խնդրէին
զանձն իմ բառնալ զսա. դարձցին յետս և
ամաչեսցեն՝ որք խորհէին ինձ չար։
Կրեսցեն զամօթ առ ժամայն վաղվաղակի,
որք ասէին ինձ վաշ վաշ։
Ցնծասցեն և ուրախ լիցին ի քեզ ամենն,
որք խնդրեն զքեզ տէր։
Ասասցեն յամ ժամ՝ մեծ է աստուած,
և որք սիրեն զփրկութիւնս քո։
Ես աղքատ և տնանկ եմ աստուած խորհեա
զիս. օգնական և պաշտպան իմ ես, և դու մի
յամենայնի։

Տունք. իբ։ Գորգայս. ծբ։

ՍԱՂՄՈՍ · Խ

Ի կատարած · Սաղմոս Դաւթի։

Երանի որ խորհի զաղքատն և զանանկն, յաւուր չարի փրկէ զնա տէր։ Տէր փրկէ զնա և կեցուցանէ, երանելի առնէ զնա ի վերայ երկրի, և ոչ մատնէ զնա ի ձեռս թշնամեաց իւրոց։ Տէր օգնական է նմա ի մահիճս ցաւոց իւրոց, զամենայն անկողինս նորա դարձուցանէ ի հիւանդութենէ նորա։ Ես ասացի տէր ողորմեա ինձ, բժշկեա զանձն իմ, ես մեղայ քեզ։ Թշնամիք իմ ասացին ինձ չար. Երբ իցէ ի մեռցի և կորիցէ անուն նորա։ Ա՛տանէր տեսանել զնանրութիւն, խօսէր ի սրտի իւրում, և ժողովէր զանօրէնութիւն յանձն իւր։ Ելոյթս ելանէր և զնոյն խօսէր. զինեն շշնջէին ամենայն թշնամիք իմ։ Խորհեցան չար ի վերայ իմ, բան անօրէնութեան եդին ի վերայ իմ։ Ա՛յլ թէ որ ննջիցէ՝ այլ ոչ ևս յաւելցի յառնել. քանզի և այրն խաղաղութեան իմոյ՝ յոր և եմն յուսացայ։ Որ ուտէր զհաց իմ, յարձակեաց առնել ինձ խաբէութիւն։

Ելայ դու ևր ողորմեա ինձ և կանգնեա զիս,
և ես հատուցից նոցա։
Յայսմ ծանեայ թէ հաճեցար ընդ իս, զի մի
ուրախ եղիցին ինձ թշնամիք իմ։
Ելայ զիս յամբծուԹեան իմում ընկալար. և
հաստատեցեր զիս առաջի քո յաւիտեան։
Օրհնեալ աէր ևծ իսրայէլ յաւիտեանս
յաւիտենից, եղիցի եղիցի։

Տունք. ժէ։

ՍԱՂՄՈՍ. ԽԱ

Ի կատարած. իմաստուԹիւն որդւոցն կորխայ։
Սաղմոս դաւԹի։

Որպէս վաւաղի եղջերու յաղբերս ջուրց,
այնպէս վաւաղի անձն իմ առ քեզ ևծ։
Ծարաւի է անձն իմ առ քեզ ևծ հզօր և
կենդանի. ԵՒրբ եկից երևեցայց երեսացդ
աստուծոյ։
Լինին ինձ արտասուք իմ կերակուր ի տուէ
և ի գիշերի, և ասին զի ասկին ցիս զօրհանա-
պազ՝ ԹԷ ո՞ւր է աստուած քո։
Զայս որպէս յիշեի՝ տառապէր յիս անձն
իմ. քաջալերեի զի մանից ընդ յարկաւ պան-
չելեաց տանն աստուծոյ։
Ի ձայն ցնծուԹեան խոստովանուԹեան, և ի
ձայն բարեկենդանուԹեան։

Ա.րդ՝ ընդէր տրտում ես անձն իմ, կամ ընդէր խռովես զիս. յուսա առ Աստ, խոստովանեա նմա՝ փրկիչ երեսաց իմոց Աստ է։

Անձն իմ յոյժ խռովեցաւ, վասն այսորիկ յիշեցի զքեզ յերկրէն յորդանանու, ի հերմոնէ լեռնէ փոքուէ։

Խոր խորոց կարդացին առ քեզ, ի ձայն սահանաց քոց։

Ամենայն զբօսանք քո, և ալիք քո անցին ի վերայ իմ։

Ի տուէ պատուիրեաց տէր զողորմութիւն իւր, ի գիշերի զօրհնութիւն նոր. և աղօթք իմ առ աստուած վասն կենաց իմոց։

Ասացի աստուծոյ՝ ընդունօղ իմ ես. ընդէր մոռացեր զիս, ընդէր տրտում գնամ ես ի նեղել թշնամւոյ իմոյ։

Ի փշրիլ ոսկերաց իմոց նախատեցին զիս թշնամիք իմ, յասել զիս զօրհանապազ՝ Թէ ո՞ւր է աստուած քո։

Ա.րդ՝ ընդէր տրտում ես անձն իմ, կամ ընդէր խռովես զիս. յուսա առ Աստ, խոստովանեա նմա՝ փրկիչ երեսաց իմոց Աստ է։

ՍԱՂՄՈՍ · ԽԲ

Սաղմոս դաւթի։

Ի՛նձ ալա՛ ինձ աստուած, և իրա՛ւ ալա՛ ինձ
՚ի դատաստանի իմում։
Յաղգէ որ ո՛չ է սուրբ, ՚ի մարդոյ մեղաւորէ
նենդաւորէ փրկեա՛ զիս։
Ո՛ւ աստուած հզօրիչ իմ ես՝ ընդէ՞ր մոռա-
ցար զիս, ընդէ՞ր տրտում գնամ ես ՚ի նեղել
թշնամւոյ իմոյ։
Ընդունեա՛ տէր զլացս քո և զձիմարտութիւն
քո, զի առաջնորդեացեն ինձ և հանցեն զիս
՚ի լեառն սուրբ և ՚ի յարկս քո։
Մ՚տից առաջի սեղանոյ աստուծոյ առ ած,
որ ուրախ զմանկութիւն իմ։
Խոստովան եղէց քեզ օրհնութի՛ւն ած ած իմ։
Ընդ՝ ընդէ՞ր տրտում ես անձն իմ, կամ ընդ-
դէ՞ր խռովես զիս. յուսա առ ած, խոստո-
վանեա՛ նմա՝ փրկիչ երեսաց իմոց ած է։

Տունք · է։ Գոլզաց · լդ։

ՍԱՂՄՈՍ · ԽԳ

Ի կատարած · իմաստութեան որդւոցն կորխայ։
Սաղմոս Դաւթի։

Ա՛ստուած՝ ականջօք մերովք լուաք, զոր
հարքն մեր պատմեցին մեզ։

Օ դործն զոր դործեցեր յաւուրս նոցա ,
յաւուրսն առաջինս։
Զեռն քո խլեաց զհեթանոսս՝ և զնոսա տընկեցեր . չարչարեցեր զժողովուրդս քո և հաներ զնոսա։
Օ ի ոչ թէ սրով խլրեանց ժառանգեցին զերկիր , և ոչ բազուկ նոցա փրկեաց զնոսա։
Այլ աջ քո՝ և բազուկ քո՝ և լոյս երեսաց քոց , զի հաճեցար դու ընդ նոսա։
Դու ինքն ես թագաւոր իմ և աճ իմ, որ հրամայեցեր զփրկութիւնն յակոբայ։
Ր և զհշնամիս մեր հարցուք , և անուամբ քով արհամարհեսցուք զյարուցեալսն ի վերայ մեր։
Ոչ թէ յաղեղն իմ յուսացեալ եմ, և ոչ սուր իմ կեցուցանէ զիս։
Այլ դու փրկեցեր զմեզ ի հշնամեաց մերոց , և զատելիս մեր յամօթ արարեր։
Պաուծով պարծեսցուք զօրհնապազ , և անուան նր խոստովան եղիցուք յաւիտեան։
Բայց արդ՝ մերժեցեր և անարգեցեր զմեզ . և ոչ ելեր առաուած ընդ զօրս մեր։
Դարձուցեր զմեզ յետս քան զհշնամիս մեր , և առելիք մեր յափշտակեցին զմեզ։
Տուր զմեզ որպէս զոչխար ի զենուման , և ընդ հեթանոսս ցրուեցեր զմեզ։

Ո՛ աշխատեցեր զժողովուրդս քո առանց դնոց,
և ո՛չ գոյ թիւ ազգակից մերոյ։
Ա՛մարեր զմեզ նախատինս դրացեաց մերոց.
ծաղր և այպն կատականաց այնոցիկ՝ որք շուրջ
եմն զմեօք։
Ա՛մարեր զմեզ յառակս հեթանոսաց, ի շար-
ժել զգլուխս ժողովրդոց։
Օ՛ օր ամենայն նախատինք իմ առաջի իմ են,
և ամօթ երեսաց իմոց ծածկեաց զիս։
Ի ձայնէ նախատողին և չարախօսի, յերե-
սաց թշնամւոյն և հալածչի։
Ա՛յս ամ եկն ի վերայ մեր, և մեք զքեզ ո՛չ
մոռացաք և ո՛չ ստեցաք ուխտի քումմ, և ո՛չ
դարձաք յետս սրտիւք մերովք։
Ո՛ւղղեցեր զշաւիղս մեր ի ճանապարհսդ
քոց, խոնարհ արարեր զմեզ ի տեղի չարչա-
րանաց, և ծածկեցին զմեզ ստուերք մահու։
Թէ մոռացեա՛լ լիցեմք մեր զանուն քո մերոյ,
կամ ձգեալ լիցեմք զձեռս մեր յաստուա օտարս։
Ա՛կայն աստուա՛ծ խնդրե զայս. զի նա քննէ
զգաղանիս սրտից մերոց։
Ո՛ւ՛ան քո մեռանիմք զօրհանապազ, համա-
րեցաք որպէս զոչխար ի զենուման։
Օ՛ արթի՛ր ընդէ՞ր ննջես տէր. արի՛ և մի՛ մեր-
ժեր զմեզ խափա՛ռ։
Օ՛ մի՞ դարձուցանես զերեսս քո ի մէնջ, մո-

ռանաս զաղբատու Թիւն և զնեղու Թիս մեր։
Խոնարհ եղեն մինչև ՚ի հող անձինք մեր. և
յերկիր կցեցան մեջք մեր։
Արի տէր օգնեա մեզ, և փրկեա զմեզ վասն
անուան քո։

Տունք · իե։

ՍԱՂՄՈՍ · ԽԴ

[1] Ի կատարած · զառանցելոց ժամանակաց, որդւոցն կորխայ
խմաստուԹեան · Սաղմոս օրհնուԹեան վասն սիրելւոյն։

Բղխեաց սիրտ իմ զպատգամս քո բարի, և
ասացից զգործս իմ Թագաւորի։
Լեզու իմ որպէս գրիչ արագագիր գպրի,
գնեղեցիկ տեսլեամբ քան զամենայն որդիս
մարդկան։
Սիրեցան շնորհք ՚ի շրԹանց քոց · վասն այ-
սորիկ օրհնեաց զքեզ Ած յաւիտեան։
Ե՛ծ զսուր քնդ մեջ քո հզօր, վայելչուԹեան
և գեղոյ քոյ։
Յարեա ուղղեա և Թագաւորեա՝ վասն ճշմ-
մարտուԹեան հեզուԹեան և արդարուԹե,
և առաջնորդեսցէ քեզ սքանչելապէս աջ քո։
Նետք քո սրեալ են հզօր, և ժողովուրդք
՚ի ներքոյ քո անկցին, ՚ի սիրտս Թշնամեաց
Թագաւորի։
ԱԹոռ քո Ած յաւիտեանս յաւիտենից,

գաւազան ուղղութեան՝ գաւազան արքայութեան քո։

Ակրեցեր զալդալութիւն, և առեցեր զանօրէնութիւն։

Ոչ ան այսորիկ էօծ զքեզ ած ած քո իւղով ուրախութեան, առաւել քան զընկերս քո։

Օ մուռս և ստաշէն և կասիայ ի զգեստ քումմէ, ի տաճարաց փղոսկրեից, ուստի ուրախ արարին զքեզ դստերք թագաւորաց ի պատիւ։

Կացցե դշխոյ ընդ աջմէ քումմէ, ի հանդերձս ոսկեհուռս զարդարեալ և պաճուճեալ։

Լո՛ւր դուստր և տե՛ս՝ խոնարհեցո՛ զունկն քո. մոռա՛ զժողովուրդ քո և զտուն հօր քո.

զի ցանկացաւ թագաւոր գեղոյ քո։

Ա՛ա ինքն է տէր քո՝ երկիրպագեա՛ սմա, և դուստր ծուրայ երկիրպագցե՛ սմա. և պատարագօք զերեսս սորա պաշտեսցեն մեծամեծք ի ժողովրդոց։

Ա՛մենայն փառք դստեր թագաւորի ի ներքոյ, ի վերջաւորս ոսկեհուռն զարդարեալ և պաճուճեալ։

Տարցին թագաւորի կուսանք զհետ նորա, և զընկերս նորա տարցին նմա։

Ա՛ծցեն ցնծութեամբ և ուրախութեամբ և տարցին ի տաճար թագաւորի, և փոխանակ

Հարց քոց եղիցին որդիք քո։
Կացուսցես զնոսա իշխանս ընդ ամենայն եր-
կիր, և յիշեսցի անուն քո ընդ ամենայն ազգս
ազգաց։
Վ ան այսորիկ ժողովուրդք խոստովան եղի-
ցին առ քեզ, յաւիտեան՝ և յաւիտեանս
յաւիտենից։

Տունք · ժը։

ՍԱՂՄՈՍ · խե

Ի կատարած · որդւոցն Կորխայ՝ ի վերայ դաղանեաց։
Սաղմոս դաւթի։

Ա ստուած մեր ապաւէն և զօրութի. օգնական
՝ի վերայ նեղութեց՝ որք գտին զմեզ յոյժ։
Վ ան այսորիկ ոչ երկիսցուք մեք ՝ի խռովիլ
երկրի, ՝ի փոփոխիլ լերանց ՝ի սիրտս ծովու։
Պոչեցին և խռովեցան ջուրք նոցա, խռովե-
ցան լերինք ՝ի զօրութենէ նորա։
Պնացք գետոց ուրախ առնեն զքաղաքն այ,
և սուրբ արար զյարկս իւր բարձրեաւն։
Ա ստուած ՝ի մէջ նոցա և նոքա մի սասա-
նեսցին. օգնեսցէ նոցա աստուած ՝ի վաղոր-
դենէ մինչև ՝ի վաղորդեան։
Խռովեցան հեթանոսք, և խոնարհեցան թա-
գաւորութիւնք. ետ զձայն իւր բարձրեաւն՝
և խռովեցաւ երկիր։

Տէր ողորմեաց ընդ մեզ, ընդունելի է մեր
աստուած յակոբայ։

Աչք և ականջք զդրծս ես, որ արար զնշանս
և զարուեստս ի վերայ երկրի։

Լեր զպատերազմ ի ծագաց մինչև ի ծագս
երկրի. զաղեղունս փշրեաց, զզէնս խոր-
տակեաց և զասպարս այրեաց հրով։

Կանխեցէք և ծանեարուք՝ զի ես եմ ած.
բարձր եղէց ի հեթանոսս, և բարձրացայց
ի վերայ երկրի։

Տէր ողորմեաց ընդ մեզ, ընդունելի է մեր
աստուած յակոբայ։

Տունք. ժ։ Գորգաց. ծ։

ՍԱՂՄՈՍ · ԽԶ

Ի կատարած. վասն որդւոցն կորխայ։
Սաղմոս Դաւթի։

Ով ամբոխ հարիք ամենայն հեթանոսք, աղա-
ղակեցէք առ ած ի ձայն ցնծութեան։

Տէր բարձրեալ և ահարկու, թագաւոր մեծ
ի վերայ ամենայն երկրի։

Հնազանդ արար զժողովուրդս մեզ, և զհե-
թանոսս ի ներքոյ ոտից մերոց։

Ընտրեաց զմեզ իւր ի ժառանգութիւն,

պղեղեցկութիւն յակոբայ զոր և սիրեաց։ Ընդ համբարձաւ աստուած օրհնութիւն, և տէր մեր ձայնիւ փողոյ։

Սաղմոս ասացէք ընդ մեզ, սաղմոս ասացէք թագաւորին մեր, սաղմոս ասացէք։ Թագաւոր մեծ ի վերայ եամ երկրի եծ է, սաղմոս ասացէք նմա խմաստութիւն։ Թագաւորեաց եծ ի վերայ հեթանոսաց. եծ նստաւ յաթոռ սրբութեան իւրոյ։ Իշխանք ժողովրդոց ժողովեցան առ եծ աբրահամու, զի ընդ ընկերութիւնք յերկրի յոյժ համբարձան։

Տունք ։ թ։

ՍԱՂՄՈՍ · խէ

Սաղմոս օրհնութեան որդւոցն կորխայ · երկրորդ շաբաթու։

Ա՛եծ է տէր, և օրհնեալ է յոյժ ի քաղաք ընդ մերոյ, ի լեառն սուրբ նորա։ Ընդ աստուածմատ ցնծասցէ ցնծութեամբ եամ երկիր · լերինք սիօնի՝ կողմանք հիւսիսոյ՝ քաղաք թագաւորին մեծի։ Աստուած ի տաճարի իւրում յայտնի, ի ժամանակի ոչ օգնական լինէր նոցա։ Ընդ հաւասիկ թագաւորութիւնք երկրի ժողովեցան, և անցին ի միասին։

Ինքեանք տեսին այսպէս և զարմացան , խըռովեցան սասանեցան , և դողումն կալաւ զնոսա։

Ընդ երկունսն որպ՝ ի ծննդեան , և հողմն սաստիկ փշրեսցէ զնաւս ի Թարսիս։

Որպէս լուաք՝ սոյնպէս և տեսաք , ի քաղաք ն՚ն զօրութեանց ի քաղաք ն՚յ մերոյ։

Աստուած հիմունս էարկ նմա յաւիտեան . ընկալաք աստուած զողորմութիւն քո՝ ի մէջ ժողովրդեան քո։

Ըստ անուան քում ն՚ած , սոյնպէս և օրհնութի՛ք քո ընդ ամենայն տիեզերս , և արդարութի՛ք լի է աջ քո։

Ուրախ եղիցի լեառն սիովն , և ցնծասցեն դստերք յուդայ՝ վասն իրաւանց քոց տէր։

Շրջեցարո՛ւք զսիովնիս պաշարեցէ՛ք զնա , և պատեցէ՛ք զաշտարակս նորա։

Դի՛ք զսիրտս ձեր ի վերայ զօրութե՛ն նորա , բաժանեցէ՛ք զամուրս նորա , զի պատմել կարասցէք յազգ յայլ։

Այս է աստուած աստուած մեր յաւիտեանս յաւիտենից , և սա հովուեսցէ զմեզ մինչև յաւիտեան։

ՍԱՂՄՈՍ · ԽԸ

Ի կատարած որդւոցն կորխայ · Սաղմոս օրհնութեան դաւթի։

Ողորմեա՛ զայս ամենայն ազգք , ունկն դիր լերուք ամենեքեան՝ որք բնակեալ էք յաշխարհի։

Ընդունդք երկրի և որդիք մարդկան՝ ի միասին , մեծամեծք և տնանկք։

Բերան իմ խօսեսցի զիմաստութիւն , և խորհուրդ սրտի իմոյ զհանճար։

Խոնարհեցուցից յառակումն զունկն իմ. բացից առակաւ զբերան իմ , և խօսեցայց զառակս՝ ի սկզբանէ։

Ընդէ՞ր բնաւ երկնչիմ ես յաւուր չարի , զի անօրէնութիւք գնացից իմոց շուրջ եղեն զինեւ։

Յուսացեալք՝ ի զօրութի իւրեանց , ի բազմութի մեծութե իւրեանց պարծեսցին։

Արդարդ ո՛չ փրկէ՝ և ո՛չ փրկէ մարդ և ո՛չ տայ աստուծոյ զփրկանս իւր , և ո՛չ զգինս փրկանացս անձին իւրոյ։

Ա՛ստուածեա՛ յաւիտեան , և կեցցես մինչ յաւիտ , և ո՛չ տեսցես զապականութիւն։

Տեսցես թէ իմաստունք մեռանին , ի միասին անզգամք և անմիտք կորիցեն , և թողցեն օտարաց զմեծութի իւրեանց։

Գերեզմանք նոցա տունք նոցա եղիցին յա-

ւիտեան, և յարկէ նոցա ազդէ մինչև յաղգ, և կարդացին անուանէ նոցի ի հողս իւրեանց։ Ա՝արդ ի պատուի էր և ոչ խմացաւ, հաւատարեցաւ անաւանոց անբանից և նմանեցաւ նոցա։

Այս ճանապարհ է գայթակղութեան նոցա նոցին. յետ այսորիկ բերանօք իւրեանց հաճեցին։

Որպէս խաչն ի դժոխս մատնեցին, և մահ հոլովեցէ զնոսա, և տիրեցին նոցա ուղիղք ընդ առաւօտս։

Օգնութիւնք նոցա մաշեցին ի դժոխս, և ի փառաց իւրեանց անկցին։

Բայց սակայն՝ ած փրկեցէ զանձն իմ ի ձեռաց դժոխոց, յորժամ ընդունիցին զիս։

Ա՝ի երկնչիր յորժամ մեծանայ մարդ, և յորժամ բազում լինին վտառք տան նորա։

Ո՛չ ի ոչ թէ ի մեռանիլն իւրում առցէ ընդ իւր զամենայն, և ոչ թէ իջցեն վտառք տան նորա ընդ նմա։

Այլ անձն նորա ի կեանս իւրում օրհնեսցի, և խոստովան եղիցի քեզ յորժամ բարի արասցես դու նմա։

Ա՝ոչ նա մինչև յաղգ հարց իւրոց. մինչև յաւիտեան զլոյս մի տեսցէ։

Ա՝արդ ի պատուի էր և ոչ խմացաւ, հաւա-

ասրեցաւ անասնոց անբանից և նմանեցաւ նոցա։ /

Տունք ։ Ի։ Գոլղայս ։ ԻԲ։

ՍԱՂՄՈՍ ։ ԽԹ

Սաղմոս Դաւթի։

Ասացաւ աստուածոց տէր խօսեցաւ , և կոչեաց զերկիր յարևելից մինչև ՚ի մուտս արևու։

Ի սիօնէ մեծվայելչութիւն փրկութեան գեղոյ նորա։

Ասացաւ մեր յայտնապէս եկեսցէ , և ոչ մեր մի՛ դադարեսցէ։

Հուր առաջի նորա բորբոքեսցի , և շուրջ զնովաւ մրրիկ յոյժ։

Կոչեսցէ զերկինս ՚ի վերուստ՝ և զերկիր ՚ի դատել զժողովուրդ իւր , ժողովել առ ինքն զսուրբս իւր . և որք դնեն զպատարագս ուխտից ՚ի վերայ սեղանոյ նորա։

Պատմեսցեն երկինք զարդարութիւն նորա , զի աստուած դատաւոր է։

Լո՛ւր ժողովուրդ իմ և խօսեցայց ընդքեզ , և խորհիմ՝ քեզ վկայեցից . զի աստուած ոչ քո ես եմ։

Ո՛չ թէ վասն պատարագաց քոց կշտամբեմ զքեզ. զի ողջակէզք քո առաջի իմ են յամ ժամ։

Ո՛չ ընդունիմ ի տանէ քումմէ զուարակս, և ո՛չ ի հօտից քոց նոխազս։

Իմ է ամենայն գազան անտառի, երէ լերանց և ամենայն անասունս։

Գիտեմ զամենայն թռչունս երկնից, գե-ղեցկութիւն վայրի ընդ իս է։

Թէ քաղցեայց, քեզ ինչ ո՛չ ասացից. զի իմ է աշխարհ լրիւ իւրով։

Ո՛չ ուտեմ ես զմիս զուարակաց քոց, և ո՛չ զարիւն նոխազաց քոց ըմպեմ։

Այո՛ւ ահա պատարագ օրհնութեան, կա- տարեա բարձրելոյն զուխտս քո։

Կարդասցես առ իս յաւուր նեղութեան քո, ես վրկեցից զքեզ՝ և դու փառաւոր արասցես զիս։

Սակայն մեղաւորին ասէ Աստ. իսկ դու ընդ- դէմ բնաւ պատմես զարդարութիւն իմ, կամ առնուս զուխտ իմ ի բերան քո։

Ո՞ւ ի դու ատեցեր զկրթութիւն իմ, մերժեցեր և յետս ընկեցեր զբան բերանոյ իմոյ։

Թէ տեսանէիր զգող՝ ընդհանայիր ընդ նմա, և ընդ շունս դնէիր զբաժին քո։

Բերան քո յաճախեր զչարութիւն, և լեզու

քո նիւթեր զնեղութիւն։
Նստեալ զեղբօրէ քումմէ չարախօսէիր , և
՚ի վերայ որդւոյ մօր քո դնէիր զդայթակ-
ղութիւն։
Օ այս ամենայն արարեր և լռեցի քեզ. կար-
ծեցեր անօրէնդ ՚ի մոլի քում, թէ և ես քիզ
նմանիցեմ։
Ընդ յանդիմանեցից և կացուցից զայս եմ
առաջի քո . խմացարուք ամենեքեան՝ որոց
մոռացեալ իցէ զաստուած։
Պուցէ երբէք յափշտակիցիք , և ոչ ոք իցէ որ
փրկիցէ։
Պատարագ օրհնութեան փառաւոր արասցէ
զիս . և անդ է ճանապարհ՝ ուր ցուցից նմա
զփրկութիւն աստուծոյ։

Տունք ։ ին։

ՍԱՂՄՈՍ · ծ

Ի կատարած · Սաղմոս դաւթի · ՚ի ժամանակի զի երկն
առ նա նաթան մարգարէ , իբրև զի մտեալ էր նա առ
բերսաբէէ։

Ողորմեա ինձ աստուած ըստ մեծի ողորմու-
թեան քում. ըստ բազում գթութեան քում
քաւեա զանօրէնութիւնս իմ։
Առաւել լուա զիս յանօրէնութենէ իմմէ .
և ՚ի մեղաց իմոց սրբեա զիս։

Օ անօրէնութիւնս իմ ես ինձէն դիտեմ , և մեղք իմ առաջի իմն է յամ ժամ։

Քեզ միայն մեղայ ոչ , և չար առաջի քո արարի։

Արդարես արդար եղիցես ի բանս քո , և յաղթող ի դատել գաս։

Ընդորինութեամբ յղացաւ , և ի մեղս ծնաւ զիս մայր իմ։

Դու ոչ զճշմարտութիւն սիրեցեր , զանյայտս և զծածկեալս իմաստութիւնդ քով յայտնեցեր ինձ։

Ցօշեա՛ լիս միշտաւ և սուրբ եղէց , լուա՛ և քան զձիւն սպիտակ եղէց։

Լսել տա՛ս ինձ զցնծութիւն և զուրախութիւն , և ցնծասցեն ոսկերք իմ առաւապեալք։

Դարձո՛ զերեսս քո ի մեղաց իմոց . և զամ անօրինութիւնս իմ քաւեա՛ լինիս։

Սիրտ սուրբ հաստատեա՛ լիս ինձ , և հոգի ուղիղ նորոգեա՛ ի փորի իմում։

Մի՛ ընկենուր զիս առ յերեսաց քոց , և զհոգի քո սուրբ մի՛ հաներ յինէն։

Տո՛ւր ինձ ցնծութիւն փրկութենէ քոյ , և հոգւով պետութեան քոյ հաստատեա՛ զիս։

Ուսուցից անօրինաց զճանապարհս քո , և ամբարիշտք առ քեզ դարձցին։

Փրկեա՛ զիս յարենէ՛ ինձ ինձ փրկութենէ իմոյ . ցնծասցէ լեզու իմ յարդարութենէ քումմէ։

Տէր եթէ զշրթունս իմ բանաս , բերան իմ
երգեսցէ զօրհնութիւնս քո։
Թէ կամեցեալ էիր պատարագս մատուցա-
նէաք . բայց դու ընդ ողջակէզս խակ ոչ հա-
ճեցար։
Պատարագ ՚ի հոգի խոնարհ , զսիրտ սուրբ և
զհոգի խոնարհ ածս ոչ արհամարհէ։
Խարէ արա տէր կամօք քովք սիօնի , և շի-
նեսցին պարիսպքն երուսաղէմի։
Յայնժամ հաճեսցիս ընդ պատարագս ար-
դարութեան . յորժամ ուխտից պատարագս
հանցեն ՚ի սեղան քո զուարակս։

Տուն ք · ի։

ՍԱՂՄՈՍ · ՃՁ

Ի կատարած խնամատարութեան , Սաղմոս դաւթի · ՚ի ժամա-
նակի զի եկեն դովեկ եդովմայ , պատմեաց սաւուղայ ,
թէ ահաւասիկ դաւիթ ՚ի տանն աբիմելեքայ է։

Օ՜ վ՚ պարծի ՚ի չարութեան հզօր զանօրէ-
նութիւն . զօրհնապատղ զանիրաւութի խոր-
հեցաւ ՚ի լեզուի իւրում։
Որպէս զածելի սուր սրեցաւ զնենգութիւն ,
սիրեցաւ զչարութիւն քան զբարութի , զանօ-
րէնութիւն քան զխօսս արդարութե։
Սիրեցաւ նա զամենայն խօսս կործանման , և
զլեզուս նենգաւորս։

Ի ան այսորիկ ած կործանեսցէ զնա խաչա-
խնդեսցէ և հանցէ զնա յարկաց իւրոց, և զար-
մատս նորա յերկրէն կենդանեաց։
Տեսցեն արդարք և երկիցեն, զնովաւ ծիծա-
ղեսցին և ասասցեն։
Այս այր է որ ոչ արար զած իւր օգնական.
այլ յուսացաւ սա ՚ի բազում մեծութիւն իւր,
և զօրացաւ ՚ի նանրութեան իւրում։
Այլ ես որպէս ձիթենի պտղալից ՚ի տան աստ.
յուսացայ յողորմութիւն աստուծոյ և յա-
ւիտեան յաւիտենից։
Խոստովան եղէց քեզ աստ յաւիտեան զի ա-
րարեր. և համբերիցց անուան քում, զի քաղցր
ես առաջի սրբոց քոց։

Տունք · ՀԲ։ Գոլշայս · ծԲ։

ՍԱՂՄՈՍ · ծ·Բ ·

Ի կատարած · վասն մաղաղեթայ · խոստովանութիւն
Դաւթի։

Ասաց անզգամն ՚ի սրտի իւրում թէ ոչ գոյ
աստուած · ապականեցան և պղծեցան յա-
նօրէնութեան իւրեանց, և ոչ ոք է որ առնէ
զբարութիւն։
Աստուած յերկնից նայեցաւ յամենայն որ-

դիս մարդկան , տեսանել թէ լցեր զբ լման-
տուն որ խնդրիցէ զաստուած։
Ա՛մենեքեան խոստովեցան ՚ի միասին , և անպի-
տանացան։
Ոչ զբ է որ առնէ զբարի , և չէ զբ մինչև ՚ի մի։
Որպէս ոչ ծանիցեն ամենեքեան , զբ գործեն
զանօրէնութիւն։
Ոյք ուտէին զժողովուրդ իմ որպէս կերա-
կուր հացի , և առ ած ոչ կարդացին։
Անդ երկիցեն զերկիւղ ուր ոչ էր երկիւղ .
զի ած ցրուեսցէ զոսկերս մարդահաճոյից։
Ամաչեսցեն և յամօթ լինին , զի աստուած
անարգեաց զնոսա։
Ո՛ տացէ ՚ի սիօնէ զփրկութիւն իսրայէլի . ՚ի
դարձուցանել ած զգերութիւն ժողովրդեան
իւրոյ , ցնծասցէ յակոբ և ուրախ եղիցի
իսրայէլ։

Տունք · Թ։

ՍԱՂՄՈՍ · ԾԳ

Ի կատարած · ընդ օրհնութիւնս խմաստութիւն դաւթի · ՚ի ժամանակի զի եկին զիփացիքն , և ասեն ցաւուրդ՝ ահա-
ւասիկ դաւիթ թագուցեալ նատի առ մեզ։

Աստուած յանուան քում կեցո զիս , և ՚ի զօ-
րութեան քում իրաւ արա զինձ։
Աստուած լսեր աղօթից իմոց , ունկնդիր բա-

Նկայ բերանոյ իմոյ։

Օտարք յարեան ՚ի վերայ իմ, և հզօրք խնդրեցին զանձն իմ, և ոչ համարեցան զքեզ ՚ած առաջի իւրեանց։

Ընդ ասատուած օգնական իմ, և տէր ընդունող հոգւոյ իմոյ։

Ի դարձուցանել զչարն ՚ի թշնամիս իմ, ճշմարտութեամբ քոյ սատակեա զնոսա։

Նա կամօք իմովք պատարագս մատուցից քեզ. և խոստովան եղէց անուան քումմ տէր զի բարի է։

Զամենայն նեղութենէ խնդիւ փրկեցեր զիս, և ՚ի թշնամիս իմ ետես աչն իմ։

Տունք. է։

ՍԱՂՄՈՍ. ԾԴ

Ի կատարած. ընդ օրհնութիւնս խմաստութեան։ Սաղմոս դաւթի։

Լ՚սնկն դիր ՚ած աղօթից իմոց, և մի՛ անտես առներ զինդրուածս իմ։

Լայեա առ իս և լուր ինձ. զի տրտմեցայ ես ՚ի ձանձրանալ իմում և խռովեցայ։

Ի ձայնէ թշնամւոյն և ՚ի նեղել մեղաւորին՝ խոտորեցան չիս անիրաւութեամբ, բարկութեամբ ոխս պահէին ինձ։

Սիրտ իմ խռովեցաւ չիս, և երկիւղ մահու

անկաւ ՚ի վերայ իմ։
Ա՛հ և դողումն եկն ՚ի վերայ իմ, և ծածկեաց զիս խաւար։
Ա՛սացի ասոր ոք ինձ զթևս որպէս զաղաւնոյ. զի թռչէի վերանայի, և հեռասցեալ դադարէի յանապատի։
Ա՛կն ունէի ես որ փրկեր զիս ՚ի կարճմտութենէ զայրանալոյ, և ՚ի մրրկեալ նեղչտութենէ։
Ընկլո՛ տէր և բաժանեա զլեզուս նոցա, զի տեսի զանօրէնութիւն և զհակառակութիւն ՚ի քաղաքի։
Ի տուէ և ՚ի գիշերի շուրջ եղեն զպարսպօք նորա անօրէնութիւնք. չարիք և մեղք են ՚ի մէջ նոցա. և ո՛չ պակասեաց ՚ի հրապարակաց նոցա վաշխ և նենգութիւն։
Ո՛ի թէ թշնամւոյն նախատեալ էր՝ համբերի արդեօք, կամ ատելոյն մեծաբանեալ էր ՚ի վերայ իմ՝ թագչէի արդեօք ՚ի նմանէ։
Իսկ դու մարդ հաւասար իմ, առաջնորդ իմ և ծանօթ իմ։
Ա՛պաքէն ՚ի նոյն քաղցրացուցեր ինձ և քեզ կերակուր, զի գնայաք միաբանութեամբ ՚ի տան աստուծոյ։
Ա՛կեսցէ մահ ՚ի վերայ նոցա, և կենդանւոյն իջցեն ՚ի դժոխս. զի չարութիւն է ՚ի բնակութեան նոցա և ՚ի մէջ նոցա։

Եա առ ձեզ կարդացի, և նա լուաւ ինձ յերե-
կոյ՝ ի վաղորդայն ի հասարակ աւուր։
Պատմեցի և ասացի և լուիցէ ձայնի իմում.
փրկեսցէ խաղաղութիւն զանձն իմ ի մերձա-
ւորաց իմոց, զի կարեօք հասին ի վերայ իմ։
Լուիցէ ձեզ և խոնարհ արասցէ զնոսա, որ
յառաջն է քան զյաւիտեանս։
Օ՜ի ոչ դոյր նոցա փոխանակ, և ոչ երկեան
յաստուծոյ։
Ձգեաց զձեռն իւր ի հաւատացանել նոցա,
և նոքա պղծեցին զօրէնս նորա։
Բաժանեցան ի սրտմտութիւնէ երեսաց նորա.
և ետես ի սիրտս նոցա։
Կակուղ էին բանք նց քան զձէթ, և ինքեանք
որպէս սլաք։
Ընկեաւ ի տէր զհոգս քո և նա կերակրէ
զքեզ, և ոչ տայ յաւիտեան սասանութիւն
արդարոյ։
Դու աստուած իջուսցես զնոսա ի գուբ ա-
պականութեան, արք արիւնահեղք և նենգա-
ւորք մի հասարակեսցեն զաւուրս իւրեանց.
այլ ես ի քեզ տէր յուսացայ։ ✗

Տունք · իբ։ Գործոյս · լբ։

Կանոնս Գործոյս · է։ Սաղմոս · ժե։ Տունք · չե։

ՕՐՀՆՈՒԹԻՒՆ ՄԵԾԻՆ ՄՈՎՍԷՍԻ ԱՍՏՈՒԱԾԱՏԵՍ ՄԱՐԳԱՐԷԻ

Բ · Օրինաց · Լբ։

Ո՛վ յ հուր բորբոքեցաւ ՚ի բարկութիւնէ իմմէ . այրեսցէ և յիջցէ մինչ ՚ի դժոխս ներքինս։
Կերիցէ զերկիր և զամ բոյս երկրի նոցա . վառեսցին հրով, և բորբոքեսցին հիմունք լե-
րանց նոցա։
Կուտեցից զչարիս ամենայն ՚ի վերայ նոցա , և նետիւք իմովք սպառեցից զնոսա։
Ա՛շեալք և հիւծեալք ՚ի սովոյ , դազանա-
բեկ գեղ անկեալ ամ թունոյց երկնից։
Յաբս առանց բժշկութեան՝ արձակեցից ՚ի վերայ նոցա զդազանս անապատի . որք այսր և անդր քարշեսցեն զնոսա ընդ երկիր։
Ընտաքուստ մանկակոտորս արասցէ զնոսա սուր , և ՚ի ներքուստ շուեմարանաց նոյ անտի արհաւիրք ահից։
Ո՛չ երիտասարդս նոցա կուսանաք հանդերձ , և զոզայս հասուտեալովք ծերովք հանդերձ։
Ասացի թէ ցրեցից զնոսա . և դադարեցուցից զյիշատակս նոցա յացդացս։
Թէ ոչ վասն բարկութեան սրամտութեան թշնամւոյն , զի մի երկայնակեացք եղիցին . և մի բարձրասցին հպարտացեալ թշնամիքն ,

և ասացեն։

Թէ ձեռն մեր բարձր է, և բազուկ մեր հզօր. և ոչ ամէր աստուած այսր գայս ամ։

Օ՛ի ազգ մի խորհրդակորոյսք են նոքա. և ոչ գոյ ի նոսա իմաստութիւն, և ոչ խորհեցան ի միտ առնուլ զայս ամ. և արդ՝ ընկալցին զամօթ յանձինս իւրեանց։

Օ՛արմանք մի մեծ այս են. զիաւրդ մին զհազարս հալածեսցէ, կամ երկուք զբիւրս շարժեսցեն։

Թէ ոչ ետն ել մատնեալ էր զնոսա, և տուեալ էր զնոսա ի ձեռս թշնամեաց նոցա։

Օ՛ի ոչ են դիք նոցա որպէս զնա՛ մեր. այլ թշնամիք մեր վատախորհուրդք։

Այգուոյն սոդոմայ էր որթ նոցա, և առնիկ նոցա ի գոմորայ։

Խաղող նոցա խաղող դառնութեան, և ողկոյզ նոցա ի դառնութեան լերուց։

Արտմտութիւն բարկութեան վիշապաց դինի նոցա. արտմտութի իժից՝ անհնարին առանց բժշկութեան։

Ո՞չ այս ամ ժողովեալ է առ իս, և կնքեալ պահի ի գանձի իմում։

Յաւուր վրիժուց հատուցման հատուցից նոցա, ի ժամանակի յորում հարցի զքարի ոտն նոցա։

Ա՛երձ է օր կորստեան նոցա . հասեալ է պատրաստուԹ՛ե տէր ՚ի վերայ նոցա։
Դատե տէր զժողովուրդ իւր . և ՚ի ծառայս իւր մխիԹարի։
Օ՛ի եառես զնոսա լքեալս լուծեալս և մատնեալս ՚ի գերուԹիւն։
Նա ասիցէ տէր՝ ո՞ւր են դիքն ձեր՝ յորս յուսացեալ էիք դուք ՚ի նե . զորոց զճարպս ըսպանդիցն ուտէիք , և ըմպէիք զգինի զոհիցն։
Ա՛րդ՝ յարիցեն օգնեսցեն , և եղիցին ձեզ Թիկունք։

ՆՈՐԻՆ ՄՈՎՍԷՍ

Ո՛աներձուք և տեսէք՝ զի ես եմ . և ո՛չ գոյ այլ աստուած բաց յիմէն։
Ա՛ս սպանանեմ և ես կեցուցանեմ , հարկանեմ և ես բժշկեմ . և ո՛չ ոք լինի որ հանիցէ զձեզ ՚ի ձեռաց իմոց։
Ը՛ամբարձի յերկինս զձեռս իմ . երդուայ աջով իմով , և ասացի Թէ կենդանի եմ ես յաւիտեան։
Սրեցից որպէս վայլակն զսուսեր իմ , և ՚ի Խնդիր վրիժուց արձակեցից զաջ իմ։
Ը՛ատուցից զհատուցումն Թշնամեաց իմոց . և ատելեաց իմոց հատուցից զհատուցումն նոցա նոցին։

Ընթեցուցից զնեռս իմ յարենէ նոցա , և սուբ իմ կերիցէ միս յարենէ վիրաւորելոց գերելոց գլխոց իշխանաց՝ Թշնամեաց նոցա։
Ուրախ եղիցին երկինք նովաւ , և երկիրպագցեն նմա ամենայն որդիք աստուածոյ։
Ուրախ եղերուք հեթանոսք ընդ ժողովրդեան նորա , և զօրացուսցեն զնա ամենայն հրեշտակք աստուածոյ։
Խնդրեցով խնդրեցաւ վրէժ արեան որդւոց նոցա , և հատուցումն Թշնամեաց նոցա՝ հատուցաւ նոցա։
Հատուցումն առնելոց նոցա հատուցաւ նոցա. և սրբեսցէ տէր զերկիր ժողովրդեան իւրոյ։

Փառք Հօր և որդւոյ և։

ՄԱՂԹԱՆՔ

Դու ես տէր մեր՝ դու ես քրիստոս փրկիչ մեր , զքեզ օրհնեն անձինք մեր։
Մարդասէր տէր՝ վասն սրբուհւոյ անարատի մօր քոյ և կուսի , և վասն խաչի քոյ պատուականի , տէր ընկալ զաղաչանս մեր , և կեցո՛ զմեզ։

Քարոզ և աղօթք՝ Մի նախանձիր , և Խոստովան կանոնացն։

Վասն ուղղելոյ զդնացս մեր ի ճանապարհս խաղաղութեան՝ զտէր աղաչեսցուք։ Տէր ողորմեա։

Վասն ցրտելոյ ի մէնջ զամենայն խորհուրդս չարին՝
զտէր աղաչեսցուք։
Վասն պարգևելոյ մեզ առողջ խորհուրդս և առաքինի վարս՝ զտէր աղաչեսցուք։
Վասն պահելոյ զմեզ ընդ հովանեաւ ամենազօր աջոյն իւրոյ՝ զտէր աղաչեսցուք։
Վասն խոտանակելոյ զհակառակորդն վաղվաղակի ընդ ոտիւք մերովք՝ զտէր աղաչ։
Վասն հոգւոցն հանգուցելոց՝ որք ճշմարիտ առաւել ի քրիստոս ննջեցին՝ զտէր աղաչ։
Եւ ևս միաբան վասն։ Զանձինս մեր։ Ողորմեաց։

Աղօթք։

Տէր երկնի և երկրի՝ արարիչ ամենայն արարածոց երևելեաց և աներևութից։ Ա՛ւ քեզ կարդամք յամենայն ժամ. զի ընդ ամենայն տեղիս ես տէրութիւն քո, և արքայութիւն քոյ ամենեցուն սիրէ։ Ընդունեա մեզ երկիւղիւ ի պաշտօն քո կանխել հանապազ, սիրել զքեզ ի բոլոր սրտէ և ի բովանդակ մտաց, և յամենայն զօրութենէ մերմէ պահել զպատուիրանս քո։ Չամբառնալ առ քեզ զձեռս մեր ի սրբութիւն առանց բարկութեան և երկմտութեան. և գտանել ի քէն զնորհս և զողորմութիւն, և զաղաչինասէր գործոցն յաջողութիւն։ Զայն զի դու ես աէր կենաց և աստուած ողորմութեց. և քեզ վայելէ փառք իշխանութիւն և պատիւ, այժմ և միշտ և յաւիտեան յաւիտենից, ամէն։

Խաղաղութիւն ամենեցուն։
Աստուծոյ երկրպագեցուք։

Քրիստոս ամենազօր և յաղթող սերունդ կրկնի ամենայն ծունր երկրպագութիւն. և փառաւորի յամենեցունց թագաւորութիւն քո։ Նայեա՛ երկրպագութիւնս մեր, և սուտ մեզ առնել զարդարութիւն ճշմարտութեան։ Վասն զի դու ես ճա՛ խաղաղութեան, որ բարձեր զերկնամերձ ի միջոյ, և արարեր զխաղաղութիւն յերկինս և յերկրի. հեռաւորաց և մերձաւորաց աւետարանեցեր զնոր պարգեւս քոյին բարեացդ։ Որում և զմեզ մեծի հնարհացդ արժանաւորս արասցես, դասելով ընդ ճշմարիտ երկրպագուս քո. աստուած մեր՝ և աեր մեր, և փրկիչ յիսուս քրիստոս։ Որ ես օրհնեալ ընդ հօր և ընդ սուրբ հոգւոյդ, այժմ և միշտ և յաւիտեանս յաւիտենից, ամէն։

Մաղթանք։

Յերգս օրհնութեան և ի ճայն սաղմոսաց անդադար փառաւորեմք զհայր և զորդի և զսուրբ հոգի, այժմ և միշտ և յաւիտեանս յաւիտենից, ամէն։

Օրհնեալ աեր մեր յիսուս քրիստոս, ամէն։
Հայր մեր որ յերկինս։

Յաղթեա կաց առ մէր աստ . ուսած ։
փրկէ զքեզ ի փոր ձանաց ։

Ի կատարած · վասն Ժողովրդեանն , որ ՚ի սրբոյն հեռացեալ էին · ՚ի ժամանակի զի կալան զնա այլազգիքն ՚ի գէթ ·
Յարձանագիր · Սաղմոս Դաւթի։

Աղօրմեա՛ լինէ աստուա՛ծ՝ զի կոխեաց զիս մարդ · զօրհանապազ պատերազմունք նեղեցին զիս։
Կոխեցին զիս թշնամիք իմ զօրհանապազ , բազումք էին ոչք մարտնչէին ընդ իս ՚ի բարձանց։
Ի տուէ ես ոչ երկեայց զի ՚ի տէր յուսացայ . աստուածով գովեցից զբանս իմ . յա՛ծ յուսացայ՝ և ոչ երկեայց , զի՞ արասցէ՛ ինձ մարդ։
Օ՜ զօրհանապազ զբանս իմ անարգեցին , զինէն էին խորհուրդք նոցա ՚ի չարութեան։
Պանդուխտք եղեալին և թաքթաքուրք շըրջեացին . նոքա զարշապարի իմում սպասեցին՝ որպէս և սպասէին անձին իմոյ։
Որպէս առնչէ՛ մերժեացես զնե՛ , բարկութիւ՛ զժողովուրդս հնազանդեցուցեա՛ս։
Աստուա՛ծ զկեանս իմ պատմեցից քեզ . եղից

զարտասուս իմ առաջի քո՝ որպէս խոստացար դու ինձ։

Վարձցին Թշնամիք իմ յետս իւրեանց, յաւուր յորում կարդացից առ քեզ։

Ահա ծանեայ զի աստուած իմ ես դու. զձայն օրհնեցից ՚ի բանս իմ, և զտէր գովեցից ՚ի խօսս իմ. յոյս յուսացայ և ոչ երկեայց՝ զի արասցէ ինձ մարդ։

Ինէն են ուխտք իմ, զոր տացից քեզ օրհնութեամբ աստուած աստուած իմ։

Փրկեցեր զանձն իմ ՚ի մահուանէ, զաչս իմ յարտասուաց, և զոտս իմ ՚ի դայթակղուէ. հաճոյ եղէց առաջի տեառն յերկրին կենդանեաց։

Տունք. ժ։

ՍՂՄՈՍ. ՃԻԶ

Ի կատարած մի ապականէր. Սաղմոս դաւթի յարձանագիր. ՚ի ժամանակի՝ զի փախուցեալ Թագուցեալէր նա յերեսաց սաւուղայ յայրի անդ։

Ողորմեա ինձ ած ողորմեա ինձ, զի ՚ի քեզ յուսացաւ անձն իմ։

Ի հովանի թեւոց քոց յուսացայց, մինչև անցցէ անօրէնութիւն։

Աղաղակեցի առ աստուած բարձրեալ, առ աստուած բարերար իմ։

Առաքեաց յերկնից և կեցոյց զիս. եդ ՚ի նա-

խաւարինս որք կոխեին զիս։ /
Ընդաքեաց ած զողորմութիւն և զճշմարտութիւն
իւր , և փրկեաց զանձն իմ ի միջոյ գազա-
նաց , զի ննջեի ես խռովեալ։
Որդւոց մարդկան առաստունք իւրեանց զէն
և նետք են , և լեզուք նոցա սուր սուսերի։
Բարձրեալ ես դու յերկինս աստուած , և
յամենայն երկրի են փառք քո։
Որոգայթք պատրաստեցին ոտից իմոց , խո-
նարհ արարին զանձն իմ . փորեցին առաջի
իմ խորխորատ , և անկան ինքեանք ի նոյն։
Պատրաստ է սիրտ իմ աստուած , պատրաստ
է սիրտ իմ օրհնել , և սաղմոս ասել քեզ փա-
ռաք իմով։
Օ արթիկ փառք իմ , զարթիկ սաղմոսիկ և
օրհնութիւն . և ես զարթեայց առաւօտուց։
Խոստովան եղէց քեզ ի ժողովուրդս տէր ,
և սաղմոս ասացից քեզ յազգինս։
Վասն եղև մինչև յերկինս ողորմութիւն քո .
մինչև յամպս ճշմարտութիւն քո։
Բարձրեալ ես դու յերկինս աստուած , և
յամ երկրի են փառք քո։

ՍԱՂՄՈՍ · ԾԻ

Ի կատաբած · մի ապականեր · յարձանագիր · Սաղմոս դաւթի։

Թէ արդարև զարդարութիւն խօսիք , և ուղիղս դատիք որդիք մարդկան։
Բանդի և արդ խակ ի սրտի ձերում զանօրէնութիւն գործէք յերկրի · զանիրաւութի ձեռք ձեր նիւթեն։
Օտար եղեն մեղաւորք ի մօրէ , խաբեցան յարդանդէ և խօսեցան սուտ։
Արամաութի նոց ըստ նմանութե օձի , ոպ խիժի և խլրբի զի խցեալ է զականջս իւր։
Զի մի լուիցէ նա ձայն թովչի ձարտարի , և մի առցէ զդեղ ի դեղատուէ խնամանոյ։
Ատուած փշրեսցէ զատամունս նոցա ի բերանս իւրեանց , և զժանիս առիւծուց խորտակեաց տէր։
Ընարգ եղիցին նոքա որպէս ջուր զի հեղանի , ի լարել աղեղան նորա տկարասցին որպէս մոմ զի հալի , և սպառեսցին։
Ընկաւ հուր և ոչ տեսին զարև մինչև ի միտ առեալ էր զփուշս իւրեանց . որպէս դժնիկ բարկութեամբ կենդանուին կլիցէ զնոսա։
Ուրախ եղիցի արդարն յորժամ տեսցէ զհա-

հատուցումն, և զձեռս իւր լուասցէ յարեան մեղաւորի։

Նա առասցէ մարդ, թէ արդարև գուցէ պըտուղ արդարոյ; և է աստուած որ դատի զնոսա յերկրի։

Տունք ծ։ Գորգայս լգ։

ՍԱՂՄՈՍ ՃԸ.

Ի կատարած ՚ մի ապականեր ՚ յաքճանագիր ՚ Սաղմոս Դաւթի ՚ ի ժամանակի զի առաքեաց սաւուղ ՚ և պահեաց զտունն նորա, զի սպանցէ զնա։

Փրկեա զիս ՚ի թշնամեաց իմոց ած, յայնցանէ որք յարուցեալ են ՚ի վերայ իմ՝ ապրեցո զիս։

Փրկեա զիս յայնցանէ՝ որք գործեն զանօրէնութիւն, յարանց արիւնահեղաց ապրեցո զիս։

Որսալ զանձն իմ կամեցան, և հասին ՚ի վէր իմ հզօրք։

Ոչ մեղք իմ և ոչ յանցանք, առանց մեղաց ընթացայ և ուղիղ եղէ։

Օ արթիւր ընդ առաջ իմ և տես, դու տէր զօրութեանց աստուած իսրայէլի։

Նայեաց և այց արա ամենայն հեթանոսաց, մի ողորմիր ամենեցուն՝ որք գործեն զանօրէնութիւն։

Դարձին ընդ երեկոյս , սովեցին որպ շունք
և շրջեցին զքաղաքաւ։
Նոքա զօղանջեցեն բերանօք իւրեանց , և
սուր է ի շրթունս նոցա։
Իսկ արդ ով լուաւ զայս , զի դու տէր ծի-
ծաղեցիս զնոքօք , և արհամարհեցեր զամ
հեթանոսս։
Օ զօրութիւն իմ առ քեզ պահեցից , զի ած
օգնական իմ ես։
Աստուած իմ՝ ողորմութի նորա կանխեսցէ առ
իս , և ած իմ ցուցցէ ինձ ի թշնամիս իմ։
Մի սպանաներ զնոսա , զի մի մոռասցին զժո-
ղովրդիս քո։
Ցրուեա զնոսա զօրութ քով և ընկճեա զնո.
զի դու ես պաշտպան իմ տէր։
Մեղք բերանոյ նոցա և բանք շրթանց նոց ,
ընկալցին նոքա յամբարտաւանութե իւրեանց։
Յանէծս և ի ստուիս մատնեսցին , ի կատա-
րած բարկութե սպառեսցին , և մի գոցին։
Գիտասցեն զի աստուած տիրէ յակոբայ , և
ամենայն ծագաց երկրի։
Դարձին ընդ երեկոյս , սովեցին որպ շունք
և շրջեցին զքաղաքաւ։
Նոքա սփռեսցին յուտել , ապա թէ ոչ յա-
գեսցին տրտնջեսցեն։
Նա օրհնեցից զօրհնութիւնս տեառն . և ցին-

Ծացայց յառաւօտուց յողորմութեան քումմէ։
Ո՛վ եղեր իմ պաշտպան և տուն ապաւինի,
յաւուր նեղութեանս իմոյ օգնական իմ։
Վրէժ սաղմոս ասացից աստուած ապաւէնն
իմ, աստուած ողորմութեան իմոյ։

Տուէք լիա։

ՍԱՂՄՈՍ ՃԹ

Սաղմոս դաւթի արձանագիր ՚ի կատարած զառանցելոց ժամանակաց առ ուսմանէ ՚ի ժամանակի զնմ հրէից արար նա զմիջադեստս և զաստրեստանն սոփողայ, և ՚ի դարձին հարկանէր յովաբ զձորն ազտից յերկոտասան հազարս։

Աստուած մերժեցեր և աւերեցեր զմեզ,
բարկացար և դարձար ՚ի մեզ։
Շարժեցեր զերկիր և խռովեցուցեր զնա.
բժշկեա զհարուածս սորա զի սասանեցաւ։
Ցուցեր ժողովրդեան քումմ խստութիւն, և
եռաւր ըմպել գինի յիմարութեան։
Եաւր երկիւղածաց քոց նշան, զի ապրեսցին յերեսաց աղեղան։
Որպէս փրկեցան սիրելիք քո, կեցո՛ աջով քով
և լուր մեզ։
Աստուած խօսեցաւ ՚ի սրբութենէ իւրմէ. ցընծացայց, բաժներ եղեց՝ բաժանեցից զսիւքեմ,
և զհովիտան յարկաց չափեցից։
Իմ է գաղայադ և իմ է մանասէ, եփրեմ
հզօրիչ գլխոյ իմոյ։

Յուդա Թագաւոր իմ, մովաբ աւազան յուսոյ իմոյ։
Յեղովմէ ուղղեցից զդնացս իմ, և լինիմ այլազգիք հնազանդ եղեն։
Ո՞ տարցէ զիս ի քաղաք ամուր, կամ ո՞վ առաջնորդեսցէ ինձ մինչև ցեղոմ։
Եթէ ոչ դու աստ որ մերժեցեր զմեզ, և ոչ ելեր աստուած ընդ զօրս մեր։
Տուր մեզ օգնութիւն ի նեղութեան, զի ընդունայն է փրկութիւն մարդոյ։
Աստուծով արասցուք զօրութիւն, և նա արհամարհեսցէ զայնոսիկ որք նեղեն զմեզ։

Տունք · ԺԲ։

ՍԱՂՄՈՍ · Կ

Ի կատարած ընդ օրհնութիւն · Սաղմոս դաւթի։

Արդ աստուած աղօթից իմոց, և նայեաց աչեր յաղօթս իմ։
Ի ծագաց երկրի կարդացի առ քեզ, մինչ ի վաստակիլ սրտի իմոյ։
Ի վիմի բարձր արարեր զիս, առաջնորդեցեր ինձ, և իմ եղեր յոյս և աշտարակ հզօր եղեր ինձ յերեսաց թշնամւոյն։
Ընակեցայց ես ի յարկս քո յաւիտեան, և ծածկեցայց ընդ հովանեաւ թևոց քոց։
Դու աստ լուար աղօթից իմոց. եառուր ժա-

ռանգութիւն զքեզ երկնչին յանուանէ քումմէ։
Ընդունայն յաւուրս յաւելեր թագաւորի ամաց
նորա, աւուրս ազգաց միոջէ յազգս։
Վայ և ճնոյ յաւիտեան առաջի ես ողորմութիւն,
և ճշմարտութիւն զքեզ խնդրեն ի նմանէ։
Ընդհակառակ սաղմոս առաջի անուան քումդ
յաւիտեանս յաւիտենից, և տայ քեզ զաղօթս իմ օր ըստ օրէ։

Տունք · ը։ Գոբզայս · խբ։

ՍԱՂՄՈՍ · ԿԱ

Ի կատարած · Ի վերայ խիթովմայ · Սաղմոս Դաւթի։

Բայց միայն աստուածոյ հնազանդ լեր անձն իմ, զի ի նմանէ է լինէ փրկութիւն։
Նա է աստուած իմ և փրկիչ իմ, ապաւէն իմ զի մի սասանեցայց առաւել։
Ո՞րչափ յիրբ յառնէք ի վերայ մարդոյ՝ ընդդիմանալ ամենեքեան. որպէս յորմոյ թիւրեալ՝ և ի ցանկոյ մերժելոյ։
Բայց միայն զպատիւ իմ խորհեցան մերժել յինէն, և ընթացան ի ծարաւս խաբեանց։
Ներքանօք իւրեաց օրհնէին, և սրտիւք անիծանէին։
Բայց սակայն աստուածոյ հնազանդ լեր անձն

իմ, զի ի նմանէ է ինձ համբերութիւն։
Նա է աստուած իմ և փրկիչ իմ, ապաւէն
իմ զի մի սասանեցայց։
Յաստուծոյ է զօրութիւն իմ և փառք իմ. ած
օգնութեան իմոյ, յոյս իմ առ ած է։
Յուսացարուք ի նա ամենայն ժողովք ժո-
ղովրդոց, սիրեցէք առաջի նորա զսիրտս
ձեր, զի ած օգնական է մեր յաւիտեանս
ժամանակաց։
Ականջն ընդունայն են որդիք մարդկան, սուտ
են որդիք մարդկան, ի կշիռս իբրեանց մեղան-
չեն, և ինքեանք յունայնութեամբ են ի միասին։
Մի՛ յուսայք յանիրաւութիւն, յափշտակու-
մի ցանկայք. և մեծութիւն թէ առնուիս գայցէ,
մի յօժարեսցին սիրտք ձեր։
Մի՛ հանդամ խօսեցաւ աստուած, և երկուս
զայս լուաք։
Յաստուծոյ է զօրութիւն, և քո տէր ողոր-
մութիւն. և դու հատուցանես իւրաքանչիւր
ըստ գործոց նոցա։

Տունք · ԺԲ։

ՍԱՂՄՈՍ · ԿԲ

Սաղմոս դաւթի · մինչդեռ նստէր նա յանապատի անդ
հրէաստանի։

Աստուած աստուած իմ ես առ քեզ առաւօտ
առնեմ. ծարաւեաց առ քեզ հոգի իմ, քանի՛

պատիկ եւս և մարմին իմ։
Ոչխս երկիր անապատ և անջուր, ուր ոչ գոյ
ի նմա ճանապարհ։
Այսպէս ի սուրբս երևեցայց քեզ, տեսանել
զիձ զզօրութիւն քո և զփառս քո։
Ոյ ան զի լաւ է ինձ ողորմութիւն քո քան
զկեանս իմ, և շրթունք իմ գովեսցեն զքեզ։
Այսպէս օրհնեցից զքեզ ի կեանս իմ, և յա-
նուն քո համբարձից զձեռս իմ։
Ոչխս ի ճարպոյ պարարտութէ լցցի անձն
իմ, շրթամբք ցնծութեան օրհնեսցէ զքեզ
բերան իմ։
Ո՞վ թէ յիշեի զքեզ յանկողնի իմում, ընդ
առաւօտս կանխեալ խօսէի ընդ քեզ։
Ո՞վ եղեր իմ օգնական, ի հովանի թևոց
քոց ցնծացայց։
Նկն զկնի քո անձն իմ, և զիս ընկալաւ աջ
քո. և նորա ի նանիր խնդրեցին զանձն իմ։
Մտցեն ի ներքոյ անդնդոց երկրի, մատնեսց-
ցին ի ձեռս սրոյ, և բաժինք աղուէսաց
եղիցին։
Թագաւոր յուսացաւ ի տէր, գովեսցին ա-
մենեքեան որք երդնուն նովաւ, խցցին բե-
րանք այնոցիկ որք խօսէին զանիրաւութիւն։

ՍԱՂՄՈՍ · ԿԳ

Ի կատարած · Սաղմոս դաւթի։

Ա՛ռ ած աղօթից իմոց յաղաչել ինձ առ քեզ, յերկիւղ թշնամւոյն վրկեա զանձն իմ։ Ծածկեսցես զիս ի ժողովոց չարաց, ի բազմութենէ գործեն զանօրէնութիւն։ Այք սրեցին որպէս սուսեր զլեզուս իւրեանց, լարեցին զաղեղունս իւրեանց հիրս դառնութեան։ Ձգել ի գաղտնիս այնոցիկ որ ուղիղ են սրտիւք, յանկարծակի ձգեսցեն ի նոսա և մի երկիւղիցեն։ Այք զօրացուցին յանձինս իւրեանց զբանս չարութեան, խորհեցան թաղուցանել ինձ որոգայթ և ասացին ո՞չ տեսանէ զայս տէր։ Քննեցին զանօրէնութիւն, պատրաստեցան ի քննել զքննութիւն։ Ա՛տիպ այր՝ ի խորութիւն սրտի իւրոյ, և բարձր եղիցի աստուած։ Նետք տղայոց եղեն վէրք նոցա, տկարացան ի նոսա լեզուք նոցա, և խռովեցան ամբեան որ հայեին ընդ նոսա։ Երկեաւ ամ մարդ ի պատմել զգործս ձեր, և զարարածս նորա ի միտ առին։ Արդար եղիցի սրտաւ ի տէր, և յուսասցի

Ի նա . Նովաւ գովեսցին ամենեքեան՝ զոր ուղիղ են սրտիւք։

Տուն. Ժ։ Գոբղայս. Լէ։

ՍԱՂՄՈՍ · ԿԴ

Ի կատարած · Սաղմոս Դաւթի։ Օրհնութիւն երկնից եզիկիէլի և ժողովրդեանն, յորժամ՝ ի պանդխտութենէն կամէին ելանել։

Ի քեզ վայելէ օրհնութիւն ած ի սիօն, և քեզ տացին աղօթք յերուսաղէմ։

Լուր աղօթից իմոց, զի առ քեզ ամենայն մարմին եկեսցէ։

Բանք անօրինաց զօրացան ի վերայ մեր, և զամբարշտութիւս մեր դու քաւեսցես։

Երանի զոր ընտրեցեր և ընկալար, և բնակեսցին ի գաւիթս քո։

Լցցուք մեք ի բարութենէ տան քո, սուրբ է տաճար քո սքանչելի արդարութեբ։

Լուր մեզ ած փրկիչ մեր, յոյս ամ ծագացց երկրի և որ ի ծով հեռւս։

Պատրաստէ զլերինս զօրութեբ քովք, և զգեցեալ է զօրութիւն։

Խռովեցուցանէ զմեծութի ծովու, և զձայն ալեաց նորա ցածուցանէ։

Խոովեսցին հեթանոսք, և երկիցեն թնակիչք երկրի ի նշանաց քոց։

Յեղս առաւօտու և ընդ երեկոյս զուարճասցին. հայեցար յերկիր արբեցուցեր զնա, և բազում արարեր զմեծութիւն նորա։

Վտառն աստուծոյ լի եղև ջուրբք. պատրաստ արարեր զկերակուր նորա, զի այսպէս է պատրաստութիւն։

Օ՛ակօս նորա արբեցուցեր, և բազում արարբեր զարմանս նորա։

ցօղ եւ նորա զուարթ եղիցի քոյս ներ. օրհնեսցի պտուղ տարւոյ քոյոյ քրիստոսէ քոյ։

Պատշաճ քո լցցին պարարտութիւք, պարարտասցին գեղեցկութիւք անապատի։

Ծլուրք զցնծութիւն զգեցցին, և զգեցցին խոյք մաքեաց։

Հովիտք բազում արասցեն զցորեան, աղաղակեսցեն և օրհնեսցեն։

Տունք · ժգ։

ՍԱՂՄՈՍ · ԿԵ

Ի կատարած · Սաղմոս դաւթի · յարութեան։

Ընդաղակեցէք առ աստուած եմ երկիր · սաղմոս ասացէք անուան նորա, և տուք զփառս օրհնութեան նորա։

Ասացէք աստուծոյ, որպէս լի ահեղ են գործք

քո , ՚ի բազում զօրութեան քում առեցին
քեզ թշնամիք քո։
Ամենայն երկիր երկիրպագցեն քեզ , սաղմոս
ասասցեն քեզ , և սաղմոս ասասցեն անուան
քում։
Նկայք և տեսէք զգործս աստուծոյ , որպէս
զի ահեղ են խորհրդովք՝ քան զամենայն որդ-
ւոց մարդկան։
Ի դարձոյց զծովն ՚ի ցամաք , և ընդ գետս
անցին ոտանաւորքն։
Ընդ ուրախ եղիցուք մեք ՚ի նա , որ տիրէն
զօրութեամբ իւրով յաւիտենից։
Եւք նորա ՚ի հեթանոսս հային , զաք դառ-
նացուսցին զնա , մի՛ բարձրասցին յանձինս
իւրեանց։
Օրհնեցէք հեթանոսք զաճ մեր , լսելի ա-
րարէք զձայն օրհնութեան նորա։
Ա՛յն որ եդ զանձն իմ ՚ի կեանս , և ո՛չ եդ
դողութիւն ոտից իմոց։
Փորձեցեր զմեզ աստուած և քննեցեր , որպ
և քննի արծաթ։
Ի՛ջուցեր զմեզ յորոգայթ՝ եդեր զնեղութի
՚ի թիկունս մեր , և անցուցեր զմարդիկ ՚ի
վերայ գլխոց մերոց։
Անցաք մեք ընդ հուր և ընդ ջուր , և հաներ
զմեզ ՚ի հանգիստ։

Ա՛տից ՚ի տուն քո պատարագօք. տացից քեզ զուխտ իմ՝ զոր խոստացան քեզ շրթունք իմ, զոր բերան իմ խօսեցաւ ՚ի նեղութեան։

Օ ողջակէզս ուղղալից մատուցից քեզ խոյովք և խնկովք. և քեզ մատուցից զուարակս և նոխազս։

Լսկայք լուարուք ինձ, և պատմեցից ձեզ ամենեքեան՝ որք երկնչիք յաստուածոյ, զոր ինչ արար անձին իմոյ։

Ընդ նա բերանով իմով կարդացի, և բարձր արարից զնա լեզուաւ իմով։

Օ մեղս թէ տեսանէի ՚ի սրտի իմում, մինչ լսէր ինձ տէր։

Ա՛ման այսորիկ լուաւ ինձ ած, և նայեցաւ ՚ի ձայն խնդրուածոց իմոց։

Օրհնեալ է ած որ ոչ ՚ի բացեայ արար զաղօթս իմ, և ոչ զողորմութիւն իւր յինէն։

Տունք · ԺԹ։

ՍԱՂՄՈՍ · ԿԶ

Ի կատարած · ընդ օրհնութիւնս · Սաղմոս երգոց։

Ողորմեա՛ մեզ և օրհնեա՛ զմեզ, երևեցո՛ զերեսս քո ՚ի մեզ և ողորմեա՛ մեզ։

Ա՛նաչել յերկրի զճանապարհս քո, յամենայն ազգս փրկութիւնս քո։

Խոստովան եղիցին առ քեզ ժողովուրդք ած,

խոստովան եղիցին առ քեզ ժողովուրդք ամ։
Ուրախ եղիցին և ցնծասցեն ազինք · զի դու
դատես զժողովուրդս ուղղութ՛ , և ազգաց
երկրի դու առաջնորդես։
Խոստովան եղիցին առ քեզ ժողովուրդք ած ,
դոհասցին զքէն ժողովուրդք ամ։
Երկիր ետ զպտուղ իւր , և օրհնեաց զմեզ
աստուած աստուած մեր։
Աստուած մեր օրհնեսցէ զմեզ , և ՚ի նմանէ
երկիցեն ամենայն ծագք երկրի։

Տունք · է։ Գոբղայս · խբ։

ՍԱՂՄՈՍ · կէ

Ի կատարած · Սաղմոս Դաւթի։

Յարիցէ ած և ցրուեսցին ամենայն թշնամիք
նորա , փախիցեն ատելիք նորա յերեսաց նո՛ր։
Որպէս պակասի ծուխ՝ պակասեսցին , որպէս
հալի մոմ առաջի հրոյ՝ այնպէս կորիցեն մե֊
ղաւորք յերեսաց աստուծոյ։
Արդարք ուրախ եղիցին՝ և ցնծասցեն ա֊
ռաջի նորա , և զուարճասցին յուրախութ՛
իւրեանց։
Օրհնեցէք զած մեր և սաղմոս ասացէք
անուան նորա · ճանապարհ արարէք այնմիկ

որ նստի ընդ արևմտուստ՝ և եր է անուն նր։
Ցնծացեն առաջի նորա, և խռովեսցին յե-
րեսաց նորա։
Որ հայրն է որբոց և դատաւոր այրեաց, ած
՚ի տեղւոջ սրբութեան իւրոյ։
Ստուած բնակեցուցանէ զմիակրօնս ՚ի տան,
և հանէ զկապեալս քաջութեամբ իւրով,
սոյնպէս և զդառնացողս որք բնակեալ են ՚ի
դերեզմանս։
Ստուած ընդ ելանելն քո առաջի ժողովրդե-
դեան քո . ընդ անցանելն քո ընդ անապատ՝
երկիր շարժեցաւ։
Երկինք և երկինք ցօղեսցին յերեսաց Ած ՚ի
սինայէ՝ առաջի աստուծոյ իսրայէլի։
Ընձրև կամաց պատրաստեցեր ած ժառան-
գութեան քում . թէպէտ և հիւանդացաւ՝
սակայն դու հաստատեցեր զնա , և գազանք
քո բնակեսցին ՚ի նմա։
Պատրաստ արարեր քաղցրութեամբ քով
աղքատի ած . տէր տացէ ղբան որք աւետա-
րանեն զօրութեամբ բազմաւ։
Թագաւոր զօրութեանց սիրելոյ , գեղեց-
կութիւն տան քո բաժանեալ յաւարի , թէպէտ
և ննջեալքն ՚ի մէջ վիճակայ։
Թևք աղաւնւոյ արծաթապատ , և թիկնամէջ
նորա ՚ի դոյն ոսկւոյ։

Ի դուռն արեւելեան զքաղաւորս ՚ի վե՛ր
նորա , ձիւնասցին ՚ի սաղմոն։
Լեառն աստուծոյ լեառն պարարտ՝ լեառն
մածեալ՝ լեառն պարարտ , և զի՞նչ կարծէք
լերինք հպարտացեալք։
Լեառն ընդ որ հաճեցաւ աստուած բնակիլ
՚ի նմա. քանզի և տէր խակ բնակեսցի ՚ի նմա
յաւար։
Կառք ՚ից բիւրապատիկք հազարք ուղղիչք ,
և տէր ՚ի նոսա ՚ի սինէ սրբութե՛ն իւրոյ։
Նչ ՚ի բարձունս և գերեաց զգերութիւն .
հան աւար՝ բաշխեաց պարգեւս՝ և ետ որդւոց
մարդկան . քանզի թերահաւատից ևս բը-
նակեալ եղիցին ՚ի նմա։
Տէր աստուած օրհնեալ՝ օրհնեալ տէր զօր-
հանապազ , առաջնորդեսցէ մեզ աստուած
փրկիչ մեր։
Աստուած մեր ած կենարար , և ՚ի տեառնէ
են ելք մահու։
Բայց սակայն ած փշրեսցէ զգլուխս թըշ-
նամեաց մերոց , և զհերն կարճնոլին , ոյք
գնան յանօրէնութեան իւրեանց։
Ասաց տէր՝ ՚ի խորոց անդնդոց դարձուցից ,
և ՚ի միջոց ժանեաց զայն ՚ի դուրս կորզեցից։
Որպէս թացցի ոտն քո յարեան , և լեզուք
շանց քոց յարենն թշնամեաց քոց։

Արևեցան գնացք քո ահ, գնացք աստուածոյ
Թագաւորին մերոյ սրբոյ։
Պանխեցին իշխանք հանել զօրհնութիւն, ՚ի
մէջ գուսանաց և գովեցաք։
Եկեղեցիս օրհնեցէք զաստուած, և զտէր
յաղբերացն Իսրայէլի։
Ընդ բենիամին՝ ՚ի տղայութէ զարմանալի,
իշխանք յուդայ առաջնորդք նորա՝ իշխանք
զաբուղոնի և իշխանք նեփթաղիմայ։
Հրամայեա՛ ահ զօրութեամբ քով. զօրացո՛
զայս զոր հաստատեցեր ՚ի մեզ։
Ի տաճարէ քումմէ յերուսաղէմ, քեզ մա-
տուսցեն Թագաւորք զպատարագս։
Սաստեա՛ ՚ի գազան եղեգան, ՚ի ժողովս զը-
հարակաց՝ և ՚ի դասս երինջոց։
Կոտեսցեն այնոքիկ որք ընտրեալ են արծա-
թով, ցրուեա՛ զհեթանոսս որք կամին ընդ
պատերազմ։
Գիմեսցեն հրեշտակք յեգիպտոսէ. հնդիկք
յառաջագոյն ձեռնտու լինին առ ահ։
Թագաւորութիւնք երկրի օրհնեցէք զահ,
և սաղմոս ասացէք տեառն։
Գ՚անապարհ արարէք այնմիկ, որ նստի յեր-
կինս երկնից ընդ արևելս։
Կհա տացէ զձայն իւր ՚ի ձայն զօրութեան,
և տո՛ւք զփառս աստուծոյ։

Ի վերայ խորհելի մեծվայելչութիւնի նորա, և զօրութիւնի նորա մինչև յամպս երկնից։
Աքանչելի է աստուած ի վերայ սրբոց իւրոց, աստուած իսրայէլի։
Նա տացէ զօրութիւն հաստատութիւնե ժողովրդեան իւրոց. օրհնեալ է Աստուած։

Տունք. լը։

ՍԱՂՄՈՍ. ԿԲ

Ի կատարած. Սաղմոս Դաւթի. վասն զառանցելոցն։

Ակն ի քէն աստուած՝ զի հասին ջուրք յանձն իմ, ընկղայ ես ի խորս անդնդոց, ուր ոչ գոյ հնձ հանգիստ։
Եկի ի խորս ծովու, և շրջանք ընկղմեցին զիս։
Աստակեցայ ես առ աղաղակել, և կերկեր լեցաւ կոկորդ իմ։
Նուաղեցան աչք իմ, առ յուսալ ինձ առ Աստուած իմ։
Բազումք եղեն քան զհեր գլխոյ իմոյ, որք ատէին զիս ի տարապարտուց։
Օ զօրացան յիս թշնամիք իմ և ատելիք իմ ի նանիր. ինչ զոր ոչ յափշտակեալ էի՝ տուժէի նոցա։

Աստուած դու ծանեար զանզգամութիւն իմ,
և յանցանք իմ ի քէն ոչ ծածկեան։
Ի՛ ամաչեսցեն վասն իմ՝ որք համբերեն
քեզ տէր տէր զօրութեանց . մի պատահա-
ւեսցին վասն իմ , որք խնդրեն զքեզ աստ-
ուած իսրայէլի։
Ի վասն քո համբերի նախատանաց , և ծած-
կեաց ամօթ զերեսս իմ։
Օտար եղէ ես յեղբարց իմոց , և հիւր որդ-
ւոց մօր իմոյ։
Նախանձ տան քո եկեր զիս . և նախատինք
նախատչաց քոց անկան ի վերայ իմ։
Խոնարհեցուցի պահօք զանձն իմ , և եղեն
ինձ այս նախատինք . արարի զհանդերձս իմ
քուրձ , և եղէ յառակ նոցա։
Ոմն ինէն խորհէին՝ որք նստէին առ դրունս .
զիս այպն առնէին՝ որք ըմպէին զգինի։
Ես յաղօթս կայի առ քեզ տէր , ի ժամա-
նակ ընդունելի։
Աստուած ի բազում ողորմութենէ քումմէ լուր
ինձ , ի ճշմարտութիւն փրկութեան քո։
Պրեցի զիս ի կաւոյ զի մի ընկղջայց . ապ-
րեցայց ես յատելեաց իմոց , և ի խորոց ջուրց
բազմաց։
Մի՛ ընկղջեն զիս պոյտք ջուրց , և մի ընկղ-
մեսցեն զիս անդունդք խորոց . և ջրհոր մի

կափուսցէ զբերան իւր ՚ի վերայ իմ։
Լ՚ուր ինձ տէր՝ զի քաղցր է ողորմութիւն
քո , ըստ բազում գթութեան քում հայեա
՚ի իս , և մի դարձուցաներ զերեսս քո ՚ի ծա-
ռայէ քումմէ . զի նեղեալ եմ ես՝ վաղվա-
ղակի լ՚ուր ինձ։
Հայեա յանձն իմ և փրկեա զիս , և վասն
թշնամեաց իմոց ապրեցո զիս։
Ո՛վ դու գիտես զնախատինս իմ , զամօթ
իմ և զպատկառանս իմ։
Առաջի քո են ամենայն նեղիչք անձին իմոյ .
նախատանաց հարբեր սիրտ իմ և թշուա-
ռութեան։
Ակն ունէի թէ ոք տրտմեսցի ընդ ես , և ո՛չ
ոք էր . և մխիթարիչ ինձ ոք ո՛չ գտաւ։
Տուն ՚ի կերակուր ինձ լեղի , և ՚ի ծարաւ
իմ արբուցին ինձ քացախ։
Աղեղին սեղանք նոցա առաջի նոց յորոգայթ ,
՚ի հատուցումն և ՚ի գայթակղութիւն։
Խաւարեսցին աչք նոցա՝ զի մի տեսցեն , և
զթիկունս նոցա հանապազ կորացո։
Արկ ցես ՚ի վերայ նոցա զբարկութիւն քո , և
սրտմտութիւն բարկութեան քո հասցէ ՚ի
վերայ նոցա։
Աղեղին բնակութիւնք նոցա աւերակ , և ՚ի
յարկս նոցա մի ոք լիցէ որ բնակիցէ։

Օ՛ի զոր դու հարեր՝ հալածեցին, և՛ի վէրս
ցաւոց իմոց յաւելին։
Ոչիր զմեզս ի վերայ մեղացս նոց, զի մի մոցեն
յարդարութիւն քո։
Ջնջեսցին նոքա ի դպրութէ քումմէ կեանաց, և ընդ արդարս քո մի գրեցին։
Աղքատ և ցաւած եմ ես, փրկութիւն քո
աստուած ընկալցի զիս։
Օրհնեցից զանուն աստ իմոյ օրհնութեամբ,
և բարձր արարից զնա գովութեամբ։
Հաճոյ եղիցի աստուծոյ քան զորթ մատաղ,
որ բերէ զեղջիւրս և զկճղակս։
Տեսցեն աղքատք և ուրախ եղիցին, խնդրեցէք զնա և կեցցեն անձինք ձեր։
Օ՛ի լուաւ տէր տնանկաց, և զկապեալս իւր
ոչ արհամարհեաց։
Օրհնեսցեն զնա երկինք և երկիր, ծով և
ամենայն որ զեռայ ի նոսա։
Աստուած փրկէ զսիօն, և շինեսցին քաղաք ք
հրէաստանի. շինեսցեն բնակեսցեն և ժառանգեսցեն ի նմա։
Օ՛աւակ ծառայից քոց հաստատեսցի անդ,
և սք սիրեն զանուն քո բնակեսցեն ի նմա։

ՍԱՂՄՈՍ · ԿԹ

Ի կատարած · Սաղմոս դաւթի՝ առ ի յիշատակ
փրկելոյ զնա տեառնէ։

Աստուած յօգնել ինձ նայեաց, և տէր յընդ-
կերել ինձ փութա։
Ամաչեսցեն և յամօթ լիցին՝ որք խնդրէին
զանձն իմ. դարձցին յետս և ամաչեսցեն՝ որք
խորհէին ինձ չար։
Դարձցին առ ժամայն ամաչեցեալք՝ որք
ասէին ինձ վաշ վաշ։
Յնծասցեն և ուրախ լիցին ի քեզ ամենեան,
որք խնդրեն զքեզ տէր։
Ասասցեն յամենայն ժամ մեծ է աստուած,
և որք սիրեն զփրկութիւնս քո։
Ես աղքատ և տնանկ եմ՝ աստուած օգնեա
ինձ. օգնական և փրկիչ իմ ես, և դու տէր
իմ մի յամենար։

Տունք · ճ։ Գորղաց · խճ։

ՍԱՂՄՈՍ · Հ

Ի կատարած · որդւոցն յովնադաբայ, յետ առաջնոյ գե-
րութեանն · Սաղմոս Դաւթի։

Ի քեզ տէր յուսացայ՝ մի ամաչեցից յա-
ւիտեան, յարդարութեան քում փրկեա և
ապրեցո զիս։

Խոնարհեցո առ իս զունկն քո , և կեցո զիս։
Լեր իմ ՚ի ձեռ ապաւէն և տեղի ամուր կեցու-
ցանել զիս . զի հաստատութիւն իմ և ապա-
ւէն իմ դու ես։
Աստուած իմ փրկեա զիս ՚ի ձեռաց մեղա-
ւորի , ՚ի ձեռաց անօրինի և անիրաւի։
Դու ես համբերութիւն իմ տէր տէր , յոյս
իմ ՚ի մանկութենէ իմմէ։
Ի քեզ հաստատեցայ ես յարգանդէ , յորո-
վայնէ մօր իմոյ դու ես ապաւէն իմ , և առ
՚ի քէն է օգնութի՛ իմ յամենայն ժամ։
Որպէս զի նշաւակ եղէ ես բազմաց , և դու
օգնական իմ և հզօրիչ իմ։
Լցցի բերան իմ գովութեամբ , որպէս օրհ-
նեցիցէ զփառս քո , զօրհանապազ զմեծվայել-
չութիւնս քո։
Ա՛ՙ ընկենուր զիս աւր ՚ի ժամանակս ծե-
րութեան , ՚ի պակասիլ զօրութեան իմոյ մի՛
թողուր զիս։
Ասացին թշնամիք իմ ինձ , և որք պաշարեցին
զանձն իմ , խորհեցան ՚ի միասին և ասացին։
Աստուած եթող զնա հալածեսցո՛ւք և հաս-
ցո՛ւք նմա , զի ո՛չ ոք է որ փրկէ զնա։
Աստուած իմ , մի՛ հեռի առնիր յինէն , և ա՛ծ
յօգնել ինձ նայեաց։
Ամաչեսցեն և պակասեսցին ոչք չարախօս

կային զանձնէ իմմէ, զգեցցին զամօթ և ըզ-
պատկառանս՝ որք խնդրէին ինձ չար։
Նա յամենայն ժամ յուսացայց, և յաւելից
յօրհնութիւնս քո։
Բերան իմ պատմեսցէ զարդարութիւնս քո,
զօրհանապազ զգործութիւնս քո։
Որպէս ոչ թէ խարդախութիւն ինչ գիտէի
դպրութեան. այլ մտից ի զօրութիւնս տեն,
և տէր յիշեցի զարդարութիւն քո միայն։
Ուսուցած իմ ուսուցեր զիս ի մանկուէ իմմէ,
և ցարդ ևս պատմեցից զարդարութիւնս քո։
Ո՛ւնչև յալևորիլ և ի ծերանալ, աստուած
իմ մի թողուր զիս։
Ո՛ւնչև պատմեսցի բազուկ քո ազգի ամե-
նայնի որ գալոցն է։
Օ՜ զօրութիւնս քո և զարդարութիւնս քո
մինչև ի բարձունս, զոր արարեր մեծամեծս.
աստուած ո՞ նման է քեզ։
Որչափ ցուցեր ինձ նեղութիւն բազում և
չարչարանս, դարձեալ մխիթարեցեր զիս, և
ի խորոց անդնդոց երկրի հաներ զիս։
Յաճախեցեր զզօրութիւնս քո, դարձար և
մխիթարեցեր զիս, և ի խորոց երկրի միւսան-
գամ հաներ զիս։
Ընդ և ես խոստովան եղէց քեզ ի պատ-
րաստութի սաղմոսաց ճշմարիտդ աստուած,

տաղմոս ասացից քեզ օրհնութեամբ սուրբդ
իսրայէլի։
Յնցասցեն շրթունք իմ՝ յորժամ տաղմոս ա-
սիցեմ քեզ, և անձն իմ զոր փրկեցեր։
Լեառ և լեզու իմ՝ զօրհանապազ խօսեացի զար-
դարութիւնս քո։
Ի ժամանակի որպէս յամօթ լինիցին, և ամա-
չեսցեն ոչք խնդրէիւն ինձ չար։

Տունք · իէ։

ՍԱՂՄՈՍ · ՀԱ

Ի սողոմոն տաղմոս։

Աստուած զիրաւունս քո արքայի տուր, և
զարդարութիւս քո որդւոյ Թագաւորի։
Դատել զժողովուրդս քո արդարութեամբ,
և զաղքատս քո իրաւամբք։
Ընդեն լերինք զխաղաղութիւն ժողովրդեան,
և բլուրք զարդարութիւն։
Իրաւ արասցէ աղքատաց ժողովրդեան, և
կեցուսցէ զորդիս տնանկաց, և խոնարհե-
ցուսցէ զամբարտաւանս։
Կացցէ և մնասցէ ընդ արեւու, յառաջ քան
զլուսին ազգէ մինչև յազգ։
Իջցէ որպէս զանձրև ի վերայ գեղման, որպէս
ցօղ զի ցօղէ յերկիր։
Ծադեսցի յաւուրս նորա արդարութիւն՝

բազում խաղաղութիւն, մինչև կատարեսցի լուսին։

Տիրեսցէ նա ի ծովէ մինչև ի ծով, ի գետոց մինչև ի ծագս աշխարհի։

Ուաջի նորա նախ հնդիկք անկցին, և թըշնամիքն նորա հող կերիցեն։

Թագաւորք Թարսոյ և կղզեաց պատարագս մատուսցեն նմա. Թագաւորք արաբայ և սաբայ պատարագս բերցեն նմա։

Երկիրպագցեն նմա ամ թագաւորք երկրի, և ամենայն ազգք ծառայեսցեն նմա։

Ո՛վ ի փրկեաց զաղքատն ի ձեռաց հզօրի, զաղքատն և զանանկն՝ որոյ ոչ է խըր օգնական։

Ընկալեսցէ նա յաղքատն և ի տնանկն, և զանձինս տնանկաց կեցուսցէ. ի վաշխից չարաց փրկեսցէ զանձինս նոցա։

Պատուական է անուն նորա առաջի նոցա. կեցցէ և տացի նմա յոսկւոյն արաբացւոց։

Յաղօթս կացցեն առ նա յամենայն ժամ, և զօրհնանապազ օրհնեսցեն զնա։

Եղիցի հաստատութիւն ընդ ամենայն երկիր, և ի վերայ գլխոց լերանց։

Բարձրասցի քան զլիբանան պտուղ նորա. և ծաղկեսցի ի քաղաքի տեառն որպէս խոտ երկրի։

Եղիցի անուն տեառն օրհնեալ յաւիտեան. զի յառաջ քան զարևն է անուն նորա։ Ի նա օրհնեսցին ամենայն ազգք երկրի, և ամենայն ազինք երանիցեն նմա։ Օրհնեալ տէր աստուած իսրայէլի որ առնէ սքանչելիս միայն. և օրհնեալ է անուն սուրբ փառաց նորա յաւիտեան. լցցի փառօք նորա ամենայն երկիր. եղիցի եղիցի։

Տունք. ի։ Գոբզայս. խե։

Կանոնս Գոբզայս. է։ Սաղմոս. ժէ։ Տունք. մձ։

ԱՂՕԹՔ ԱՆՆԱՅԻ ՄՕՐՆ ՍԱՄՈՒԷԼԻ

ա. Թագաւորաց. բ։

Հաստատեցաւ սիրտ իմ ի տէր, և բարձրացաւ եղջիւր իմ յաստուած փրկիչ իմ։ Ընդարձակեցաւ բերան իմ ի վերայ թշնամեաց իմոց. ուրախ եղէց ի փրկութեան քումմէ։ Ոչ ի՛ չէ դոյ սուրբ որպէս զտէր, և ոչ արդար որպէս զաստուած մեր. և չիք սուրբ բայց յաստուածոյ մերմէ։ Մի՛ պարծիք և մի՛ խօսիք զամբարտաւանս. և մի՛ ելցէ ընդ բերանս ձեր բան հպարտ մեծաբանութեան։

Աստուած գիտութեան՝ տէր աստուած պատրաստակ իւրով իմաստութեամբ զգիտութիւն յարարածս իւր։

Հզօրացոյ հասոյ աղեղունք թուլացան, և տկարք վառեցան զօրութեամբ։

Յադք և լիք հացիւ նուաղեցան . և քաղցեալք լցին զերկիր։

Ամուլն ծնաւ եօթն , և բազմածինն նուաղեցաւ ՚ի ծննդոց։

Տէր մեռուցանէ , և տէր կեցուցանէ , իջուցանէ ՚ի դժոխս և հանէ։

Տէր աղքատացուցանէ և տէր մեծացուցանէ . խոնարհ առնէ զամբարտաւանս մինչև յերկիր , և բարձր առնէ զտառապեալս յաղբևացս։

Նստուցանէ զնոսա իշխանս ընդ իշխանս ժողովրդեան , և զաթոռ փառաց ժառանգեցուցանէ նոցա։

Կատարէ զուխտս ուխտաւորաց . և օրհնեաց զամս արդարոց։

Օ՛ի ոչ թէ իւրով զօրութեամբ զօրանայ հզօր , այլ տէր տկար առնէ զհակառակորդս իւր . տէր սուրբ է։

Մի՛ պարծեսցի խորհրդականն ՚ի խորհուրդս իւր , և մի՛ պարծեսցի հզօրն ՚ի զօրութիւն իւր , և մի՛ պարծեսցի մեծն ՚ի մեծութիւն իւրում։

Ընդ որ պարծին՝ ի տէր պարծեսցի, ի խոր-
հուրդս գիտութեան զտէր ճանաչելոյ։
Ընդունել զերաւունս, և գործել զարդարութիւն
ի վերայ երեսաց երկրի։
Տէր եւ յերկինս և որոտայց, և ինքն դատէ
առանց բարբառելոյ։
Տայ զօրութիւն թագաւորաց մերոց, և բարձր
առնէ զեղջիւր օծելոյ իւրոյ։
Փառք հօր և որդւոյ և։

ՄԱՂԹԱՆՔ

Բարձրացաւ եղջիւր իմ յաստուած փրկիչ իմ. հաս-
տատեցաւ սիրտ իմ ի տէր՝ տերամբ և հաստատուէ։
Մարդասէր տէր՝ վասն սրբուհւոյ անարատի մօր
քոյ և կուսի, և վասն խաչի քոյ պատուականի,
տէր ընկալ զաղաչանս մեր, և կեցո զմեզ։

Քարոզ և աղօթք՝ Ողորմած, և Ի նեղութեան
կանոնացն։

Վասն գտանելոյ մեզ զինորհս և զողորմութիւն ի
բարեբար աստուածէ մերմէ՝ զտէր աղաչեսցուք։
Տէր ողորմեա։
Վասն փրկելոյ զմեզ ի զտպարտութենէ մարդկան
և յորոգայթից սատանայի՝ զտէր աղաւ։
Վասն ամենայն անձանց քրիստոնէից և տանց հա-
ւատացելոց՝ զտէր աղաւ։

Վասն որք ’ի լերինս յայրս և ’ի փոսարս բնակեալ
են սուրբ հարքն մեր՝ զսէր աղաւ։
Վասն որք սաղմոսիք և օրհնութեամբ կառարեն
զամենայն ժամանակս կենաց իւրեանց՝ զսէր։
Վասն հոգւոցն հանգուցելոց՝ որք ճշմարիտ և ուղիղ
հաւատով ’ի քրիստոս ննջեցին՝ զսէր աղաւ
Եւ ևս մեաբան վասն։ Ջանձինս մեր։ Ողորմեա՛ց։

Աղօթք։

Գոհանամք զքէն աէր աստուած մեր, որ զարթուցեր զմեզ ’ի հանգստեանէ քնոյ շնորհիւ ողորմութեան քոյ։ Զարթո՛ զմիտս մեր արդարութիւն առ քեզ աէր աստուած մեր, զի տեսցեն աչք մեր զփրկութիւն քո։ Եկեսցէ և բնակեսցէ առ մեզ աստուածութիւն քո. և ողորմութիւ քո հովանի և պահապան լիցի ’ի վերայ պաշտօնէից քոց։ Եւ զմեզ զձառայս քո արժանի՛ արա ’ի տուէ և ’ի գիշերի և յամենայն ժամու միշտ խորհիլ ’ի սէր պատուիրանաց քոց։ Եւ գոհանալով փառաւորել զհայր և զորդի և զսուրբ հոգի, այժմ և միշտ և յաւիտեանս յաւիտենից, ամէն։

+

Խաղաղութիւն ամենեցուն։
Աստուծոյ երկիրպագեցուք։

Կենդանարար զօրութիւն և աղբիւր անմահութե՛, դու ես քրիստոս աստուած փրկիչ մեր։ Որ շնորհեցեր մեզ ’ի մէջ գիշերի յառնել և խոստովանիլ առ քեզ վասն իրաւանց և արդարութե՛ քո։

Եւ այժմ աղաչեմք զքեզ մեր աստուած մեր , արա զմեզ արժանս և պատրաստս ի ժամ ատա- ւօտու ընդ սուրբս քոյ: Եւ ընդ նոսին գոհանալով փառաւորել զքեզ ընդ հօր և ընդ հոգւոյդ սրբոյ , այժմ և միշտ և յաւիտեանս յաւիտենից , ամէն:

Մաղթանք:

Գոհութեամբ և ճշմարիտ խոստովանու- թեամբ անդա- դար փառաւորեմք զհայր և զորդի և զսբ հոգիդ , այժմ և միշտ և յաւիտեանս յաւիտենից , ամէն:

Օրհնեալ տէր մեր յիսուս քրիստոս , ամէն:
Հայր մեր որ յերկինս:

Ած բարերար առնիւ քեզ բա լիւ·
Թէ ուզիլ սրտիւ վարիս յաշ խարհիւ։

ՍԱՂՄՈՍ · ՀԲ

Սաղմոս յաւսափ · օրհնութեան։

Ընբրև զի բարի է Իսրայէլի աստուած, և
ոչք ուղիղ են սրտիւք։
Բայց զի իմ ոտքը մի և սասանեալ էին ոտք,
սակաւիկ մի և գայթակղեալ էին գնացք իմ։
Նախանձեցայ ես ընդ անօրէնս՝ զհաշտաղութիւն մեղաւորաց որպէս տեսանէի, զի ոչ
գոյր վրէպ մահու նոցա։
Աստատուն են տանջանք նոցա, ի վատակս մարդկան չեն նոքա, և ըստ մարդկան
ոչ տանջեսցին։
Ոչ ան այսորիկ կալաւ զնոսա ամբարտաւանութիւն. արկին զիւրեամբք զամբարշտութիւն
և զանկրաւորութիւն իւրեանց։
Եղեւ որպէս ի ճարպոյ անկրաւորի նոցա. զի
գնացին նոքա ըստ խորհրդոց սրտից իւրեանց։
Խորհեցան և խօսեցան չարութեամբ. և զապիրատութիւն ի բարձունս խորհեցան։
Եդին յերկինս զբերանս իւրեանց, և զլեզուս
իւրեանց ածէին զերկրաւ։

Ո՝ ասն այսորիկ ժողովուրդ իմ դարձցի այս-
րէն , և աւուրք իմ լի կատարեալ գտցին
՚ի նոսա։

Ասացին՝ զիա՞րդ գիտաց Աստ . կամ գուցէ՞
արդեօք գիտութիւն առ ՚ի բարձրելոյն։
Ահա մեղաւորք են և յաջողեալ է նոցա ,
կան և ունին զմեծութիւն աշխարհի։
Ասացի՝ ՚ի զուր ուրեմն արդարացուցի զսիրտ
իմ. լուացից սրբութեամբ զձեռս իմ, և եղէ
ես խոշտանկեալ զօրհանապազ . և կշտամբանք
իմ՝ ընդ առաւօտս։

Թվեցաւ և ասէի Թէ այսպէս պատմեցից՝ ահա-
ւասիկ յազգ որդւոց քոց որոց և ուխտեցից։
Ի մտի եդի՝ Թէ սակայն և այս չան է առաջի
իմ, մինչև մտից ՚ի սրբութիւնն աստուծոյ և
՚ի միտ առից զկատարած նոցա։

Սակայն վասն նենգութեան նոցա տարագիր
արարեցես զնոսա . և կործանեացես զնոսա յամ-
բարտաւանութեան իւրեանց։

Ոկ զիա՞րդ եղեն յաւեր յանկարծակի , սա-
տակեցան պակասեցան կորեան վասն անօ-
րէնութեան իւրեանց , և եղեն որպէս երազք
զարթուցելոյ։

Տէր ՚ի քաղաքի քում զպատկերս նոցա ա-
նարգեսցես . զի հուր բորբոքեցաւ ՚ի սրտի
իմում, և երիկամունք իմ այլայլունեցան։

Նա արհամարհեալ եղէ և ոչ դիտացի, որպէս
զանասուն համարեցայ առաջի քո, և ես
յամենայն ժամ ընդ քեզ եմ։
Կալար զաջոյ ձեռանէ իմմէ, ի խորհուրդս քո
առաջնորդեցեր ինձ, և փառօք ընկալար զիս։
Ո՞վ ինձ կայ իմ բնաւ յերկինս, կամ ի քէն
զի՞նչ ևս խնդրեցից յերկրի։
Նուաղեցաւ սիրտ իմ և մարմին իմ. ես սրտի
իմոյ, բաժին իմ աստուած յաւիտեան։
Ահաւասիկ ոչք հեռի արարին զանձինս
իւրեանց ի քէն կորիցեն. սատակեացես
զամենեսեան ոչք ապստամբ եղեն ի քէն։
Ինձ մերձենալ առ աստուած բարի է, և
դնել առ տէր զյոյս իմ։
Պատմել զամենայն օրհնութիւնս քո, ի դր-
բունս դստերս սիովնի։

Տունք ։ իզ։

ՍԱՂՄՈՍ · ՀԳ

Խնդրուածք յաստիճ։

Ընդէր մերժեցեր աստուած խոպան · բար-
կացաւ սրտմտութիւն քո ի վերայ խաշնի
արօտի քո։
Յիշեա զժողովուրդ քո՝ զոր ստացար ի
սկզբանէ. փրկեցեր զվիճակ ժառանգութե՛ քո։
Լեառն սիօն այս՝ ուր բնակեցար դու ի

սմա . Համբարձ զձեռն քո ՚ի վերայ ամբար-
տաւանութեան նոցա խոպառ։

Որ ինչ անիրաւեցաւ Թշնամին ՚ի սրբու-
քումդ, պարծեցան առելիք քո ՚ի մէջ բարե-
կենդանութեան իւրեանց։

Նդին զնշանս իւրեանց ՚ի նշանս . և ինքեանք
ոչ ծանեան զերս ՚ի վերուստ։

Որպէս յանտառի փայտատոք կոտորէցին զը-
դրունս նորա , ՚ի միասին փայտատոք և մրճօք
կործանեցին զնա։

Արեցին ՚ի հուր զսրբութիւն քո յերկրի .
պղծեցին զխորան անուան քո։

Ասացին ՚ի սիրտս իւրեանց ազգք նոցա ՚ի
միասին , եկայք լռեցուսցուք զամենայն տօնս
աստուծոյ յերկրի։

Նշանս մեք ինչ ոչ տեսաք , և ոչ ևս գոյ
մարգարէ . և զմեզ ինչ ոք ոչ ճանաչիցէ։

Ինչև յերբ աստուած՝ նախատէ Թշնա-
մին , բարկացուցանէ հակառակորդն զանուն
սուրբ քո։

Ընդէր դարձուցանես զձեռն քո , և զաջ քո
՚ի միջոյ ծոցոյ քումմէ խոպառ։

Աստուած Թագաւոր մեր յառաջ քան զյա-
ւիտեանս , որ արարեր զփրկութիւն ՚ի մէջ
երկրի։

Դու հաստատեցեր զօրութեամբ քով զծով.

դու խորտակեցեր զգլուխ վիշապին ի վերայ ջուրց։

Դու փշրեցեր զգլուխ վիշապին, և եւոուր զնա կերակուր զօրացն Հնդկաց։

Դու բղխեցուցեր զաղբիւրս և զվտակս, դու ցամաքեցուցեր զգետս սասոիկս։

Քո է ամբ և քո է գիշեր, զլոյս և զարեւ դու արարեր. և դու հաստատեցեր զամենայն սահմանս երկրի. զգարուն և զամառն դու ստեղծեր։

Ակս յիշ լեցի քեզ՝ զի Թշնամին նախատեաց զտէրդ. ժողովուրդ անզգամ բարկացոյց զանուն սուրբ քո։

Մի՛ մատներ գազանաց զանձն որ խոստովան առնի առ քեզ, և զանձինս տնանկաց քոց մի՛ մոռանար խոպառ։

Հայեաց յուխտ քո՝ զի լցան տունք ամբշեղոց յերկրի անիրաւութեամբ։

Մի՛ դարձցի տնանկն ամաչեցեալ. այլ աղքատք և տնանկք օրհնեսցեն զանուն քո։

Ելի՛ ած և դատեա զդատաստանս քո. յիշեա զնախատինս որ յանզգամէն զօրհասապազ։

Մի՛ մոռանար զձայն պաշտօնէից քոց. համբարատաւանութիւն ատելեաց քոց վերացոյ հանապազ։

ՍԱՂՄՈՍ · ՀԴ

Ի կատարած · մի՛ ապականեր · ընդ օրհնութիւնս։
Սաղմոս յաւափ · երգ առ ասոյն ստանեայս։

Խոստովան եղիցուք առ քեզ Տէր, խոստովան եղիցուք և կարդացուք զանուն սուրբ քո։ Պատմեցից զամենայն սքանչելիս քո. յորժամ ժամ առից՝ ես ուղիղ դատեցից։ Ա՛շխարհս երկիր և ամ բնակիչք նորա, ես հաստատեցի զսիւնս նորա։ Ըսացի անօրինացս՝ թէ մի՛ անօրինիք. և մեղաւորացս՝ թէ մի՛ բարձրացուցանիք զեղջիւրս ձեր։ Ա՛լ հանդարտեալք՝ ի բարձունս զեղջիւրս ձեր, և մի՛ խօսիք զոյ անիրաւութիւն։ Ո՛չ ի հիւսէ յարևելից և ո՛չ յարևմտից և ո՛չ յանապատէ լերանց. այլ Տէր դատաւոր է։ Զայս խոնարհ առնէ, և զոյն բարձրացուցանէ. բաժակ ի ձեռին Տեառն գինի լի անապակ արկեալ. և խոնարհեցուցանէ յայսմանէ յայս։ Սակայն մրուր նորա ոչ սպառեցաւ, և արբցեն զնա ամենայն մեղաւորք երկրի։ Ես ցնծացայց յաւիտեան. սաղմոս ասացից Աստուծոյ Յակոբայ։ Զամենայն եղջիւրս մեղաւորաց փշրեսցեմ, և բարձր եղիցի եղջիւր արդարոյ։

ՍԱՂՄՈՍ · ՀԵ

Ի կատարած ընդ օրհնութիւնս · մի՛ ապականեր։ Սաղմոս յաստափ · երգ առ աստուածայնեայս։

Յայանի է՛ ի հրէաստանի աստուած, և յիսրայէլ մեծ է անուն նորա։

Եղև՛ ի խաղաղութեան տեղի նորա, և քնակութիւն նորա՛ ի սիովն։

Անդ խորտակեաց սէր զզօրութիւն աղեղան, զվէն զսուր և զճակատամարտս։

Լուսաւոր ես դու աքանչելապէս լերանցն յաւիտենից. խռովեցան ամենեքեան որք անմիտք են սրտիւք, ննջեցին զքունս իւրեանց՝ և ինչ ո՛չ գտին։

Ամենայն արք՝ ի մեծութիւն ձեռաց իւրեանց. ի սասան քումմէ աստուած յակոբայ ննջեցին, և որք հեծեալ էին ի ձիս։

Դու ահաւոր ես և ո՞վ կարէ կալ առաջի քո. որպէս երևեցար դու յերկինից, յայանի եղև բարկութիւն քո։

Երկիր երկեաւ և սարսեցաւ. ընդ յառնելն աստուծոյ՛ ի դատաստան. ընդ ապրեցուցանել զամենայն հեզս երկրի։

Խորհուրդք մարդկան խոստովան առնիցին առքեզ, և ծածկեալք խնամոյ թեամբ օրհնեսցեն զքեզ։

Ուխտս դիք և կատարեցէ՛ք տէրան աստուծոյ

մերոյ , ամենեքեան որք շուրջ էք զնովաւ։ Ա՛ստուցէք պատարագս ահաւորին . ւ քա֊ղէ զհոգիս իշխանաց , ահաւոր է նա քան զամենայն թագաւորս երկրի։

Տունք · Ժ։

ՍԱՂՄՈՍ · ՀԶ

Ի կատարած · վասն խիղճմայ · Սաղմոս յաստափ։

Զայնիւ իմով ես առ տէր կարդացի , ձայնիւ իմով առ աստուած , և նայեցաւ առ իս։ Յաւուր նեղութեան իմոյ զաստուած խընդրեցի ձեռօք իմովք , և ի գիշերի առաջի նորա ոչ խաբեցայ։ Ոչ կամեր միխիթարել անձն իմ, յիշեցի զած և ուրախ եղէ . հոգայի , և նուաղեաւ ոգի հոգի իմ։ Ժամանեցին պահուց աչք իմ, խռովեցայ և ոչ խօսեցայ . խորհեցայ զաւուրան զառաջինս և զամն յաւիտենից յիշեցի։ Խօսեցայ ի գիշերի ընդ սրտի իմում, հոգայի և տառապեր ոգի հոգի իմ։ Ա՛ի թէ յաւիտենից մերժեսցէ զնա տէր , և ոչ ևս յաւելցի ի հաճիլ և ևս։ Կամ խոպան արդեւեցէ զողորմութիւն իւր յինէն , կամ կատարեսցի զբան իւր ազգէ մինչև յազգ։

կամ մոռասցի զքեզ ես եւ , կամ արգելցէ զգթութիւն իւր բարկութեամբ խրտովէ։ Ասացի թէ այժմ սկսայ . այս է նորոգումն աջոյն բարձրելոյ։

Յիշեցի զգործս տեառն ՚ի սկզբանէ , յիշեցի զսքանչելիս նորա։

Խորհեցայ յամենայն գործս քո , և ՚ի ձեռս գործս քո խորհեցայ։

Աստուած՝ ՚ի սրբութեան են ճանապարհք քո . ո՞վ է աստուած մեծ որպէս զաստուած մեր . դու ես աստուած՝ որ առնես զսքանչելիս։

Յուցեր ժողովրդեան քում զզօրութիւն քո . փրկեցեր բազկաւ քով զժողովուրդս քո՝ զորդիսն յակոբայ և յովսեփու։

Տեսին զքեզ ջուրք աստուած , տեսին զքեզ ջուրք և երկեան , և խորք խռովեցան ՚ի ձայնէ ջուրց բազմաց։

Ձայն եւոուն ամպք , քանզի և նետք քո գնան ՚ի ձայնէ որոտալոյ քո անուի։

Լուսեցան փայլատակունք քո տիեզերաց , խռովեցաւ և դողաց երկիր։

Ի ծովու են ճանապարհք քո , և շաւիղք քո ՚ի ջուրս բազումս , և հետք քո ո՛չ երևին։

Առաջնորդեցեր որպէս խաշին ժողովրդեան քո , ՚ի ձեռն մովսէսի և ահարօնի։

ՍԱՂՄՈՍ · ՀԱ·

Խմաստութիւն յաւափ։

Ալեցարուք ժողովուրդք յօրէնս իմ, խոնարհեցուցէք զունկն ձեր ի բանս բերանոյ իմոյ։ Բացից առակաւ զբերան իմ, և խօսեցայց զառակս ի սկզբանէ։

Որպէս լուաք և ծանեաք զայս, և հարքն մեր պատմեցին մեզ։

Ոչինչ ծածկեցաւ յորդւոց նոցա յազգ յայլ, պատմել զօրհնութիւնս տեառն զզօրութիւն և զսքանչելիս իւր զոր արար։

Հաստատեաց զվկայութիւն իւր առ յակոբ, և օրէնս եդ ի վերայ իսրայէլի։

Որչինչ միանգամ պատուիրեաց հարցն մերոց, ցուցանել զայս որդւոց իւրեանց, զի ծանիցեն յազգ յայլ։

Որդիք որք ծնանին՝ յարիցեն և պատմեսցեն զայս որդւոց իւրեանց · զի դիցեն առ Աստ զյոյս իւրեանց, և մի մոռասցին զգործս նոյ։

Պատուիրանս նորա խնդրելով խնդրեսցեն, և մի եղիցին որպէս և հարքն իւրեանց։ Ազգ չար և դառնացող, ազգ որ ոչ ուղղեաց զսիրտ իւր և ոչ հաստատեաց առ աստուած զհոգի իւր։

Որդիք եփրեմի լուսաձիգք և պնատաձիգք, յաւուր պատերազմի կապարձան դարձուցին։

ԱՀ կացին նոքա յուխտի տեառն, և ըստ իրա-
ւանց նորա ոչ կամեցան գնալ։
Ա՝ռաւցան զերախտիս նորա, և զաքանչելիսն
զոր եցոյց նոցա։
Ընդ այն հարց նոցա զոր արար զաքանչելիս
իւր, յերկրին եգիպտացւոց և ի դաշտին
տայանու։
Լ՝հերձ զծովն և անցոյց զնոսա, և կացոյց
զջուրսն որպէս ի տիկս։
Ընդ այնորդեաց նոցա ամպով ի տուէ, և
զամենայն գիշեր ի լոյս հրոյ։
Լ՝հերձ զվէմն յանապատին, և ետ ըմպել
նոցա որպէս ի խորոյ մեծի։
Եհան զջուրսն ի վիմէն, և հոսեաց որպէս
զգետս զջուրսն։
Սակայն յաւելին ի մեղանչել, և ևս բարկա-
ցուցին զբարձրեալն յանապատի։
Փորձեցին զնա ի սիրտս իւրեանց, ի խնդրել
զկերակուր անձանց իւրեանց։
Տրանջեցին զաստուծոյ և ասացին, միթէ
կարծոյ իցէ աստուած պատրաստել սեղան
յանապատի։
Քանզի հարկանէր զվէմն՝ և հոսէին ջուրք,
և վտակք խաղային ի նմանէ։
Եղէ՝ հաց ևս կարասցէ տալ նա մեզ, կամ
պատրաստեսցէ սեղան ժողովրդեան իւրոյ։

Պ՝ան այսորիկ լուաւ զայս տէր և յապաշ-
եաց . հուր բորբոքեցաւ ՚ի յակոբ , և բար-
կութիւն եղ ՚ի վերայ իսրայէլի։
Ո՝ւ ի՛չ հաւատացին յաստուած , և ի՛չ յու-
սացան ՚ի փրկութիւն նորա։
Հ՝րամայեաց ետ ամպոց ՚ի վերուստ և դրունս
երկնից եբաց , և տեղեաց ՚ի նոսա զմանանայ
՚ի կերակուր։
Ո՝ւ հաց երկնից ետ նոցա , զհաց հրեշտակաց
կերին մարդիկ . և իջոյց ՚ի նոսա զկերակուր
՚ի լիութիւն։
Լ՝եան զհովիւն հարաւոյ , և էած զօրութեամբ
իւրով զհիւսիսիւ։
Տ՝եղեաց ՚ի նոսա միս որպէս զհող , ոչ զաւազ
ծովու զթռչունս թեւաւորս։
Լ՝արկ ՚ի մէջ բանակի նոցա , և շուրջ զվրա-
նօք նոցա։
Կ՝երին և յագեցան յոյժ , և զցանկութիւն
նոցա ետ նոցա , և ոչինչ կարօտ եղեն ՚ի
ցանկութենէ իւրեանց։
Մ՝ինչդեռ կերակուրք ՚ի բերանս իւրեանց
էին , բարկութիւն յոյ եղ ՚ի վերայ նոցա։
Ս՝պան զբազումս ՚ի նոցանէ , և զընտիր ըն-
տիրս իսրայէլի սատակեաց։
Յ՝այսմ ամենայնի մեղան և ևս , և ի՛չ հաւա-
տացին սքանչելեացդ նորա։

Պակասեցան յունայնութե՛ւ աւուրք նոցա ,
և ամք նոցա փութապէս անցին։
Յորժամ ապանանէր զնոսա՝ խնդրէին զնա ,
դառնային և առաւօտ առնէին առ Ած։
Յիշեցին զի աստուած օգնական էր նոցա ,
աստուած բարձրեալ փրկիչ էր նոցա։
Սիրեցին զնա բերանօք իւրեանց , և լեզուօք
իւրեանց ստեցին նմա . և սիրտք նոցա ոչ
էին ուղիղք ընդ նմա , և ոչ հաւատացին
ուխտի նորա։
Ա՛յլ նա ինքն գթած էր , քաւէր զմեղս
նոցա՝ և ոչ ապականէր։
Յաճախէր դարձուցանել զբարկութի՛ւն իւր ,
և ոչ բորբոքէր զամ սրտմտութիւն իւր։
Յիշեաց թէ մարմին են նոքա . հոդի որ ելա-
նէ՝ այլ ոչ ևս դառնայ։
Քանիցս անգամ դառնացուցին զնա յանա-
պատի , և բարկացուցին զբարձրեալն յանջրդի։
Դարձան և փորձեցին զաստուած , և զսուրբն
Իսրայէլի զայրացուցին։
Ո՛չ յիշեցին զձեռն նորա՝ յաւուր յորում
փրկեաց զնոսա ի ձեռաց նեղչաց նոցա։
Որպէս արար զնշանս և զարեւեստս իւր յերկ-
րին Եգիպտացւոց , և ի դաշտին տայանու։
Դարձոյց յարիւն զգետս նոցա , և զանձրևս
նոցա զի մի արբցեն։

Ընաքեաց ՚ի նոսա շանաճանճ և եկեր զնոսա,
և դորտիս ապականեաց զնոսա:
Եւ ժանկոյ զպտուղս նոցա, և զվաստակս
նոցա մարախոյ:
Եհար կարկտիւ զայգիս նոցա, և զթզենիս
նոցա եղեմամբ:
Ա՝ատնեաց ՚ի կարկուտ զանասունս նոցա, և
զստացուածս նոցա հրով դատեաց:
Ընաքեաց ՚ի նոսա զբռնմտութիւն բարկու-
թեան իւրոյ, զբռնմտութիւն զբարկութիւն
և զնեղութիւն:
Ընաքեաց ՚ի նոսա տանջանս ՚ի ձեռն հրեշ-
տակի չարի, և դիմեցոյց ՚ի նոսա զբռնմտու-
թիւն բարկութեան իւրոյ:
Ա՝ջանխայեաց ՚ի մահուանէ զանձինս նոցա,
և զանասունս նոցա ՚ի մահ մատնեաց:
Եհար զամենայն անդրանիկս եգիպտացւոց,
զսկիզբն ամենայն վաստակոց նոցա ՚ի յարկս
քամայ:
Հորդան եհ որպէս ժողովրդեան իւրոյ.
և եհան զնոսա որպէս զհօտ յանապատ:
Ընաջնորդեաց նոցա յուսով, և ոչ երկեան,
և զթշնամիս նոցա ծով ծածկեաց:
Եհան զնոսա ՚ի լեառն սրբութեան իւրոյ, ՚ի
լեառն այն զոր ստացաւ աջ նորա:
Ա՝երժեաց յերեսաց նոցա զհեթանոսս, և

վիճակեցոյց ՚ի նոսա զվիճակ ժառանգութիւն
իւրոյ , և բնակեցոյց ՚ի յարկս նոցա զազգն
իսրայէլի։
Փորձեցին դառնացուցին զԱծ բարձրեալն ,
և զվկայութիւն նորա ոչ պահեցին։
Դարձան խոտորեցան ոպէ և հարքն իւրեանց ,
դարձան և եղեն որպէս զաղեղն թիւր։
Դարձեալ բարկացուցին զնա ՚ի բագինս
իւրեանց , և դրօշելովք իւրեանց նախանձ
արկին նմա։
Լուաւ աստուած և արհամարհեաց զնոսա ,
և անարգեաց յոյժ զիսրայէլ։
Այնրժեաց յիւրմէ զխորանն ՚ի սելով , զխո-
րանն զոր բնակեցոյց ՚ի մէջ մարդկան։
Այառնեաց ՚ի գերութիւն զզօրութիւնս նոցա ,
և զգեղս նոցա ՚ի ձեռս թշնամեաց նոցա։
Ընդել ՚ի սուր զժողովուրդ իւր , և զժառան-
գութիւն իւր անտես արար։
Զերիտասարդս նոցա եկեր հուր , և վան
կուսանաց նոցա ոչ ոք սգացաւ։
Քահանայք նոցա անկան ՚ի սուր , և զայրիս
նոցա ոչ ոք էր որ լացեր։
Զարթեաւ որպէս ՚ի քնոյ տէր , որպէս հզօր
զի թափէ զգինի։
Եհար յետս զթշնամիս իւր , և նախատինս
յաւիտենից արար զնոսա։

Ա՝երժեաց նա զխորանն յոլսեփու, և զազգն եւիրեմի նա ոչ ընտրեաց։
Այլ ընտրեաց նա զազգն յուդայ. զլեառն սիօն զոր և սիրեաց։
Շինեաց ոչ մի՛ եղջերուի զսրբութիւն նորա, յերկրի հաստատեաց զնա յաւիտեան։
Ընտրեաց զդաւիթ ծառայ իւր; և ընկալաւ զնա՛ ի հօտէ խաշանց, ՛ի վերջին ծնեալոցն ընկալաւ զնա։
Հովուել զյակոբ ծառայ իւր, և զիսրայէլ ժառանգութիւն իւր։
Ընծաէր զնոսա խմաստութեբ սրտի իւրոյ, յանմեղութիւն ձեռաց իւրոց առաջնորդէր նոցա։

Տունք · հդ։

ՍԱՂՄՈՍ · ՀԸ

Սաղմոս յաստփ։

Աստուած մտին հեթանոսք ՛ի ժառանգութի՛ք քո. պղծեցին զտաճար սուրբ քո։
Արարին զերուսաղէմ որպէս զհիւղս մրգապահաց. արկին զդիակունս ծառայից քոց դեղ թռչնոց երկնից, և զմարմինս սրբոց քոց գազանաց երկրի։

Ձեղին զարիւն նոցա որպէս ջուր շուրջ զե-
րուսաղէմաւ , և ո՛չ ոք էր որ թաղէր զնոսա։
Նզովք մեք նախատինք դրացեաց մերոց ,
ծաղր և այպն կատականաց այնոցիկ՝ որք
շուրջ էին զմեզ։
Մինչև յե՞րբ տէր բարկանաս դու իսպառ ,
բորբոքեսցի որպէս հուր նախանձ քո։
Ձի՛ղ զբարկութիւն քո՝ ի վերայ ազգացդ որք
զքեզ ո՛չ ճանաչեցին , ի վերայ թագաւորացդ
որք զանուն քո ո՛չ կարդացին . զի կերին զյա-
կոբ և զտեղի նորա աւերեցին։
Մի՛ յիշեր զմեղս մեր զառաջինս , վաղվաղ
եկեսցէ առ մեզ ողորմութիւն քո տէր զի
աղքատացաք յոյժ։
Օգնեա մեզ աստուած փրկիչ մեր , վասն
փառաց անուան քո։
Տէր փրկեա զմեզ և քաւեա զմեղս մեր
վասն անուան քոյ։
Մի՛ երբէք ասասցեն ի հեթանոսս , թէ ո՞ւր
է աստուած նոցա։
Ա՛յր յայտնի լինիցի ի վերայ հեթանոսաց
առաջի աչաց մերոց , առ ի խնդրել զվրէժ
արեան ծառայից քոց որ և հեղաւ։
Մտցէ առաջի քո հեծութիւն կապելոց .
ըստ մեծութեան բազկի քո շահեա դու
զորդիս սպանելոց։

Հաստ դրացեաց մերոց եօթնապատիկ ի ծոց նոցա, զնախատինս իւրեանց զոր նախատեցին զքեզ տէր:

Ա՛նք ժողովուրդք և խաչն արօտի քոյ խոստովան եղիցուք առ քեզ յաւիտեան, սղգէ յազգ պատմեսցուք զօրհնութիւնս քո:

Տուն՛ք · ժ՛ք:

ՍԱՂՄՈՍ · ՀԹ·

Ի կատարած · ի վերայ զառանցելոցն վկայութիւնս · Սաղմոս ասափայ, ի վերայ եթովպացւոցն:

Ո՛ր հովուեսդ խորհրդով նայեաց, որ առաջնորդես որպէս խաչին յովսեփու:

Ո՛ր նստիս ի քրովբէս յայտնեաց առաջի եփրեմի բենիամինի և մանասէի:

Զ՛արթո՛ զզօրութիւնս քո, և եկ ի կեցուցանել զմեզ:

Ա՛ստուած զօրութեանց դարձո՛ զմեզ, երեւեցո՛ զերեսս քո ի մեզ և կեցցուք:

Տէր աստուած զօրութեանց մինչև յո՞րդ բարկանաս յաղօթս ծառայից քոց:

Զ՛ամբեցեր մեզ հաց արտասուաց, և արբուցեր մեզ արտասուս չափով:

Ա՛րարեր զմեզ նախատինս դրացեաց մերոց, այպն կատականաց թշնամեաց մերոց:

Ա՛ստուած զօրութեանց դարձո՛ զմեզ, երե-

Եւ ես զերեսս քո՝ ի մեզ և կեսցուք։
Այժմ յեղիսաւոյ վոխեցեր. հաներ զհեթա-
նոսս և զնե տնկեցեր, և առաջնորդեցեր նմա։
Հաստատեցեր զարմատս նորա և ելից զեր-
կիր. ծածկեաց զլերինս հովանի նորա, և բա-
րունակ նորա զմայրս աստուծոյ։
Ձգեաց զորթ իւր մինչև ի ծով, մինչև ի
գետս են շառաւիղք նորա։
Ընդէր քակեցեր զցանկ նորա, և կթեն զնա
անցաւորք ճանապարհի։
Պականեաց զնա խոզ անտառի, և երկ
վայրի արածեցաւ ի նմա։
Աստուած զօրութեանց դարձ հայեաց յերկնից
և տես, այց արա այգւոյս այսմիկ և դարման
տար սմա՝ զոր տնկեաց աջ քո։
Ի վերայ որդւոյ մարդոյ զոր զօրացուցեր
զնա ի քեզ, այրեցեալ ի հուր և աւերեալ,
ի սաստէ քումմէ կորիցէ։
Լղիցի ձեռն քո ի վերայ առն, աջ քո ի վերայ
որդւոյ մարդոյ զոր զօրացուցեր զնա ի քեզ։
Եւ ես ի բացեայ եղիցուք մեք ի քէն.
կեցուսցես դու զմեզ, և զանուն քո տէր
կարդասցուք։
Աստուած զօրութեանց դարձո զմեզ, երե-
ւեցո զերեսս քո՝ ի մեզ և կեսցուք։

ՍԱՂՄՈՍ · 2

Ի կատարած · վասն հնձանաց · Սաղմոս յոտաբ · հինգերորդ շաբաթուց։

Ցնծացէ՛ք առ աստուած՝ օգնական է մեր, աղաղակեցէ՛ք առ աստուած յակոբայ։

Ա՛ռէ՛ք սաղմոս և տո՛ւք օրհնութիւն, սաղմոս ասացէ՛ք նմա՝ ի ձայն քաղցրութեան։

Փո՛ղ հարէ՛ք՝ ի գլուխս ամսոց յաւուր նշանաւորի տարեկանաց մերոց։

Ընդ որս է այս իսրայէլի, և իրաւունք են աստուծոյ յակոբայ։

Ոյ կայութիւնն յոյսեփաս զոր եդ ընդ նմա. որպէս եղանէր նա յերկրին եգիպտացւոց, լեզու զոր ո՛չ գիտէր լուաւ։

Ի բաց արար՝ ի բեռանց զթիկունս նորա, և զձեռս նորա յորթ և՝ ի թի ծառայելոյ։

Ի նեղութեան կարգացեր առ ինձ և փրկեցի զքեզ, լուայ քեզ՝ ի գաղտնութենէ մրրկին, և փորձեցի զքեզ՝ ի վէրայ ջուրցն հակառակութեան։

Լո՛ւր ժողովուրդ իմ և վկայեմ քեզ, և իսրայէլ թէ լսիցես ինձ։

Ա՛յլ ևս եղիցին քեզ աստուածք առ ժամայնք. և մի՛ երկիրպագանիցես դու աստուծոյ օտարի։

Ես եմ տէր աստուած քո որ հանի զքեզ

յերկրէն եգիպտացւոց , բայց զբերան քո և
լսից զդա։
ժողովուրդ իմ ոչ լուաւ ձայնի իմում, և իս-
րայէլ չիս ինչ ոչ նայեցաւ։
Յարձի թողի զնոսա երթալ զհետ կամաց
սրտից իւրեանց , զի գնացին նոքա ըստ կամ
անձանց իւրեանց։
Օ՜ի թէ ժողովրդեան իմոյ լուեալ էր ինձ ,
կամ իսրայէլ զճանապարհս իմ գնացեալ էր։
Որպէս զչինչ խոնարհ արարեալ էր իմ զթըշ-
նամիս նոցա , և՛ ի վերայ նեղչաց նոցա ար-
կեալ էր զձեռն իմ։
Թշնամիք տեառն ստեցին նմա , և եղիցին
ժամանակք նոցա յաշխարհի։
Կերակրեաց զնոսա՝ ի պարարտութենէ ցո-
րենոյ , և՛ ի վիմէ մեղր յագեցոյց նոցա։

Տունք · ժգ։

ՍԱՂՄՈՍ · ՁԱ

Սաղմոս յաւսափ։

Ա

Ընտուած եկաց՝ ի ժողովս աստուածոց , և՛ ի
միջի նոցա դատէր զնոսա։
Մինչև յե՞րբ դատիք անիրաւութեամբ , և
ակն առնուք մեղաւորաց։
Դատ արարէք որբոյն և այրւոյ · իրաւունս
արարէք տնանկին և խոնարհի։

Ասպրեցուցէք զաղբատան և զտնանկին , ի ձեռաց մեղաւորի փրկեցէք զնոսա։

Ոչ խնայեսն և ոչ ի միտ առին , ի խաւարի գնացին , և շարժեցան եամ հիմունք երկրի։

Նա սասպի Թէ ասուածք էցէք , կամ որդիք բարձրելոյն ամենեքեան։

Դուք սհասւսդիկ որպէ զմարդիկ մեռանիք , և որպէս զմի ի իշխանաց անկանիք։

Արի ասուած և դատեա զերկիր , զի դու ժառանգեսցես զամենայն հեթանոսս։

Տունք · ը։ Գորգայս · ծբ։

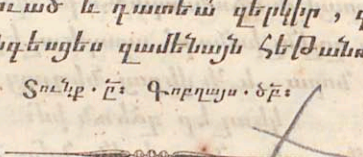

ՍԱՂՄՈՍ · ՀԲ

Օրհնութիւն · Սաղմոս յասափ։

Ասուած ո՞ք եզ նմանիցի · մի լռեր և մի դադարիր ասուած։

Զի ահա թշնամիք քո գոչեցին , և առելիք քո համբարձին զգլուխս իւրեանց։

Ի վերայ ժողովրդեան քո խորամանկեցին զդիտութիւն , խորհեցան ի վերայ սրբոց քոց և ասացին։

Եկայք սասակեսցուք զնոսս յազգաց , և մի յիշեսցի անուն իսրայէլ և ևս։

Խորհեցան միաբանութիւբ ի միասին , և վասն

քո ուխտ արարին։
Բանակք եղովմայեցւոց և իսմայէլացիք ,
մովաբ և հագարացիք։
Գեբաղ՝ ամմն՝ ամաղէկ ; և այլազգիքն եմ
բնակչօքն Հանդերձ ծուրայ։
Նա՝ և աստուր եկեալ էր ընդ նոսա . եմքեան
սաքա զօրաւիգն էին որդւոցն ղովտայ։
Ընդ զնոսա որպէս զմադիամ, ոյզ զսիսարայ ,
և որպէս զաբին ի ծովծորան կիսանի։
Սատակեցան նոքա յականս դոլըայ , և եղեն
որպէս զաղբ երկրի։
Ընդ զնշխանս նոցա որպէս զօրէբն , զէբն ,
զզեբէէ , և զսաղմանա և զամենայն իշխանս
նոցա։
Որ ասացին՝ ժառանգեսցուք ի մեզ զսըր-
բութիւնն աստուծոյ։
Աստուած իմ արա զնոսա որպէս զանիւ , և
որպէս զեղէգն առաջի հողմոյ։
Որպէս հուր զի այրէ զանտառս , որպէս բոց
զի կիզու զլերինս։
Այսպէս հալածեսցես զնոսա մրրկաւ քով, և
բարկութիւք քով խռովեցուսցես զնոսա։
Լիր զերեսս նոցա անարգանօք , և խնդրեսցեն զանուն քո տէր։
Ամաչեսցեն և խռովեսցին յաւիտեանս յաւիտենից , և ամօթալից կորիցեն։

ծ. անկցեն զի անուն քո տէր է, և դու միայն բարձրեալ ես ի վերոյ ամենայն երկրի։

Տունք. ԺԲ։

ՍԱՂՄՈՍ · ՃԹ

Ի կատարած · վասն հնձանացն · որդւոցն կորխայ · Սաղմոս դաւթի։

Որպէս սիրելիք են յարկք քո տէր զօրութեանց, ցանկայ և վհատի անձն իմ ի դաւիթս քո։

Սիրտ իմ և մարմին իմ՝ ցնծասցեն առ Աստուած կենդանի։

Քանզի ճնճղուկ եգիտ իւր տուն. և տատրակ զբոյն ուր դիցէ զձագս իւր։

Աեղան քո տէր զօրութեանց, թագաւոր իմ և աստուած իմ։

Երանի՛ ամենեցուն որ բնակեալ են ի տան տեառն, յաւիտեանս յաւիտենից օրհնեսցեն զքեզ։

Երանեալ է այր որոյ օգնութիւն իւր ի քէն է. եւս եդ ի մտի իւրում ի հոլովես որոմութեան՝ ի տեղւոջ յորում ուխտեսայ։

Ո՞ օրհնութիւն առասցի որ զօրէնս դնէ, գնասցէ նա ի զօրութենէ ի զօրութիւն, և երևեսցի աստուած հրեշտակաց ի սիօն։

Տէր աստուած զօրութեանց լուր աղօթից

խնդ, ուրախ դիր աստուած յակոբայ։
Ընդունիցես դու մեր, տես աստուած և
նայեաց յերեսս օծելոյ քոյ։
Ոչ ասն զի լաւ է ինձ մի օր ի գաւիթս քո,
քան զհազարս։
Ընտրեցի ես ընդ աղբ դալ ի տան Ա՛յ, առա-
ւել քան բնականալ ի յարկս մեղաւորաց։
Ո՛ղորմութիւն և ճշմարտութի՛ւն սիրե տէր
աճ մեր, ընտրհս և գիտաս տայե։
Տէր ո՛չ պակաս առնէ զողորմութիւն իւր
յայնցանէ, որ գնան յանբծութեանն։
Տէր աստուած զօրութեանց երանեալ է այր՝
որ յուսայ ի քեզ։

Տունք · ԺԲ։

ՍԱՂՄՈՍ · ՃԹ

Ի կատարած · որդւոցն կորխայ · Սաղմոս դաւթի։

Հաճեցար տէր ընդ երկիր քո, և դարձուցեր
զգերութիւն յակոբայ։
Թողեր զանիրաւութիւն ժողովրդեան քոյ,
և ծածկեցեր զամենայն մեղս նոցա։
Դադեցուցեր զբարկութիւնս քո, և դար-
ձար ի բարկութենէ սրտմտութեան քո։
Դարձ առ մեզ աստուած փրկիչ մեր, և
դարձո զսրտմտութիւնս քո ի մէնջ։
Ա՞յ յաւիտեան բարկանայր մեզ տէր, և մի՞

ձգեր զբարկութիւն քո ազգէ մինչև յազգ։
Աստուած՝ դու դարձեալ կեցուսցես զմեզ,
և ժողովուրդ քո ուրախ եղիցի ի քեզ։
Ցոյց մեզ տէր ողորմութիւնս քո, և զփրկու-
թիւնս քո տուր մեզ։
Լսաք զինչ խօսի տէր աստուած մեր, խօ-
սեցի զխաղաղութի ժողովրդեան իւրոյ աս-
տուրբս իւր՝ և առ այնոսիկ որք դարձեալ են
առ նա սրտիւք։
Սակայն մերձ է առ երկիւղածս իւր փրկու-
թիւն նորա, բնակիլ փառաց նորա յերկրի
մերում։
Ողորմութի և ճշմարտութի պատահեսցին.
արդարութի և խաղաղութի համբուրեսցին։
Ճշմարտութիւն յերկրէ բուսցի, արդարու-
թիւն յերկնից երևեսցի։
Տէր տացէ զբաղցրութի և երկիր մեր տացէ
զպտուղ իւր. արդարութիւն առաջի նորա
գնասցէ, դիցէ ի ճանապարհի զդնացս իւր։

Տունք. ԺԵ։ Գոբզայս. խգ։

ՍԱՂՄՈՍ. ՃԵ.

Սաղմոս Դաւթի. Աղօթք երեկոյի։

Խոնարհեցո տէր զունկն քո և լուր ինձ. զի
աղքատ և տնանկ եմ ես։

Պահեա զանձն իմ սուրբ տէր . և փրկեա
զծառայս քո ասծ իմ որ ի քեզ յուսացայ։
Ողորմեա ինձ տէր զի առ քեզ աղաղակեցի
զօրհանապազ , ուրախ արա զանձն ծառայի
քո , զի առ քեզ տէր համբարձի զանձն իմ։
Օ ի դու տէր քաղցր և ուղիղ ես . բազում
ողորմ առ ամենեսեան որք կարդան առ քեզ։
Ականկնիլր տէր աղօթից իմոց , և նայեա ի
ձայն խնդրուածոց իմոց։
Յաւուր նեղութեան իմոյ կարդացի առ
քեզ , և լուար ինձ։
Ոչ ունք է նման քեզ յաստուածս տէր , և ոչ
որք է որպէս զգործս քո։
Օ ամենայն ազգս զոր արարեր՝ եկեսցեն և
երկիրպագցեն առաջի քո , և փառաւորաս
րասցեն զանուն քո յաւիտեան։
Ա՝ եծ ես դու տէր և առնես սքանչելիս , և
դու միայն ես աստուած։
Ուսոյց ինձ տէր զճանապարհի քում , և
գնասցիմ ի ճշմարտութեան քում , և ուրախ եղիցի
սիրտ իմ՝ երկնչիլ յանուանէ քումմէ։
Խոստովան եղէց առ քեզ տէր աստուած
իմ բովորով սրտիւ իմով . փառաւորիցի
զանուն քո յաւիտեան։
Ա՝ եծ եղև ի վերայ իմ ողորմութիւն քո տէր ,
և փրկեցեր զանձն իմ ի դժոխոց ներքնոց։

Աստուած՝ անօրէնք յարեան ՚ի վերայ իմ, և ժողովք հզօրաց խնդրեցին զանձն իմ, և ոչ համարեցան զքեզ առաջի իւրեանց։

Այլ դու տէր աստուած իմ՝ գթած ես և ողորմած, երկայնամիտ բազումողորմ և ճշմարիտ, նայեա առ իս և ողորմեա ինձ։

Տուր զօրութիւն ծառայի քո, կեցո զորդի աղախնոյ քո, և արա առ իս նշան բարութեան։

Տեսցեն առեղիք իմ և ամաչեսցեն, զի դու տէր օգնեցեր ինձ և մխիթարեցեր զիս։

Տունք · ԺԲ։

ՍԱՂՄՈՍ · ՀԲ

Սաղմոս օրհնութեան · որ ասցի կրկին։

Լիմունք նորա ՚ի լեառն սուրբ նորա. սիրէ տէր զդրունս սիոնի առաւել քան զամենայն յարկան յակոբայ։

Փառաւորեալն խօսեցաւ վասն քո, ահաւադիկ քաղաքդ աստուծոյ։

Յիշեցի զրահաբ և զբաբիլոն զոք ճանաչեն զիս. ահա այլազգիք և ծուր և ժողովուրդք հնդկաց՝ սոքա եղեն անդ։

Սիոնի ասի մայր, և մարդ ծնաւ ՚ի նմա, և ինքն հիմունս էարկ ՚ի նմա բարձրեալն։

Տէր պատմեսցէ գրովք ժողովրդեան, իշխանացս այսոցիկ որք եղեն անդ։

Որպէս զի ուրախ լեցին ՚ի քեզ ամենեքեան.
զոր քնակութիւն ՚ի քէն է։

Տուն · Ը։

ՍԱՂՄՈՍ · Զ։

Ի կատարած · վասն մաղադեթայ իմաստութիւն · զի եւ պատասխանի եմն իմաստութեամբ խրատէ լի։

Տէր աստուած փրկութեան իմոյ , ՚ի տուէ կարդացի և դիշերի առաջի քու։
Մտցեն աղօթք իմ առաջի քո տէր , խոնարհեսցի ունկն քո ՚ի խնդրուածս իմ։
Զի լցաւ չարչարանօք անձն իմ , և կեանք իմ ՚ի դժոխս մերձեցան , և համարեցայ ես ընդ այնոսիկ որք իջանեն ՚ի գուբ։
Եղէ ես որպէս մարդ առանց օգնականի , և ՚ի մեռեալս ազատ։
Որպէս զվիրաւորս , որք ննջեն ՚ի գերեզմանս։
Զոր դու ոչ յիշեցեր , նոքա ՚ի ձեռանէ քումմէ մերժեցան։
Եդին զիս ՚ի գբի ներքինումն , ՚ի խաւարի և ՚ի սուերս մահու։
Ցիս հաստատեցաւ սրմոռթիւն քո , զնամ զբօսանս քո ածեր ՚ի վերայ իմ։
Հեռացարարեր յինէն զծանօթս իմ , և եդին զիս նշաւակ իւրեանց։
Մատնեցայ և ոչ ելանէի , աչք իմ տկարա-

ցան յաղքատու[illegible]ենէ։
Աղաղակեցի առ տէր զօրհանապազ, և համբ
բարձի առ քեզ զձեռս իմ։
Մի թէ մեռելոց առնիցես զսքանչելիս քո,
կամ բժիշկք յարուցեալ խոստովան առնիցին առ քեզ։
Մի թէ պատմեսցէ ոք երբեք ի գերեզմանի
զողորմութիւնս քո, կամ զճշմարտութիւնս
քո ի կորստեան։
Մի թէ ճանաչիցին ի խաւարի սքանչելիք
քո, կամ արդարութիւն քո յերկիր մոռացեալ։
Ես առ քեզ տէր աղաղակեցի, առաւօտուս
աղօթիք իմ ժամանեսցեն առ քեզ։
Ընդէ՞ր տէր մերժես զանձն իմ, կամ դարձուցանես զերեսս քո յինէն։
Տնանկ և վաստակաւոր եմ ես ի մանկութենէ
իմմէ. ի բարձրութենէ խոնարհեցայ և ամչեցայ։
Յիս հասաւ բարկութիւն քո, արհաւիրք քո խռովեցուցին զիս։
Շրջեցան զինեւ որպէս ջուր, զօր ամենայն
պաշարեցին զիս ի միասին։
Հեռի արարեր յինէն զբարեկամս իմ և զծանօթս իմ, վասն թշուառութեան իմոյ։

Տուն ։ Ե։ Գործոց ։ խբ ։

Օ ողորմութիւնս քո տէր յաւիտեան օրհնեցից , ազգէ յազգ պատմեցից զճշմարտութիւնս քո բերանով իմով։

Ասացեր թէ աշխարհս ողորմութեամբ շինեսցի , յերկինս պատրաստ եղիցի ճշմարտութիւն քո։

Լսէ ուխտ ընտրելոց իմոց , երդուայ դաւթի ծառայի իմոյ։

Յաւիտեան հաստատեցից զզաւակ քո , և շինեցից ազգէ յազգ զաթոռ քո։

Խոստովան եղիցին երկինք սքանչելեաց քոց տէր , և ճշմարտութիւն քո յեկեղեցիս սրբոց։

Ո՞վ է յամպս որ հաւասարի քեզ , կամ ո՞վ նմանիցի տեառն յորդիս աստուածոյ։

Աստուած փառաւորեալ է ՚ի խորհուրդս սրբոց իւրոց , մեծ և ահաւոր ՚ի վերայ այնոցիկ որք շուրջ են զնովաւ։

Տէր աստուած զօրութեանց ո՞ նմանի քեզ . հզօր ես դու տէր՝ և ճշմարտութիւն քո շուրջ է զքեզ։

Դու տիրես զօրութեանց ծովու , և զխռովութիւն ալեաց նորա դու ցածուցանես։

Դու խոնարհեցուցանես որպէս վիրաւորս զամբարտաւանս , ՚ի զօրութիւն բազկի քո

ցրուեցեր զԶիշամիս քո։
Որո են երկինք և քո է երկիր, զաշխարհս
լըիս իւրով դու հաստատեցեր, զԿիւսիս և
զՀարաւ դու արարեր, Թաբօր և Հերմօն
յանուն քո ցնծացեն։
Որ է բազուկ և քո է զօրութիւն, զօրացիր
աջ քո և բարձր եղիցի ձեռն քո։
Յարդարութիւն և յիրաւունս հաստատեալ
է աթոռ քո, ողորմութիւն և ճշմարտութիւն
գնացեն առաջի երեսաց քոց։
Երանի՛ ժողովրդեան որ գիտեն զօրհնութի՛ւն
քո տէր. ի լոյս երեսաց քոց գնացեն, և
յանուն քո ցնծացեն զօրհանապազ, և յար-
դարութեան քում բարձր եղիցին։
Պարծանք զօրութեանց մերոց դու ես տէր,
և ի կամս քո բարձր եղիցի եղջիւր մեր։
Ի տեառնէ է օգնութիւն սրբոյն Իսրայէլի՝
Թագաւորին մերոյ։
Յայնժամ խօսեցար տեսլեամբ ընդ որդիս
քո, և ասացեր եդի զօգնութիւն իմ ի
վերայ հզօրին, և բարձր արարից զընտրեալն
ի ժողովրդենէ իմմէ։
Գտի զդաւիթ ծառայ իմ, և իւղով սրբով
իմով օծի զնա։
Ձեռն իմ ընկալցի զնա, և բազուկ իմ զօրա-
ցուսցէ զնա։

շրթունս իմ՝ զայն ոչ արհամարհեցից։
Ա՝ինաւգամ երդուայ ի սրբութիւն իմ, թէ
դաւթի ես ոչ ստեցից։
Օ սաւակ նորա յաւիտեան կացցէ, և աթոռ
նորա որպէս զարեգակն առաջի իմ. և որպէս
զլուսին կի հաստատեալ է յաւիտեան վկայ
հաւատարիմ յերկինս։
Թակ արդ դու մերժեցեր և անարգեցեր,
և բնդ վայր հարեր զօծեալ քո։
Պարձուցեր զուխտ ի ծառայ քումմէ,
պղծեցեր յերկրի զսրբութիւն նորա։
Քակեցեր զամենայն պարիսպս նորա, և եդեր
զամուրս նորա ի դողութիւն։
Յափշտակեցին զնա անցաւորք ճանապար-
հի, և եղև նա նախատ դրացեայց իւրոց։
Բարձր արարեր զաջ նեղչաց նորա. և ուրախ
արարեր զամենայն թշնամիս նորա։
Պարձուցեր զօդնութիւն ի սրոյ նորա, և ոչ
ընկալար զնա ի պատերազմի։
Ա՝նարգեցեր զսրբութիւն նորա, և զաթոռ
նորա յերկիր կործանեցեր։
Նուազ արարեր զաւուրս ժամանակաց նր,
և հեղեր զնովաւ զամօթ։
Ա՝ինչև յե՞րբ դարձուցանես զերեսս քո խա-
պառ, բորբոքեսցի որպէս հուր բարկութի՞ քո։
Թակ արդ յիշեա և տե՛ս թէ ո՞վ է իմ հան-

գիտա. մի թէ ՚ի զո՞ւր ինչ ստեղծեր զամենայն
որդիս մարդկան։
Ո՞վ է մարդ որ կեցցէ և ո՛չ տեսցէ զմահ,
կամ փրկեսցէ զանձն իւր ՚ի ձեռաց դժոխոց։
Ուր են ողորմութիւնք քո տէր առաջինք,
զոր երդուար դաւթի ճշմարտութեամբ քով։
Յիշեա՛ զնախատինս ծառայի քոյ, զոր ընկա-
լայ ՚ի ծոց իմ յազգաց բազմաց։
Զոր նախատեցին թշնամիք քո տէր, նա-
խատեցին փոխանակ օծելոյ քոյ։
Օրհնեալ տէր աստուած յաւիտեանս յա-
ւիտենից. եղիցի եղիցի։

Տուն. խը։

Կանոն Գ որ ղայս. Է։ Սաղմոս. ժ՚ը։ Տունս. յխը։

ՕՐՀՆՈՒԹԻՒՆ ԵՍԱՅԵԱՅ ՈՐԴՒՈՅՆ ԱՄՈՎՍԱՅ

Եսայեայ. իը։

Ի գիշերաց կանխէ հոգի իմ առաւօտ առնել
առ քեզ աստուած։
Ո՞ան զի լոյս են հրամանք քո ՚ի վերայ երկ-
րի. ուսարո՛ւք զարդարութի՛ւն բնակիչք երկրի։
Խարկեսցի ամբարիշտն, և այլ ո՛չ ևս ուսցի
առնել յերկրի զարդարութիւն ճշմարտութե։
Խարձցի ամբարիշտն յերկրէ, և մի՛ տեսցէ

զխառս աստուծոյ։

Տէր բարձր ես և բազուկ քո հզօր . և նոքա
ոչ գիտացին։

Ծանիցեն՝ ամաչեսցեն , և նախանձ անկցի
անխրատ ժողովրդեան . և արդ հուր զքշնա-
միս քո կերիցէ։

Տէր ած մեր տուր մեզ զխաղաղութիւն քո .
զի ըստ ամ գործոց մերոց հատուցաւ մեզ։
Տէր աստուած մեր տոգիր զմեզ . զի բայ
ի քէն զայլ ոք ոչ գիտեմք , և զանուն քո
անուանեմք զօրհանապազ։

Իսկ արդ՝ մեռեալք զկենդանութիւն այլ ոչ
տեսանիցեն . և ոչ բժիշկք յարուցանիցեն։
Ոյ սան այսորիկ ածել հարեր սատակեցեր և
ջնջեցեր զամենայն արուս մանուկ նոցա։
Յաւէլ տէր զչար ի վերայ չարի նոցա , և
ած զչար ի վերայ անօրինաց երկրի։ ✝
Տէր ի նեղութեան յիշեցաք զքեզ . զի փոքր
մի նեղութիւն է խրատ քո ի վերայ մեր։
Որպէս երկունք յղւոյ զի հասեալ լիցէ ժա-
մանակ ծննդեան , և առ ցաւս իւր ձչիցէ։
Այնպէս եղաք սիրելւոյ քում տէր , յահ և
յերկիւղ քո յղացեալ երկնեցաք՝ և ծնաք
զհոգի փրկութեան քո։
Ոչ ևս կործանեսցուք մեք , այլ կործանեսցին
անօրէնք երկրի։

Յարիցեն մեռեալք՝ և կենդանասցին ամենեքեան, որք եղեալ են ՚ի գերեզմանս։
Յարթիցեն ցնծասցեն, և ուրախ եղիցին դատաստեալք յերկրի։
Ա՛ստն զի ցօղդ որ ցօղն ՚ի քէն, այդ բժշկութիւն է նոցա. բայց երկիրն ամբարշտեալ սատակեսցի։
Իմ՛ոյս տուր ժողովուրդ իմ, գնա՛ մուտ ՚ի շտեմարանս քո. և փակեա՛ զդրունս քո առաջի երեսաց քոց։
Փախիր և թագիր առ ժամանակ մի, մինչչեւ անցցէ բարկութիւն տեառն։
Փառք Հօր և որդւոյ և։

ՄԱՂԹԱՆՔ

Խաղաղութեանց առաւոտ քրիստոս՝ զխաղաղութիւն և զերկնային ողորմութիւնն քո պարգեւեա՛ յարտաքսեալս քո։
Մարդասէր աեր՝ վասն սրբուհւոյ անարատի մօրդ քոյ և կուսի, և վասն խաչի քոյ պատուականի, տէր ընկալ զաղաչանս մեր, և կեցո՛ զմեզ։

Ջբարոզն և զաղօթս ՚ի վերջն Երանեալ կանոնին գտցես ՚ի 31 · երեսն։

Եհով տայաւէն ուխտս զաւտ
ու հայոդիսիս տատաստա
նաց։ զարտ ։

կուԹենէ քումմէ խառնիեցաք։
Յամառնակ ամաց մերոց անդադար որպէս
սարդի, և Թիւ աւուրց ամաց մերոց ՚ի նոսա՝
եօԹանասուն ամ։
Ապա Թէ առաւել և՝ ուԹսուն ամ. և որ
ինչ աւելի է քան զայն ցաւօք և հեծուԹիւ։
Վասն ՚ի վերայ մեր հեծուԹիւն, և խրատե-
ցաք. իսկ արդ ո՞ գիտասցէ զզօրուԹիւն բար-
կուԹեան քո, և կամ յահէ քումմէ զսրբա-
մտուԹիւն քո հաճարեսցի։
Այսպէս ցոյց ինձ զաջ քո. և որ խոնարհ են
սրտիւք գիտասցուԹիւնս քո։
Դարձ տէր մինչև յե՞րբ, մխիԹարեաց ՚ի
ծառայս քո։
Լցաք առաւօտու ողորմուԹեամբ քովն-
ծացաք և ուրախ եղաք զամենայն աւուրս
կենաց մերոց։
Ուրախ եղաք փոխանակ աւուրցն՝ յորս խո-
նարհ արարեր զմեզ, և ամացն՝ յորս տեսաք
զչարչարանս։
Նայեա՛ տէր ՚ի ծառայս քո և ՚ի գործս ձե-
ռաց քոց, և առաջնորդեա՛ որդւոց նոցա.
եղիցի լոյս տեառն Աստուծոյ մերոյ ՚ի վերայ մեր։
Գործս ձեռաց մերոց ուղիղ արա ՚ի մեզ
տէր. և զգործս ձեռաց մերոց յաջողեա՛ մեզ։

ՍԱՂՄՈՍ · Ղ.

Օրհնութիւն պողոքեան դաւթի։

Որ բնակեալն է յօգնութիւն բարձրելոյն ,
ընդ հովանեաւ այ յերկինս հանդիցէ։
Ասասցէ տեառն ընդունող իմ ես , ապաւէն
իմ աստուած , և ես յուսամ ի նա։
Նա փրկեսցէ զիս յորոգայթէ որսողին , և ի
բանիցն ի խառնուածենէ։
Ի թիկնամէջս իւր ընկալցի զքեզ , ի հովանի
թեւոց նորա յուսասցիս։
Որպէս զէն՝ շուրջ եղիցի զքև ճշմարտու-
թիւն նորա։
Ոչ երկիցես դու յերկիւղէ գիշերի , և ոչ ի
նետէ որ թռչի ի տուէ։
Յիրէ որ շրջի ի խաւարի , ի դայթակղու-
թենէ դիւին ի հասարակ աւուր։
Ընկցին ի կողմանէ քումմէ հազարք և
բիւրք ընդ սմմէ քումմէ , և առ քեզ ինչ ոչ
մերձեսցին։
Բայց միայն աչօք քովք հայեսցիս դու , և
պհատուցումն մեղաւորաց տեսցես . զի դու
տէր յոյս իմ ես։
Զբարձրեեալն արարեր քեզ ապաւէն . զի ոչ
հասցեն առ քեզ չարք , և տանջանք մի մեր-
ձեսցին ի յարկս քո։
Զհրեշտակաց իւրոց պատուիրեալ է վասն

քո , ի պահել զքեզ յամ ճանապարհս քո։
Ի բազուկս իւրեանց ընկալցին զքեզ , զի մի
երբեք հարցես զքարի զոտն քո։
Ի վերայ իժից և քարբից գնասցես դու . և
առիսն կոխեսցես զառիւծն և զվիշապն։
Քանզի յիս յուսացաւ և փրկեցից զնա ,
հովանի եղէց նմա՝ զի ծանեաւ զանուն իմ։
Կարդասցէ առ իս՝ և ես լուայց նմա , և առ
նմա եղէց ի նեղութեան։
Փրկեցից և փառաւորս արարից զնա , եր-
կայն աւուրբք լցուցից և ցուցից նմա զփրկու-
թիւն իմ։

Տունք · ԺՇ։

ՍԱՂՄՈՍ · ՂԱ

Սաղմոս օրհնութեան առաւ շաբաթուց ի դաւիթ։

Բարի է խոստովան լինիլ տեառն , և սաղմոս
ասել անուան քում բարձրեալ։
Պատմել առաւօտու զողորմութիւնս քո , և
զհշմարտութիւնս քո ի գիշերի։
Տասնաղեաւ սաղմոսարանաւ , ի ձայն օրհ-
նութեան գովել։
Ուրախ արարեր զիս տէր յարարածս քո , և
ի գործս ձեռաց քոց ցնծացայց։
Որպէս զի մեծ են գործք քո տէր , և յոյժ
խոր են խորհուրդք քո։

Ա՛յր անզգամ զայս ո՛չ ծանիցէ , և անմիտն զայս ո՛չ առնու ՚ի միտ։

Ի բուսանիլ մեղաւորաց որպէս խոտ , ՚ի ծայր կիլ այնոցիկ ոչ գործեն զանօրէնութիւն։

Սատակեացին յաւիտեանս յաւիտենից , և դու բարձրեալ ես յաւիտեանս տէր։

Ո՛ւ ահա թշնամիք քո տէր , ուն ահա թշնամիք քո կորիցեն . ցրուեսցին ամենեքեան ոչ գործեն զանօրէնութիւն։

Բարձր եղիցի որպէս մեղջերուի եղջիւր իմ, և ծերութիւն իմ ՚ի ձէթ պարարտութեան։

Նայեաւ աչն իմ ՚ի թշնամիս իմ՝ ոչ յարուցեալ են ՚ի վերայ իմ չարութեամբ , ՚ի նոսա լուիցէ ունկն իմ։

Արդարքն որպէս զարմաւենիս ծաղկեսցին . որպէս զմայրան լիբանանու բազում եղիցին։ Տնկեալք եղիցին ՚ի տան տեառն , և ՚ի դաւիթս աստուծոյ մերոյ ծաղկեսցին։

Նա՛ և բազում եղիցին ՚ի ծերութիւն պարարտութեան , դիրգք և փափուկք եղիցին ՚ի պատմել , ուղիղ է տէր աստուած մեր՝ և ո՛չ դոյ ՚ի նմա անիրաւութիւն։

Տունք . ժդ։ Գործոյս . խզ։

ՍԱՂՄՈՍ · ՂԲ

Ցաւուրն առաջին շաբաթու , յոր հաստատեցաւ երկիր · օբհնութիւն գովութեան Դաւթի։

Տէր թագաւորեաց վայելչութիւն զգեցաւ , զգեցաւ տէր զօրութիւն ընդ մէջ իւր էած։ Հաստատեաց զաշխարհ զի մի սասանեսցի. պատրաստ է աթոռ քո ի սկզբանէ յաւիտեանս դու ես։

Ընդարձան գետք տէր , և ամբարձին գետք զձայնս իւրեանց . և յարիցեն գետք ի գըձայնս իւրեանց։

Ի ձայնէ ջուրց բազմաց , սքանչելի եղեն զբօսանք ծովու։

Սքանչելի ես դու տէր ի բարձունս , վկայութիւնք քո մեք յոյժ հաւատացաք։

Տան քում վայելէ սրբութիւն տէր՝ ընդ երկայն աւուրս։

Տունք · ՃԲ։

ՍԱՂՄՈՍ · ՂԳ

Սաղմոս դաւթի · չորեքշաբաթու։

Ընտուած վրէժխնդիր , տէր ատուած վրէժխնդիր յայտնեցար։

Բարձր լեր որ դատես զերկիր , հատո զհատուցումն ամբարտաւանից։

Մինչև յերբ մեղաւորք տէր , մինչև յերբ

մեղաւորք պարծեսցին։
Խարբառեալ խօսեին զանիրաւութիւն, խօսեսցին ամենեքեան՝ որք գործեն զանօրէնութիւն։
Ո՞ժողովուրդս քո տէր խոնարհ արարին, և զժառանգութիւն քո չարչարեցին։
Ո՞այրին և զպանդուխտն սպանին, զորբան կոտորեցին, և ասացին ոչ տեսանէ զայս տէր, և ոչ ՚ի միտ առնու աստուած յակոբայ։
Իմացարուք անզգամք ժողովրդոց, և անմիտք մինչև յե՞րբ ոչ ածնուք ՚ի միտ։
Որպէս զի թէ որ անկեաց զունկն՝ ինքն ոչ լսի՞, կամ որ ստեղծ զակն՝ ինքն ո՞չ տեսանիցէ։
Որ խրատէ զազինս՝ որպէս թէ ոչ յանդիմանեսցէ. որ ուսուցանէ մարդոյ զգիտութի՞ւն.
տէր ճանաչէ զխորհուրդս մարդկան զի են ընդունայնք։
Երանի՞ մարդոյ՝ զոր խրատես դու տէր, և յօրինաց քոց ուսուցանես դու նմա։
Յանդուցանես դու նմա զաւուրս չարութե՞ն, մինչև փորեսցի խորխորատ մեղաւորի։
Ո՛չ մերժէ տէր զժողովուրդ իւր, և զժառանգութիւն իւր ոչ առնէ անտես։
Մինչև դարձցին իրաւունք յարդարութի՞ւն. ընկալցին զնա ամենեան որք ուղիղ են սրտիւք։
Ո՞վ յարիցէ ընդ իս ՚ի վերայ չարաց, կամ

ով հաւատարեսցի ինձ ի վերայ այնոցիկ՝ որք գործեն զանօրէնութիւն։

Լթէ ոչ տեառն օգնեալ էր ինձ, փոքր մի և աս քնակեալ էր անձն իմ ի դժոխս։

Եթէ ասէի՝ թէ ահա սասանեցան ոտք իմ, ողորմութիւն քո տէր օգնէր ինձ։

Ըստ բազում ցաւոց սրտի իմոյ, մխիթարութիւնք քո ուրախ առնէր զանձն իմ։

Ա՞ի հաւատարեսցի քեզ աթոռ անօրէնութեան, ո պատճառէ զվաստակս ընդ դէմ հրամանի։

Որսացին զանձն արդարոյ, և զարիւն անբիծ պարտաւոր առնէին։

Եղե տէր ապաւէն իմ, աստուած օգնական յուսոյ իմոյ։

Հատուսցէ նոցա տէր ըստ անօրէնութեան նոցա, և ըստ չարութեան նոցա կործանեսցէ զնոսա տէր աստուած մեր։

Տունք ի։

ՍԱՂՄՈՍ ՂԴ

Օրհնութիւն գովութեան դաւթի։

Լինկայք ցնծասցուք ի տէր, աղաղակեսցուք առ աստուած փրկիչ մեր։

Կանխեսցուք առաջի նորա խոստովանութիւք, և սաղմոսիւք աղաղակեսցուք առ նա։

Աստուած մեծ է, տէր թագաւոր մեծ ի
վերայ ամենայն երկրի։
Ի ձեռս նորա են ամենայն տիեզերք երկրի,
և բարձրութիւնք լերանց նորա են։
Նորա է ծով՝ և նա արար զնա, և զցամաք
ձեռք նորա ստեղծին։
Ակայք երկիրպագցուք նմա, անկցուք և լացցուք առաջի տեառն արարչին մերոյ։
Նա ինքն է տէր մեր. մեք ժողովուրդք
ձեռին նորա, և խաշն արօտի նորա։
Այսօր եթէ ձայնի նորա լսիցէք, մի խստացուցանէք զսիրտս ձեր ոպէ ի դառնութիւն։
Յաւուրն փորձութեան յանապատին՝ ուր
փորձեցին զիս հարքն ձեր, քննեցին զիս և
տեսին զգործս իմ զքառասուն ամ։
Ջանացի ընդ ազգին ընդ այնմիկ և ասացի՝
միշտ մոլորեալ են սրտիւք. և նոքա ոչ ծանեան
զճանապարհս իմ։
Որպէս երդուայ ի բարկութեան իմում, թէ
մտցեն ի հանգիստ իմ։

Տունք · ժե։ Գործոյս · լը։

Սաղմոս Դաւթի · ի ժամանակի զի տաճարն շինեցաւ։

Օրհնեցէք զտէր յօրհնութիւն նոր , օրհնեցէք զտէր ամենայն երկիր։

Օրհնեցէք զտէր և օրհնեցէք զանուն նորա , աւետարանեցէք օր ըստ օրէ զփրկութիւն նորա։

Պատմեցէք ի հեթանոսս զփառս նորա , յամ ժողովուրդս զսքանչելիս նորա։

Այնծ է տէր և օրհնեալ է յոյժ , ահարկու է նա ի վերայ ամենայն կռոց։

Ամենայն կուռք հեթանոսաց դեւք են , այլ տէր զերկինս արար։

Խոստովանութիւն և վայելչութիւն է առաջի նորա , սրբութիւն և մեծվայելչութիւն ի սրբութեան նորա։

Աստուցէք տեառն տոհմք ազանց , մատուցէք տեառն զփառս և զպատիւ , մատուցէք տեառն զփառս անուան նորա։

Առէք պատարագս և մտէք ի սրահս նորա , երկիր պագէք տեառն ի դաւիթս սրբութեան նորա . և խռովեսցի յերեսաց նորա համ երկիր։

Ասացէք ի հեթանոսս թէ տէր թագաւորեաց , հաստատեաց զաշխարհ զի մի սասանեսցի , և դատէ զժողովուրդս իւր ուղղութեամբ։

Ուրախ եղիցին երկինք՝ և ցնծասցէ երկիր . գուարճասցի ծով լիւ իւրով . ցնծասցեն

դաշտք և ամենայն որ է ի նոսա։
Յայնժամ ցնծասցեն ամենայն ծառք անտառի
յերեսաց տեառն՝ զի գայ, և գայ նա ի դատել
զերկիր։
Դատել զտիեզերս իրաւամբք, և զժողովուրդս
ամենայն ճշմարտութեամբ իւրով։

Տունք · ԺԲ։

ՍԱՂՄՈՍ · ՂԶ

Սաղմոս դաւթի · ի ժամանակի զի երկիրն հաստատեցաւ։

Տէր թագաւորեաց՝ ցնծասցէ երկիր, ուրախ
եղիցին կղզիք բազումք։
Ամպ և մէգ շուրջ են զնովաւ, յիրաւունս
և յարդարութիւն ուղղեալ է աթոռ նորա։
Հուր առաջի նորա գնասցէ, և այրեսցէ
շուրջ զթշնամիս նորա։
Երևեցան փայլատակունք նորա տիեզերաց,
ետես և սասանեցաւ երկիր։
Լերինք ոպ մոմ հալեսցին յերեսաց տեառն,
յերեսաց տեառն ամենայն երկիր։
Պատմեսցեն երկինք զարդարութիւն նորա.
և տեսցեն ամ ժողովուրդք զփառս նորա։
Ամաչեսցեն ամենեքեան որք երկիրպագանեն
կռոց, և որք պարծին ի դիւոցեալս իւրեանց։
Երկիրպագցեն նմա ամ հրեշտակք նորա,
զի լուաւ և ուրախ եղև սիօն, և ցնծասցեն

դասերք յուդայ վասն իրաւանց քոց տէր։
Օ՛ի դու բարձրեալ ես՝ի վերոյ ամ երկրի,
յոյժ բարձրացար՝ի վերոյ ամ կաց։
Ալէք սիրէք զտէր՝ ատեցէք զչարութիւն.
պահէ տէր զանձինս սրբոց իւրոց, ՚ի ձեռաց
մեղաւորի փրկեսցէ զնոսա։
Լոյս ծագեաց արդարոյ, ուղղոց սրտից եղև
ուրախութիւն։
Ուրախ եղերուք արդարք ՚ի տէր, և խոստո-
վանեցարուք յիշատակի սրբութեան նորա։

Տունք · ԺԲ։

ՍԱՂՄՈՍ · Ղ.Ի

Սաղմոս դաւթի օրհնութեան։

Օրհնեցէք զտէր յօրհնութիւն նոր, զի
սքանչելիս արար։
Փրկեաց զնա աջ իւր, և բազուկ սուրբ իւր։
Ցցոյց տէր զփրկութիւն իւր, առաջի ազգաց
յայտնեաց զարդարութիւն իւր։
Յիշեաց ողորմութեամբ իւրով զյակոբ,
ճշմարտութեամբ իւրով զտունն իսրայէլի. և
տեսին ամենայն ծագք երկրի զփրկութիւն
աստուծոյ մերոյ։
Աղաղակեցէք առ տէր ամենայն երկիր, օրհ-
նեցէք ցինծացէք և սաղմոս ասացէք։
Սաղմոս ասացէք ՚ի մերոյ օրհնութեամբ,

օրհնութեամբ և ի ձայն սաղմոսաց։
Ի ձայն օրհնութեան կռածոյ փողոյ. օրհնութեամբ ցնծութիւ և ի ձայն եղջեր փողոյ. աղաչակեցէք առաջի Թագաւորին տեառն։ Խոռվեսցի ծով լիու իւրով, տիեզերք և ամ բնակիչք նորա. և գետք ծափս հարցեն ի միասին ձեռամբ։
Լերինք ցնծասցեն առաջի տեառն, զի գայ զի հասեալ է տէր ի դատել զերկիր։ Դատեսցէ զաշխարհս արդարութեամբ, և զժողովուրդս իւր ուղղութեամբ։

Տուն. Ծ։ Գ.որդւոյ. ՃԲ։

ՍԱՂՄՈՍ. ՂԵ.

Սաղմոս Դաւթի։

Տէր Թագաւորեաց բարկացան ժողովուրդք. որ նստիս ի քրովբէս, սասանեցաւ երկիր։ Տէր ի սիօն մեծ է, և բարձր է ի վերոյ ամենայն ժողովրդոց։
Խոստովան եղիցուք անուան քում մեծի, զի ահաւոր և սուրբ է, և պատիւ Թագաւորի զիրաւունս սիրէ։
Դու պատրաստեցեր զուղղութիւն, զիրաւունս և զարդարութիւն յակոբայ դու արարեր։

Բարձր արարէք զտէր ամ մեր . երկիրպա-
դէք պատուանդանի ոտից նորա զի սուրբ է:
Ա՛ովսէս և Ահարօն ի քուրմունք նորա . սամուէլ
ընդ այնոսիկ՝ որք կարդան զանուն նորա:
Կարդային առ տէր և նա լսէր նոցա , և ի
սիւն ամպոյ խօսէր ընդ նոսա:
Պահէին զվկայութիւնս նորա , և զհրամանս
զոր ետ նոցա:
Տէր աստուած մեր դու լսէիր նոցա , ամ դու
քաւիչ լինէիր նոցա , և վրէժխնդիր ի վերայ
ամենայն գործոց նոցա:
Բարձր արարէք զտէր աստուած մեր , երկիր-
պագէք ի լեառն սուրբ նորա՝ զի սուրբ է
տէր աստուած մեր:

Տունք . Ճ:

ՍԱՂՄՈՍ . ՂԹ

Սաղմոս խոստովանութեան դաւթի:

Ընդաղաղակեցէք առ տէր ամենայն երկիր , ծա-
առայեցէք տեառն ուրախութեամբ:
Ա՛ռէք առաջի նորա ցնծութիւն , ծաներ՛ուք
զի նա է տէր աստուած մեր:
Նա արար զմեզ և ոչ մեք էաք , մեք ժողո-
վուրդք և խաշն արօտի նորա:
Ա՛ռէք ընդ դրունս նորա խոստովանութիւն ,
և օրհնութեամբ ի յարկս նորա:

Խոստովանի եղերուք տեառն , և օրհնեցէք զանուն նորա։

Բարեգոր է տէր , յաւիտեան է ողորմութիւն նորա . ազգէ մինչև յազգ է ճշմարտութի՛ն նորա։

Տունք · ՟։

ՍԱՂՄՈՍ · ճ

Սաղմոս դաւթի։

Յողորմութիւն և յիրաւունս օրհնեցից զքեզ տէր . սաղմոս ասացից և՛ ի միտս առից։

Հանապարհ ամբիծ մինչև եկեսցէ առ իս . զի գնայի ես յամբծութեան սրտի իմոյ ի մէջ տան իմոյ։

Ոչ եդի առաջի աչաց իմոց զիրս անիրաւութեան . ոչ առնէին զանօրէնութի՛ն ,ատեցի։

Ոչ մերձեցաւ առ իս որ թիւրն էր սրտիւ . խոտորեալ չինէն անզգամին , և ես ինչ ոչ գոյթ առնէի։

Որ խօսէր դաղտ զընկերն իւրմէ , զնա բացէ ի բաց հալածէի։

Որ ամբարտաւան էր աչօք՝ և ագահ սրտիւ , ընդ նմա և հաց ոչ ուտէի։

Աչք իմ՛ ի հաւատացեալս երկրի , զի նըստցին նոքա ընդ իս։

Որ գնայր ի ճանապարհ ամբիծ , նա պաշտէր զիս։

Ո՛չ բնակէր ՚ի մէջ տան իմոյ՝ որ առնէր զամբարտաւանութիւն. որ խօսէր զանկրաւորի, չէր յաջողեալ նմա առաջի աչաց իմոց։ Ընդ առաւօտս սպանանէի զամ մեղաւորս երկրի. զի սատակեցից ՚ի քաղաքի տեառն զամենեսեան որք գործեն զանօրէնութիւն։

Տունք · Ծ։ Գործոյս · ԽԵ։

ՍԱՂՄՈՍ · ՃԱ

Աղօթք ուրուք · իբրև ձանձրացոյլ առաջի տեառն սրփռեսցէ վշտութրուածս իւր։

Տէր լուր աղօթից իմոց՝ աղաղակ իմ առ քեզ եկեսցէ, և մի դարձուցաներ զերեսս քո յինէն։

Յաւուր նեղութեան իմոյ խոնարհեցո առ իս զունկն քո. յորում աւուր կարդամ առ քեզ՝ վաղվաղակի լուր ինձ։

Սպառեցան որպէս ծուխ աւուրք իմ, և ոսկերք իմ որպէս խոխոջ չորացան։

Ջարայ ես որպէս խոտ և ցամաքեցաւ սիրտ իմ, մոռացայ ուտել զհաց իմ ՚ի ձայնէ հեծութեան իմոյ։

Կցեցաւ ոսկր իմ ՚ի մարմին իմ. նմանեցայ ես հաւալասան անապատի։

Լուղ ես որպէս քոյ յաւերակն, որ ընեցայ և
եղէ ես որպէս ճնճղուկ միայն ի տանիս։
Նախատեցին զիս թշնամիք իմ զըրհանապազ,
և գովիչք իմ ինձ երդնուին։
Ո՛մխիր որպէս զհաց կերի, և զըմպելին իմ
արտասուօք խառնեցի։
Յերեսաց բարկութեան սրտմտութիւնդ քո, զի
դու բարձրացուցեր և խոնարհեցուցեր զիս։
Աւուրք իմ որպէս հովանի անցին, և ես որպէս
խոտ ցամաքեցայ։
Դու առ յաւիտեան կաս, և յիշատակ քոյ
ազգէ մինչև յազգ։
Դու յարուցեալ գթասցիս ի վերայ սիովնի,
ժամանակ գթալոյ նորա հասեալ է ժամ։
Նաճեցան ծառայք քո ընդ քարինս նորա,
և ի հողս նորա գթասցին։
Նրկիցեն հեթանոսք յանուանէ քումմէ, և
ամ թագաւորք երկրի ի փառաց քոց։
Շինէ առ զսիովն, և երևեսցի փառօք
իւրովք ի նմա։
Նայեցաւ նա յաղօթս խոնարհաց, և ոչ ար-
համարհեաց զինդրուածս նոցա։
Գրեսցի այս յազգ յայլ, ժողովուրդ զոր
ստուցեալ է օրհնեսցէ զտէր։
Նայեցաւ նա ի բարձանց ի սրբութիւն իւր-
մէ. առ յերկինից յերկիր հայեցաւ։

լսել զհեծութիւն կապելոց , և արձակել
զորդիս մահապարտացս։
Պատմել ի սիօն զանուն տեառն , և զօրհնու-
թիւնս նորա յերուսաղէմ։
Ժողովել ժողովրդոց ի միասին , և թագաւո-
րաց ծառայել տեառն։
Պատասխանի եւս նմա ի ճանապարհի զօրու-
թեան իւրոյ . զնուազութիւն աւուրց իմոց
ասա ինձ , և մի հաներ զիս ի կէս աւուրց
իմոց . զի ազգէ յազգ են ամք քո։
Իակզբանն ասէր զհիմունս երկրի հաստատե-
ցեր , և գործք ձեռաց քոց երկինք են։
Նոքա անցանեն , և դու կաս և ամենա յա-
ւիտեան։
Ընդհենքեան որպէս զհանդեր մաշեսցին . և որպէս
զվերարկուս փոխեսցես զնոսա և փոխեսցին։
Բայց դու նոյն ինքն ես և ամք քո ոչ անցա-
նեն . որդիք ծառայից քոց բնակեսցին ի նմա ,
և զաւակի նոցա յաւիտեան յաջողեսցի։

Տունք · իզ։

ՍԱՂՄՈՍ · ճԲ

Սաղմոս դաւթի։

Օրհնեա անձն իմ զտէր , և ամենայն ոսկերք
իմ զանուն սուրբ նորա։
Օրհնեա անձն իմ զտէր , և մի մոռանար

զամենայն տուրս նորա։

Ո քաւէ զմեզս քո, բժշկէ զամենայն հիւանդութիւնս քո։

Ո փրկէ յապականութենէ զկեանս քո, պսակէ զքեզ ողորմութեամբ և գթութեամբ։

Ո լնու ի բարութենէ զցանկութիւն քո, նորոգեսցի որպէս արծուոյ մանկութիւն քո։

Առնէ ողորմութիւնս տէր, և իրաւունս ամենայն զրկելոցս։

Արդեօք տէր զճանապարհս իւր մոլեսցի, և որդւոցն իսրայէլի գկամս իւր։

Գթած ողորմած է տէր, երկայնամիտ և բազումողորմ։

Ո՛չ իապառ բարկանայ մեզ տէր, և ո՛չ յաւիտեան պահէ ոխս։

Ո՛չ ըստ մեղաց մերոց արար մեզ տէր, և ո՛չ ըստ անօրէնութեանց մերում հատոյց մեզ։

Այլ որպէս բարձր են երկինք յերկրէ, այնպէս զօրացոյց տէր զողորմութիւն իւր ի վերայ երկիւղածաց իւրոց։

Որչափ հեռի են արեւելք յարեւմտից, այնչափ հեռի արար ի մէնջ զանօրէնութիւնս մեր։

Որպէս գթայ հայր ի վերայ որդւոց իւրոց, այնպէս գթացեալ տէր յերկիւղածս իւր։

Զի նա գիտաց զստեղծուածս մեր, և յիշեաց թէ հող եմք։

Ա՛րդ ոչ ոքա՛ւս խոտոյ են աւուրք իւր, որպէս ծաղիկ վայրի այնպէս ծաղկի։
Ընդէ՞ ի նմա հոգմ և սչ է, և սչ ևս երևի տեղի նորա։
Քայց ողորմութիւն տեառն միայ յաւիտեանս յաւիտենից ի վերայ երկիւղածաց իւրոց, և արդարութի՛ն նորա յորդւոց միջնէ յորդիս։
Ա՛յք պահեն զուխտս նորա, յիշեն զպատուիրանս նորա և առնեն զնա։
Տէր յերկինս պատրաստեաց զաթոռ իւր, արքայութիւն նորա ամենեցուն տիրէ։
Օրհնեցէ՛ք զտէր ամենայն հրեշտակք նորա, հզօրք զօրութեամբ ոյք առնէք զբան նորա, ի լսել ձայնի պատգամաց նորա։
Օրհնեցէ՛ք զտէր ամ զօրութիւնք նորա, պաշտօնեայք և արարողք կամաց նորա։
Օրհնեցէ՛ք զտէր ամենայն գործք նորա, ի ընդ ամենայն տեղիս է տէրութիւն նորա. օրհնեա անձն իմ զտէր։

Տունք · իբ։ Գոբղաց · խբ։

ՍԱՂՄՈՍ · ՃԳ

Սաղմոս Դաւթի · ի վերայ աշխարհատրծ արարածոց։

Օրհնեա՛ անձն իմ զտէր, տէր աստուած իմ մեծ եղեր յոյժ։

Խոստովանութիւն և մեծավայելչութիւն զգեցեալ, արկեալ զոյս որպէս զօթոց, ձգեցեր զերկինս որպէս զվարան, և արկեր ի վերայ ջուրց զվերնայարկս նորա։

Ո դնէ ամպս զդնացս իւր, և շրջի նա ի վերայ թևոց հողմոց։

Ո արար զհրեշտակս իւր հոգիս, և զպաշտօնեայս իւր ի հուր կիզելոյ։

Հաստատեաց զերկիր ի վերայ հաստատութեանէ իւրոյ, զի մի սասանեսցի յաւիտեան։

Խորք որպէս զգեստ վերարկու է նորա, ի վերայ լերանց կացցեն ջուրք։

Ի սաստ քումմէ փախիցեն, և ի ձայնէ որոտման քումմէ սարսիցեն։

Ելանեն լեռնանան և իջանեն դաշտանան, ի տեղի յոր հաստատեցեր զնոսա։

Սահման եդեր և ոչ անցանեն, և ոչ ևս դառնան ի ծածկել զերկիր։

Առաքեցեր զաղբիւրս ընդ ձորձորս, ի միջոյ լերանց գնասցեն ջուրք։

Արբուցանել զամենայն գազանս վայրի, յագեսցին ցիւք ի ծարաւս իւրեանց։

Ընդ թռչունք երկնից բոյնս դիցեն, և ի միջոյ վիմաց տացեն զձայնս իւրեանց։

Արբուցանէ զլերինս ի շտեմարանաց իւրոց, ի պտղոց գործոց իւրոց լցցի երկիր։

Խոստացեր զնոսա ՚ի լերինս, զդալարսն ՚ի ծա-
ռայութիւն մարդկան։
Հաներ զհայց յերկրէ, զինի ուրախ առնէ՝
խաղ զուարթ, և հայց հաստատեալ զսիրտ
մարդոյ։
Յաղեցան ծառքն անտառի, և մայրքն լիս-
բանանոյ զորս դու անկեցեր։
Ընդ թռչունք երկնից ձագս հանցեն, և բոյն
արնագլխոյ ապաւէն է նոցա։
Լերինք բարձունք են եղջերուաց, և վէմք
ապաւէնք նապաստակաց։
Բարեր զլուսին վասն ժամանակի, արեգակն
ծանեաւ զժամ մտանելոյ իւրոյ։
Բարեր զխաւար և եղև գիշեր. ՚ի նմա գնան
ամենայն գազանք անտառի։
Կորիւնք առիւծուց մռնչեն և յափշտակեն,
և խնդրեն յոգ զկերակուրս իւրեանց։
Ի ծագել արեւու ժողովին, և ՚ի մօրխս իւրեանց
դադարին։
Ելանէ մարդ ՚ի գործս իւր, և ՚ի վաստակս
ձեռաց իւրոց մինչև յերեկոյ։
Որպէս զի մեծ են գործք քո տէր, զամենայն
ինչ խնամատարեամբ արարեր, և լցաւ երկիր
ստեղծուածովք քովք։
Այս ծով մեծ՝ և անդորր. ՚ի նմա են սողունք՝
որոց ո՛չ գոյ թիւ, գազանք մեծամեծք և մա-

նունք . ի սմա և նաւք գնան . վիշապն զոր
սուրգծեր խաղալ նոքա։
Ամենեքեան քեզ սպասեն , և դու տաս գկե-
րակուր նոցա ի ժամու։
Տաս դու նոցա և կերակրեն , բանաս զձեռն
քո և կերակրես զամենեսեան կամօք քովք։
Դարձուցանես զերեսս քո ի նոցանէ և խառ-
վին , հանես զոգի ի նոցանէ , պակասին և ի
հող դառնան։
Առաքես զոգի քո և ստեղծանին ընդոստ , և նո-
րոգես զերեսս երկրի։
Աղիցին փառք տեառն յաւիտեան , և տէր
ուրախ եղիցի յարարածս իւր։
Ո հայի յերկիր և տայ դողալ սմա , մերձեսցի
ի լերինս և ծխեսցին։
Օրհնեցից զտէր ի կեանս իմ, սաղմոս ասա-
ցից աստուծոյ իմոյ մինչև եմ ես։
Քաղցր եղիցի նմա օրհնութիւն իմ , և ես
ուրախ եղեց ի տէր։
Պակասեսցին մեղաւորք յերկրէ , և ամբար-
իշտք մի՛ եւս գոցին ի նմա , օրհնեա անձն
իմ զտէր։

Տունք · ին։

ՍԱՂՄՈՍ · ՃԴ

Ալելուիա։

Խոստովան եղերուք տեառն և կարդացէք
զանուն նորա . և պատմեցէք ի հեթանոսս
զգործս նորա։

Օրհնեցէք և սաղմոս ասացէք նմա . պատ-
մեցէք զամենայն սքանչելիս նորա , և գովե-
ցարուք յանուն սուրբ նորա։

Ուրախ եղիցին սիրտք այնոցիկ որք խնդրեն
զտէր , խնդրեցէք զտէր և հզօրք եղերուք , և
խնդրեցէք զերեսս նորա յամ ժամ։

Յիշեցէք զսքանչելիս նորա զորս արար ,
զարուեստս և զիրաւունս բերանոյ նորա։

Ծառակք աբրահամեան ծառայք նորա ,
որդիք յակոբայ ընտրեալք նորա։

Նա ինքն է տէր աստուած մեր , յամենայն
երկրի են իրաւունք նորա։

Յիշեաց յաւիտենից զուխտ իւր , և զբանն
զոր պատուիրեաց մինչ ի հազար ամ։

Որ ուխտ զոր եդ ընդ աբրահամու , և զեր-
դումն իւր ընդ սահակայ։

Հաստատեաց առ յակոբ զկրամանն իւր , և
առ իսրայէլ զուխտ իւր յաւիտենից։

Ասէ ձեզ տացու զերկիրն քանանու , զվիճակ
ժառանգութեան ձերոյ։

Որ էին նոքա թուով սակաւք , նուազք և

պանդուխտք ի նմա։

Ընդեն նոքա ազգէ յազգ , ի թագաւորու-
թենէ ի ժողովուրդ յայլ։

Այլ եթող մարդկան մեղանչել նոցա , և կըշ-
տամբեաց զթագաւորս վասն նոցա։

Այ մերձենայք ասէ յօծեալս իմ, և ի մար-
գարէս իմ մի՛ մեղանչէք։

Կոչեաց սով յերկիր նոցա , և զամենայն զօ-
րութիւն հացի եբեկ։

Առաքեաց առաջի նոցա այր , ի ծառայու-
թիւն վաճառեցաւ յովսէփ։

Խոնարհ արարին ի կապանս զոտս նորա , և
էանց ընդ երկաթ անձն նորա։

Մինչև եկեսցէ բան նորա , և բան տեառն
փորձեաց զնա։

Առաքեաց թագաւորն և ելոյծ զնա , իշխան
ժողովրդեան եթող զնա։

Կացոյց զնա տէր տան իւրոյ, իշխան ի վերայ
ամենայն ստացուածոց իւրոց։

Խրատել զիշխանս նոցա ոնց զինքն, և զծերս
նոցա իմաստուն արասցէ։

Եմուտ իսրայէլ յեգիպտոս , և յակոբ պան-
դխտեցաւ յերկիր քամայ։

Աճեցոյց զժողովուրդ իւր յոյժ , և զօրացոյց
զնոսա քան զթշնամիս իւր։

Դարձոյց զսիրտս նոցա առնել զժողովուրդ

իւր , և ի նենգել զծառայս իւր։
Առաքեաց զմովսէս ծառայ իւր , և զահարօն
ընտրեալ իւր։
Նա նոցա զբան նշանաց իւրոց , և զարուեստս
իւր յերկիր քամայ։
Առաքեաց զխաւար և խաւարեցոյց զնոսա ,
զի դառնացուցին զբան նորա։
Դարձոյց յարիւն զդետս նոցա , և սպան
զամենայն ձկունս նոցա։
Հատաց յերկիր նոցա գորտ , և ի շաւիղս
թագաւորաց նոցա։
Ասաց և եկն շանաճանճ , և մժեղս ընդ ամ
սահմանս նոցա։
Դարձոյց զանձրեւս նոցա ի կարկուտ , և հուր
յերկիր նոցա բորբոքեցաւ։
Նհար զայդիս և զթզենիս նոցա , և փշրեաց
զամենայն ծառս սահմանաց նոցա։
Ասաց և եկն մարախ , և խառնիճ՝ զի ոչ գոյր
նոցա թիւ։
Նկեր զամ խոտ երկրի նոցա , և սպառեաց
զամենայն պտուղ անդոյ նոցա։
Նհար զամենայն անդրանիկս եգիպտացւոց ,
զսկիզբն ամենայն վաստակոց նոցա։
Նհան զնոսա ոսկւով և արծաթով , և ոչ գոյր
յազգի նոցա հիւանդ։
Ուրախ եղև եգիպտոս ընդ ելանել նոցա ,

զի անկաւ ահ տեառն ՚ի վերայ նոցա։
Ավուեաց ամպ հովանի առնել նոցա ՚ի տուէ,
և հրոյ լոյս տալ նոցա ՚ի գիշերի։
Խնդրեցին և եկն լորամարգի, և յագիւս երկ-
նից լցոյց զնոսա։
Լհար զվէմն և բղխեցին ջուրք, և գնացին
գետք ընդ անջրդիս։
Յիշեաց զբան իւր սուրբ, որ ընդ աբրահա-
մու ծառայի իւրոյ։
Լհան զժողովուրդ իւր ցնծութեամբ, և
զընտրեալս իւր ուրախութեամբ։
Լտա նոցա զդաւառս հեթանոսաց, ՚ի վաս-
տակ ժողովրդոց ժառանգեցոյց զնոսա։
Օ՚ի պահեսցեն զվկայութիւնս նորա, և զօ-
րէնս նորա խնդրեսցեն։

Տունք · խե։ Գոբզայս · հը։

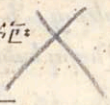

ՍԱՂՄՈՍ · ճե

Ալելուիա։

Խոստովան եղերուք տեառն զի քաղցր է,
զի յաւիտեան է ողորմութիւն նորա։
Ո՚վ խօսեսցի զզօրութիւնս տեառն, լսելի արասցե
զամենայն օրհնութիւնս նորա։
Երանի որք պահեն զիրաւունս, և առնեն

զարդարութիւն յամենայն ժամ։
Յիշեա զմեզ տէր ընդ հաճոյս ժողովրդեան
քոյ, և այց ասա մեզ ի փրկութիւն քում։
Տեսցուք մեք զբաղցրութիւն ընտրելոց
քոց. ուրախ եղիցուք մեք յուրախութիւն
ազգի քոյ, և գովիցուք մեք ի ժառանգու-
թեան քում։
Ա՛ղեաք մեք ընդ հարան մեր, անօրինեցաք
և յանցեաք։
Հարքն մեր յեգիպտոս ո՛չ իմացան զսքան-
չելիս քո, և ո՛չ յիշեցին զբազում ողորմու-
թիւնս քո։
Բարկացուցին զքեզ յանցանելն իւրեանց
ընդ ծով կարմիր. փրկեաց զնա վասն անուան
իւրոյ՝ զի ծանեցեն զզօրութիւնս նորա։
Սաստեաց ի ծով կարմիր և ցամաքեցաւ,
առաջնորդեաց նոցա ընդ անդունդս որպէս
ընդ անապատս։
Կեցոյց զնոսա ի ձեռաց ատելեաց նոցա, և
փրկեաց զնոսա ի ձեռաց թշնամեաց նոցա։
Ծածկեաց ծով զնեղիչս նոցա, և մի ի նո-
ցանէ ո՛չ ապրեցաւ։
Հաւատացին բանի նորա, և օրհնեցին զօրհ-
նութիւնս նորա։
Ա՛յլ աղվաղեցին և մոռացան զգործս նորա, և
ո՛չ անասցին խորհրդոյ նորա։

Յանկացան զցանկութիւն յանապատի , և
փորձեցին զաստուած յանձրդի։
Եւ նոցա զխնդրուածս նոցա , առաքեաց
զկուութիւն յանձինս նոցա։
Նարկացուցին զմովսէս ի բանակի , և զահա-
րօն սուրբ տեառն։
Բացաւ երկիր և եկուլ զդաթան , և ծած-
կեաց զբանական զաբիրօնի։
Հուր վառեցաւ ի ժողովս նոցա , և բոց
մաշեաց զմեղաւորս։
Արարին զորթն ի քորեբ և երկիրպագին
պատկերի , և փոխեցին զփառս իւրեանց ի
նմանութիւն որթոյ խոտակերի։
Մոռացան զաստուած կենարարն իւրեանց ,
որ արար զմեծամեծս յեգիպտոս , և զքան-
զելիս իւր յերկիր քամայ , և զահ իւր ի
վերայ կարմիր ծովուն։
Ասաց սատակել զնոսա , եթէ ոչ մովսէս
ընտրեալն կայր առաջի նոցա։
Դարձաւ առ սէր և անցոյց զբարկութիւն
նորա , զի մի սատակեացին նոքա։
Ընարգեցին զերկիրն ցանկալի , և ոչ հաւա-
տացին բանի նորա։
Տրտնջեցին ի բանակս իւրեանց , և ոչ լսեան
ձայնի տեառն։
Համբարձ զձեռն իւր ի վերայ նոցա , հար-

կանել զնոսա յանապատի։
Յրուեցին զաւակ նոցա ընդ հեթանոսս.
յրուեցին զաւակ նոցա ընդ գաւառս։
Պղծեցան նոքա ի բէլփեգովը, ըն կերին
զզոհեալ և զմեռելոսին։
Բարկացուցին զնա ի գործս իւրեանց, և
յաճախեաց ի վերայ նոցա բեկումն։
Ըպա եկաց ի մէջ փենէհէս, քաւեաց և
արգելաւ մահ. համարեցաւ նմա յարդա-
րութիւն ազգէ յազգ մինչև յաւիտեան։
Բարկացուցին զնա ի վերայ ջուրցն հակա-
ռակութեբ. չարչարեցաւ մովսէս վասն նոցա,
զի դառնացուցին զհոգի նորա։
Ընդամայնեաց շրթամբք իւրովք, և ոչ սատա-
կեցին զազգն զոր ասաց նոցա տէր։
Խառնակեցան ընդ հեթանոսս և ուսան զգ-
գործս նոցա. ծառայեցին կուռս նոցա, և եղև
նոցա՝ ի դայթակղութիւն։
Զոհեցին զորսորեայս և զդստերս իւրեանց
դիւաց, և հեղին զարիւն ամբիծ։
Ընդուն ուստերաց և դստերաց իւրեանց, զոր
զոհեցին կռոցն քանանու։
Շաղախեցաւ երկիր յարենէ նոցա և պղշ-
ծեցաւ ի գործոց նոցա, զի պոռնկեցան ի
գնացս իւրեանց։
Բարկացաւ սրտմտութեամբ տէր ի վերայ

ժողովրդեան իւրոյ, և գարշեցոյց զժառանգութիւն իւր յոյժ։

Ա՛ստանեաց զնոսա ի ձեռս հեթանոսաց, տիրեցին նոցաատելիք իւրեանց, և թշնամիք իւրեանց նեղեցին զնոսա, և խոնարհ եղեն ի ներքոյ ձեռաց նոցա։

Բազում անգամ փրկեաց զնոսա, և նոքա դառնացուցին զնա ի խորհուրդս իւրեանց, և կորացան յանօրէնութեան իւրեանց։

Էայեցաւ տէր ի նեղութիւնն նոցա, ի լսել ձայնի աղօթից նոցա։

Յիշեաց զուխտ իւր և զղջացաւ ըստ բազում ողորմութեան իւրում. և ետ զնոսա ի գթութիւնս առաջի ամենայն գերչաց նոցա։

Փրկեա զմեզ տէր աստուած մեր, և ժողովեա զմեզ ի հեթանոսաց։

Խոստովան եղիցուք անուան քում սրբոյ, և պարծեսցուք յօրհնութիւնս քո։

Օրհնեալ տէր աստուած իսրայէլի, յաւիտեանս յաւիտենից։

Եւ ասասցէ ամենայն ժողովուրդն, եղիցի եղիցի։

Տունք · իդ։

Կանոնս գ · օրդայս · է։ Սաղմոս · ժէ։ Տունս · չիդ։

ԱՂՕԹՔ ԵԶԵԿԻԱՅԻ ԱՐՔԱՅԻ ՀՐԻԱՍՏԱՆՆ · Ի ԺԱՄԱՆԱԿԻ ՅՈՐՈՒՄ ՀԻՒԱՆԴԱՑԱՒ · ԵՒ ՅԱՐԵԱՒ Ի ՀԻՒԱՆԴՈՒԹԵՆՆ ԻՒՐՄԷ։

Եսայեայ · ԼԸ։

Նա ասացի՝ ի վերանալ յինէն աւուրց իմոց, թէ գնացի ես ի դրունս դժոխոց։ Թողի զամենայն յետին իմ, և ասացի թէ այլ ոչ ևս տեսից զփրկութիւն տեառն յերկրին կենդանեաց, և ոչ ևս տեսից զմարդ բնակչօք իւրովք հանդերձ։ Պակասեցայ ես յարգասաւհմէ իմմէ, այսու՝ հետև Թողի լքի զամ զկեանս իմ։ Նչ գնաց մեկնեցաւ յինէն հոգի իմ, որպէս պայն որ քակէ զտաղաւար, և եղէ ես որպէս զտատրն սատարաց մերձ ի հատանիլ։ Յաւուր յայնմիկ մատնեցայ ես յառաւօտէ որպէս ի ձեռս առիւծու, այնպէս խորտա՝ կեաց մանրեաց զոսկերս իմ՝ զի յառաւօտէ մինչ ի գիշեր մատնեցայ։ Որպէս ծիծառն այնպէս ճչեցի, որպէս զա՝ ղաւնի այնպէս մռնչեցի, զի նուաղեցան աչք իմ ի տեսանելոյ։ Ընկեցայ ի բարձունս առ տէր աստուած իմ, որ փրկեաց զիս և փարատեցոյց յինէն զցաւս անձին իմոյ։

Տէր վասն այսորիկ պատմեցաւ քեզ, զար-
թուցեր զանձն իմ, դարձուցեր զհոգի իմ,
մխիթարեցայ և կեցի։
Ահա ի խաղաղութիւն դարձաւ դառնութիւն
իմ, փրկեցեր զանձն իմ զի մի կորեայց. և
ընկեցեր յետոյ զամենայն զմեղս իմ։
Օ՛ի ոչ Թէ որք ի դժոխս են՝ խոստովան
առնին առ քեզ, և ոչ մեռեալք օրհնեսցեն
զքեզ, և ոչ յուսասցին ի ճշմարտութիւնս քո
ամենեքեան՝ այլ իմքն ի դժոխս։
Այլ կենդանիքս օրհնեսցուք զքեզ տէր, ոպ
և ես այսու հետեւ մանկունս ծնայց՝ որք պատ-
մեսցեն զարդարութիւն քո տէր փրկութիւնք իմոյ։
Նա ոչ եւս դադարեցից օրհնել զքեզ յօրհ-
նութիւն նոր, զամենայն աւուրս կենացս իմոց
յանդ իման տաճարիդ աստուծոյ։

Փառք հօր և որդւոյ և։

ՄԱՂԹԱՆՔ

Յոյս կենդանութեան, յոյս և ապաւէն փրկու-
թեան տէր յիսուս փրկիչ. փրկեա և փարատեցո զցաւս
անձին իմոյ։
Մարդասէր տէր՝ վասն սրբուհւոյ։

Ջբարոյն և զաղօթս, ի վերջն երկինք պատմեն կանոնին
գտցես ի 68. երեսն։

Խոստովան լեր առ աւեր աստ ուաճ ։
զի նա միայն է ողբր մաճ ։

ՍԱՂՄՈՍ · ՃԶ

Աւետիս։

Յոստովման եղերութ տեառն զի քաղցր է,
զի յաւիտեան է ողորմութիւն նորա։
Ասացեն փրկեալք տեառն, որս փրկեաց ի
ձեռաց թշնամւոյն։
Յամենայն դաւառաց ժողովեաց զնոսա, յա-
րեւելից և յարեւմտից ի հիւսիսոյ և ի ծովէ։
Ա՛ղօրեցան նոքա յանապատի յանջրդի ճա-
նապարհի, և քաղաք բնակութեան ոչ գտին։
Քաղցեան և ծարաւեցան, և անձինք նոցա
ի նոսին նուաղեցան։
Ողաղակեցին առ տէր ի նեղութեն իւրեանց,
և ի վշտաց նոցա փրկեաց զնոսա։
Առաջնորդեաց նոցա ի ճանապարհ ուղիղ,
զի երթիցեն ի քաղաք բնակութեն իւրեանց։
Խոստովան եղիցին տեառն ողորմութեանց
նորա, և սքանչելեաց նորա որդւոց մարդկան։
Զի յագեցոյց զանձինս քաղցեալս, և զան-
ձինս կարօտեալս լի արար բարութեամբ։
Այք նստէին ի խաւարի և ի սաստերս մա-

հու , կապեալ էին յաղքատութեան որպէս
յերկաթս։
Օ՛ի դառնացուցին զբանն աՅ , և զխորհուրդս
բարձրելոյն բարկացուցին։
Խոնարհ եղեն ՚ի ցաւոց սիրտք նոցա , տկա-
բացան և ոչ ոք էր որ օգնէր նոցա։
Ընդաղակեցին առ տէր ՚ի նեղութեանց ,
՚ի վշտաց նոցա եհան զնոսա։
Փրկեաց զնոսա ՚ի խաւարէ և ՚ի ստուերաց
մահու , և խզեաց զկապանս նոցա։
Խոստովան եղիցին տեառն ողորմութեանց
նորա , և սքանչելեաց նորա որդւոց մարդկան։
Օ՛ի փշրեաց զդրունս պղնձիս , և զնիգս
երկաթիս խորտակեաց։
Օգնեաց նոցա ՚ի ճանապարհի անօրէնու-
թեան իւրեանց , զի վասն մեղաց իւրեանց
խոնարհ եղեն յոյժ։
Յամենայն կերակրոյ գարշեցին սիրտք նոցա ,
մերձեցան մինչև ՚ի դրունս մահու։
Ընդաղակեցին առ տէր ՚ի նեղութ. իւրեանց ,
՚ի վշտաց նոցա ապրեցոյց զնոսա։
Առաքեաց զբան իւր և բժշկեաց զնոսա , և
փրկեաց զնոսա յապականութենէ իւրեանց։
Խոստովան եղիցին տեառն ողորմութեանց
նորա , և սքանչելեաց նորա որդւոց մարդկան։
Պատուասցեն նմա պատարագ օրհնութեան ,

և պատմեսցեն զգործս նորա ընծութիւն։
Ոյք լինէին ի ծով նաւուք, և առնէին
զգործս ի ջուրս բազումս։
Նոքա տեսին զգործս տեառն, և զսքանչելիս
նորա ի խորս անդնդոց։
Ասաց և յարեաւ հողմ և մրրիկ, և բարձրա-
ցան ալիք նորա։
Ելանէին յերկինս և իջանէին յանդունդս, և
անձինք նոցա յանձինս իւրեանց մաշեցան։
Խռովեցան սասանեցան որպէս արբեալք, և
ամենայն իմաստութիւն նոցա ընկլաւ։
Աղաղակեցին առ տէր ի նեղութեն իւրեանց,
ի վշտաց նոցա կեցոյց զնոսա։
Դարձոյց զմրրիկն յօդս՝ և դադարեցան ա-
լիք նորա. ուրախ եղեն զի դադարեցան,
և առաջնորդեաց նոցա ի նաւահանգիստ
կամայ իւրեանց։
Խոստովան եղիցին տեառն ողորմութեանց
նորա, և սքանչելեաց նորա որդւոց մարդկան։
Բարձր արասցեն զնա ի ժողովս ժողովրդոց,
և յաթոռս ծերոց օրհնեսցեն զնա։
Ո՞վ ի դարձոյց զգետան ի ցամաք, և զգնացս
ջուրց յերկիր ծարաւուտ։
Երար զերկիրն պտղաբեր յաղտաղտուկս,
վասն չարութեան բնակչաց նոցա։
Երար զանապատն ի ճահիճս ջուրց, և զեր-

կիրն ծարաւուստ ի գնացս ջուրց։
Ընակեցոյց ի նմա քաղցեալս, և շինեցին քա-
ղաք բնակութեան իւրեանց։
Ել արեգին արտս և անկեցին այգիս, և արա-
րին պտուղ արմտեաց իւրեանց։
Օրհնեաց զնոսա և բազմացան յոյժ, և անա-
սունք նոցա ոչ նուազեցան։
Նուազեցան նոքա և չարչարեցան, ի նեղու-
թենէ չարեաց և ի վշտաց։
Լկն անարգութիւն ի վերայ իշխանաց նոց, մոլո-
րեցոյց զնոս յանապատի և ոչ ի ճանապարհի։
Օգնեաց անանկին յաղքատութենէ, և առաջ-
նորդեաց որպէս խաշին ազգի նոցա։
Տեսցեն ուղիղք և ուրախ եղիցին, և ամենայն
անօրէն խցցէ զբերան իւր։
Ո՛վ է իմաստուն՝ որ պահեսցէ զայս, և ի
միտ առցէ զողորմութիւնս տեառն։

Տունք · խբ։

ՍԱՂՄՈՍ · ճէ։

Օրհնութիւն Սաղմոսաց Դաւթի։

Պատրաստ է սիրտ իմ Ած, պատրաստ է սիրտ
իմ օրհնել և սաղմոս ասել քեզ փառաւք իմովք։
Ո՛ արթիք փառք իմ, զարթիք սաղմոսիք և
օրհնութիք, և ես զարթեայց առաւօտուց։

Խոստովան եղէց քեզ ի ժողովուրդս տեր, և
սաղմոս ասացից քեզ յազգինս։
Ո՛եծ եղև մինչև յերկինս ողորմութիւն քո,
մինչև յամպս է ճշմարտութիւն քո։
Բարձրեալ ես դու յերկինս աստուած, և
յամենայն երկրի են փառք քո։
Որպէս փրկեցան սիրելիք քո, կեցո աջով քով
և լսեա մեզ։
Աստուած խօսեցաւ ի սրբութենէ իւրմէ,
բարձր եղէց՝ բաժանեցից զսիւքեմ և զհո-
վիսն յարկաց չափեցից։
Իմ է գաղաադ և իմ է մանասէ, եփրեմ
հզօրիչ գլխոյ իմոյ։
Յուդայ թագաւոր իմ, մովաբ աւազան
յուսոյ իմոյ։
Յեդոմն ուղեցից զդնացս իմ, և ինձ այ-
լազգիք հնազանդ եղիցին։
Ո՛ տարցէ զիս ի քաղաք ամուր, կամ ո՛ ա-
ռաջնորդեսցէ ինձ մինչև յեդոմն։
Մի՞թէ ոչ դու աստուած որ մերժեցեր զմեզ,
և ո՛չ ելեր աճ ընդ զօրս մեր։
Տո՛ւր մեզ օգնութիւն ի նեղութենէն, զի
սուտ է փրկութիւն մարդոյ։
Աստուծով արասցո՛ւք զօրութիւն, և նա յա-
նիծ արասցէ զթշնամիս մեր։

ՍԱՂՄՈՍ · ՃԸ

Ի կատարած · Սաղմոս Դաւթի։

Ըստուած օրհնութեան իմոյ մի լռեր , զի
բերան մեղաւորի բերան նենգաւորի բացաւ
՚ի վերայ իմ։
Խօսեցան զինէն լեզուաւ նենգաւորաւ , և
բանիւ ատելութեան պատերազմեցան զիս։
Պատճառեան ընդ իս ՚ի տարապարտուց , փո-
խանակ սիրոյ իմոյ մատնէին զիս՝ այլ ես յա-
ղօթս կայի։
Հատուցին ինձ չար փոխանակ ընդ բարւոյ ,
ատելութիւն փոխանակ սիրոյ իմոյ։
Կացո ՚ի վերայ նորա մեղաւոր , սատանայ
կացցէ ընդ աջմէ նորա։
Ի դատաստանի իւրմէ ելցէ դատապարտեալ ,
և աղօթք նորա ՚ի մեղս դարձցին։
Եղիցին աւուրք նորա նուազ , և պայծառու-
թիւն նորա զայն այլ տարցէ։
Եղիցին որդիք նորա որբ և կին նորա այրի .
սահեսցին փոփոխեսցին , որդիք նորա մուրացք
եղիցին , և ելցեն ՚ի բնակութենէ իւրեանց։
Քննեսցէ փոխատու զամենայն ինչս նորա , և
յափշտակեսցեն օտարք զվաստակս նորա։
Մի՛ գոյր օգնական նմա , և մի՛ ոք ողորմեսցի
՚ի վերայ որբոց նորա։
Եղիցին որդիք նորա ՚ի սատակումն , և յաջ-

գէ ջնջեսցի անուն նորա։

Յիշեսցին մեղք հօր նորա առաջի տեառն. և մեղք մօր նորա մի՛ ջնջեսցին, և եղիցին առաջի տեառն յամենայն ժամ։

Սատակեսցի յերկրէ յիշատակ նորա. փոխա- նակ զի ո՛չ յիշեաց առնել ողորմութիւն։

Հալածեաց զայր աղքատ և զտնանկ, սպա- նանել զայն որ խոնարհ է սրտիւ։

Սիրեաց զանէծս և եկեսցէ նմա. ո՛չ կամեցաւ զօրհնութիւն, հեռի եղիցի ՚ի նմանէ։

Զգեցաւ զանէծս որպէս հանդերձ, մտցէ որպէս ջուր ՚ի փոր նորա, և որպէս ձէթ ընդ ոսկերս նորա։

Եղիցի նմա որպէս հանդերձ զի ագանի, ոյ գօտի որ ածի հանապազ ընդ մէջ։

Այս գործ է այնոցիկ՝ որք չարախօս կային զինեն առ տէր, և որք խօսէին չար զանձնէ իմմէ։

Այլ դու տէր տէր՝ արա ընդ իս ըստ անուան քումմ, զի քաղցր է ողորմութի՛ւն քո, և փրկեա զիս զի աղքատ և անանկ եմ ես։

Սիրտ իմ խռովեցաւ ՚ի փորի իմում, և ես ոյ- սուեալ ՚ի խռսափիլ իմում պակասեցայ և թօթափեցայ որպէս մարախ։

Ծունկք իմ տկարացան ՚ի պահոց, և մարմին իմ այլադունեցաւ յիւղոյ։

Լուղէ ես նախատ նոցա , տեսին զիս և շար-
ժեցին զգլուխս իւրեանց։
Օգնեա ինձ տէր աստուած իմ , և փրկեա
զիս ըստ ողորմութեան քումմ։
Ծանիցեն զի ձեռն քո այս է , և դու տէր
արարեր զայս։
Նզքա անիծանեն և դու օրհնեսցես . ոչք յա-
րուցեալ են ի վերայ իմ զամօթ կրեսցեն . այլ
ծառայ քո ուրախ եղիցի ի քեզ։
Ո զգեցցին զամօթ ոչք չարախօս կային զանձ-
նե իմմէ , և արկցեն որպէս կրկնոց զամօթ
իւրեանց զիւրեամբք։
Ա՛յլ ես խոստովան եղէց առ տէր յոյժ բերա-
նով իմով , և ի մէջ բազմաց օրհնեցից զքեզ։
Ո ի եկաց նա ընդ աջմէ տնանկին , ի փրկել
զիս յայնցանէ՝ ոչք հալածեն զանձն իմ։

Տունք ։ իբ։

ՍԱՂՄՈՍ · ՃԹ

Ի կատարած · Սաղմոս դաւթի։

Ա՛սաց տէր ցտէր իմ նիստ ընդ աջմէ իմմէ , մինչև
եղից զքշնամիս քո պատուանդան ոտից քոց։
Գաւազան զօրութեան առաքեսցէ քեզ տէր
ի սիոնէ , և տիրեսցես դու ի մէջ թշնա-
մեաց քոց։
Ընդ քեզ է սկիզբն աւուր զօրութեան . ի

վայելչութիւն սրբոց քոց յարդանդէ յառաջ
քան զարուսեակ ծնայ զքեզ։
Լրդուաւ տէր և ոչ ևս զղջասցի , թէ դու
ես քահանայ յաւիտեան ըստ կարգին Մելքիսեդեկի , և տէր ընդ աջմէ քումմէ։
Խորտակեսցէ յաւուր բարկութեան զթագաւորս . դատ զհեթանոսս և բազում առնէ զհարուածս , և խորտակեսցէ զգլուխս բազմաց յերկրի։
Ի ուղիս ի ճանապարհի արբուսցէ . վասն այսորիկ և բարձր արասցէ զգլուխս։

Տունք ։ Գ։ Գորգայս ։ խբ։

ՍԱՂՄՈՍ ։ ճծ

Ալէլուիա։

Խոստովան եղէց քեզ տէր բոլորով սրտիւ խնամ , ի խորհուրդս ուղղոց ի ժողովուրդս մեծ են գործք տեառն , և քննեալ են յամենայն կամք նորա։
Խոստովանութիւն և վայելչութիւն են գործք նորա . արդարութիւն նորա մնայ յաւիտեանս յաւիտենից։
Յիշատակ արար սքանչելեաց իւրոց ողորմած գթած է տէր , կերակուր տայ երկ-

կիւզածաց իւրոց։

Յիշեաց յաւիտենից զուխտ իւր , զզօրութիւն գործոց իւրոց պատուիրեաց ժողովրդեան իւրում։

Տալ նոցա զժառանգութիւն հեթանոսաց , և գործք ձեռաց նորա արդարութիւն և իրաւունք են։

Հաստատեալ են յամենայնի պատուիրանք նո՛ր, հաստատեալ են յաւիտեանս յաւիտենից, արարեալ են ճշմարտութեամբ և ուղղութե՛ամբ։

Փրկութիւն առաքեաց տէր ժողովրդեան իւրում . պատուիրեաց յաւիտենից զուխտ իւր , սուրբ և ահեղ է անուն նորա։

Սկիզբն գգօնութեան երկիւղ տեառն , խմաստութի՛ բարի ամենեցուն որ առնեն զնա , և օրհնութի՛ նորա մնայ յաւիտեանս յաւիտենից։

Տունք · ը։

ՍԱՂՄՈՍ · ՃԺԱ

Ալէլուիա · ի վերայ ապաշխարութե՛ , անգեայ և զաքարիայ։

Նշանեալ է այր որ երկնչի ի տեառնէ , զպատուիրանս նորա նա կամի յոյժ։

Հզօր եղիցի յերկրի զաւակ նորա , և ազգ ուղղոց օրհնեսցի։

փառք և մեծութի՛ են ի տան նորա , արդարութի՛ նորա մնայ յաւիտեանս յաւիտենից։

Ծագեաց ի խաւարի լոյս ուղղոց, ողորմած գթած և արդար է տէր։

Բաղդ այր ողորմի և տայ փոխ, յօրինէ զբան իւր ի դատաստանի, զի յաւիտեան նա մի սասանիցի։

Յիշատակ յաւիտենից եղիցի արդարն, ի համբաւէ չարէ նա մի երկիցէ։

Պատրաստ է սիրտ նորա յուսալ առ Տէր։ Հաստատեալ է սիրտ նորա և նա մի երկիցէ, մինչև տեսցէ ի թշնամիս իւր։

Ախտեաց և ետ աղքատաց. արդարութիւն նորա մնայ յաւիտեանս յաւիտենից, և եղջիւր նորա բարձր եղիցի փառօք։

Մեղաւորն տեսցէ և բարկասցի, զատամունս իւր կրճտեսցէ և հալեսցի, և ցանկութիւն մեղաւորաց կորիցէ։

Տունք. Ի։

ՍԱՂՄՈՍ. ՃԺԲ

Ալէլուիա։

Օրհնեցէք մանկունք զտէր, և օրհնեցէք զանուն տեառն։

Եղիցի անուն տեառն օրհնեալ, յայսմ հետէ մինչև յաւիտեան։

Յարևելից մինչև ի մուտս արևու, օրհնեալ է անուն տեառն։

Բարձր է ՚ի վերայ ամենայն աղգաց տէր, և յերկինս են փառք նորա։

Ո՞վ է որպէս տէր Աստ մեր, ՚ի բարձունս բնակեալ, և զխոնարհս տեսանէ յերկինս և յերկրի։

Յարուցանէ զաղքատս յերկրէ, և բարձր առնէ զտառապեալս յաղբևացս։

Նստուցանէ զնոսա իշխանս, ընդ իշխանս ժողովրդեան իւրոյ։

Բնակեցուցանէ զամուլն ՚ի տան ուրախացեալ, որպէս մայր որդւովք բերկրեալ։

Տունք · ը։

ՍԱՂՄՈՍ · ՃԺԹ

Ալէլուիա։

Յեղանեղն իսրայէլ յերդիպտոսէ. տանն յակոբայ ՚ի ժողովրդենէ այլազգեացս։

Եղև հրեաստան սրբութիւն նորա, և իսրայէլ իշխանութիւն նորա։

Ծով եռես և փախեաւ, և յորդանան անդրէն դարձաւ։

Լերինք ցնծացեն որպէս խոյք, և բլուրք որպէս գառինք մաքեաց։

Ո՞վ է քեզ ծով, զի տեսեր և փախեար, կամ դու յորդանան զի դարձար անդրէն։

Լերինք՝ ցնծացէք որպէս խոյք, և բլուրք որպէս գառինք մաքեաց։

Յերեսաց տեառն սասանեցաւ երկիր, յերե-
սաց աստուծոյ յակոբայ։
Ո դարձոյց զվէմն ՚ի վտակս ջուրց, և զապա-
ռաժն յաղբերակունս։
Ա՛ի մեզ տէր՝ մի՛ մեզ. այլ անուան քումմ
տուր զփառս, վասն ողորմութեան և ճշմար-
տութեան քոյ։
Ա՛ի երբէք ասասցեն ՚ի հեթանոսս, թէ ուր
է աստուած նոցա։
Աստուած մեր յերկինս և յերկրի, զամենայն
զոր ինչ կամեցաւ և արար։
Կուռք հեթանոսաց ոսկի և արծաթ են, ձե-
ռագործ են որդւոց մարդկան։
Բերան ունին՝ և ոչ խօսին, աչս ունին՝ և ոչ
տեսանեն։
Ականջս ունին՝ և ոչ լսեն, ունչս ունին՝ և ոչ
հոտառեն։
Ձեռս ունին՝ և ոչ շօշափեն, ոտս ունին՝
և ոչ գնան. և ոչ գոյ բարբառ ՚ի կոկորդս
նոցա։
Նման նոցա եղիցին՝ որք արարին զնոսա.
ամենեքեան որք յուսացեալ են ՚ի նոսա։
Տունն Իսրայէլի յուսացաւ ՚ի տէր, օգնական
և ընդունող է նոցա։
Տունն Ահարոնի յուսացաւ ՚ի տէր, օգնական
և ընկերող է նոցա։

Երկիւղածք տեառն յուսացան ի տէր , օգ-
նական և փրկիչ է նոցա։
Յիշեաց զմեզ տէր և օրհնեաց զմեզ . օրհ-
նեաց տէր զտունն իսրայէլի . օրհնեաց տէր
զտունն ահարօնի։
Օրհնեաց տէր զերկիւղածս իւր , զփոքրը-
կունս և զմեծամեծս։
Յաւելցէ ի ձեզ տէր , ի ձեզ և յորդիս ձեր։
Օրհնեալ էք դուք ի տեառնէ , որ արար
զերկինս և զերկիր։
Երկինք երկնից տեառն են , և զերկիրս ետ
որդւոց մարդկան։
Ոչ թէ մեռեալք օրհնեսցեն զքեզ տէր , և
ոչ ամենեքեան՝ որք իջանեն ի դժոխս։
Այլ կենդանիքս օրհնեսցուք զքեզ տէր ,
յայսմ հետէ մինչև յաւիտեան։

Տունք · իե։ Գ·օբղայս · ծբ։

ՍԱՂՄՈՍ · ՃԻԴ

Ալէլուիա։

Սիրեցի զի լուիցէ տէր զձայն աղօթից իմոց .
զի խոնարհեցոյց զունկն իւր առ իս , և ես
յաւուրս իմ կարդացի առ նա։
Շրջեցան զինև երկունք մահու , և վիշտք

դժոխոց գտին զնա։
Օ՜ նեղութիւն և զանձկութի՛ւն գտի, և զանուն
տեառն կարդացի։
Ո՛վ տէր փրկեա՛ զանձն իմ. ողորմած աստուած
մեր, ողորմի՛ և պահէ զծաղայս տէր։
Նա խոնարհ եղէ և տէր կեցոյց զիս, դարձ
անձն իմ՛ի հանգիստ քո զի տէր օգնեաց քեզ։
Փրկեաց զանձն իմ՛ի մահուանէ, զաչս իմ
յարտասուաց, և զոտս իմ՛ի գայթակղու-
թենէ, հաճոյ եղէց առաջի տեառն յերկրին
կենդանեաց։

Տունք · ը։

ՍԱՂՄՈՍ · ճժե

Ալէլուիա։

Հաւատացի զոր և խօսեցայ, և ես խոնարհ
եղէ յոյժ։
Նա ասացի՛ ի զարմանալ իմում, թէ ամենայն
մարդ սուտ է։
Օ՜ ի՞նչ տաց տէրունւոյ տեառն, ընդ ամենայնի
զոր և ետ ինձ։
Օ՜ բաժակ փրկութեան ընկալայց, և զանուն
տեառն կարդացի։
Օ՜ աղօթս իմ տեառն տաց առաջի ամենայն
ժողովրդեան նորա։
Պատուական է առաջի տեառն մահ սրբոց

խրոց · ի տէր ես ծառայ քո եմ, ծառայ և որդի աղախնոյ քոյ։
Հատեր զկապանս իմ, քեզ մատուցից պատարագ օրհնութեան, և զանուն տեառն կարդայից։
Ո՛ աղօթս իմ տեառն տայց առաջի ամենայն ժողովրդեան նորա, ի գաւիթս տան տեառն, և ի մէջ քո երուսաղէմ։

Տունք · ը։

ՍԱՂՄՈՍ · ՃԻԶ.

Ալէլուիա։

Օրհնեցէք զտէր ամենայն ազինք · գովեցէք զնա ամենայն ժողովուրդք։
Ո՛ զօրացաւ ողորմութիւն նորա ի վերայ մեր · և ճշմարտութի՛ւն տեառն մնասցէ յաւիտեան։

Տունք · բ։

ՍԱՂՄՈՍ · ՃԻԹ.

Ալէլուիա։

Խոստովան եղերուք տեառն զի բարի է, զի յաւիտեան է ողորմութիւն նորա։
Ասասցէ տունն իսրայէլ, զի յաւիտեան է ողորմութիւն նորա։
Ասասցէ տունն ահարոնի, զի յաւիտեան է ողորմութիւն նորա։

Ասացեն երկիւղածք տեառն, զի յաւիտեան
է ողորմութիւն նորա։
Ի նեղութեան իմում ես առ տէր կարդացի,
և լուաւ ինձ յանդորր։
Տէր է իմ օգնական և ես ոչ երկեայց, զի՞
արասցէ ինձ մարդ։
Տէր է իմ օգնական, և ես տեսից ՚ի թշնա-
միս իմ։
Բարի է յուսալ ՚ի տէր քան յուսալ ՚ի մարդիկ, բարի է յուսալ ՚ի տէր քան յուսալ
ՙի իշխանս։
Ամենայն ազինք շրջեցան զինև, և անուամբ
տեառն յաղթեցի նոցա։
Շրջելով շրջեցան զինև, և պաշարեցին զիս
՚ի միասին, և անուամբ տեառն վանեցի զնոսա։
Շուրջ եղեն զինև որպէս մեղուք, վառեցան
բորբոքեցան ոպ փուշք ՚ի հուր, և անուամբ
տեառն մերժեցի զնոսա։
Ի մերժելն դրդուեցայ և եղէ մերձ ՚ի գլորիլ·
և տէր ընկալաւ զիս։
Օ զօրութիւն իմ և օգնութի՛ իմ տէր, և եղև
ինձ ՚ի փրկութիւն։
Ձայն ցնծութեան փրկութեան՝ ՚ի յարկս
արդարոց։
Աջ տեառն արար զօրութիւն, աջ տեն բարձր
արար զիս, և աջ տեառն արար զօրութիւն։

Ո՛չ մեռայց, այլ կեցից և պատմեցից զգործս տեառն։

Խրատեալ խրատեաց զիս տէր, և՝ ի մահ ոչ մատնեաց։

Բացէք ինձ զդրունս արդարութեան, զի մտից ընդ այն, և խոստովան եղէց տեառն։

Ա՛յս դուռն տեառն է, և արդարք մտանեն ընդ սա։

Խոստովան եղէց քեզ տէր, զի լուար ինձ, և եղեր ինձ՝ ի փրկութիւն։

Ո՛վ էմն զոր անարգեցին շինօղքն, նա եղև գլուխ անկեան։

Ի տեառնէ եղև այս, և է սքանչելի առաջի աչաց մերոց։

Ա՛յսօր է զոր արար տէր, եկայք ցնծասցուք և ուրախ եղիցուք՝ ի սմա։

Ո՛վ տէր փրկեա՛, ո՛վ տէր առաջնորդեա՛. օրհնեալ որ գալոց ես յանուն տեառն, և օրհնեցաք զքեզ՝ ի տանէ տեառն։

Տէր աստուած մեր երևեցաւ մեզ, արարէք տօնս ուրախութեամբ կանխաւ, մինչև յանկիւնս սեղանոյ։

Աստուած իմ ես դու՝ և խոստովան եղէց քեզ, աստ իմ ես դու՝ և բարձր արարից զքեզ։

Խոստովան եղէց քեզ տէր՝ զի լուար ինձ, և եղեր ինձ՝ ի փրկութիւն։

Աստուածն եղերութ տեառն, զի բարի է զի յաւիտեան է ողորմութիւն նորա։

Տունք · իբ։ Գոբղայս · ԽԵ։

ՍԱՂՄՈՍ · ՃԺԸ

Ալէլուիա։

Երանեալ են անբիծք ի ճանապարհի, և որք գնան յօրէնս տեառն։

Երանի որք քննեն զվկայութիւնս նորա, բովրով սրտիւ խուզեանց խնդրեսցեն զնա։

Ա՛չ թէ որք գործեն զանօրէնութիւն, ի ճանապարհս նորա գնասցեն։

Դու պատուիրեցեր զպատուիրանս քո՝ ի պահել լինել յոյժ։

Երանի թէ յաջողեալ էին լինել ճանապարհք իմ, ի պահել լինել զարդարութիւնս քո։

Յայնժամ ես ոչ ամաչէի ի զգուշանալ լինել ի պատուիրանս քո։

Խոստովան եղէց քեզ տէր յուղղութի սրտի խոյ. ոչ ուսայց զիրաւունս արդարութե քո։

Զիրաւունս քո պահեցի, մի թողուր զիս մինչ յոլոր։

Ո՛ւ ուղղեսցէ երիտասարդ զճանապարհս իւր, այլ ի պահել զբանս քո։

Խոլորով սրտիս խմով խնդրեցի զքեզ, մի մեր-
ժեր զիս ի պատուիրանաց քոց։
Ի սրտի խմումդ Թագուցի զբանս քո, որպէս
ղի մի մեղայց քեզ։
Օրհնեալ ես դու տէր, ուսո՛ւր ինձ զարդարու-
թիւնս քո։
Շրթամբք խմովք պատմեցից զամենայն իրա-
ւունս բերանոյ քո։
Ի ճանապարհս վկայութեանց քոց զուարճա-
ցայ, որպէս յամենայն ի մեծութեան։
Ի պատուիրանս քո հոգացայ, և դիտացայ
ի ճանապարհս քո։
Օրէնս քո խօսեցայ, և ոչ մոռացայ
զբանս քո։
Հատո՛ ծառայի քումդ, զի կեցից և պահեցից
զբանս քո։
Օ՛ բա՛ց զաչս իմ, և նայեցայց ի սքանչելիս
օրինացդ քոց։
Պանդուխտ եմ ես յերկրի, մի թագուցաներ
յինէն զպատուիրանս քո։
Փափագեաց անձն իմ, ի ցանկալ ինձ յիւրա-
ւունս քո յամենայն ժամ։
Սաստեցեր ամբարտաւանից։ անիծեալ ոք
խոտորեցան ի պատուիրանաց քոց։
Ի բաց արա յինէն զնախատինս և զարհամար-
հանս, զի զվկայութիւնս քո խնդրեցի։

Քանզի նստան իշխանք և չարախօսէին զիս
նէն . այլ ծառայ քո խորհէր յիրաւունս քո։
Օ՜ի վկայութիւնք քո խօսք իմ էին . և խոր-
հուրդք իմ արդարութիւն քո։
Ա՜ներթեցաւ անձն իմ ի հող, տէր կեցո զիս
ըստ բանի քումմ։
Օ՜ճանապարհս իմ պատմեցի քեզ՝ և լուար
ինձ . ուսո՛ ինձ զարդարութիւնս քո։
Ի՛ճանապարհս արդարութեանց քոց խոհա-
ռուն արա զիս , և քննեցից զսքանչելիս քո։
Ծ՜քնեցաւ անձն իմ առ ի ձանձրանալ , հաս-
տատեա զիս ի բանս քո։
Օ՜ճանապարհս մեղաց ի բաց արա յինէն ,
և յօրէնս քո ողորմեա ինձ։
Օ՜ճանապարհս ճշմարտութե՛ն քո ընտրեցի .
և զիրաւունս քո ես ոչ մոռացայ։
Ա՜ներթեցայ ես ի վկայութիւնս քո , տէր մի՛
յամօթ առներ զիս։
Ի՛ճանապարհս պատուիրանաց քոց ընթացայ ,
զի անդորր արարեր սրտի իմոյ։
Զ՜րկնագի՛տ արա զիս տէր ի ճանապարհս
իրաւանց քոց , և խնդրեցից զնա յամ ժամ։
Իմաստուն արա զիս , և քննեցից զօրէնս քո ,
և պահեցից զնա բոլորով սրտիւ իմով։
Ա՜ուաջնորդեա՛ ինձ ի շաւիղս պատուիրանաց
քոց , զի ընդ նոսա հաճեցայ։

Խոնարհեցի զսէրս իմ ի վկայութիւնս քո, և
մի յապահովութիւն։
Վարձն զաչս իմ զի մի տեսից զնաներութիւն,
ի ձանապարհս քո կեցի զիս։
Հաստատեա ծառայի քումմ՝ զբան քո յերկիւղ քո։
Հան յինէն զնախատինս զոր և կարծեցի. զի
դատաստանք քո քաղցր են։
Ահա՛ ցանկացայ պատուիրանաց քոց, յարդարութեան քումմ կեցո՛ զիս։
Եկեսցե՛ ի վերայ իմ ողորմութիւն քո տէր,
և փրկութիւն քո ըստ բանի քումմ։
Տացե պատասխանի ոչ նախատեն զիս բանիւք. զի ես ի բանս քո յուսացայ։
Մի՛ ի բացեայ առներ ի բերանոյ իմմէ զբան
ճշմարտութեան մինչև յոյժ, զի յիրաւունս քո յուսացայ։
Պահեցի զօրէնս քո յամ ժամ, յաւիտեան
և յաւիտեանս յաւիտենից։
Գնայի ես յանդորրու, զի զպատուիրանս քո
խնդրեցի։
Խօսէի զվկայութիւնս քո առաջի թագաւորաց, և ոչ ամաչէի։
Խորհէի ի պատուիրանս քո զոր սիրեցի։
Համբարձի զձեռս իմ ի պատուիրանս քո զոր
սիրեցի, և խորհէի յարդարութեան քումմ։

Յիշեա զբան ծառայի քո, յոր և յուսացուցեր զիս։
Սա մխիթարեցչէ զիս ի խոնարհութեան իմում. զի բան քո կեցոյց զիս։
Ամբարտաւանք անիրաւեցան յիս յոյժ, այլ յօրինաց քոց ես ոչ խոտորեցայ։
Յիշեցի զվճռաւունս քո յաւիտենից տէր, և մխիթարեցայ։
Տրտմութիւն կալաւ զիս ի մեղաւորաց, և զլք Թողին զօրէնս քո։
Գովելի են ինձ իրաւունք քո, ի տեղւոջ պանդխտութեան իմոյ։
Յիշեցի ի գիշերի զանուն քո տէր, և պահեցի զօրէնս քո։
Սա եղև ինձ ձանապարհ ի կեանս, զի զարդարութիւնս քո խնդրեցի։

Տունք · ծզ։

Աղեփ։

Բաժին իմ ես դու տէր, ասացի պահել ինձ զօրէնս քո։
Աղաչեցի զերեսս քո բոլորով սրտիւ իմով, ողորմեա ինձ ըստ բանի քում։
Խորհեցայ ի ձանապարհս իմ, և դարձուցի զոտս իմ ի վկայութիւնս քո։
Պատրաստեցայ և ոչ խռովեցայ, զի պահեցի

զպատուիրանս քո։

Տոռունք մեղաց պատեցան զինև, այլ զօրէնս
քո ես ոչ մոռացայ։

Ի մէջ գիշերի յառնէի խոստովան լինել առ
քեզ, վասն իրաւանց և արդարութեան քո։

Ընաղորդ էի ես ամենայն երկիւղածաց քոց,
որոց պահեալ էին զպատուիրանս քո։

Ողորմութեամբ տեառն լի եղև երկիր, զար-
դարութիւնս քո ուսո՛ ինձ։

Բաղցրութիւն արարեր ընդ ծառայի քում
տէր, ըստ բանի քում։

Ո քաղցրութիւն զխրատ և զգիտութի՛ ուսո՛
ինձ, զի՛ ի պատուիրանս քո ես հաւատացի։

Մինչև խոնարհեալ էի ես մեղայ, վասն այ-
սորիկ զբանս քո պահեցի յոյժ։

Բաղցր ես դու տէր, և քաղցրութի՛ քով
ուսո՛ ինձ զարդարութիւնս քո։

Բազմացան յիս անիրաւութիւնք ամբարիշ-
տանից. այլ ես բոլորով սրտիւ իմով քննեցի
զպատուիրանս քո։

Ա՛ծան որպէս կաթն սիրտք նոցա, այլ ես
զօրէնս քո խօսեցայ։

Բարի է ինձ զի խոնարհ արարեր զիս, որպէս
ուսցից զարդարութիւնս քո։

Բարի են ինձ օրէնք բերանոյ քո՝ քան զհա-
զարս ոսկւոյ և արծաթոյ։

Զեռք քո արարին և ստեղծին զիս , լմաս-
տուն արա զիս և ուսայց զպատուիրանս քո։
Երկիւղածք քո տեսցեն զիս և ուրախ եղի-
ցին , զի ես ՚ի բանս քո յուսացայ։
Ծանեայ տէր զի արդարութիք են դատաս-
տանք քո . և ի ճշմարտութենէ զիս
Եղիցի ողորմութիւն քո ՚ի մխիթարել զիս ,
ըստ բանի քում ծառայի քո։
Երեսցեն յիս գթութիւնք քո և կեցից , զի
օրէնք քո խօսք իմ էին։
Ամաչեսցեն ամբարտաւանք որք ՚ի տարա-
պարտուց անիրաւեցան յիս , այլ ես հոգացայ
՚ի պատուիրանս քո։
Խրատեսցեն զիս երկիւղածք քո , և որք ճա-
նաչեն զվկայութիւնս քո։
Եղիցի սիրտ իմ անբիծ յարդարութեանց քում,
զի մի՛ ամաչեցից
Ակնարկեաց անձն իմ ՚ի փրկութիւնս քո ,
զի ես ՚ի բանս քո յուսացայ։
Աչք իմ բանի քում , ասացի երբ
մխիթարեսցե զիս։
Եղէ ես որպէս տիկ ՚ի պարզի , զի զարդա-
րութիւնս քո ես ոչ մոռացայ։
Քանի՞ գիշեր են աւուրք ծառայի քո , երբ ա-
րասցես ինձ իրաւունս ՚ի հալածչաց իմոց։
Պատմեցին ինձ անօրէնք զխորհուրդս , այլ

ոչ որպէս զօրէնս քո։

Ամենայն պատուիրանք քո ճշմարիտ են, ի նանիր հալածեցին զիս օգնեա՛ ինձ։

Փոքր մի ևս և կորուսանէին զիս յերկրի, այլ ես ոչ թողի զպատուիրանս քո։

Ըստ ողորմութեան քում կեցո՛ զիս, և պահեցից զվկայութիւնս բերանոյ քո։

Յաւիտեան տէր բան քո կայ յերկինս, ազգ ի մինչև յազգ է ճշմարտութիւն քո։

Հաստատեցեր զերկիր, և կայ։

Հրամանի քում մնայ ութ, զի ամենեքեան ծառայք քո են։

Եթէ ոչ օրէնք քո խօսք իմ էին, կանխաւ ևս արդեօք կորուսեալ էի ի խոնարհութեան իմում։

Յաւիտեան ոչ մոռացայց զարդարութիւնս քո, զի նորօք կեցուցեր զիս։

Քո եմ ես և կեցո՛ զիս, զի զարդարութիւնս քո խնդրեցի։

Ինձ սպասեցին մեղաւորք ի կորուսանել, զի զվկայութիւնս քո ես ի միտ առի։

Յամենայն կատարած տեսի զվախճան, յոյժ անդորր էին ինձ պատուիրանք քո։

Որպէս սիրեցի զօրէնս քո, զօրհնաբանեալ խօսք իմ էին։

Քան զքաղցրութիւն իմ խնամատուն արարեր զիս

Ի պատուիրանս քո, զի յաւիտեան իմ էին։
Վասն զի մատուցիչս իմ իմաստուն եղէ, զի
վկայութիւնք քո խօսք իմ էին։
Վասն զծերան իմաստուն եղէ, զի զպատուի-
րանս քո քննեցի։
Յամենայն ճանապարհաց չարաց արգելի զո-
տս իմ, որպէս զի պահեցից զբանս քո։
Յիրաւանց քոց ես ոչ խոտորեցայ, զի դու
օրէնսդիտ արարեր զիս։
Որպէս զի քաղցր են Ի բերան իմ բանք քո՝
քան զմեղր բերանոյ իմոյ։
Ի պատուիրանաց քոց իմացեալ՝ ատեցի զնա
ճանապարհս չարաց, զի դու օրէնսդիտ ա-
րարեր զիս։
Ջրագ են բանք քո ոտից իմոց, և լոյս տան
շաւղաց իմոց։
Երդուայ և հաստատեցի, զի պահեցից զնա
իրաւունս արդարութեան քո։
Խոնարհ եղէ մինչև յոյժ, տէր կեցո զիս ըստ
բանի քում։
Ընդ կամս բերանոյ իմոյ հաճեաւ տէր, և զի-
րաւունս քո ուսո՛ր ինձ։
Անձն իմ Ի ձեռս քո է յամենայն ժամ, և
զօրէնս քո ես ոչ մոռացայ։
Եդին ինձ մեղաւորք որոգայթ, Ի պատուի-
րանաց քոց ես ոչ մոլորեցայ։

Ժառանգեցի զվկայութիւնս քո յաւիտեան, զի ցնծութիւն է սրտի իմոյ։

Խոնարհեցուցի զսիրտ իմ առնել զարդարութիւնս քո յաւիտեան, վասն հատուցմանն։

Անօրէնս ատեցի, և զօրէնս քո սիրեցի։

Ոգնական և ապրիչ իմ ես դու, և ես ի բանս քո յուսացայ։

Ի բաց եղերուք ինձ չարք, և քննեցից զպատուիրանս աստուծոյ իմոյ։

Ոգնեա ինձ ըստ բանի քում և կեցո զիս, և մի յամօթ առներ զիս ի յուսոյ իմմէ։

Ոգնեա ինձ և ապրեցո զիս, և խորհեցայց միրաւունս քո յամենայն ժամ։

Ընդարձակեցեր զամենեսեան որք ապստամբք եղեն յարդարութեանց քոց. զի անիրաւութ էին խորհուրդք նոցա։

Յանցաւորս համարեցայ զամենայն մեղաւորս երկրի, վասն այսորիկ սիրեցի զպատուիրանս քո։

Թևեռեա ընդ երկիւղ քո զմարմին իմ, զի ի դատաստանաց քոց երկեայց յոյժ։

Տունք · կբ։

Ալէլուիա։

Ընարի իրաւունս և արդարութիւն, մի մատներ զիս ի ձեռս նեղչաց իմոց։

Ընկալ զծառայս քո ի բարի, զի մի ամբար-
տաւանք զգուեսցեն զիս։
Ապասեցին աչք իմ փրկութեան քում տէր,
և բանից արդարութեան քո։
Ըստ ընդ ծառայի քում տէր ըստ ողորմութե-
քում, զարդարութիւնս քո ուսո՛ զիս։
Ծառայ քո եմ ես, իմաստո՛ւն արա զիս, և
ծանեայց զվկայութիւնս քո։
Ժամ է պաշտել զտէր, խափանեցին զօրէ-
նդս քո։
Ոսկան այսորիկ սիրեցի զպատուիրանս քո,
քան զամենայն ոսկի և զտպազիոն։
Ամենայն պատուիրանք քո յաջողեցան ինձ,
զի ամեն ճանապարհս չարաց։
Քանչելի են վկայութիւնք քո, վասն այսորիկ
սիրեաց զնոսա անձն իմ։
Յայտնութիւն բանից քոց լուսաւոր և իմաս-
տուն առնէ զտղայս։
Բերան իմ բացի և առի հոգի, ի պատ-
ուիրանս քո փափագեալ անձն իմ։
Նայեա առ իս և ողորմեա ինձ, ըստ իրաւունս
սիրողաց անուան քո։
Ճանապարհս իմ ուղիղ արա ինձ ըստ բանի
քում, և մի տիրեսցեն ինձ ամ մեղք։
Փրկեա զիս ի զրպարտութենէ մարդկան, և
պահեցից զպատուիրանս քո։

Լրևեցի՛ ղերեսս քո ՚ի ծառայս քո , և ուսո՛
ինձ զարդարութիւնս քո։

Ա՛տակը ջուրց իջին յաչաց իմոց , զի ո՛չ պա-
հեցին զօրէնս քո։

Ա՛ղբար ես դու տէր , և ո՛ղիղ են դատաս-
տանք քո։

Պատուիրեցեր զարդարութիւն վկայու-
թեց քոց , և ճշմարիտ են յոյժ։

Ա՛շեաց զիս նախանձ քո , զի մո՛ռացան
զբանս քո թշնամիք իմ։

Ընտրեալ է բան քո յոյժ , և ծառայ քո
սիրեաց զսա։

Ա՛նուկ եմ ես և արհամարհեալ , և զար-
դարութիւնս քո ես ո՛չ մո՛ռացայ։

Արդարութիւն քո արդարութիւն յաւիտե-
նից , և օրէնք քո ճշմարիտ են։

Նեղութիւնք և վիշտք գտին զիս , և պատուի-
րանք քո խօսք իմ էին։

Արդարութեամբ են վկայութիւնք քո յա-
ւիտեան , իմաստո՛ւն արա և կեցո՛ զիս։

Պարտացի առ քեզ բողոքել սրտիւ իմով ,
լո՛ւր ինձ տէր զի զարդարութիւն քո խնդրեցի։

Աղաղակեցի առ քեզ և փրկեա՛ զիս , և պա-
հեցից զվկայութիւնս քո։

Կանխեցի տարաժամու՝ աղաղակեցի , և ես ՚ի
բանս քո յուսացայ։

Կանխեցին աչք իմ առաւօտու, ի խօսիլ ինձ
զբանս քո։
Զայնի խնամ լուր տէր ըստ ողորմութեան
քում, և յիրաւունս քո կեցո զիս։
Ա՛երձեցուցին յիս հալածիչք իմ զանօրէ-
նութիւն, զի յօրինաց քոց հեռի եղեն։
Ա՛երձ ես դու տէր, և ամենայն պատուի-
րանք քո ճշմարիտ են։
Իսկզբանէ ծանեայ ի վկայութեանց քոց, զի
յաւիտեան հաստատեցեր զնոսա։
Տե՛ս զնուարհոութիւն իմ և փրկեա զիս, զի
զօրէնս քո ես ոչ մոռացայ։
Դատեա զդատաստանս իմ և փրկեա զիս, և
ըստ բանի քում կեցո զիս։
Հեռի է ի մեղաւորաց փրկութիւն, զի զև-
րաւունս քո ոչ պահեցին։
Գթութիւնք քո բազումք են տէր, և ըստ իրա-
ւանց քոց կեցո զիս։
Բազում են ոմք հալածեն և նեղեն զիս, ի
վկայութեանց քոց ես ոչ խոտորեցայ։
Հայեի յանադրոյնս և մաշէի, զի զպատու-
իրանս քո ոչ պահեցին։
Տե՛ս զի զպատուիրանս քո սիրեցի, տէր ողոր-
մութեամբ քո կեցո զիս։
Ակիզբն բանից քոց ճշմարտութիւն է, յա-
ւիտեան են ամ իրաւունք արդարութե՛ն քո։

Լշխանք հալածեցին զիս ՚ի նանիր, և ՚ի բա-
նից քոց երկեաւ սիրտ իմ։
Ցնծացայ ես ՚ի բանս քո, որպէս այն որ զը-
տանէ աւար բազում։
Զ Մեղս ատեցի և անարգեցի, և զօրհնս քո
սիրեցի։
Լօթն անգամ յաւուր օրհնեցից զքեզ,
վասն իրաւանց և արդարութեան քոց։
Խաղաղութիւն բազում է այնոցիկ՝ որք սիրեն
զօրհնս քո, և ոչ գոյ ՚ի նոսա գայթակղութիւն։
Սպասեցի փրկութեան քում տէր, և զպատ-
ուիրանս քո սիրեցի։
Պահեաց անձն իմ զվկայութիւնս քո, և
սիրեաց զնոսա յոյժ։
Պահեցից զպատուիրանս և զվկայութիւնս քո,
զի ամ ճանապարհք իմ առաջի քո են։
Ա՝ ՚ներձեսցին խնդրուածք իմ առաջի քո տէր,
ըստ բանի քում իմաստուն արա զիս։
Ա՝ ՚տցեն աղօթք իմ առաջի քո տէր, և բանիւ
քո փրկեա զիս։
Բղխեսցեն շրթունք իմ զօրհնութիւնս քո,
յորժամ ուսուսցես ինձ զարդարութիւնս քո։
Խօսեսցի լեզու իմ զբանս քո, զի ամենայն
պատուիրանք քո արդարութեամբ են։
Լղկցի ձեռն քո ՚ի կեցուցանել զիս, զի
զպատուիրանս քո ընտրեցի։

Յանկացայ վրկութեան քում տէր, և օրէնք քո խօսք իմ էին։
Կեցցէ անձն իմ, օրհնեսցէ զքեզ, և իրաւունք քո օգնեսցեն ինձ։
Ա՛ղօրեցայ ես որպէս զոչխար կորուսեալ, խնդրեա զծառայս քո՝ զի զպատուիրանս քո ես ոչ մոռացայ։

Տունք · ծ։

Կանոնս Գորգայս · է։ Սաղմոս · ժգ։ Տունս · ակբ։

ՕՐՀՆՈՒԹԻՒՆ ԵՒԱՅԵԱՅ ԿԱՅԾԱԿՆԱՄԱՔՈՒՐ ՍՈՒՐԲ ՄԱՐԳԱՐԷԻՆ

Եսայեայ · խբ։

Օրհնեցէ՛ք զԱ՛ծ յօրհնութիւն նոր, զի իշխանութիւն նորա ի բարձունս փառաւորի։
Նա անուն նորա փառաւորեալ է, ի ծագաց մինչև ի ծագս երկրի։
Այք լինանէին ի ծով նաւուք, կղզիք և ամ բնակիչք նոցա ընդ նոսա։
Ուրախ եղիցի անապատն և ամենայն բնակիչք նր, ուրախ եղիցին բանակք և բակք կեդարու, և ուրախ եղիցին բնակիչք վիմին։
Ի գլխոց լերանց գոչեսցեն, տացեն զփառս ՅԱ, և զքաջութիւն նորա կղզիք պատմեսցեն։

Տէր ած զօրութեանց դիմեալ գայ զարթուցանել զպատերազմ, յարուցանել զնախանձ, փող հարկանել և դոչել ի վերայ թշնամեաց իւրոց զօրութեամբ բազմաւ։

Ուրախ եղիցին երկինք ի վերուստ, և ամպք ցօղեսցեն զարդարութիւն։

Բղխեսցէ երկիր զողորմութիւն և զարդարութիւն՝ առ հասարակ բղխեսցէ։

ՂԱԶԱՐ ՅՈՎՆԱՆՈՒ ՄԱՐԳԱՐԷԻՆ

Ի նեղութեան իմում ես առ տէր կարդացի, և լուաւ աստուած յանդնդոց դժոխոց աղաղակի իմում։

Դուք տէր ձայնի իմում՝ զի ընկեցեր զիս ի խորս ծովու, և շրջանք գետոց պաշարեցին զիս։

Ամենայն զբօսանք քո և ալիք քո անցին ի վերայ իմ, և ասացի Թէ մերժեցայ ուրեմն յերեսաց աչաց քոց։

Ընդ՝ երկիւղ Թէ յաւելից հայել ի տաճար սուրբ քո, զի հեղան զինեւ ջուրք մինչեւ յանձն իմ, և անդունդք անհնարինք պաշարեցին զիս։

Համատ գլուխ իմ ընդ փոսարս լերանց, ի՛ր՛ի ես ի խորս երկրի, և տեսի զնիդս նորա, զի

Էին որպէս աղխք յաւիտենից. և եղեն յա-
պականութենէ կեանք իմ։
Ընդքեզ աեր աստուած իմ՝ ի նուազիլ ան-
ձին իմոյ կարդացի, և զքեզ աեր ինշեցի, և
մտցեն աղօթք իմ ի տաճար սուրբ քո։
Օ՜ի զչք պահէին զունայնութիւն և զսուտ,
յողորմութենէ իւրեանց մերժեցան։
Ես՝ ի ձայն օրհնութեան խոստովան եղէց
քեզ, մատուցից պատարագս տեառն, և կա-
տարեցից զուխտ իմ ի փրկութեան։
Փառք Հօր և որդւոյ և։

ՄԱՂԹԱՆՔ

Եկեսցեն աղօթք մեր ի տաճար սուրբ քո. խնայր-
հեսցի ունկն քո ի խնդրուածս մեր։
Մարդասէր աեր՝ վասն սրբութեցդ անարատի մօր
քոյ և կուսի, և վասն խաչի քոյ պատուականի,
աեր ընկալ զաղաչանս մեր, և կեցո՛ զմեզ։

Ջ-բարոյն և զաղօթս, ի վերջն Մի նախանձիր կանոնին
գտցես ի 110. երեսն։

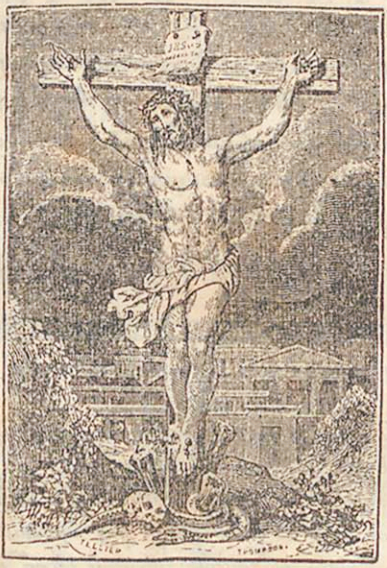

Թէ անկանիմ՝ ի նեղս. Թլեհն.
կարդամ առ աւր՝ փրկիս իս կոյնս:

ՍԱՂՄՈՍ · ՃԺԹ

Օրհնութիւնք Աստիճանաց։

Ի նեղութեան իմում եմ առ տէր կարդացի ,
և լուաւ ինձ , տէր փրկեաց զանձն իմ ի շրթանց նենգաւորաց և ի լեզուէ չարէ։
Ո՞ւր տացի քեզ կամ զի՞նչ յաւելցի լեզուս նենգաւոր։
Որպէս նետք հզօրի , զի սխեալ են կայծակամբք կաղնոյ։
Ա՛ւ մի՛ ինձ՝ զի ընդ երկար եղև պանդխտութիւն իմ, և բնակեցայ ես ի վրանս կեդարու։
Խազում անդամ բնակեցաւ անձն իմ ընդ այնոսիկ , որք առհին զողջոյն։
Ես էի խաղաղարար , յորժամ խօսէի՝ մարտանէին ընդ իս։

Տունք · իբ։

ՍԱՂՄՈՍ · ՃԻ

Օրհնութիւնք աստիճանաց։

Ընդարձի զաչս իմ ի լերինս , ուստի եկեսցէ ինձ օգնութիւն։

Օգնութի՛ւն ինձ՝ ի տեառնէ եկեսցէ, որ արար
զերկինս և զերկիր։
Ա՛լ տար՝ ի սասանութիւն զոտն քո, և մի՛
նի՛ջեսցէ պահապան քո։
Ոչ պահես ո՛չ նի՛ջէ և ո՛չ՝ ի քուն երթայ պահա-
պանն Իսրայէլի։
Տէր պահեսցէ զքեզ, և տէր ընկալցի աջոյ
ձեռամբն իւրով։
Էրեգաձն՝ ի տուէ քեզ մի՛ մեղիցէ, և մի՛
լուսին՝ ի գիշերի։
Տէր պահեսցէ զքեզ յամենայն չարէ, պա-
հեսցէ տէր զանձն քո։
Տէր պահեսցէ զմուտս և զելս քո՝ յայսմ հետէ
մինչև յաւիտեան։

Տունք ։ ը։

ՍԱՂՄՈՍ · ՃԻԱ

Օրհնութիւնք աստիճանաց։

Ուրախ եղէ՛ ես ոչ՛ ասէին ցիս, ի՛ տուն
տեառն երթի՛ցուք մեք։
Էասեալ կային ոտք մեր ստ դրունս քո
Երուսաղէմ։
Օ Երուսաղէմ շինեալ որպէս քաղաք, և բը-
նակութիւն իւր շուրջ զնովաւ։
Անդ ելանէին ազգք ազգք տեառն, ի՛ վկայ-
ութի՛ն Իսրայէլի խոստովան լինիլ անուան տեն։

Ընդ արկեալ են աթոռք դատաստանի, ա-
թոռս արկեալ են ի տան դաւթի։
Հալցէք զողջունէ երուսաղէմի, և զչնու-
թենէ ոչք սիրէք զտէր։
Աղեկի խաղաղութիւն ի զօրութեան քում,
և շինութիւն յաշտարակս յամուրս քո։
Ի սան եղբարց և ընկերաց իմոց խօսեցայ
զնաղաղութի, վասն քոյ և վասն տան տեառն
աղ մերոյ խնդրեցաք զբարութիւն ի քէն։

Տունք · ը։

ՍԱՂՄՈՍ · ՃԻԲ

Օրհնութիւնք աստիճանաց։

Առ քեզ տէր համբարձի զաչս իմ, որ բնա-
կեալդ ես ի յերկինս։
Որպէս աչք ծառայի ի ձեռն տեառն իւրոյ,
և որպէս աչք աղախնոյ ի ձեռն տիկնոջ իւրոյ։
Այնպէս են աչք մեր առ քեզ տէր աստուած
մեր, մինչև ողորմեսցիս ի վերայ մեր։
Ողորմեա մեզ տէր ողորմեա մեզ, զի բազում
լցաք արհամարհանօք։
Լաւ առաւել լցան անձինք մեր նախատա-
նօք, որք նախատէին զմեզ արհամարհանօք
ամբարտաւանից։

Տունք · ե։

ՍԱՂՄՈՍ · ՃԻԳ

Օրհնութիւնք աստիճանաց։

Եթէ ոչ տէր էր առ մեզ, ասասցէ Իսրայէլ,
եթէ ոչ տէր էր առ մեզ։
Ընդ յառնել մարդկան ՚ի վերայ մեր, կեն-
դանւոյն կամէին կլանել զմեզ։
Ի բարկանալ սրտմտութեամբ նոցա ՚ի վերայ
մեր, ապա և ջուրք ուրեմն ընկղմեցին զմեզ։
Ընդ ուղիս անցին անձինք մեր, անցին ան-
ձինք մեր ընդ ուղիս անդադարս։
Օրհնեալ է տէր, որ ոչ ետ զմեզ յորս ա-
տամանց նոցա։
Ընձինք մեր ապրեցան որպէս ճնճղուկք՝
յորոգայթէ որսողաց։
Որոգայթք նոցա փշրեցան, և մեք ապրեցաք։
Օգնութիւն է մեզ յանուանէ տեառն, որ
արար զերկինս և զերկիր։

Տունք · Ը։

ՍԱՂՄՈՍ · ՃԻԴ

Օրհնութիւնք աստիճանաց։

Որ յուսայ ՚ի տէր ոպ լեառն սիօն, մի սասանեսցի յաւիտեան՝ որ բնակեալն է յերուսաղէմ։
Լերինք շուրջ են զնովաւ, տէր շուրջ է զժողովրդեամբ իւրով՝ յայսմ հետէ մինչև յաւիտեան։

Ա՛է Թողու տէր զգաւազան մեղաւորաց ՚ի վիճակս արդարոց , և արդարք մի՛ ձգեսցեն զձեռս իւրեանց յանօրէնութիւն։

Խարի առնէ տէր բարեաց , և այնոցիկ որք ուղիղ են սրտիւք։

Խակ զթիւրեալսն ՚ի չարիշտակութիւն , տանի զնոսա տէր ընդ այնոսիկ որք գործեն զանօրէնութիւն . խաղաղութի՛ ՚ի վերայ Իսրայէլի։

Տուն . է։ Գորգեայս . ես։

ՍԱՂՄՈՍ · ՃԻԵ

Օրհնութիւնք Աստիճանաց։

Ի դարձուցանել տեառն զգերութի՛ սիովնի , և եղաք մեք մխիթարեալք։

Յայնժամ լցան բերանք մեր խնդութեամբ , և լեզուք մեր ցնծութեամբ։

Յայնժամ ասասցեն ՚ի հեթանոսս , մեծ արար տէր զառնելն իւր ընդ նոսա , մեծ արար տէր զառնելն իւր ընդ մեզ . և մեք եղաք բերկրեալք։

Դարձո՛ տէր զգերութիւնս մեր ոպ զուղիս ՚ի հարաւոյ , որք վարեին արտասուօք , ցնծութեամբ հնձեսցեն։

Երթալով երթային և լային , որք բարձեալ

տանէին զսեբմանիս իւրեանց։
Գալով եկեսցեն և ցնծասցեն , ոչ առեալ
բերիցեն զորայս իւրեանց։

Տունք · ՃԸ։

ՍԱՂՄՈՍ · ՃԻԶ

Օրհնութիւնք աստիճանաց։

Լթէ ոչ տէր շինէ զտունն , ի նանիր վաս-
տակին շինօղք նորա։
Լթէ ոչ տէր պահէ զքաղաքն , ընդունայն
աքնին պահապանք նորա։
Ի նանիր է ձեզ յառնելն կանխաւ . արդ
արիք՝ մինչչև էք ննջեցեալք , ոչ ուտէք
զհաց ցաւոց։
Ի ժամանակի որպէս տացի քուն սիրելեաց
իւրոց . ժառանգութիւն առն՝ որդիք են ,
որոյ վարձք իւր են , այն է պտուղ որո-
վայնի իւրոյ։
Որպէս նետք ի ձեռս հզօրի . այնպէս են և
որդիքն Թօթափելոյց։
Երանի՛ որ ելից զցանկութիւն իւր ի նոցանէ .
մի՛ ամաչեսցեն՝ յորժամ խօսեսցին Թշնամիք
նոցա ընդ նոսա առ դրանն։

Տունք · ՃԼ։

ՍԱՂՄՈՍ · ՃԻԷ

Օրհնութիւնք աստիճանաց։

Երանի՛ ամենեցուն որք երկնչին ի տեառնէ,
և գնան ի ճանապարհս նորա։
Ո՛վ վաստակս ձեռաց քոց կերիցես, երանի՛ է
քեզ, և բարի եղիցի։
Կին քո որպէս այգի վայելուչ յանկիւնս տան
քո · որդիք քո որպէս նորատունկ ձիթենւոց
շուրջ զսեղանոյ քո։
Այսպէս օրհնեսցի՛ ամ մարդ՝ որ երկնչի ի
տեառնէ · օրհնեսցէ զքեզ տէր ի սիովնէ։
Եւ տեսցես դու զբարութիւն երուսաղէմի՛
զամենայն աւուրս կենաց քոց։
Տեսցես դու զորդիս որդւոց քոց, խաղաղու-
թիւն ի վերայ իսրայէլի։

Տունք · ԻԵ։

ՍԱՂՄՈՍ · ՃԻԸ

Օրհնութիւնք աստիճանաց։

Բազում անգամ մարտեան ընդ իս ի ման-
կութենէ իմմէ, ասասցէ իսրայէլ։
Բազում անգամ մարտեան ընդ իս ի ման-
կութենէ իմմէ, և ինձ ոչ յաղթեցին։
Ո՛վ թիկունս իմ հարին մեղաւորքն, ընդ երկար
արարին զանօրէնութիւնս իւրեանց։

Տէր արդար է, և խորտակէ զուրկն մեղաւորաց։
Ամաչեցեան և յետս դարձցին ամենեքեան՝
որքատեն զսիօն։
Աղիցեն նոքա որպէս խոտ տանեաց, որ մինչև
՚ի բուռն եկեալ չորացաւ։
Որում ոչ եղեց զբուռն իւր հնձօղն, և ոչ
զգիրկս իւր որ զոլայն ժողովէր։
Ո՛չ ասացին ամենեքեան որք անցանէին առ
նոքօք, Թէ օրհնութիւն տեառն ընդ ձեզ, և
օրհնեցաք զձեզ յանուանէ տեառն։

Տունք ՚ը։

ՍԱՂՄՈՍ · ՃԻԹ

Օրհնութիւնք աստիճանաց։

Ի խորոց կարդացի առ քեզ տէր, տէր լսէր
ձայնի իմում։
Աղիցեն ականջք քո ՚ի լսել զձայն աղօթից
իմոց։
Թէ զանօրէնութիւնս իմ քննեաս տէր տէր,
իսկ ո՞ կարէ կալ առաջի քո, զի ՚ի քէն է
քաւութիւն։
Վասն անուան քո համբերի տէր, համբեր
անձն իմ բանի քում, յուսացաւ անձն իմ
՚ի տէր։
Ի պահէ առաւօտու մինչև յերեկոյ, ՚ի պահէ
առաւօտու յուսացաւ Իսրայէլ ՚ի տէր։

Ի տեսանել է ողորմութիւն բազում, ի նմանէ է փրկութիւն, և նա փրկեաց զիսրայէլ յամ նեղութեանց նորա։

Տունք ։ ՀԲ։

ՍԱՂՄՈՍ · ՃԼ

Օրհնութիւնք աստիճանաց։

Տէր ոչ բարձրացաւ սիրտ իմ, և ոչ զբօսան աչք իմ։

Ոչ գնացի ես ընդ մեծամեծս, և ոչ ընդ այնոսիկ ոյք սքանչելի եղեն քան զիս։

Թայց թէ խոնարհեցայ ես որպէս մանուկ սապուռցեալ ի ստենէ մօր իւրոյ, և դարձ նորա անդրէն ի նոյն։

Այլ թէ հպարտացուցի արդեօք զանձն իմ, այսպէս եղիցի հատուցումն անձին իմոյ, յուսացաւ իսրայէլ ի տէր յայսմ հետէ մինչև յաւիտեան։

Տունք · ՀԲ։ Գորգոյս · խԲ։

ՍԱՂՄՈՍ · ՃԼԱ

Երգ ջուց։

Յիշեա տէր զդաւիթ, և զամենայն հեզութիւն նորա։

Որպէս երդուաւ տեառն , և ուխտս եդ ՚ի յակոբայ։

Թէ ո՛չ մտից ՚ի յարկս տան իմոյ , թէ ելից յանկողինս մահճոյց իմոց։

Թէ տայց քուն աչաց իմոց , կամ նինջ արտեւանանց իմոց , կամ հանգիստ իրանայ իմոց . մինչև գտից զտեղի յարկի տեառն աստուածոյ յակոբայ։

Ահա լուաք զնմանէ յԵփրաթայ , և գտաք զնա ՚ի դաշտս մայրեացս։

Մտցո՛ւք ՚ի յարկս նորա , երկիրպագցո՛ւք ՚ի տեղւոջ ուր կացեալ են ոտք նորա։

Ելի՛ տէր ՚ի հանգիստ քո , դու և տապանակ կտակի սրբութեան քո։

Քահանայք քո զգեցցին զարդարութիւն , և սուրբք քո ցնծալով ցնծասցեն։

Վասն դաւթի սիրելւոյ քո , մի դարձուցանէր զերեսս քո յօծելոյ քումմէ։

Երդուաւ տէր դաւթի ճշմարտութեամբ և ո՛չ ստեաց նմա , ՚ի պտղոյ որովայնի նորա նստուցանել յաթոռ նորա։

Թէ պահեսցեն որդիք քո զօրէնս իմ , և զվկայութիւնս իմ զոր ուսուցից նոցա։

Որդիք նոցա նստցին յաւիտեանս յաւիտենից յաթոռ քո։

Ընտրեցաւ տէր ընդ սիօն , և ընտրեաց բնա-

կիլ ի նմա . ասէ՝ այս է հանդիսատ իմ յա-
ւիտեան յաւիտենից , ի սմա բնակեցայց զի
հաճեցայ ընդ սա։
Օ՜ այրիս սորա օրհնելով օրհնեցից , և զաղ-
քատս սորա լցուցից հացիւ։
Երիցանց սորա զգեցուցից զփրկութիւն , և
սուրբք սորա ցնծալով ցնծասցեն։
Ընդ ծագեցից զեղջիւր ի դաւիթ , պատ-
րաստ արարից զճրագ օծելոյ իմոյ։
Թշնամեաց նորա զգեցուցից զամօթ , այլ ի
վերայ նորա ծաղկեսցի սրբութիւն իմ։

Տունք · ԺԵ։

ՍԱՂՄՈՍ · ՃԼԲ

Երգ ջուոց։

Օ՜ի բարի կամ զի վայելուչ , զի բնակին
եղբարք ի միասին։
Որպէս իւղ զի ի գլուխ և ի մօրուսն
ահարոնի , և ի մօրուացն ի ջանիւ ի գրապանս
զգեստու նորա։
Որպէս ցօղ զի ցօղէ ի հերմոնէ ի վերայ
լերին սիովնի։
Որ անդ պատրաստեաց զօրհնութիւն , և
զկեանս յաւիտենից։

Տունք · Ե։

ՍԱՂՄՈՍ · ՃԼԴ

Երգ չորից։

Ահա օրհնեցէք ամենայն ծառայք տեառն զտէր, ո կայք ի տուն տեառն և ի գաւիթս աստուածոյ մերոյ։

Ի գիշերի համբարձէք զձեռս ձեր ի սրբութիւն, և օրհնեցէք զտէր։

Օրհնեսցէ զմեզ տէր ի սիովն. որ արար զերկինս և զերկիր։

Տունք · գ։

ՍԱՂՄՈՍ · ՃԼԴ

Ալէլուիա։

Օրհնեցէք զանուն տեառն, օրհնեցէք ծառայք տեառն զտէր. ո կայք ի տուն տեառն, ի գաւիթս աստուածոյ մերոյ։

Օրհնեցէք զտէր զի բարի է, սաղմոս ասացէք անուան նորա զի քաղցր է։

Օ Յակոբ ընտրեաց իւր տէր, և զիսրայէլ ժառանգութիւն իւր։

Ես ծանեայ զի մեծ է տէր, և տէր մեծ է քան զամենայն կուռս։

Օ ամենայն զոր ինչ կամեցաւ և արար տէր, յերկինս և յերկրի՝ ի ծով և յամ խորս։

Հանէ զամպս ի ծագաց երկրի, զիայլատառս կունս իւր յանձրևս արար, և հանէ զհողմ ի

շուեմարանաց իւրոց։
Ընտար զամենայն անդրանիկս եղիցի ցուց,
ի մարդոյ մինչև յանասունն։
Ընաքեաց զնշանս և զարուեստս իւր ի մէջ
քո եղիցին, ի վարաւօն և յամ զօրս իւր։
Ընտար զազգս բազումս, և սպան զթագաւորս
հզօրս։
Օ սեհօն թագաւոր ամուրհացւոց, զուզ
թագաւոր բասանու, և զամենայն թագաւո-
րութիւնս քանանացւոց։
Նա զերկիր նոցա ի ժառանգութիւն, ժա-
ռանգութի իսրայէլի ժողովրդեան իւրոյ։
Տէր անուն քո յաւիտեան, տէր յիշատակ
քո ազգէ մինչև յազգ։
Դատ տէր զժողովուրդս իւր, և ի ծառայս
իւր մխիթարի։
Կուռք հեթանոսաց ոսկի և արծաթ են, ձե-
ռագործք են որդւոց մարդկան։
Բերան դոյ՝ և ոչ խօսին, աչք են՝ և ոչ տես-
անեն։
Ականջք են՝ և ոչ լսեն, և ոչ դոյ շունչ ի
բերանս նոցա։
Նման նոցա եղիցին որք արարին զնոսա,
ամենեքեան որք յուսացեալ են ի նոսա։
Տուն իսրայէլի օրհնեցէք զտէր. տուն ահա-
րոնի օրհնեցէք զտէր։

Տ՛ուն ղևեայ օրհնեցիք զտէր · երկիւղած
տեառն օրհնեցէք զտէր։
Օրհնեալ տէր ՚ի սիօնէ , որ բնակեալն է
յերուսաղէմ։

Տունք · Ի։ Գոլղայս · ՃԾ։

ՍԱՂՄՈՍ · ՃԼԵ

Ալելուիա։

Խոստովան եղերուք տեառն , զի բարի է զի
յաւիտեան է ողորմութիւն նորա։
Խոստովան եղերուք աստուծոյն աստուծոց ,
զի յաւիտեան է ողորմութիւն նորա։
Խոստովան եղերուք տեառն տերանց , զի
յաւիտեան է ողորմութիւն նորա։
Ընդ սքանչելիս մեծամեծս միայն , զի յա-
ւիտեան է ողորմութիւն նորա։
Ո՛վ երկինս արար խնամատութեամբ իւրով , զի
յաւիտեան է ողորմութիւն նորա։
Հաստատեաց զերկիր ՚ի վերայ ջուրց , զի յա-
ւիտեան է ողորմութիւն նորա։
Ընդ զլուսաւորս մեծամեծս միայն , զի յա-
ւիտեան է ողորմութիւն նորա։
Ո՛վ արեգակն արար իշխանական տուընջեան ,
զի յաւիտեան է ողորմութիւն նորա։

Ո լուսին և զաստեղս իշխանական գիշերոյ,
զի յաւիտեան է ողորմութիւն նորա։
Նհար զերկիրն եգիպտացւոց սրդրանիւքը իւրովք հանդերձ, զի յաւիտեան է ողորմութի նր։
Նա եհան զիսրայէլ ի միջոյ նորա, զի յաւիտեան է ողորմութիւն նորա։
Ի ձեռն բարձր և բազուկ հզօր, զի յաւիտեան է ողորմութիւն նորա։
Նհերձ զծովն մեծ և բաժանեաց յերկուս մասունս, զի յաւիտեան է ողորմութի նորա։
Նա անցոյց զիսրայէլ ընդ մէջ նորա, զի յաւիտեան է ողորմութիւն նորա։
Նկղմեաց զփարաւօն և զզօրս իւր ի ծով կարմիր, զի յաւիտեան է ողորմութի նորա։
Նա եհան զժողովուրդ իւր յանապատ, զի յաւիտեան է ողորմութիւն նորա։
Նհար զազգս մեծամեծս միայն, զի յաւիտեան է ողորմութիւն նորա։
Նա սպան զքաջաւորս հզօրս, զի յաւիտեան է ողորմութիւն նորա։
Ո սեհօն թագաւոր ամորհացւոց, զի յաւիտեան է ողորմութիւն նորա։
Ո ովգ թագաւոր բասանու, զի յաւիտեան է ողորմութիւն նորա։
Նտ զերկիր նոցա ի ժառանգութիւն, զի յաւիտեան է ողորմութիւն նորա։

Ժառանգութիւն խոստացեալ ծառայի իւրոյ, զի յաւիտեան է ողորմութիւն նորա։
Յիշեաց զմեզ տէր ի խոնարհութեան մեր, զի յաւիտեան է ողորմութիւն նորա։
Եւ փրկեաց զմեզ ի ձեռաց թշնամեաց մերոց, զի յաւիտեան է ողորմութիւն նորա։
Ամայ կերակուր ամենայն կենդանեաց, զի յաւիտեան է ողորմութիւն նորա։
Խոստովան եղերուք աստուծոյն երկնաւորի, զի յաւիտեան է ողորմութիւն նորա։

Տունք · ին։

ՍԱՂՄՈՍ · ՃԼԶ

Սաղմոս դաւթի · ի ձեռն երեմիայի · անձնան յերբայեցւոցն։

Ընդ գետս բաբելացւոց, անդ նստեաք և լայաք · որպէս յիշեցաք մեք անդ զսիօն։
Ի միջ ուռեաց նոցա կախեցաք զկտակարանս մեր։
Ընդ հարցանէին զերիչք մեր զբանս օրհնութեան, զերեվարք մեր սակսէին զմեզ և ասէին։
Օրհնեցէք մեզ յօրհնութենէն սիօնի · իսկ զնաղդ օրհնեացուք զօրհնութիւնս տեառն յերկիր օտար։
Թէ մոռացայց զքեզ Երուսաղէմ, մոռասցի զիս աջ իմ։

Ձեռսցի լեզու իմ՝ Ի քէմն իմ՝ Թէ ոչ յիշե-
ցից զքեզ, Թէ ոչ նախ նուագեցից զքեզ
ի՛ր ուսաղէմ, սկիզբն ուրախութե՛ն իմոյ։
Յիշեա տէր զորդիսն Եդովմայ յաւուրն ե-
րուսաղէմ։
Ալ՛ք սահին՝ քակեցէ՛ք քակեցէ՛ք , մինչև ՚ի
հիմն հասուցէ՛ք։
Դուստր բաբելացւոց թշուառական, երանի՛
որ հատոյց զհատուցումն քո զոր դու մեզ
հատուցեր։
Երանի՛ որ կալաւ զմանկունս քո , և եհար
զքարի՛։

Տունք · Ժ։

ՍԱՂՄՈՍ · ՃԼԴ
Սաղմոս դաւթի։

Խոստովան եղէց քեզ ՚ի բոլորով սրտիւ իմով,
առաջի հրեշտակաց սաղմոս ասացից քեզ։
Օ՛ի լուար զբանս բերանոյ իմոյ, երկիրպա-
դիցի ՚ի տաճար սուրբ քո, և խոստովան եղէց
անուան քումմ վասն ողորմութեան և ճշմար-
տութեան քոյ։
Մե՛ծ արարեր յամենայնի զանուն սուրբ
քո · յորում աւուր կարդամ առ քեզ՝ վաղ-
վաղակի լո՛ւր ինձ , և բազում արասցես զո-
րութիւնս յանձն իմ։

Խոստովան եղիցին առ քեզ ամենայն թագա-
ւորք երկրի, զի լուան զբանս բերանոյ քո, և
օրհնեսցեն զճանապարհս քո։
Մեծ են փառք տեառն, բարձր է տէր՝ զնո-
նարհս տեսանէ, և զբարձունս ի հեռաստանէ
ճանաչէ։
Թէ գնացից ես ի մէջ նեղութեանց, կեցու-
ցես զիս ի բարկութենէ թշնամւոյն։
Ձգեցեր զձեռն քո՝ և փրկեաց զիս աջ քո,
և տէր հատուսցէ ընդ իմ։
Տէր ողորմութիւն քո յաւիտեան, զգործս
ձեռաց քոց մի՛ անտես առներ։

Տունք · ը։ Գոբզայս · խ։

ՍԱՂՄՈՍ · ՃԼԸ

Ի կատարած · Սաղմոս Դաւթի։

Տէր փորձեցեր զիս և ծանեար զիս, դու
ծանեար զնստել իմ և զյառնել իմ։
Ի միտ առեր զխորհուրդս իմ ի հեռաստա-
նէ, զշաւիղս իմ և զվիճակս իմ դու քննե-
ցեր. և զամենայն ճանապարհս իմ յառա-
ջագոյն տեսեր, զի ոչ գոյ նենգութիւն ի
լեզուի իմում։
Ահա դու տէր ծանեար զյետինն իմ և զա-

ռաջին իմ, դու ստեղծեր զիս և եդեր զձեռն քո ի վերայ իմ։

Աքանչելի եղև գիտութիւն քո յինէն, զոյացաւ և ոչ հանդարտեմ սմա։

Յո՞ երթայց ես յոգւոյ քումմէ, կամ յերեսաց քոց ես յո՞ փախեայց։

Թէ ելանեմ յերկինս՝ դու անդ ես, և թէ ի քնանեմ ի դժոխս՝ և անդ մօտ ես։

Թէ առից զթեւս իմ ընդ առաւօտս, և բնակեցայց յեզերս ծովուս։

Սակայն և անդ ձեռն քո առաջնորդեսցէ ինձ, և աջ քո ընկալցի զիս։

Ասացի խաւար ուրեմն արդեօք ծածկեաց զիս, կամ գիշեր փոխանակ լուսոյ փափկութեան իմոյ։

Խաւարն՝ ի քեզ ոչ խաւարեսցի, և գիշերն որպէս տիւ լուսաւոր եղիցի, և խաւար նորա որպէս զլոյս նորա։

Դու ստացար զերիկամունս իմ, և ընկալար զիս յորովայնի մօր իմոյ։

Խոստովան եղէց քեզ տէր զի ահեղ և սքանչելի ես. սքանչելի են գործք քո, և անձն իմ սիրեաց յոյժ։

Ոչ թագեաւ ոսկր իմ ի քէն զոր արարեր ի ծածուկ, և կար զօրութեան իմոյ ընդ ստորինս երկրի։

Օ անպրծս իմ տեսին աչք քո, և ի գիրս քո ամենեքեան գրեցան։
Ի տուէ մոլորեցան, և ոչ ոք էր որ առաջնորդէր նոցա։
Ընձ յոյժ մեծարու եղեն բարեկամք քո ած, և յոյժ զօրացան իշխանք նոցա։
Թուեցի զնոսա և քան զաւազ բազմացան, զարթեայ և արդ ընդ քեզ եմ։
Թվ սպանանես զմեղաւորս աստուած, ա՛լք արեան ի բաց եղէրուք յինէն։
Ի հակառակութիւն և ի նախանձ, առցեն ի նանիր զքաղաքս քո։
Օ ատելիս քո տէր ատեցի, և ի վերայ Թըշնամեաց քոց մաշեցայ։
Յատելութիւն կատարեալ ատեցի զնոսա, և եղեն ինձ Թշնամիք։
Փորձեա զիս ած և ծանիր զսիրտ իմ, քննեա զիս և ծանիր զաւխտս իմ. և տես Թէ իցէն անօրէնութիւնք ի ճանապարհս իմ, և առաջնորդեա ինձ ի ճանապարհս քո յաւիտենից։

Տունք ։ իբ։

ՍԱՂՄՈՍ · ՃԼԹ

Ի կատարած · Սաղմոս դաւթի։

Ապրեցո զիս տէր ի մարդոյ չարէ, յառնէ անիրաւէ փրկեա զիս։

Խորհեցան զանօրէնութի՛ւն ի սիրտս իւրեանց,
զօր եամ պատրաստեցան ի պատերազմ։
Արկցին զնեզուս իւրեանց ոձի զօձի, և թոյնք
խժից ի նեղբոյ շրթանց նոցա։
Պահեա զիս տէր ի ձեռաց մեղաւորի, և ի
մարդոյ հարկ փրկեա զիս։
Խորհեցան խափանել զգնացս իմ, թագուցին
ամբարտաւանք որոգայթ ինձ։
Լարս ձգեցին որոգայթ ոտից իմոց, շուրջ
զշաւղաք իմովք եդին ինձ զգայթակղութի՛ւն։
Ասացի տէր աստուած իմ ես դու, ունկն դիր
տէր ձայնի աղօթից իմոց։
Տէր տէր զօրութի՛ւն փրկութեան իմոյ, հո-
վանի դլսոյ իմոյ յաւուր պատերազմի։
Ա՛ի մատներ զիս տէր ի ցանկութի՛ւն մեղա-
ւորաց, զոր խորհեցան վասն իմ՝ մի ընդ վայր
հարկաներ զիս։
Օ՛ի մի երբեք բարձրասցին, և խորհուրդք
նոցա մի կատարեսցին. վախճան կատարած ի
նդ վաստակ շրթանց իւրեանց ծած կեսցէ զնո՛ս։
Ընկցես ի վերայ նոցա զկայծակունս հրոյ,
և կործանեսցես զնոսա. ի տառապանաց մի
կարասցեն կեալ։
Ա՛րդոյ լեզուաներս մի յաջողեսցի ի վերայ
երկրի. զայր մեղաւոր չարիք իւր որսասցեն
ի կորուստ։

Ծանեայ զի առնես տէր զատաստան աղ-
քատի, և իրաւունս տնանկիւ։
Երդարձ զոհասցին զանուանէ քումմէ, և
բնակեսցին ուղիղք առաջի երեսաց քոց։

Տունք. ԺԴ.

ՍԱՂՄՈՍ. ՃԽ.

Սաղմոս դաւթի։

Տէր կարդացի առ քեզ և լուր ինձ, նայեա՛ի
ձայն աղօթից իմոց՝ի կարդալ իմում առ քեզ։
Ուղիղ եղիցին աղօթք իմ որպէս խունկ ա-
ռաջի քո տէր. համբարձումն ձեռաց իմոց
պատարագ երեկոյի։
Դի՛ր տէր պահապան բերանոյ իմոյ. և դուռն
ամուր շրթանց իմոց, զի մի՛ խոտորեսցի սիրտ
իմ բանիւ չարութեան։
Ի պատճառել զպատճառս մեղաց ընդ մարդ-
կա՛ն գործեն զանօրէնութի՛ւն. և ո՛չ եղէց
կցորդ ընտրելոց նոցա։
Խրատեսցէ զիս արդարն ողորմութեամբ՝ և
յանդիման արասցէ, իւղ մեղաւորի մի՛ օծցէ
զգլուխ իմ, այլ աղօթք իմ՝ի կամս նորա։
Երդեալ մերձ առ վիմին դատաւորք նոցա.
լուիցեն բանից իմոց և քաղցրասցին։
Որպէս թանձրութիւն հողոյ՝ զի սփռեալ է
՝ի վերայ երկրի. ցրուեսցին ոսկերք նոցա

մերձ ՚ի դժոխս։

Աւ քեզ տէր տէր են աչք իմ, ՚ի քեզ յու-
սացայ՝ մի հաներ զհոգի իմ ինէն։
Պահեա զիս յորոգայթէ որ թագուցաւ ինձ,
՚ի գայթակղութենէ գործողին զանօրէնութի։
Անկցին ՚ի ցանցս նորա մեղաւորք, միայն եմ
ես մինչեւ անցից։

Տուն ք. Ժ։

ՍԱՂՄՈՍ · ՃԽԱ

Իմաստութիւն դաւթի · Աղօթք, ՚ի ժամանակի՝ զի էր նա
յայրի անդ։

Ձայնիւ իմով ես առ տէր կարդացի, ձայնիւ
իմով զտէր աղաչեցի։
Ափուեցից առաջի տեառն զաղօթս իմ, և զնե-
ղութիւնս իմ առաջի նորա պատմեցից։
Ի նուաղիլ ինէն հոգւոյ իմոյ, դու տէր
ծանեար զշաւիղս իմ, ՚ի ճանապարհ յոր և
գնայի, թագուցաւ ինձ որոգայթ։
Հայեի յաջմէ և տեսանէի, և ոչ ոք ճանաչէր
զիս. կորեաւ ինէն փախուստ իմ. և ոչ գտաւ
խնդրօղ անձին իմոյ։
Աղաղակեցի առ քեզ տէր և ասացի, դու ես
յոյս և բաժին իմ յերկրին կենդանեաց։
Լայեա տէր յաղօթս իմ զի ես խոնարհ եղէ
յոյժ. ապրեցո զիս ՚ի հալածչաց իմոց, զի

հզօրք եղեն քան զիս։
Տէր հան՝ ի բանտէ զանձն իմ, դոհանամ
զանուանէ քումմէ։
Նո՛ք ինձ սպասեն արդարք՝ մինչև հատուցցես։

Տունք · ը։ Գոլղայս · ծ։

ՍԱՂՄՈՍ · ՃԽԲ

Սաղմոս Դաւթի · ի ժամանակի զի հալածէր զնա աբիսա-
ղամ որդի նորա։

Տէր լսեր աղօթից իմոց, ունկն դիր խնդրե-
ուածոց իմոց ճշմարտութեամբ քով։
Լո՛ր ինձ արդարութիւն քով, և մի՛ մտաներ
՝ի դատաստան ընդ ծառայի քում, զի ո՛չ ար-
դարանայ առաջի քո ամենայն կենդանի։
Հալածեաց թշնամին զանձն իմ, խոնարհ
արար յերկիր զկեանս իմ. և նստոյց զիս ՝ի
խաւարի որպէս մեռեալ յաւիտենից։
Զանձթացաւ յիս հոգի իմ, և սիրտ իմ խռո-
վեցաւ յիս։
Յիշեցի զաւուրսն զառաջինս, խորհեցայ
յամ գործս քո. յարարածս ձեռաց քոց
խորհեցայ, և համբարձի առ քեզ զձեռս իմ։
Անձն իմ որպէս երկիր ծարաւի է առ քեզ.
վաղվաղակի լո՛ր ինձ տէր՝ զի նուաղեցաւ
յինէն հոգի իմ։

Ա՛ի դարձուցաներ զերեսս քո յինէն, նահ-
նիջեմ այնուհետև ոչ ի քնանեն՝ ի գուբ։
Լսել ատա լինձ առաւօտու զողորմութիւնս
քո, զի ես՝ ի քեզ տէր յուսացայ։
Ցո՛ց լինձ ճանապարհ յոր և դնացից, զի առ
քեզ տէր համբարձի զանձն իմ։
Փրկեա զիս ի թշնամեաց իմոց տէր, զի զքեզ
ապաւէն լինձ արարի։
Ուսո՛ լինձ առնել զկամս քո, զի դու ես
աստուած իմ։
Հոգի քո բարի առաջնորդեսցէ լինձ՝ ի յեր-
կիր ուղիղ։
Վա՛ան անուան քո տէր կեցուսցես զիս ար-
դարութեամբ քով, հանցես՝ ի նեղութենէ
զանձն իմ։
Ողորմութեամբ քով սատակեա զթշնամիս
իմ. և կորո՛ զամենայն նեղիչս անձին իմոյ, զի
ես ծառայ քո եմ։

Տունք ԺԲ։

ՍԱՂՄՈՍ ՃԽԳ

Սաղմոս դաւթի. առ զոհեալն։

Օրհնեալ տէր աստուած իմ, որ ուսոյց զձե-
ռս իմ՝ ի պատերազմ, և զմատունս իմ՝ ի ճա-
կատամարտս։
Ողորմութիւն իմ և ապաւէն իմ, օգնական

իմ և փրկիչ իմ. ապաւէն իմ, և ես յուսամ ՚ի նա. ո՛ հնազանդ առնէ զժողովուրդս ընդ ինև։

Տէր՝ ո՞վ է մարդ զի յայտնեցար դու նմա, կամ որդի մարդոյ թէ համարիս ինչ զնա։

Մարդ նաննոյ նմանեցաւ, և աւուրք նորա որպէս հովանի անցին։

Տէր խոնարհեցո՛ զերկինս և իջ, մերձեա՛ ՚ի լերինս և ծխեսցին։

Փայլեա՛ զփայլատակունս քո և խռովեա՛ զնոսա, առաքեա՛ զնետս քո և ցրուեա՛ զնոսա։

Ընդարձակեա՛ զձեռն քո ՚ի բարձանց և փրկեա՛ զիս ՚ի ջուրց բազմաց, և ՚ի ձեռաց որդւոց օտարաց։

Որոց բերանք իւրեանց խօսեցան զնանրուքիւն, և աջ նոցա աջ է մեղաց։

Ընտուած՝ յօրհնուքի նոր օրհնեցից զքեզ, տանիաղեաւ սաղմոսարանաւ սաղմոս ասացից քեզ։

Որ տացէ զփրկութիւն թագաւորաց մերոց, որ փրկեալոց իցէ զդաւիթ ծառայ իւր ՚ի սրոյ չարէ։

Փրկեա՛ զիս՝ և ապրեցո՛ զիս ՚ի ձեռաց որդւոց օտարաց։

Որոց բերանք իւրեանց խօսեցան զնանրուքիւն, և աջ նոցա աջ է մեղաց։

Որոց ուստեալք իւրեանց որպէս նորատունկ

հաստատուն են ՚ի մանկութենէ իւրեանց . դատերք նոցա զարդարեալ և պաճուճեալ ՚ի նմանութիւն տաճարի։

Շտեմարանք նոցա լի՛ են և բղխեն ՚ի միմեանս , խաշինք նոցա բազմածինք են և բազմանան ՚ի գնացս իւրեանց , և անդեայք նոցա պարարտք են։

Ո՛չ գոյ խրամատուածիւն ցանկոյ նոցա , և ո՛չ աղաղակ ՚ի հրապարակս նոցա։

Ա՛րդ երանեցին ժողովրդեան որոյ այս այսպէս է . նա՝ երանի ժողովրդեան որոյ տէր աստուած է նոցա։

Տունք ժ՚ղ։

ՍԱՂՄՈՍ · ՃԽԴ

Օրհնութեանց Սաղմոս դաւթի։

Խարճր առնեմ զքեզ աստուած իմ և թագաւոր իմ, և օրհնեմ զանուն քո յաւիտեան և յաւիտեանս յաւիտենից։

Ո՛ օրհանապազ օրհնեցից զքեզ , և գովեցից զանուն քո յաւիտեան և յաւիտեանս յաւիտենից։

Մե՛ծ է տէր և օրհնեալ է յոյժ , և մեծութեան նորա ո՛չ գոյ չափ։

Ազգ և ազգ գովեսցեն զգործս քո , և զզօրութիւնս քո պատմեսցեն։

Օ մեծ վայելչութիւն փառաց սրբոյն քո
Խաչին, և զբանչելիս քո պատմեսցեն։
Օ զօրութիւն ահի քո ասասցեն, և զմեծու-
թիւնս քո պատմեսցեն։
Օ չիշատակ բազում քաղցրութեանդ քո բըղ-
խեսցեն, և արդարութեամբ քո ցնծասցեն։
Ողորմած ես տէր, երկայնամիտ և բա-
զում ողորմ։
Բաղցր է տէր առ ամենեսեան, և ողորմի
նորա ի վերայ ամենայն արարածոց իւրոց։
Խոստովան եղիցին առ քեզ տէր ամենայն
գործք քո. և սուրբք քո օրհնեսցեն զքեզ։
Օ փառս արքայութեան քո ասասցեն, և
զզօրութիւնս քո պատմեսցեն։
Ճանաչել որդւոց մարդկան զզօրութիւնս
քո, և զփառս մեծ վայելչութեան արքայու-
թեան քո։
Արքայութիւն քո արքայութիւն ամ յաւի-
տեանից. և տէրութիւդ քո ազգէ մինչև յազգ։
Հաստատեալ է տէր յամենայն բանս իւր
և արդար ի յամենայն գործս իւր։
Հաստատէ տէր զամենայն գայթակղեալս,
և կանգնէ զամենայն դէղրեալս։
Աչք ամենեցուն ի քեզ յուսան, և դու տաս
կերակուր նոցա ի ժամու։
Տաս դու նոցա և կերակրին, բանաս զձեռն

քո, և լցուցանես զամենեսեան քաղցրութիւ
կամօք քովք։
Ընդ ար է տէր յամենայն ճանապարհս իւր,
և սուրբ է յամենայն գործս իւր։
Մերձ է տէր առ ամենեսեան՝ ոչ կարդան
առ նա, առ ամենեսեան՝ ոչ կարդան առ նա
ճշմարտութեամբ։
Ո՛վ կամ երկիւղածաց իւրոց առնէ տէր,
աղօթից նոցա լսէ և կեցուցանէ զնոսա։
Պահէ տէր զամենեսեան ոչ սիրեն զնա, և
զամենայն մեղաւորս սատակէ տէր։
Ո՛վ օրհնութիս տեառն խօսեսցի բերան իմ.
օրհնեսցէ համ կենդանի զանուն սուրբ նորա
յաւիտեան, և յաւիտեանս յաւիտենից։

Տունք · իբ։ Գոբզայս · ծբ։

ՍԱՂՄՈՍ · ՃԽԵ

Ալէլուիա · անգեայ է զաքարիայ։

Օրհնեա անձն իմ զտէր, օրհնեցից զտէր ի
կեանս իմ, սաղմոսասացից աստուծոյ իմոյ
մինչև եմ ես։
Մի՛ յուսայք ի իշխանս յորդիս մարդկան, զի
ոչ գոյ փրկութիւն ի նոսա։
Ելցէ հոգի ի նոցանէ՝ և դարձցին անդրէն

'ի հող , և յայնմ աւուր կորիցեն ամենայն խորհուրդք նոցա։

Երանի՛ ազգի՝ որոյ տէր աստուած յակոբայ օգնական է նմա , և յոյս նորա 'ի տէր ՚ած է։

Ո՛ր արար զերկինս և զերկիր , զծով և զամ՚՚՚ որ է 'ի նոսա։

Ո պահէ զճշմարտութիւն յաւիտեան , և առնէ իրաւունս զրկելոց։

Տայ հաց քաղցելոց , և արձակէ զկապեալս ՚որ։

Տէր բանայ զաչս կուրաց , և կանգնէ ըզգլորեալս տէր։

Տէր սիրէ զարդարս , տէր պահէ զպանդուխտս . զորբս և զայրիս ընդունի տէր , և զճանապարհս ամբարշտաց կորուսանէ։

Թագաւորեսցէ տէր յաւիտեան , աստուած քո սիօն ազգէ մինչև յազգ։

Տունք · Ծ։

ՍԱՂՄՈՍ · ՃԽԶ

Ալէլուիա · անգեայ և զաքարիայ։

Օրհնեցէ՛ք զտէր՝ զի բարի է սաղմոս . այ մերում քաղցր եղիցի օրհնութիւն։

Շինէ զերուսաղէմ տէր , և զցրուեալսն իսրայէլ ժողովէ։

Ո՛ժշկէ զբեկեալ սիրտս , և պատէ զվէրս նոցա։

Ո Թուէ զբազմութիւն աստեղաց, և զքմանն
զնոսա յանուանէ կոչէ։
Մեծ է տէր և մեծ է զօրութիւն նորա,
խնաստութեան նորա ոչ գոյ բաւ։
Ընդունի զհեզս տէր, և խոնարհ առնէ զամ-
բարձրանան մինչև յերկիր։
Օրհնեցէք զաստուած խոստովանութեամբ,
սաղմոս ասացէք նմա օրհնութեամբ։
Ո զգեցոյց զերկինս ամպովք, և պատրաստ
արար զանձրև իւր յերկիր։
Բուսոյց զխոտ ի լերինս, և զդալարի ի ծա-
առայութիւն մարդկան։
Ո տայ անասնոց կերակուր. ձագուց ագռա-
ւուց որք կարդան առ նա։
Ոչ թէ ընդ զօրութիւն ձիոյ կամեցաւ տէր,
և ոչ ընդ իրանս առն հսկայի հաճեցաւ։
Այլ հաճեցաւ տէր ընդ երկիւղածս իւր, և
ընդ այնոսիկ որք յուսան յողորմութիւն նորա։

Տունք. ԻԲ։

ՍԱՂՄՈՍ. ՃԽԷ

Ալէլուիա. անդեայ և զաքարիայ։

Գովեա երուսաղէմ զտէր։
Լո օրհնեա զաստուած քո սիովն։
Ո ի զօրացոյց զնիգս դրանց քոց, և օրհնեաց
զորդիս քո ի քեզ։

Ի եղ զսահմանս քո ՚ի խաղաղութիւն , պա-
րարտութեամբ ցորենոյ լցոյց զքեզ։
Ընտրեալ զբան իւր յերկիր , վազվազ ընթա-
նան պատգամք նորա։
Ղնեղ զձիւն որպէս զսար , և զմէգ որպէս
փոշի ցանեաց։
Երկանեղ զսառն որպէս պատառս , առաջի
ցրտոյ նորա ո՞ կարէ կեալ։
Ընտրեալ զբան իւր և հալեղ զնոսա , շնչեսցեն
հողմք և գնասցեն ջուրք։
Պատմեղ զբան իւր յակոբայ , զարդարութիւն
և զիրաւունս իսրայէլի։
Ոչ այսպէս արար ամ ազգաց տէր , և զդա-
տաստանս իւր ոչ յայտնեաց նոցա։

Տունք · Ծ։ Գոլոցայս · ՀԲ։

ԱՂՕԹՔ ԱՄԲԱԿՈՒՄԱՅ ՄԱՐԳԱՐԻԻ

Ամբակումայ · Ը։

Տէր զլուր քո լուայ և երկեայ , տէր նայեցայ
՚ի գործս քո և զարհուրեցայ։
Ի մէջ երկուց կենդանեացն ծանիցիս դու ,
՚ի յերեւեալ ամացն յայտնեացիս , և ՚ի հասա-
նել ժամանակին երեւեացիս։
Ի խառնել անձին իմոյ՝ ՚ի ժամանակի բա-
րեաւ , զողորմութիւն յիշեսցես։

Ըստուած ՚ի հարաւոյ եկեսցէ , և սուրբն ՚ի
վառան լեռնէ։
Յայնմհետոյ երկինք զվայելչութիւն փառաց
նորա , և օրհնութիւք նորա լցան տիեզերք։
Ո՛ւռադայթք որպ ՚ի լուսոյ հատան ՚ի նմա-
նէ , և եղջիւրք ՚ի ձեռին նորա դատան , և անդ
հաստատեցաւ զօրութիւն փառաց նորա։
Յերեսաց նորա երթայցեն հարուածք , և զհետ
շաւղաց ՚ի երթիցեն մեծամեծք ՚ի թռչնոց։
Կայց և չափեաց զերկիր , հայեցաւ և դիտեաց
զհեթանոսս։
Լերինք հալեսցին , և անտառք վատնեսցին .
ճանապարհք՝ որք ՚ի սկզբանէն էին , կուրասց-
ցին , և ՚ի նմանէ դողասցի եամ երկիր։
Տեսի զբանակս քուշացւոց , խռովեցան բնա-
կիչք վրանացն մադիամու։
Մի թէ ՚ի վերայ գետոց բարկացա՞ս դու
տէր , կամ սրտմտութի՞ւն քո ՚ի վերայ գետոց ,
կամ բարկութիւն քո ՚ի վերայ ծովու։
Նստեր դու ՚ի կառս քո , հեծելութիւնք քո
փրկութիւն եղև յերանելն քո։
Օ՛ արթեաւ աղեղն քո , գնեաս կապարճից
քոց արբուցեր , զգետս ցյուսեցեր , զերկիր
դողացուցեր ՚ի սաստկութենէ անձրևի , որք
անցանեն ընդ սա։
Ընդունդք աղաղակեցին մեծաձայն , լցս

փայլման արեգականն արգելաւ, և ծագումն լուսնին դադարեցաւ։

Որպէս ի նշոյլս սլաքայ քոց գնասցես, և ոչ ի լոյս փայլատակման սրոյ քոյ։

Խարկութեամբ զարթիցես ի վերայ երկրի, և դողութեամբ կասցես զհեթանոսս։

Երևեցար ի փրկութիւն ժողովրդեան քո, ի փրկել զընտրեալս քո։

Ընեծաձիգ եղեր ի գլուխս մարդկան առ բարտաւանից, մինչև յանդունդս ծովու ընկղմեցան։

Խնդրեցեր զվէմ զօրութեամբ քով ի զօրագլխացն մեղաւորաց, որք յուսացեալ էին յանդգնութիւնս իւրեանց, զի կերծին զաղքատսն ի դաշտինսն։

Ընաքեցեր ի վերայ ծովու զերիվարս քո, և խռովեցան յաղթ ջուրք անդնդոց։

Կացի ես և գեղան աղիք իմ ի ձայնէ բերանոյ իմոյ, եմուտ դողումն յոսկերս իմ, և ես յանձն իմ խռովեցայ։

Օ այս պահեսցես յաւուր նեղութեանն, ածել ի վերայ ազգի ամենայնի՝ որք մարտնչին ընդ ժողովրդեան քումմ։

Թզենի ոչ տայցէ զպտուղ իւր, և յայգւոջ բեր մի գոցի. ձիթենիք անասցին, և երկիր մի բուսուսցէ զդալարն։

Պահասեցին հօտք ի ճարակաց, և եղինք մի գոգին առ մսուրս։

Նա ի տէր յուսացայ, ցնծացայց և ուրախ եղէց յաստուած փրկիչ իմ։

Տէր տէր ետ ինձ զօրութիւն և կացոյց զոտս իմ ի հաստատութեան, ի վերայ պարանոցի թշնամեաց կացոյց զիս, և հանգոյց զիս երագ երագ։

Փառք հօր և որդւոյ և։

ՄԱՂԹԱՆՔ

Լուր մեզ աէր լուր մեզ, աստուածային ողորմութեամբ և գթութիւք քո խնայեա յարարածս քո։ Արդեամբ աէր՝ վասն սրբուհւոյ անարատիս մօր քոյ և կուսի, և վասն խաչի քոյ պատուականի, աէր ընկալ զաղաչանս մեր, և կեցո զմեզ։

Ջ քարոզն և զաղօթս ի վերջն, Ողորմեա կանոնին գտցես ի 146 · երեսն։

ՍԱՂՄՈՍ · ՃԽԸ

Ալէլուիա · անգեայ և զաքարիայ։

Օրհնեցէք զտէր յերկնից, օրհնեցէք զնա ի բարձանց։

Օրհնեցէք զնա ամենայն հրեշտակք նորա, օրհնեցէք զնա ամենայն զօրութիւնք նորա։

Օրհնեցէք զնա արեգակն և լուսին, օրհնեցէք զնա ամենայն աստեղք և լոյսք։

Օրհնեցէք զնա երկինք երկնից, և ջուրք որ ի վերոյ քան զերկինս օրհնեցէք զանուն տեառն։

Օ՛ի նա ասաց և եղեն, հրամայեաց և հաստատեցան։

Կացոյց զնոսա յաւիտեան յաւիտենից, սահման եդ և ոչ անցանեն։

Օրհնեցէք զտէր յերկրէ վիշապք, և ամենայն խորք։

Հուր և կարկուտ ձիւն և սառն, հողմ և մրրիկ՝ որք առնէք զբան նորա։

Լերինք և ամենայն բարձունք, ծառք պտղաբերք և ամենայն մայրք։

Գազանք և ամենայն անասունք, սողունք, և ամենայն թռչունք թեւաւորք։

Թագաւորք երկրի և զօրք իւրեանց, իշխանք և ամենայն դատաւորք երկրի։

Երիտասարդք և կուսանք, ծերք և տղայք օրհնեցէք զանուն տեառն։

Բարձրացաւ անուն նորա միայն, խոստովանութիւն նմա յերկինս և յերկրի։

Բարձր առնէ տէր զեղջիւր ժողովրդեան

իւրոյ , օրհնութիւն նմա յամենայն սրբոց նորա , յորդւոցն իսրայէլի ժողովրդի՝ որ մերձ է առ տէր։

Տունք · ԺՀ։

ՍԱՂՄՈՍ · ՃԽԹ

Ալէլուիա · անդէայ և զաքարիայ։

Օրհնեցէք զտէր յօրհնութիւն ի նոր , օրհնութիւն նմա յեկեղեցիս սրբոց։

Ուրախասցի իսրայէլ յարարիչ իւր , որդիք սիովնի ցնծասցեն ի թագաւորն իւրեանց։

Օրհնեսցեն զանուն նորա օրհնութիւք , սաղմոսիւք և օրհնութիւք սաղմոս երգեսցեն նմա։

Զի մեծ տէր ընդ ժողովուրդ իւր սուրբ , և բարձր առնէ զհեզս ի փրկութեան։

Պարծեսցին սուրբքն փառաք , և ցնծասցեն ի հանգիստ իւրեանց , և բարձր արասցեն զաստուած բերանօք իւրեանց։

Սուր երկայրի եւս ի ձեռս նոցա , առնուլ զհատուցումն ի հեթանոսաց , ի յանդիմանութիւն ամենայն ժողովրդոց։

Ի կապել զթագաւորս նոցա կապանօք , զազնւսլարս նոցա ձեռնակապօք երկաթեօք։

Առնել նոցա դատաստանս գրեալ . և փառք այս են ամենայն սրբոց նորա։

Տունք · Լ։

ՍԱՂՄՈՍ · ճծ

Ալէլուիա · անգեայ և զաքարիայ։

Օրհնեցէք զաստուած ի սրբութեան նորա, օրհնեցէք զնա ի հաստատութեան ի զօրութեան նորա։

Օրհնեցէք զնա ի զօրութեան նորա, օրհնեցէք զնա ի բազում մեծութեճ նորա։

Օրհնեցէք զնա ի ձայն օրհնութեան, օրհնեցէք զնա սաղմոսիւք և օրհնութեամբ։

Օրհնեցէք զնա ցնծութեամբ, գովեցէք զնա ուրախութեամբ։

Օրհնեցէք զնա ի բանս քաղցր, գովեցէք զնա ի բարբառ լսելի։

Օրհնեցէք զնա ի ձայն գոհութեան, եամ հոգիք օրհնեցէք զտէր։

Տունք · ը։ Գոբղայս · իբ։

Կանոնս յիսը։ Զորք կանոնս Տունք · հյիբ։
Միահամուռ սաղմոսս՝ Գոբղայս · ծը։ Սաղմոս · ճծ։
Տունք ի սմա տնկը։

Այս սաղմոս ինքնագիր Դաւթի արտաքոյ Թուոց։ Ի ժամանակի զի էլ նա նահատակ ընդդէմ գողիաթու, առաջի սաւուղայ, և ամենայն զօրացն իսրայէլի։

Փրկեր էի ես յերբարս իմ, և կրտսեր ի տան հօր իմոյ, արածէի զխաշինս հօր իմոյ։

Ձեռք իմ արտերին զսաղմոսարան, և մատունք
իմ կառմեցին զդործն օրհնութեան։
Իսկ արդ՝ ո պատմեսցէ զայս տեառն իմում,
ինքնին տէր ամենայնի լուիցէ ձայն։
Նա առաքեաց տէր զհրեշտակ իւր, և համբարձ զիս ի հօտէ խաշանց հօր իմոյ, և էօծ
զիս յօծումն իւղոյ իւրոյ։
Նշաւակք իմ մեծամեծք և դեղեցիկք, և ոչ
հաճեցաւ ընդ նոսա տէր։
Նկի ես ընդ դէմ այլազգւոյն, և նզովեցի զը-
կուռս նորա։
Ձանի զսուսերն ի նմանէ և հատի զգլուխ
նորին, և բարձի զնախատինս յորդւոյն իս-
րայէլի։
Փառք հօր և որդւոյ և։

ՕՐՀՆՈՒԹԻՒՆ ԵՐԻՑ ՄԱՆԿԱՆՑ

Դանիէլ. Բ։

Օրհնեալ ես տէր աստուած հարցն մերոց, օրհնեալ փառաւորեալ անուն քո յաւիտեան։ Յիրաւունս անցուցեր զայս ամենայն ընդ մեզ. արդար ես դու տէր, և ամենայն դործք քո ճշմարիտ են։ Ճանապարհք քո ուղիղ են, և ամենայն դատաստանք քո արդար են։ Դատաստան արդարութեան ածեր ի վերայ մեր ըստ ամենայնի, զոր ինչ ածեր ի վերայ մեր և քաղաքի սրբոյ հարցն մերոց երուսաղէմի։ Արդարութեամբ և յիրաւի ածեր զայս ամենայն ի վերայ մեր վասն մեղացս մերոց։ Անօրինեցաք և յանցեաք ապստամբ լինել ի քէն, մեղաք յամենայնի և պատուիրանաց քոց մեք ոչ անսացաք։ Ոչ պահեցաք և ոչ արարաք որպէս պատուիրեցեր դու մեզ, զի զբարիս գացուք մեք ի քէն։ Արդ՝ զամենայն զոր արարեր և զոր ինչ ածեր ի վերայ մեր, արդար դատաստանաւ արարեր։ Մատնեցեր զմեզ ի ձեռս թշնամեաց մերոց, անօրինաց խստաց և ապստամբողաց։ Ի ձեռս թագաւորի անօրինի և չարի քան զամենայն երկիր, մատնեցեր զմեզ։

Եւ արդ՝ ո՛չ գոյ մեզ ժամ բանալ զբերանս մեր, զի ամօթ և նախատինք եղեալ ծառայից քոց պաշտօնէից։

Այլ մի՛ մատներ զմեզ խոպան վանն անուան քո, մի՛ ցրիր զուխտս քո, և մի՛ ի բացեայ առներ զողորմութիւնս քո ի մէնջ։

Վասն աբրահամու սիրելւոյ քո, իսահակայ ծառայի քո, և իսրայէլի արբոյ քո։

Խոստացար նոցա և ասացեր, բազմացուցից զզաւակ ձեր որպէս զաստեղս երկնից բազմութեամբ և որպէս զաւազ առ եզր ծովու։

Եւ արդ տէր՝ նուազեցաք մեք քան զամենայն ազգս, և եմք տառապեալ յամենայն երկրի այսօր վասն մեղաց մերոց։

Ո՛չ գոյ ի ժամանակի յայսմիկ իշխան մարգարէ և առաջնորդ, ո՛չ ողջակէզք պատարագաց, ո՛չ խունկ օրինաց, և ո՛չ տեղի պատարագս մատուցանելոյ առաջի քո, և զողորմութիւն գտանել ի քէն։

Այլ անձամբք խոնարհեալ՝ և հոգւով առատապատնաց ընդունելի լիցուք մեք սուղ զողջակէզս խոյոց և զուարակաց, և որպէս բիւրաւորս գառանց պարարտաց։

Այնպէս ընդունելի լիցին պատարագք մեր այսօր առաջի քո, զի կատարեալ գայցուք զկնի քո, և չիք ամօթ յուսացեալոցս ի քէն։

Եւ արդ՝ գամք զհետ քո ամենայն սրտիւք մերովք, երկնչիմք ի քէն և խնդրեմք զերեսս քո, տէր մի՛ յամօթ առներ զմեզ։

Այլ արա առ մեզ ըստ հեզութեան քում, և ըստ բազում ողորմութեան քում, փրկեա զմեզ վասն

աբանչելեաց քոց տէր, և փառաւորեսցի անուն քո յաւիտեան։

Յամօթ լիցին ամենեքեան, որ չարչարեն զծառայս քո, ամաչեցեալ լիցին բռնաւթիւնք նոցա և՝ամ զօրութիւնք նոցա խորտակեսցին։

Եւ ծանիցեն զի դու ես տէր ասուածդ միայն, որ փառաւորեալդ ես ի վերայ ամենայն սիեզերաց։

Օրհնեալ ես դու տէր ասուած հարցն մերոց, գովեալ և առաւել բարձրացեալ յաւիտեան։

Եւ օրհնեալ է անուն սուրբ փառաց քոց, գովեալ և առաւել բարձրացեալ յաւիտեան։

Օրհնեալ ես ի սաճարի փառաց սրբութեան քո, գովեալ և առաւել բարձ։

Օրհնեալ ես ի վերայ աթոռոյ արքայութեան քո, գովեալ և առաւել բարձ։

Օրհնեալ ես որ նստիս ի քրովբէս և հայիս յանդունդս, գովեալ և առաւել բարձ։

Օրհնեալ ես ի վերայ հաստատութեան երկնից, գովեալ և առաւել բարձ։

Օրհնեցէք ամենայն գործք տեառն զտէր. օրհնեցէք և բարձր արարէք զնա յաւիտեան։

Օրհնեցէք երկինք զտէր. օրհնեցէք և բարձր արարէք զնա յաւիտեան։

Օրհնեցէք հրեշտակք տեառն, և ջուրք որ ի վերոյ երկնից զտէր. օրհ։

Օրհնեցէք զօրութիւնք տեառն, արեգակն և լուսին զտէր. օրհ։

Օրհնեցէք աստեղք երկնից՝ անձրեւք և ցօղք զտէր. օրհնե։

Օրհնեցէք ամենայն հողմք հուր և ջեր զտէր. օրհ։

Օրհնեցէք ցուրտ և տօթ, ցօղ և ձիւնաբեր զաէր.
օրհնեցէք և բարձր արարք:
Օրհնեցէք սառն և պարզ, հրդեհաձիւն զաէր.
օրհնեցէք և բարձր արարք:
Օրհնեցէք ախտ և գիշերք, լոյս և խաւար զաէր.
օրհնեցէք և բարձր արարք:
Օրհնեցէք ամպք և փայլատակունք և երկիր զաէր.
օրհնեցէք և բարձր արարք:
Օրհնեցէք լերինք բլուրք, և ամենայն բոյսք
երկրի զաէր. օրհ:
Օրհնեցէք աղբիւրք ծովք և գետք զաէր. օրհ:
Օրհնեցէք կէտք և ամենայն կայսատք՝ որ ի ջուրս
բնս, և թռչունք երկնից զաէր. օրհ:
Օրհնեցէք գազանք և անասունք, և որդիք մարդ-
կան զաէր. օրհ:
Օրհնեսցէ Իսրայէլ զաէր. օրհնեսցէ և բարձր
արասցէ զնա յաւիտեան:
Օրհնեցէք քահանայք զաէր. օրհնեցէք և բարձր:
Օրհնեցէք ծառայք տեառն զաէր. օրհնեցէք և:
Օրհնեցէք անձինք, և շունչք արդարոց զաէր.
օրհնեցէք և բարձր:
Օրհնեցէք սուրբք և խոնարհք սրտիւք զաէր.
օրհնեցէք և բարձր:
Օրհնեցէք անանիա ազարիա և միսայէլ զաէր.
օրհնեցէք և բարձր:

ՕՐՀՆՈՒԹԻՒՆ ՄԱՐԻԱՄՈՒ ԱՍՏՈՒԱԾԱԾՆԻՆ

Ղուկասու · ա։

Մեծացուսցէ անձն իմ զտէր , և ցնծասցէ հոգի
իմ աստուծով փրկչաւ իմով։
Այց արար ի վերայ խոնարհութեանէ աղախնոյ իւրոյ ,
այսուհետև երանիցեն ինձ ամենայն ազգք։
Արար ընդ իս մեծամեծս հզօրն , և սրբ է անուն նր։
Ողորմութիւն արար ազգաց յազգս երկիւղածաց
իւրոց , արար զօրութիւն բազկաւ իւրով։
Ցրուեաց զամբարտաւանս ի մտաց սրտից , և քա-
կեաց զՀզօրս յաթոռոց։
Զխոնարհս բարձրացոյց՝ զկարօտս եղեց բարու-
թեամբ , և զմեծատունս արձակեաց ունայնս։
Պաշտպանեաց խրայելի ծառայի իւրոյ , յիշելով
զողորմութիւն իւր։
Որպէս խօսեցաւ առ հարսն մեր՝ ընդ աբրահամու
և զաւակի նորա յաւիտեան։

ՕՐՀՆՈՒԹԻՒՆ ՁԱՔԱՐԻԱՅԻ ՀՕՐՆ ՅՈՎՀԱՆՆՈՒ ՄԿՐՏՉԻ

Ղուկասու · ա։ 1

Օրհնեալ տէր Ած խրայելի որ յայց եղ , և արար
փրկութիւն ժողովրդեան իւրոյ։
Յարոյց մեզ եղջիւր փրկութեան ի տանէ դաւթի
ծառայի իւրոյ , որպէս խօսեցաւ բերանովք սրբոցն

որ յաւիտենից մարգարէքն էին։
Փրկութիւն ի թշնամեաց մերոց, և ի ձեռաց ամ
աոելից մերոց։
Առնել ողորմութիւն առ հարսն մեր, և յիշել
զկտակարանս սրբութեան իւրոյ։
Երդումն զոր երդուաւ աբրահամու հօր մերոյ,
սալ մեզ առանց երկիւղի զփրկութիւն ի թշնա-
մեաց մերոց։
Պաշտել զնա սրբութեամբ և արդարութիւք առաջի
նորա, զամենայն աւուրս կենաց մերոց։
Եւ դու մանուկ՝ մարգարէ բարձրելոյն կոչեսջիր,
դնասցես առաջի տեառն պատրաստել զճանապարհս
նորա։
Տալ գգիտութիւն փրկութեան ժողովրդեան ի-
րոյ, ի թողութիւն ամենայն մեղաց մերոց։
Վասն գթոյ ողորմութեանն տեառն աստուծոյ մերոյ՝
որով երևեցաւ մեզ արեգանն ի բարձանց, լու-
սաւորառնել զնստաւարս մեր։
Ծագել լոյս ի վերայ այսոցիկ, որ նստեալք ի խա-
ւարի և ի ստուերս մահու, ուղղել զոտս մեր ի
ճանապարհս խաղաղութեան։

ԱՂՕԹՔ ՍԻՄԷՈՆԻ ԾԵՐՈՒՆԻՈՅՆ

Ղուկաս. Բ։

Արդ արձակեա զծառայս քո տէր ըստ բանի քում
ի խաղաղութիւն, զի աչք իմ տեսին զփրկու-
թիւն քո՝ զոր պատրաստեցեր առաջի ամ ժողովրդոց։
Լոյս յայտնեցար հեթանոսաց, և փառք ժողովր-
դեան քում Իսրայէլի։

ԱՂՕԹՔ ԱՊԱՀԱՎՈՒԹԵԱՆ ՄԱՆԱՍԻ ԹԱԳԱՒՈՐԻՆ

Տէր ամենակալ աստուած աբրահամու՝ իսահակայ յակոբայ և զաւակի նոցա արդարոց . ամենակալ տէր թո՛ղ զմեզ իմ։

Որ արարեր զերկինս և զերկիր՝ և զամենայն զարդ նոցա . ամենակալ տէր։

Որ կապեցեր զծով բանիւ հրամանի քո , փակեցեր զնոսա , ընկեցեր ահաւոր և փառաւորեալ անուամբ քով սրբով . ամենակալ տէր։

Որ ամենայն ինչ սարսի և դողայ յերեսաց ահի զօրութեան քո . ամենակալ տէր։

Անբաւ է մեծվայելչութիւն փառաց սրբութեան քո , սասանիկ է բարկութիւն սպառնալեաց քոց ՚ի վերայ մեղաւորաց , անչափ և անքննին են ողորմութիւնք աւետեաց քոց . ամենակալ տէր։

Դու տէր բարձրեալ գթած երկայնամիտ բազում ողորմ , և զղջանաս ՚ի վերայ չարեաց մարդկան . ամենակալ տէր։

Դու աստուած ո՛չ եդեր ապաշխարութիւն վասն արդարոցն՝ աբրահամու , իսահակայ և յակոբայ , որք ո՛չ մեղան քեզ . ամենակալ տէր։

Այլ եդեր ապաշխարութիւն վասն իմ մեղաւորիս , զի մեղայ աւելի քան զաւազ ծովու , և բազմացան անօրէնութիւնք իմ . ամենակալ տէր։

Չեմ արժանի հայիլ և տեսանել զարձրութիւնս
երկնից՝ ի բազմութենէ անօրէնութեան իմոյ.
ամենակալ տէր:
Որացեալ եմ ես ի բռնութենէ կապանաց երկա-
թից, և ոչ գոյ ինձ հանգիստ. ամենակալ տէր:
Բարկացուցի զտրամտութիւն և չար առաջի քո
արարի, կանգնեցի պատկեր և բազմացուցի զցա-
սումն. ամենակալ տէր:
Եւ արդ տէր՝ խոնարհեցուցանեմ զծունր սրտի
իմոյ, և հայցեմ ի քաղցրութենէ քումմէ. ամենա:
Մեղայ տէր մեղայ, և զանօրէնութիւնս իմ ես
ինձէն գիտեմ. ամենակալ տէր:
Աղաչեմ և խնդրեմ ի քէն թող ինձ տէր թող
ինձ, և մի կորուսաներ զիս ընտ անօրէնութեան
իմոյ. ամենակալ տէր:
Մի յաւիտեան բարկանար ինձ տէր, և մի յիշեր
զչարիսն իմ, և մի պատասխորեր զիս ընդ իջեալսն
ի նեղբոյ երկրի չարեօք. ամենակալ տէր:
Զի դու աստուած աստուած ապաշխարողաց ես,
և յիս ցոյց զբարերարութիւնդ քո որ անարժան
եմ. ամենակալ տէր:
Ակնդուցես զիս ըստ բազում ողորմութեան քում,
և ես օրհնեցից զքեզ զամենայն աւուրս կենաց
իմոց. ամենակալ տէր:
Զքեզ տէր օրհնեն ամենայն զուարթունք երկնից.
և քո են փառք յաւիտեանս, ամէն:
Փառք հօր և որդւոյ. Այժմ և միշտ և:
Աղաչեմ և խնդրեմ ի քէն տէր, թող ինձ զմեղս իմ:
Բազում ողորմամբ տէր՝ ողորմեա ինձ:
Աստուած՝ քաւեա զիս զմեղսդ ի մեղաց և կեցո:

Արարիչ իմ և յոյս աստուածդ գթած ի մեղուցեալ ծառայս, և ողորմեա ինձ բազմամեղիս։

Ամենօրհնեալ սրբուհի և միշտ կոյս աստուածածնին մարիամ, բարեխօսեա առ տէր վասն իմ մեղաւորիս։

Ամենայն սուրբք աստուծոյ բարեխօսեցէք առ Հայր ի յերկինս վասն մեր մեղաւորացս։

Քրիստոս որդի ՚ի աննախակաւ ընկալ զաղաչանս մեր, զի ի քեզ են ապաւինեալ անձինք մեր։

Յաղթօղ զօրութեամբ սուրբ և կենդանարար և պատուական խաչիդ քո տէր՝ պահպանեա զմեզ։

Առաքեա տէր զհրեշտակ խաղաղութեան քո, որ եկեալ պահեսցէ զմեզ անխոտոն ի տուէ և ի գիշերի։

Եւ մարդասիրութեամբ քո յիշեա զմեզ տէր յիշեա զմեզ, յորժամ գաս արքայութեամբ քով, և ողորմեա մեզ։

Նախադրութիւնք խրատականք յաղագս աղօթիցն , զոր արարեալ է Տէառն Ներսէսի եղբօրն Գրիգորիսի Հայոց կաթուղիկոսիւ։

Աղօթք հասարակաց քրիստոնէից մեծաց և փոքունց , զոր պարտին ուսանիլ ամենեքեան՝ և ուսուցանել զմիմեանս . քահանայք՝ զժողովուրդս , հարք՝ զորդիս , մարք՝ զդստերս , և ընկերք՝ զընկերսն իւրեանս։ Եւ աղօթիցն տուաւ յաւուրն հինգ անգամ՝ երկոտասան ծնրադրութեամբ՝ ի ժամուն . այսինքն՝ յառաւօտուն , ի ճաշուն , ի հասարակ աւուրն , յերեկոյին , և ի հանգստեանն։ Ապա թէ պղերգ ոք լինիցի և ծուլանայ զհինգ ժամ աղօթս կատարել , աղօթեսցէ չորս անգամ , կամ երեք անգամ , կամ երկու անգամ , կամ մի անգամ յաւուրն . որ միայն ճանաչի թէ քրիստոնեայ է , և զինքն ծանիցէ թէ արարած եմ ես և երկրպագու նորա։ Եւ թէ զամ բանս աղօթիցն հեղգայ ուսանիլ , (որք և զասացեալսայսական երգս բազում փութով ուսանին ,) ուսցի գինքս սորա , կամ այլ նուազ . զի թէ սուն երիս ուսանիցին ի սմանէ , և աղօթեսցեն երիս ծնրադրութեամբ ի ժամուն , ընդունելի է առաջի նորա։ Ապա թէ ոք ի քրիստոնէիցն անտիոյթ առնէ զամ յուսանելոյ և յաղօթելոյ , յանդիմանեսցի և ի մոլար ժողովոյն այլազգեաց . որք զաղօթսն զոր ուսոյց նոցա , ի պատերազմունս անգամ ոչ խափանեն՝ թող թէ ի խաղաղութեան։ Իսկ մեր ժողովուրդք

արտաքոյ աղօթից տեղւոյ բնաւ ոչ յիշեն զանուն
աստուծոյ . զի ոչ ունին փոյթ ի կարգս աղօթից
որպէս զաստուածապաշտս , այլ սիրեն զդասակա-
բանութիւն քան զաղօթս : Եւ թէ երբեմն գան
ոմանք յաղօթել առ քահանայն , կամ փակեալ բե-
րանով կանգնին , կամ զրուցասիրութիւնս առնեն
ընդ միմեանս . զի ոչ ինքեանք գիտեն բնաւ աղօ-
թից , և ոչ քահանայից միտ դնեն տալմոսաց և
պաշամանաց : Վասն այսր պատճառի արտաքոյ զաղօթս
գոյս պարզ և յատակ բառիւ վասն տխմարաց դի-
րահաս լինելոյ . որ է տակաւ ըստ բանից՝ տունս
քան և չորս՝ ըստ ժամուց տունջեան և գիշերոյ ,
և ըստ տաւից արբոց մարգարէիցն , և զօրաւոր ըստ
մտաց . զի զյաղագային պէտս խնդրատածոց մերոց
որ յաստուածոյ՝ ունի յինքեան . և տուաք ժողովեր-
դեան մերում յուսումն . զի ամենայն անձն քրիս-
տոնէի ուսցի զսա , և ուր հանդիպեսցին ի ժամ ա-
ղօթից՝ խօսեսցին սովաւ ընդ աստուածոյ , թէ յե-
կեղեցի՝ թէ ի տան՝ թէ յանդի՝ թէ ի գործ ինչ՝
թէ ի ճանապարհի : Եւ որք ուսանին զսա և աղօ-
թեսցեն մտադրութեամբ՝ ջերմեռանդ սրտիւ և
արտասուօք , ամենայն խնդրատածք որ գրեալ են
ի սմա՝ կատարեսցին ի կենդանութեան և յետ
մահու : Իսկ որք արհամարհեն և ոչ ուսանին և ոչ
աղօթեսցեն , ինքեանք տեսցեն զվնաս անճանց
իւրեանց . մեք հատաք ի մէնջ զպատճառն՝ առնել
զայլ զաղօթս գոյս . զի մի այլ ևս պատճառեսցեն
թէ ոչ գիտեմք բնաւ աղօթից , վասն այնորիկ ոչ
կամք յաղօթս : Բայց ծանիցեն այնպիսիքն , թէ սա-
ահաւոյ ոչ այնչափ ջանայ զայլ բարեգործութիւնս

մեր խաչանել որչափ զաղօթս. զի գիտէ որ յաղօթիցն միայն ինքն հալածի ի մէնջ, և սատուած ըլնակէ ի մեզ: Արդ՝ մեք աղաչեսցուք զբարերարն սատուած բանալ զաչս մտաց ձերոց, յօժարութիւն ուսանիլ զայս և աղօթել, և այլ սիրելի լինել:

Եւ յաղօթելն՝ զԳրիգորիս կաթուղիկոս Հայոց, և զեղբայրն նորին զՆերսէս զաղօթիցս յօրինուցն ԱՀէցէք ի քրիստոս: Եւ որք ընդ օրինակէք ի գիրս զաղօթս, գրեցէք և զերատական բանս զայսոսիկ. և որք գրեն զսա՝ գրեսցին ի դարուն կենսաչն յաւիտենից: Եւ որք ուսանին և աղօթեսցեն, ողորմութիւն ընկալցին ի քրիստոսէ. և որք ուսուցանիցեն զընկերս, վարձս առցեն յատուածոյ: Եւ որք գրենն, մի առաւելքան զօրինակն՝ բան կամ գիր խառնեսցեն, և մի նուազ գրեսցեն, զի մի այլ և այլ լինիցին բանքն, այլ հաւատարք լեցին ամենեքեան ուր և գրեսցին: Եւ ախտաբքն ի գիրս՝ ուղիղ գրեսցեն զրել. և քրիստոսի փառք յաւիտեան, ամէն:

Աղօթք հարկաւոր իւրաքանչիւր անձանց հաւատացելոց ՚ի քրիստոս, արարեալ սրբոյն Ներսէսի Շնորհալւոյ հայոց կաթ-
Թուղիկոսի։

Հաւատով խոստովանիմ, և երկիրպագանեմ քեզ՝ Հայր և Որդի և սուրբ Հոգի, անեղ և անմահ բնու-թիւն, արարիչ հրեշտակաց և մարդկան և ամ-ենեցուն. ողորմեա քո արարածոց, և լինիմ բազմա-
մեղիս։

Հաւատով խոստովանիմ, և երկիրպագանեմ քեզ՝ անքաժանելի լոյս, միամանական սուրբ երրորդու-թիւն և մի աստուածութիւն, արարիչ լուսոյ և խալա-խաւարի. հալածեա ՚ի հոգւոյ իմմէ զխաւար մեղաց և անգիտութեան, և լուսաւորեա զմիտս իմ ՚ի ժա-մուս յայսմիկ աղօթել քեզ ՚ի հաճոյս, և ընդունել ՚ի քէն զնուիրուածս իմ. ողորմեա լինիմ բազմա-
մեղիս։

Հայր երկնաւոր աստուած ճշմարիտ՝ որ առաքե-ցեր զորդիդ քո սիրելի ՚ի խնդիր մոլորեալ ոչխարին, մեղայ յերկինս և առաջի քո. ընկալ զիս որպէս զա-նառակ որդին, և զգեցո՛ լինիմ զպատմուճանն զառա-
ջին զոր մերկացայ մեղօք. ողորմեա քո արա։

Որդի աստուածոյ աստուած ճշմարիտ՝ որ խոնարհե-ցար ՚ի հայրական ծոցոյ՝ և առեր մարմին ՚ի սրբոյ կուսէն մարիամայ վասն մերոյ փրկութեան, խա-չեցար և թաղեցար և յարեար ՚ի մեռելոց՝ և համ-բարձար փառօք առ հայր, մեղայ յերկինս և առաջի

քո . յիշեա զիս որպէս զաւազակն՝ յորժամ գաս
արքայութեամբ քով . ողորմեա՛ քո արա՛ս :
Հոգի՛ աստուածդ աստուած ճշմարիտ՝ որ ինչեր ի
յորդանան և ի վերնատունն , և լուսաւորեցեր զիս
մկրտութեամբ սուրբ աւազանին , մեզայ յերկինս
և առաջի քո . մաքրեա զիս վերատես աստուածային
հրով քո՝ որպէս հրեղէն լեզուօք սուրբ զառա-
քեալսն . ողորմեա՛ քո արա՛ս :
Անեղ բնութիւն՝ մեղայ քեզ մաօք խմովք , հոգ-
ւով և մարմնով խմով . մի յիշեր զմեղս իմ զառաջինս
վասն անուանդ քում սրբոյ . ողորմեա՛ քո :
Տեսօղ ամենայնի՝ մեղայ քեզ խորհրդով բանիւ և
գործով . ջնջեա զձեռագիր յանցանաց իմոց , և գրեա
զանուն իմ ի գպրութեան կենաց . ողորմեա՛ քո :
Ջննօղ գաղտնեաց՝ մեղայ քեզ կամաւ և ակա-
մայ , գիտութեամբ և անգիտութեամբ . թողութիւն
շնորհեա մեզ առատս , զի ի ծննդենէ սուրբ աւա-
զանին մինչև ցայսօր մեղս ցեաղ եմ առաջի ահա-
բեկանդ քո զգայարանօք իմովք , և աւերնայն ան-
դամօք մարմնոյս . ողորմեա՛ քո արա՛ս :
Ամենախնամ տէր՝ դիր պահապան աչաց իմոց զեր-
կիւղ քո սուրբ ոչ ևս հայիլ յատաս , և ականջաց
իմոց՝ ոչ ախորժել լսել զբանս չարութեան , և բե-
րանոյ իմոյ՝ ոչ խօսիլ զսուտ թիւն , և սրտի իմոյ՝ ոչ
խորհիլ զչարութիւն , և ձեռաց իմոց՝ ոչ գործել
զանիրաւութիւն , և ոտից իմոց՝ ոչ գնալ ի ճանա-
պարհս անօրինութեան . այլ ուղղեա զընթացս մեր
սուրբ լինել միշտ ըստ պատուիրանաց քոց յաւիտենից .
ողորմեա՛ քո արա՛ս :
Հո՛ւր կենդանի քրիստոս՝ զհուր սիրոյ քո զոր ար-

կեր յերկիր , բորբոքեա յանձն իմ . զի այրեսցէ զաղա հոգւոյ իմոյ , և սրբեսցէ զկիղ մասց իմոց , և մաքրեսցէ զմեղս մարմնոյ իմոյ , և վառեսցէ զլոյս գիտութեան քո ՚ի սրտի իմում . ողորմեա՛ :

Իմաստութիւն հօր յիտուա՝ առաւ ինձ իմաստութիւն , զբարիս խորհիլ և խօսիլ և գործել առաջի քո յամենայն ժամ . ՚ի չար խորհրդոց՝ ՚ի բանից և ՚ի գործոց փրկեա զիս . ողորմեա քո արա :

Նամեցօղ բարեաց տէր կամարար՝ մի թողուր զիս ՚ի կամս անձին իմոյ գնալ . այլ առաջնորդեա ինձ լինիլ միշտ ըստ կամաց քոց բարեսիրաց . ողորմեա՛ :

Աղբիւր երկնաւոր՝ առաւ ինձ զարքայութիւն քո , զոր խոստացար սիրելեաց քոց . և զօրացո զիս իմ առնել զմեղս , և սիրել զքեզ միայն , և առնել զկամս քո . ողորմեա քո արա :

Խնամօղ արարածոց՝ պահեա՛ նշանաւ խաչի քո զոհոգի և զմարմին իմ ՚ի պատահանաց մեղաց՝ ՚ի փորձուեց դիւաց , և ՚ի մարդոց անիրաւաց , և յամենայն վտանգից հոգւոյ և մարմնոյ . ողորմեա՛ քո արա :

Պահապան ամենայնի քրիստոս՝ աղ քո հովանի լեցի ՚ի վերայ իմ ՚ի տուէ և ՚ի դիշերի , ՚ի նստիլ ՚ի տան , ՚ի գնալ ՚ի ճանապարհ , ՚ի ննջել և ՚ի յառնել՝ զիս մի երբէք սասանեցուցանէ . ողորմեա՛ քո արա :

Աստուած իմ՝ որ բանաս զձեռն քո , և լնուս զամենայն արարածս ողորմութեամբ քով , քեզ յանձն առնեմ զանձն իմ . դու հոգա և պատրաստեա զպէտս հոգւոյ և մարմնոյ իմոյ յայսմ հետէ մինչև յաւիտեան . ողորմեա՛ քո արա :

Դարձուցիչ մոլորելոց՝ դարձո զիս ՚ի չար սովորութենէ իմոց ՚ի բարի սովորութիւն . և բևեռեա

'ի հոգի իմ զսուակալն օր մահուն, և զերկիւղ գե-
հենոյն, և զսէր արքայութեն, զի զղջացայց 'ի մե-
ղաց, և գործեցից զարդարութիւն. ողորմեա քո:
Աղերս անմահութեան՝ աղերսացո 'ի սրտէ խմիկ
զարտասուս ապաշխարութեան որպէս պտուղիկն. զի
լուացից զմեղս անձին իմոյ յառաջ քան զերանել
իմ յաշխարհէս. ողորմեա քո արա:
Պարգեւ'չ ողորմութեան՝ պարգեւեա ինձ ուղղա-
փառ հաւատով, և բարի գործով, և սուրբ մարմնոյ
և արեան քո հաղորդութեամբ գալ առ քեզ. ողոր-
մեա քո արա:
Բարերար տէր՝ հրեշտակի բարւոյ յանձն արասցես
զիս քաղցրութեամբ առանդել զհոգի իմ, և ան-
խոտով անցուցանել ընդ չարութիւն այսոցն որ են
'ի ներքոյ երկնից. ողորմեա քո արա:
Լ՛սյս ճշմարիտ քրիստոս՝ արժանաւորեա զհոգի
իմ ուրախութեամբ տեսանել զլոյս փառաց քոց 'ի
կոչման աւուրն, և հանդչիլ յուսով բարեաց յո-
թևանս արդարոց մինչև յօր մեծի գալստեան քո.
ողորմեա քո արա:
Դատաւո՛ր արդար՝ յորժամ գաս փառօք հօր դա-
տել զկենդանիս և զմեռեալս, մի մտաներ 'ի դա-
տաստան ընդ ծառայի քում. այլ փրկեա զիս 'ի յա-
ւիտենական հրոյն, և լսել արա ինձ զերանաւէտ
կոչումն արդարոց յերկնից արքայութիւնդ. ողոր-
մեա քո արա:
Ամենողո՛րմ տէր՝ ողորմեա ամենայն հաւատացելոց
'ի քեզ, խոց և օտարաց, ծանօթից և անծանօթից,
կենդանեաց և մեռելոց. շնորհեա և թշնամեաց
խոց և ատելեաց զքո ողութիւն որ առ քեզ յանցանաց,

և գարձո զնոսա ՚ի չարեաց զոր ունին վասն իմ ;
զի ողորմութեան քում արժանի եղիցին . ողորմեա՛ :
Փառաւորեա՛լ տէր՝ ընկալ զաղաչանս ծառայիս քո ,
և կատարեա ՚ի բարի զվնդրուածս իմ՝ բարեխո-
սութեամբ սրբոյ հոյ առաւածածնին , և յովհան-
նու մկրտչին , և սրբոյն առաքեալին նախավկային ,
և սրբոյն գրիգորի մերոյ լուսաւորչին , և սրբոց ա-
ռաքելոց՝ մարգարէից՝ վարդապետաց՝ մարտիրո-
սաց , հայրապետաց՝ ճգնաւորաց՝ կուսանաց , և
ամենայն սրբոց քոց երկնաւորաց և երկրաւորաց :
Եւ քեզ փառք և երկրպագութիւն՝ անբաժա-
նելի սուրբ երրորդութեանդ յաւիտեանս յաւի-
տենից , ամէն :

Մաղթանք զօրաւոր՝ արհաւրաց գիւղերայնոց, ասացեալ սրբոյն Գրիգորի Նարեկացւոյ։

Բան · ԺԲ

Ընկալ քաղցրութեամբ սէր ասուածած հզօր՝ լըզդառնացուցիս զաղաչանս. մասիր գթութեամբ առ պատկառեալս դիմօք + փարատեա ամենապարգև՝ զամօթահարութիւնս. բարձ լինիցին սղոցմանք զանբերելի ծանրութիւնս. անջրպետեա հնձաւորք զմահացուս կրթութիւնս. աւարեա մկիզս յաղթող՝ զաւարտողին հաճութիւնս. բացադրեա վերնային՝ զմոլեկրին մառախուղ. կնքեա կճղուցիչ զկորուսչին ընթացմունս. ցրուեա ծածկասեա՝ զըմբռնողին զար գումունս. խորտակեա անկնելին՝ զմարտողին դիմեցմունս։ Ցեառնագրեա քո անուամբդ զըսանցոյց երդ յարկիս. պարսպակեա քո ձեռամբդ զառաստաղ տաճարիս. գծագրեա քո արեամբդ զմուտս սեմոց սենեկիս. կերտացո զքո նշանդ ի հետս ելից մաղթողիս. ամրացո քո աջովդ զհանդուտեանս խշոխ. մաքրեսցես ի հաղթից զծածկարան անկողնոյս. պահեսցես քո կամօքդ զառաւտիս անձն ոգւոյս. անխարդախս արասցես զքո հնարհեալ շունչ մարմնոյս. կարգեսցես շրջափակ զպար զօրուդ երկնայնոյ. կարգեսցես ի դիմի ընդդէմ դիւացն դասուս։ Ցոր հանգիստ բերկրութեան մահահանդոյնս նիրհման ի խորութեան գիշերիս, բարեխօսութեամբ հայցուածոց սրբոյ աստուածածնիդ՝ և

ամենայն ընտրելոց: Ամփոփեալ պարտութեամ զայսու հան առաքելականց զգայարանացս խմասից անզարհուրելի զեռեզմամբ՝ ի ծփական խռովութենէ, կենցաղական զբաղմանց, անրջական երազոց, խօլականաց ցնորից, յիշատակաւ քո յուսոյդ անվնասելի պաշտպանեալ: Եւ սթափեալ վերսին ի ննջմանէ ծանրութեան, ամենազգաստ արթնութեամբ՝ հոգենորոգ զուարթութեամբ ի քեզ արձանացեալ, զայս ձայն մաղթանաց՝ բուրմամբ հաւատոց քեզ ամենօրհնեալ Թագաւոր փառաց անձառից, փառաբանողաց երկնագումար խմբից երպակեալ յերկինս առաքել: Զի դու փառաւորեալ ես յամենայն արարածոց յաւիտեանս յաւիտենից, ամէն:

Աղօթք նորին սրբոյն Գրիգորի Նարեկացւոյ։

Բան · ՂԴ

Աստուած յաւիտենական. բարերար և ամենակալ. սաեղծիչ լուսոյ և յօրինիչ գիշերոյ. կեանք ՚ի մահ հու և լոյս ՚ի խաւարի. յոյս ակն ունողաց և երկայնմտութիւն տարակուսելոցն. Որ ամենարուեստ իմաստութեամբ քո դարձուցանես յայգ զստուերս մահու, անհուսազ ծագումն և անմուտ արեգակն, քանզի ո՛չ զօրէ ծածկել զփառս ակրութեան քո խաւար գիշերոյ. որում կրկնի ծուխն երկրպագութեան աւուրեայն եղելոց՝ երկնաւորաց և երկրաւորաց և սանդարամետականաց։ Որ լսես զհեծութիւն կապելոց, և հայիս յաղօթս խոնարհաց, և ընդունիս զննդրուածս նոցա, աստուած իմ և թագաւոր իմ, կեանք իմ և ապաւէն իմ, յոյս իմ և վստահութիւն իմ, յիսուս քրիստոս ածգ ամենայնի, սուրբդ հանգուցեալ ՚ի հոգիս սրբոց մխիթարութիւն վըշոտաց, և քաւարան մեղուցելոց, որ գիտես զամենայն յառաջ քան զլինել նոցա։ Առաքեա զպահպանողական զօրութիւն աջոյ քո, և փրկեա զնս յերկիւղէ գիշերի և ՚ի դիւէ չարէ. որպէս զի զսիշատակ սոսկալի և սուրբ քո անուանդ՝ միշտ համբուրեալ շրթամբք հոգւոյ ըղձութեան ընդոյ, կեցցէ պահպանեալ ընդ այնոսիկ որ կարդան զբեզ ՚ի բոլոր սրտէ։

Եւ ի դրշմէ խաչի քոյոյ նշանիդ , զոր ետուայիր առեամբ քո նեբկեալ նորոգեցեր , և ի նմին շնորհ որդեգրութեան զմեզ մկրտեցեր , և ի փառս պատկերի քո նկարեալ յօրինեցեր , այսու պարգեւօք տաւոյ ածականօք՝ ամաչեցեալ սատանայ . քակտեցին մեքենայքն . բարձցին որոգայթքն . պարտեցին մարտուիլքն . պակասեցին զէնքն սայրասուրք , մերժեցի մէգն . փարատեցի խաւարն . մեկնեցի մառախուղն։ Բազուկ քո հովանացի , և աչք քո հնձեցէ . վասն զի գիտաց ես և ողորմած , և անուն քո կոչեցեալ է ի վերայ ծառայից քոց։ Եւ քեզ ընդ հօր՝ հոգւովդ սրբով փառք և իշխանութիւն յաւիտեանս յաւիտենից , ամէն։

Աղօթք նորին սրբոյն Գրիգորի նարեկացւոյ։

Բան · խԱ

Արդ՛ ասասւածոյ կենդանւոյ օրհնեալ յամենայնի՛ հօրդ ահաւորի անքննին ճնոնդ որ ակարանայ առ՛ի քէն և ո՛չ ինչ։ Որ՛ ի ծագել անասուեր նշուլից ողորմութեան քո վասաց, հալին մեղք · հալածին դևք · ջնջին յանցանք · խզին կապանք · խորտակին շղթայք · կենդանանան մահացեալք · բժշկին հարուածք · ողջանան վէրք · բառնին ապականութիւք · տեղի տան ախտութիւնք · նահանջին հեծութիւնք · փախիւս խաւարն · մեկնի մէգն · մերժի մառախուղն · փարատի մռայլն · սպառի աղջամուղջն · վերանայ մռայլն · գնայ գիշերն · ատգրի սաստնայն · չքանան չարիքն · հալածին յուսահատութիւնքն · և թագաւորէ ձեռն քո ամենակար՝ քաւիչդ ամենայնիւ։ Որ ո՛չ եկիր կորուսանել զմարդկան ոգիս՝ այլ կեցուցանել, թո՛ղ ինձ զանթիւ չարիսն իմ բազում՝ ողորմութեամբդ։ Ջի դու միայն ես յերկինի անճառ, և յերկրի անզննին · ի սարր գոյի, և յերջոյ ծագաց աշխարհի · սկիզբն ամենայնի, և յամենայնի · ամենայն լրմամբ օրհնեալ ի բարձունս · և քեզ ընդ հօր և հոգւոյդ սրբոյ փառք յաւիտեանս, ամէն։

ԳՈՎԱՍԱՆՈՒԹԻՒՆ

ՍԱՂՄՈՍԱՑՆ ԴԱՒԹԻ

Բանք սաղմոսիս՝ է պատուա	կան։
լըցեալ հոգւովն՝ աստուածա	կան։
և որք յասելն՝ յօժարա	նան։
արքայութեանն՝ արժանա	նան։
Սաղմոսըն հայց՝ է երկնայ	ին։
սեղան կազմեալ՝ մեծի դաւ	թին։
որք ի հայեա՝ այս կերակ	րին։
աստուածայինն սիրովն յա	գին։
Սաղմոսըն գանձ՝ է անըս	պառ։
այնմ որ առանայ՝ մըտօք պայ	ծառ։
զաւուրս հոգւոյն պահէ՝ ի	վառ։
և մրտանէ՝ ի փառս ան	ճառ։
Սաղմոսն աղբիւր՝ կենդանա	յար։
մեղայ քաւիչ՝ և արբա	յար։
և որ ասէ՝ զսա մեղմա	բար։
նա սուրբ հոգւոյն՝ լինի տա	ճարս։
Իսկ որք չասեն՝ և քուն լի	նին։
և սաղմոսին՝ ոչ փափա	գին։
յանմահական՝ հացէն ստ	վին։
յաւուր մեծի՝ դատաստա	նին։
Եւ որք ասեն՝ զսա կիսա	տուն։
վընաս առնեն՝ իւրեանց հոգ	ւոյն։
Թէպէտ և կան՝ զգիշերն ար	թուն։
դատարկ մընան՝ ի սուրբ վար	ձուն։
Իսկ որք ասեն՝ ծայրատե	լով։
անմըտաբար՝ շաղփաղփե	լով։
վայ է նոցա՝ պահեալ յո	լով։
զի յաստուածոյ՝ էն ամե	նեքեան։

Իսկ որ ծայրատ՝ զաւազմոճն ա սէ.
և կիսատուն՝ յառաբա ա ծէ.
Նա յաստուածոյ՝ զամօթ կրեա ցէ.
և՝ի բարեացն՝ անմասն եղ ցէ.
Եղբայր ինձ մի՛ա դիր դու հոգ ուով.
տեսի տաճար՝ մի լի լու սով.
Հինաճ կազմած՝ ուղեն անկիւ նով.
և աստիճանքն՝ իւր համա յով.
Վաճառուն ու չորս՝ ոսկի դրա նով.
հարիւր յիսուն՝ պատուս հա նով.
ա՛ռ նա կուսանք՝ ըն գան լա լով.
բոզքն և պոռնիկք՝ պարեն հոգ ուով.
Այլ որ կամի՝ յօժար սըց տով.
խըմէ ըզնա՝ ոսկի թա սով.
ուրախանայ՝ ինքըն հոգ ուով.
յաղբայրս թեան՝ ըն պարե լով.
Ուղեն մախաղ՝ ես ու նէ.
և ամէն մէկն՝ ուղ քըսա կէ.
ոյն որ պիտէր՝ զայն բա նայէ.
նա ինձ բուրէր՝ հոտ կընդ լը կէ.
Ուղ փաշլ տեսի՝ կաճառք լը ցած.
գուռնով էին՝ քան զհուր վա ռած.
յորոց արբի՝ ես անքօ տած.
ո՛չ լեացայ՝ զերթ ծարա ւած.
Հընորհալի՝ մին աղէ սակ.
ուն հազար՝ լեառն ըսպի տակ.
նոցա մաքիքն՝ էն սևո րակ.
իւրեանց հովիւքն՝ որպէս հրէշ տակ.
Մօրն իւր արգանդ՝ էր սևայ ին.
հօրըն բարակ՝ ամէնև ին.
որդիքն սեաւ՝ ծընանէ ին.
դաշտ յըսպիտակ՝ բընակէ ին.
Դաշտ մի արձակ՝ և պատուա կան.
լը ցեալ ծաղկօք յոյժ զանա զան.
ո՛չ յեզանակս՝ միայն գար նան.
այլ անթառամ՝ ժամն ամե նայն.

ՅԱՆԿ ՍԱՂՄՈՍԱՅ

Ըստ կարգի այբուբենի։

Աղաչակեցէ՛ք առ աստուած ամենայն երկիր. կե։
Աղաչակեցէ՛ք առ ա՛ր ամենայն երկիր. ղե։
Ապրեցո՛ զիս ա՛ր՝ զի նուաղեաց սուբբ. ժա։
Ապրեցո՛ զիս ա՛ր ՚ի մարդոյ չարէ. ճլե։
Առ գեաս բարեացուց, անդ նասի՛ք. ճղ։
Առ քե՛զ ա՛ր կարդացի աստուած իմ, մի. իէ։
Առ քե՛զ ա՛ր համբարձի զանձն իմ. իգ։
Առ քե՛զ ա՛ր համբարձի զաչս իմ. ճի։
Ասաց անզգամն ՚ի սրտի իւրում. ժգ։
Ասաց անզգամն ՚ի սրտի իւրում. ծբ։
Ասաց ա՛ր ցա՛ր իմ, նի՛ստ ընդ աջմէ. ճե։
Ասացի՛ թէ պահեցից զճանապարհս քո. լը։
Ասէ անօրէնն ՚ի մեղանչել ընդ միտս իւր. լե։
Աստուած՝ ականջօք մերով լուաք. խգ։
Աստուած աստուած իմ, ես առ քե՛զ. կբ։
Աստուած աստուած իմ՝ նայեա՛ց առ իս. իառ։
Աստուած աստուածոց ա՛ր խօսեցաւ. խէ։
Աստուած եկաց ՚ի ժողովս աստուածոց, ճառ։
Աստուած զկրաւունս քո արքայի տո՛ւր. հառ։
Աստուած մե՛ր ապաւէն և զօրութիւն. իե։
Աստուած մերժեցեր և աւերեցեր զմեզ. ծէ։
Աստուած մարի հեթանոսք ՚ի ժառանգ. հբ։
Աստուած յաւուրս քոմ կեցո՛ զիս. ծգ։
Աստուած յօգնել լինէ՛ նայեա՛ց և ա՛ր. կէ։
Աստուած ողորմեա՛ մեզ և օրհնեա՛ զմեզ. կզ։
Աստուա՛ծ ո՛ քե՛զ նմանիցի. մի՛ լռեր և. ճբ։
Աստուած վրէ՛ժինդիր. ա՛ր աստուած. ղգ։

Աստուած օրհնութեան իմոյ մի լռեր։ ճքը։
Ասա օրհնեցէք ամենայն ծառայք։ ճկդ։
Բազում անգամ մարտեան ընդ իս։ ճիը։
Բայց միայն աստուծոյ հնազանդ լեր։ կա։
Բանից իմոց ունկնդիր եղեր, և ի մի՛ա։ և։
Բարի է խոստովան լինիլ տեառն։ զա։
Բարձր առնեմ զքեզ աստուած իմ։ ճխդ։
Բարձր առնեմ զքեզ տէր, զի ընկալար։ իճ։
Բղխեսցէ սիրտ իմ զպատգամս քո բարի։ խդ։
Գոհացայց զքէն տէր բոլորով սրտիւ։ լ։
Գովեա՛ երուսաղէմ զտէր։ ճխէ։
Դա՛ա արա ինձ աստուած։ և իրաւ։ խբ։
Դա՛ա արա ինձ տէր՝ զի ես յամ։ իե։
Դաւեա՛ տէր զայնոսիկ՝ ոյք դաւեն։ լէ։
Եթէ ո՛չ տէր էր առ մեզ։ աստցէ։ ճիգ։
Եթէ ո՛չ տէր շինէ զտունն, ի՛ նանիր։ ճիզ։
Եկա՛յք ցնծասցուք ի՛ տէր, ալալա։ ղէ։
Երանեա՛լ են անբիծք ի՛ ճանապարհի։ ճժը։
Երանեա՛լ է այր՝ որ երկնչի ի՛ տեառնէ։ ճժա։
Երանեա՛լ է այր որ ո՛չ գնաց ի՛ խոր։ ա։
Երանի՛ ամենեցուն՝ որք երկնչին ի՛։ ճիէ։
Երանի՛ որ խորհի զաղքատն և զանանկն։ խ։
Երանի՛, ու՞մ թողութիւն եղև մեղաց։ լ։
Երկինք պատմեն զփառս աստուծոյ։ ժը։
Զի՞ բարի, կամ զի՞ վայելուչ, զի։ ճլը։
Զի՞ պարծի ի՛ չարութեան հզօր։ ծա։
Զողմոմութիւնս քո տէր յաւիտեան։ ճք։
Ընդէ՞ր խռովեցան հեթանոսք, և։ բ։
Ընդէ՞ր մերժեցեր աստուած յոտս։ հգ։
Թէ արդարև զարդարութիւն խօսէիք։ ծէ։

Երբև զի բարի է Իսրայէլի աստուած. Հբ։
Ի դարձուցանել աեւաւն զգերութիւնն. ձիե։
Ի խորոց կարդացի աւ քեզ աէր, աէր. ձիեձ։
Ի կարդալ իմում լսեալ լինէ աստուած. դ։
Ի նեղութեան իմում էս աւ աէր կար. ճժիձ։
Ի տէր յուսացայ. ո՞րպէս ասիցէք ցանձն. ժ։
Ի քեզ աէր յուսացայ, մի՛ ամաչեցիցէ. լ։
Ի քեզ աէր յուսացայ, մի՛ ամաչեցիցէ. հ։
Լուարուք զայս ամենայն ազգք. խբ։
Լուիցէ քեզ աէր յաւուր անձկութեան. ժիձ։
Լո՛ւր աստուած աղօթից իմոց յաղաչէլ. կդ։
Լո՛ւր աստուած աղօթից իմոց. և նայեա. կ։
Լո՛ւր աէր արդարութեան. և նայեա. ժզ։
Խնարհեցո՛ աէր զունկն քո՝ և լո՛ւր. ձե։
Խոստովան եղերուք աեւաւն՝ և կար. ճդ։
Խոստովանի՛ն եղերուք աեւաւն՝ զի բարի է. ճժէ։
Խոստովանի՛ն եղերուք աեւաւն՝ զի բարի է. ճկե։
Խոստովան եղերուք աեւաւն՝ զի քաղցր է. ճզ։
Խոստովան եղերո՛ւք աեւաւն՝ զի քաղցր է. ճե։
Խոստովան եղէց քեզ աէր՝ բոլորով. ճկէ։
Խոստովան եղէց քեզ աէր՝ բոլորով. ճժ։
Խոստովան եղիցուք աւ քեզ աստուած. հդ։
Ծանփս հարիք աւենայն հեթանոսք. խզ։
Ակեցո՛ զիս աստուած, զի հասին ջուրք. կը։
Հաճեցար աէր ընդ երկիր քո, և. ձդ։
Համբարձի զաչս իմ՝ի լերինս, ուստի. ճի։
Համբերելով համբերի աեւաւն, և նայե. լճ։
Հաւատացի զոր և խօսեցայ. և ես. ճժե։
Հմուշք նորա՝ի լեառն սուրբ նորա. ձզ։
Զայնիս իմով ես աւ աէր կարդացի. հզ։

Զայնիւ իմով ես առ աէր կարդացի. ձխա։
Մատուցէք սեառն՝ որդիք աստուածոյ. իբ։
Մեծ է աէր, և օրհնեալ է յոյժ. խէ։
Մի՛ նախանձիր ընդ չարս. և մի՛ ընդ. լզ։
Մինչև յե՞րբ տէր՝ մոռանաս զիս. ժբ։
Յայտնի է՝ ի հրէաստանի աստուած. հե։
Յարիցէ աստուած՝ և ցրուեսցին. կէ։
Ցեւանէն իսրայէլի չեգ խատոսէ. ձժգ։
Յիշեա՛ աէր զդաւիթ, և զամենայն. ձխա։
Ցողորմութիւն և յիրաւունս օրհնեցից. ձ։
Նայեցարո՛ւք ժողովուրդք յօրէնս իմ. հէ։
Ողորմեա՛ ինձ աստուած, զի կոխեաց. ծե։
Ողորմեա՛ ինձ աստուած՝ ողորմեա՛ ինձ. ծզ։
Ողորմեա՛ ինձ աստուած ըստ մեծի ողոր. ծ։
Ո յուսոյ ՚ի տէր, որպէս լեառն սիօն. ձիգ։
Որ բնակեալն է յօգնութիւն բարձրելոյն. ղ։
Որ հովուեսդ իսրայէլի՝ նայեա՛ց, որ. հիթ։
Որպէս սիրելիք են յարկք քո տէր զօ. ձզ։
Որպէս փափագի եղջերու յաղբեր. խա։
Ո՛ենկնդիր աստուած աղօթից իմոց. և. ծգ։
Ուրախ եղէ ես՝ ոյք ասէին ցիս. ձխա։
Պահեա՛ զիս աստուած իմ, զի ՚ի քեզ. ժե։
Պատրաստ է սիրտ իմ աստուած, պատ. ձէ։
Սիրեցի՝ զի լուիցէ տէր ձայն. ձժդ։
Սիրեցից զքե՛զ՝ աէր զօրութիւն իմ. ժէ։
Տեառն է երկիր լիիւ ւրով. խգ։
Տէր ապաւէն եղեր մեր ազգէ յազգ. ձիթ։
Տէր աստուած իմ ՚ի քեզ յուսացայ. է։
Տէր աստուած փրկութեան իմոյ, ՚ի. ձէ։
Տէր զի բազում եղեն նեղիչք իմ. գ։

Տէր Թագաւորեաց, բարկացան ժողո. ղը։
Տէր Թագաւորեաց՝ վայելչութիւն. ղբ։
Տէր Թագաւորեաց՝ ցնծասցէ երկիր. ղգ։
Տէր ի զօրութեան քում ուրախ եղիցի. լա։
Տէր լոյս իմ և կեանք իմ՝ ես յումմէ. լզ։
Տէր լուր աղօթից իմոց. ունկն դիր. ձխբ։
Տէր լուր աղօթից իմոց. աղաղակ իմ. ձաա։
Տէր կարդացի առ քեզ՝ և լուր ինձ. ձիա։
Տէր հովուեացես զիս. և ինձ ինչ ոչ. իբ։
Տէր մի սրտմտութեամբ քում յանդիմ. լէ։
Տէր մի սրտմտութեամբ քում յանդիմ. զ։
Տէր ոչ բարձրացաւ սիրտ իմ. և ոչ. ձլ։
Տէր ով կացցէ ի խորանի քում. ժդ։
Տէր ահ մեր, զի սքանչելի է անուն. ը։
Տէր փորձեցեր զիս՝ և ծանեար զիս. ձլը։
Ցնծացէք առ աստուած, օգնական է մեր. ձ։
Ցնծացէք արդարք ի տէր. ուղղոց. լը։
Փրկեա զիս ի ձշնամեաց իմոց աստուած. ծբ։
Քեզ վայելէ օրհնութիւն աստուած. կղ։
Օրհնեա անձն իմ զտէր. տէր աստուած. ձգ։
Օրհնեա անձն իմ զտէր, և ամենայն. ձբ։
Օրհնեա անձն իմ զտէր. օրհնեցից. ձիա։
Օրհնեալ տէր աստուած իմ. որ ուսոյց. ձիբ։
Օրհնեցէք զանուն տեառն. օրհնեցէք. ձլէ։
Օրհնեցէք զաստուած ի սրբութեան. ձծ։
Օրհնեցէք զտէր ամենայն ազինք. ձժզ։
Օրհնեցէք զտէր՝ զի բարի է սաղմոս. ձխգ։
Օրհնեցէք զտէր յերկնից. օրհնեցէք. ձխբ։
Օրհնեցէք զտէր յօրհնութիւն նոր. զի. ղէ։
Օրհնեցէք զտէր յօրհնութիւն նոր. օրհ. ղե։

Օրհնեցէք զաէր յօրհնութիւն ի նոր. ՃԽԹ։
Օրհնեցէք մանկունք՝ զաէր. և. ՃԺբ։
Օրհնեցից զաէր յամենայն ժամ. ԼԲ։

ՕՐՀՆՈՒԹԻՒՆՔ

Ընդ արձակեա զծառայս քո աէր. 303
Ես առացի ի վերանալ յինէն. 220
Զի հուր բորբոքեցաւ ի բարկութենէ. 107
Ի գիշերացս կանխէ հոգի իմ՝ առաւ. 185
Ի նեղութեան իմում ես աւետէր կար. 256
Հաստատեցաւ սիրտ իմ ի տէր, և. 144
Մեծացուսցէ անձն իմ զաէր. և. 302
Նայեցարուք երկինք, և խօսեցայց. 065
Տէր զարթո քո լուայ՝ և երկեայ. 290
Տէր ամենակալ աստուած արքահամու. 304
Փոքր էի ես յերգարս իմ, և կրտսեր. 296
Օրհնեալ ես տէր աստուած Հարցն մե. 298
Օրհնեալ տէր աստուած իսրայէլի. 302
Օրհնեսցուք զաէր, զի փառաւք է. 028
Օրհնեցէք զաստուած յօրհնութիւն. 253

ԵՕԹՆ ՍԱՂՄՈՍՔ ԱՊԱՇԱՒՈՒԹԵԱՆ։

Տէր՝ մի սրտմտութեամբ քով յանդիմ. Ղ։
Երանի՛, ում թողութիւն եղև անհաց. Լա։
Տէր՝ մի սրտմտութեամբ քով յանդիմ. Լէ։
Ողորմեա ինձ աստուած ըստ մեծի. ծ։
Տէր՝ լուր աղօթից իմոց. ազդարակ իմ. ՃԱ։
Ի խորոց կարդացի առ քեզ աէր, աէր. ՃԻԹ։
Տէր՝ լուր աղօթից իմոց, ունկն դիր. ՃԻՔ։